

600094327V

ΕΠΙΤΟΜΗ

ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΙΔΙΑΣ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

RECOGNOVIT

MAURICIUS SCHMIDT

IENAE

SUMPTIBUS ET TYPIS F. MAUKII

MDCCCLX

VIRO . PERILLUSTRI

MAURICIO . SEEBECK

AA. LL. MAG. PHILOS. ET I. U. D.

ORDINIS . SAXONICI . MAGNIDUCALIS . FALCONIS . ALBI PRAEFECTO . ORDD . SAXONICI . DUCALIS . DOMUS . ERNESTINAE . ANHALTINI . QUE . ALBERTI . URSI . EQUITI SERENISSIMO . MAGNO . DUCI . SAXONIAE . VIMARIENSIUM ET . ISENACENSIUM . PRINCIPIBUS . QUE . E . DOMO . SAXONUM . AUGUSTISSIMA . GOTHANO . MEININGENSI . ALTENBURGENSI . POTENTISSIMIS . A . CONSILIIS . IN . SUMMA REPUBLICA . INTIMIS . UNIVERSITATIS . LITERARUM . IENENSIS . CURATORI . SPLENDIDISSIMO . SOCIETATIS . PRO INVESTIGATIONE . ANTIQUITATUM . THURINGARUM SODALI CETT.

GRATIAE . ET . REVERENTIAE . TESTANDAE . CAUSSA

D

G. C. M. SCHMIDT

Praefatio.

Libri (L) ad Arcadium personatum excussi sunt hi:

A: Codex Havniensis regius 1965, liber praestantissimus. Varietatem lectionis a D. O. Blochio enotatam vulgavit G. Dindorfius in Grammat. Graec. I p. XXIII p. 48—70 (Lps. 1823).

B: Parisiensis, qui inter regios numeratur 2603. Scripturae discrepantiam enotavit Gregorius Georgiades Zalykius Thessalonicensis.

C: Parisiensis 2102 liber vilissimus. Ex eo Arcadium anno 1816 primus transscripsit Georgiades, cuius apographum ab E. H. Barkero ad G. H. Schaeferum anno 1821 Lipsiam transmissum accurate expressum est in editione principe (apud Gerardum Fleischer 1823. 8).

T: Theodosius codicis Parisiensis 2603.

Nos in restituenda Herodianea de accentibus

doctrina a grammatico incerto in summarii angustias compulsa librum Havniensem ita secuti sumus, ut nisi monito lectore ab eo non discedamus. Indices a C. R. Meynero confectos nostrae editionis paginis accommodavit H. Slevogt, Thuringus.

ΕΚ ΤΩΝ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΙΔΙΑΣ

Bark. 6

Τὸ ἐφικέσθαι τῆς ἐν προσῳδίαις καθολικῆς ἀναλογίας ποθοῦντας, πρὸς δὲ τὸ μῆκος τῆς Ἡρωδιανοῦ πραγματείας ἀπαγορεύοντας, ἡ δι' ἐπιτομῆς παράδοσις ὀνήσει πρὸς τὸ βούλημα. Σκόπει οὖν εἴ τι καὶ ἡμῖν ἤνυσται χρήσιμον εἰς συντομίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς σαφήνειαν. ἐπεὶ γὰρ τὸ πολύυλον τῶν ὁρισμῶν ἐν πολλοῖς κανόσιν ἀθρόως κείμενον δύσληπτον ἦν, καταδιῃρέθη τοῦτο, ἵν' εὔληπτα γένηται διαιρεθέντα τὰ ὑφ' ἓν κείμενα τῷ Ἡρωδιανῷ· τὸ γὰρ ἅμα γένος εἶδος σχῆμα κατάληξιν παράληξιν ἀρχὴν χρόνον στοιχεῖον πάθος παρατηρεῖν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἢ τὰ πλεῖστα τούτων, χαλεπὸν καὶ δυσέφικτον. ἐφ' ἑκάστῳ δὲ τῶν τοιούτων ὁρισμῶν

ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ **C** *ἀρκαδίου γραμματική* **B** Arcadii nomen non extat in **A**. *Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δαναόν* (*δανᾶον* E *Διογενειανὸν* Bernhardy) Suidas. A prologo initium faciunt **AB** in **C** praefatio sequitur indicem a Villoisone etiam in Epist. Vinar. p. 118 descriptum. *Πρόλογος οἶμαι θεοδοσίου εἰς τοὺς κανόνας τῆς καθολικῆς προσωδίας τοῦ σοφροῦ ἡρωδιανοῦ. Τὸ ἐφικέσθαι* **A** *Ἀρκαδίου περὶ τόνου τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, καὶ περὶ εὑρέσεως τῶν προσῳδιῶν, καὶ περὶ ἐγκλιτικῶν* (*ἐγκλίσεως* Villois.) *καὶ ἐγκλινομένων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πνευμάτων καὶ χρόνων. Τὸ ἐφικέσθαι* **C** Neutra inscriptio apparet in **B**.

2 3 *ποθοῦντες ... ἀπαγορεύοντες* **L** *ποθοῦντας ... ἀπαγορεύοντας* an *ποθοῦντά σε ... ἀπαγορεύοντα?* 5 (*μὴ μόνον*) *εἰς ... ἀλλὰ καὶ* an *εἰς ... ἅμα καί?* 8 *τὰ* om. **L**.

ἢ μὴ [ἐπιπολλοῖς ἅμα διὰ] τῶν παραδειγμάτων εὐθὺς παράθεσις ἀπαγορεύει διάνοιαν, ὥστε ῥᾷον τοῖς ἄλλοις ἀκολουθεῖν. δεῖ δὲ τὸν ἐφ' ἑκάστου κανόνος περιμένον-
7 τας λόγον οὕτως ἔχειν αὐτὸν ἐντελῆ συναγόμενόν τε ἐκ τῶν κατὰ μέρος, ἵνα μὴ συντομία μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνεια τοῖς ἐντευξομένοις ὑπάρχῃ. συντομίας δὲ χάριν παρεῖται τὸ διὰ ζητήσεως κανονίζειν τῶν μὲν ἀνατρεπομένων λόγον, τῶν δὲ κρατυνομένων· ἱκανὸν γὰρ τῷ κρατοῦντι λόγῳ πείθεσθαι περὶ τῆς ὀρθῆς προσῳδίας, ὥστε τῆς ὀρθότητος τοῦ ἑλληνισμοῦ μὴ διαμαρτάνειν, καὶ τοῦ ταύτην συνιστάντος λόγου μὴ ἀνεπιστήμονα ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν παραδειγμάτων, καὶ ἡ περὶ τῶν ἀγνοουμένων ἐν αὐτοῖς ἐξήγησις, καὶ ἡ τῆς χρήσεως αὐτῶν πολλὴ παράθεσις καταλέλειπται τῷ συγγραφεῖ· κἀκεῖθεν αὐτὰ λήψεται ὁ μὴ μόνον τὴν τῶν προσῳδιῶν ὀρθότητα ζητῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς δυνάμεις καὶ χρήσεις φιλομαθῶν. εὐθὺς οὖν τὴν ἐν τῷ προοιμίῳ διατριβὴν περιελόντες, ἐνδεικνυμένην τὸ μέγεθος τῆς πραγματείας, καὶ τῶν πρότερον γεγραφότων τὸ ἐνδεὲς ἐλέγχουσαν, ἐπ' αὐτὰ ἥξομεν τὰ πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀναλογίας κατεπείγοντα. εἰ δὲ τὸ συντομώτερον τοῦ πρὸ ἡμῶν ἐπειγομένου πεποιήκαμεν, ὥσπερ ἐξήτησας, μετὰ τοῦ σαφεστέρου καὶ εὐσυνόπτου τοῖς πολλοῖς, αὐτὸς ἐπικρινεῖς.

---

1 ἐπιπολλῆς **BC** ἐπιπολῆς μὰ Δία? 3 ἀφ' ... παραμένοντα .. [τε] Goettling. περιτέμνοντας? 7 μὲν om. **BC** 10 ὥστε Villoiso p. 117 ὅτε **L** τὸν ἑλληνισμὸν **BC** 11 συνιστάντος **BC** 21 δέ τι **A** πρὸς **BC** 23 ἐξήτησας? 24 αὐτός om **BC**.

Πίναξ τοῦ ὅλου βιβλίου τοῦ περὶ τόνων.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον βιβλίον περιέχει τὰ εἰς N λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά.

Τὸ δὲ δεύτερον περιέχει τὰ εἰς Ξ καὶ εἰς P καὶ τὰ εἰς ΑΣ.

Τὸ δὲ τρίτον τὴν εἰς ΗΣ κατάληξιν.

Τὸ δὲ τέταρτον τὴν εἰς ΙΣ.

Τὸ δὲ πέμπτον τὰ εἰς ΩΣ λήγοντα καθαρά.

Τὸ δὲ ἕκτον ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν εἰς ΒΟΣ συμπληροῖ τὰ εἰς ΛΟΣ· κατὰ γὰρ τὴν τῶν στοιχείων τάξιν 4
ἡ παράθεσις καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ΩΝ ληγόντων.

Τὸ δὲ ἕβδομον ἀπὸ τῶν εἰς ΜΟΣ μέχρι τῶν εἰς ΠΟΣ.

Τὸ δὲ ὄγδοον ἀπὸ τῶν εἰς ΡΟΣ μέχρι καὶ ΨΟΣ καὶ ἔτι περὶ τῶν εἰς ΟΣ οὐδετέρων.

Τὸ ἔννατον περὶ τῶν εἰς ΟΣ συνθέτων.

---

1 *πίναξ τῶν βιβλίων καὶ τῶν περιεχομένων αὐτοῦ, (ὑπὸ?) τῆς παρούσης βίβλου* **C** in **B** neutrum legitur. Ceterum ab hoc indice initium facere **C** diximus. 3 *συλλαβὴν ὄντα* **B** 7 *τὴν* om. **B** *τρίτον, εἰς ΗΣ καταλήγοντα* **C** 8 *τὴν τὰ εἰς ΙΣ* **A** *τὰ εἰς ΙΣ* **BC** 9 *ΩΣ ὀνόματα λήγοντα πάντα καθαρά* **C** 10 *ἀπὸ τῶν εἰς ΒΟΣ ἀρξάμενον* **C** 13 *ΚΟΣ* **BC** 14 *εἰς Ω ὀνομάτων* **C** *εἰς Ω* **AB**.

Τὸ δὲ δέκατον περιέχει τὰ εἰς ΤΣ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ ἔχοντα διφθόγγους πρὸ τοῦ Σ· ἔτι τὰ εἰς ΩΣ καὶ Ψ.

Τὸ ἑνδέκατον περιέχει τὰ εἰς Α λήγοντα θηλυκά.

Τὸ δωδέκατον τὴν εἰς Η κατάληξιν τῶν θηλυκῶν κατὰ τὴν τῶν συμφώνων πάλιν τάξιν, καὶ τὴν εἰς Ω.

Τὸ τρισκαιδέκατον περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων διέξεισι.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον.

Τὸ δέκατον πέμπτον τὰς πλαγίας τῶν ὀνομάτων κανονίζει, καὶ τοὺς κατὰ κλίσιν ἀριθμοὺς καὶ τοὺς κατὰ θέμα εἰρημένους.

Τὸ ἑκκαιδέκατον περιέχει τὰ εἰς Ω καὶ εἰς ΜΙ ῥήματα κατὰ πᾶν πρόσωπον.

Τὸ δέκατον ἕβδομον περιέχει πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν μετοχήν.

Τὸ δέκατον ὄγδοον ἀντωνυμίας ἄρθρα καὶ προθέσεις.

Τὸ δέκατον ἔννατον περιέχει ἐπιῤῥήματα καὶ συνδέσμους.

Τὸ εἰκοστὸν περὶ χρόνων τῶν ἐν φωνήεσι καὶ πνευμάτων.

---

3 ΟΣ **L** 4 ὀνόματα addunt **BC** 6 καὶ τὴν εἰς Ω, μετὰ τῆς … τάξεως **L** 7 8 περιέχει περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων **C** 14—17 τὸ ις' περιέχει πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν μετοχήν· τὸ ιζ' περιέχει πᾶν ῥῆμα τῶν εἰς ΜΙ καὶ περὶ συνθέτων ῥημάτων **C** τὸ ιζ' … ῥημάτων absunt a **B** 18 19 προθέσεις περιέχει **BC** 22 τὸ εἰκοστὸν … ἄλλα om. **C**.

Ἐπὶ δὲ τοῖς εἴκοσι ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ τὸ ἀναγνωστικὸν εἶδος κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων παραδέδοται, ἀκολούθως μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς καθ' ἑκάστην προσῳδίας γινομένης διδασκαλίας περὶ διαστολῆς καὶ συναλοιφῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρακολουθούντων τῇ ἀναγνώσει, οἷον ὅτε τὸ Ζεύς ὀξυνόμενον οὐκ ἔχει τὴν ὀξεῖαν ῥωννυμένην, ἐν τῷ Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶας, ἀλλ' ἐγκλινομένην διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ δέ συνδέσμου. ἐν γοῦν τῷ Ζεύς τε καταχθόνιος ῥώννυται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ τέ. ἡ δὲ οἷ ἀντωνυμία περισπωμένη ἐν τῷ οἷ αὐτῷ θάνατον, οὐκ ἐφύλαξε τὴν περισπωμένην ἐν τῷ καί οἱ ἐπευχόμενος, τῆς συντάξεως τοῦτ' ἀπαιτούσης τοῦ σημαινομένου. οὕτως ἔχει καὶ τὸ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ, καὶ ὅσα ἄλλα.

---

3 ἀκολούθου B 4 γινομένην διδασκαλίαν L 8 τοῦ συνδέσμου B 14 ἐνὶ B.

8 *Τὰ εἰς N.*

Βιβλίον α'.

Τὰ εἰς AN λήγοντα ἁπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι θέλει, ἐπ' εὐθείας πτώσεως μὴ τροπὴν ἀναδεξάμενα ἀπὸ τῶν εἰς HN βαρυτόνων, οἷον· παιάν Ἰάν Δαρειάν Ἀλκμάν τιτάν πελεκάν.

Τὰ εἰς AN σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν ῥητῶν πάντα βαρύνονται, οἷον· Αἴγιπαν Ἑρμόπαν αἰνοτίταν. τὸ δὲ καρβάν ὀξύνεται, καὶ ὅσα μὴ ἀπὸ ἁπλῶν ῥητῶν.

Τὰ εἰς HN λήγοντα μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς HN ῥητῶν, εἰ ἔχοι πρὸ τοῦ HN δασὺ σύμφωνον ἢ ψιλόν, ὀξύνεσθαι θέλει, οἷον· ἀρχήν εὐχήν ναυχήν κηφήν ὀρφήν.

Τὰ εἰς HN ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ A ἤτοι μόνον, ἢ καὶ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι δισσύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον· Ἀγήν αὐχήν ἀτμήν ἀπτήν αἰτήν ἀδήν (ἡ νόσος).

Ante initium operis in **A** haec leguntur rubro scripta *κανόνες τῆς καθολικῆς προσῳδίας τοῦ σοφωτάτου ἡρωδιανοῦ οὓς περιέτεμε θεοδόσιος ὁ γραμματικὸς φυλάξας τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων.* Deinde *τὰ εἰς N* [*λήγοντα ὀνόματα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ* om. **A**] *βιβλίον α'* **L** et statim sequitur in **A** lemma *εἰς AN* ut mox *εἰς HN*.

5 *δωρεάν* **L** *Δωριάν* vel *Δαρειάν* Lobeck Parall. 190, 2   7 9 11 *ῥημάτων* **L**   11 *ἔχοι* **B** *ἔχει* **AC**   12 *ἀρχήν*] *ἀχήν* Lob. Parall. 191   *αὐχήν ναυχήν* **A** *εὐχήν ναυχήν* **BC** *λειχήν αὐχήν* Lob. coll. Herodian. *πμλ.* 17, 3   13 *Ὀρφήν* idem coll. Priscian. VI 18 vereor, ut recte. *Ἀραφήν?*   16 *προσχηματισμόν* **BC**   17 *αἰτήν* om. **BC** *ἀκτήν* inops?   *ἀδήν* **L**.

Τὰ εἰς ΗΝ λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ Η τὸ Σ, ἢ διπλοῦν σύμφωνον μὴ παραληγόμενον τῇ ΟΥ διφθόγγῳ (?) ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ παρασχηματίζοιτο οὐδετέρῳ γένει, οἷον· ἰσσήν καμασήν (ὁ ἰχθῦς) νασσήν ἐρσήν Αἰζήν ἀζήν ἀψήν.

Τὰ εἰς ΗΝ λήγοντα ὀξύνεται· βαλλήν Τελλήν 9 Ὠλήν σωλήν κωλήν Πελλήν. σεσημείωται τὸ Ἕλλην βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ΗΝ ἁπλᾶ ἔχοντα δεδιπλασιασμένον σύμφωνον ὀξύνεται· ἐσσήν ὀασήν Τελλήν βαλλήν πλὴν τοῦ Ἕλλην. τὸ δὲ ἄῤῥην ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἄρσην γέγονε.

Τὰ εἰς ΗΝ κατ' ἐπιπλοκὴν δύο συμφώνων ὀξύνεται· πυθμήν Κεβρήν, πλὴν τοῦ Ἔκτην.

Τὰ εἰς ΗΝ ἔχοντά τι τῶν μέσων πρὸ τοῦ Η ὀξύνεται, ὁπότε διχρόνῳ παραλήγοιτο, ἢ φύσει μακρῷ, οἷον· Ὠγήν ἀδήν ἀττήν ἀτταγήν τριβήν (ὁ τρίπους).

Τὰ εἰς ΗΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ, οἷον· ἀτταγήν κορδυλήν μαραθήν δοθιήν, πλὴν τοῦ περπέρην.

Τὰ εἰς ΗΝ ἀπὸ ῥητῶν ἤτοι διαλεγομένων τῶν εἰς

---

2 μὴ om. BC 4 καμασσήν οἰχθήν L, em. Lob. Parall. 191. Fallitur Thes. vol. V c. 1842 D νασσήν] Δαμασήν Lob. l. l. 192 5 αἰζήν ἀζήν ἐψήν BC αἰζήν ἀψήν (h. e. ἀνερίναστος) A 6 ΗΝ L βαλήν Lob. 7 ὠλλήν σωλλήν (σωλήν A) κελήν L, Κωλήν vel Κυλλήν Lob. σιπελήν L στελήν Herod. π.μ.λ. 17, 4 10 εἰσσήν BC 14 κεββήν L 17 ἀδήν L ἀττήν, ἀτταγήν] ταγήν ὁ ἀτταγήν Lob. Parall. 191 n. Possis etiam Ἀγήν ταγήν 19 μαριθήν Lob. Par. 192, Ἀραφήν Ἀραδήν longius absunt. Sed forsitan huc faciat St. Byz. 431, 18 δοθήν L.

ΗΝ βαρύνεται, οἷον· Ἕλλην φιλέλλην, εἴρην μελλείρην, ποιμήν ἀρχιποίμην.

Τὰ εἰς ΜΗΝ ὀξύνεται, εἰ μὴ σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν εἴη τῶν εἰς ΜΗΝ· Δαμήν λιμήν ὑμήν ποιμήν.

Τὰ εἰς ΡΗΝ καθαρὸν μὴ ἔχοντα πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς τὸ Ε φωνῆεν καταλήγουσαν ὀξύνεται· Σειρήν Πειρήν διπρήν πλὴν τοῦ εἴρην.

Τὰ εἰς ΡΗΝ καθαρὸν τῷ Ε παραλήγοντα παροξύνεται, οἷον· ἔρην τέρην Θέρην (ποταμὸς) πέρην.

Τὰ εἰς ΙΝ δικατάληκτα ἁπλᾶ μὲν ὀξύνεται· δελφίν καὶ δελφίς, Τελχίν καὶ Τελχίς, Σαλαμίν καὶ Σαλαμίς, ἀκτίν καὶ ἀκτίς. σύνθετα δὲ βαρύνεται· εὐάκτιν χρυσάκτιν.

Τὰ εἰς ΥΝ λήγοντα βαρύνεται ἐξαιρέτως παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· Φόρκυν Πόλτυν Γόρτυν μόσυν τέκτυν (ὁ τέκτων).

Τὰ εἰς ΒΩΝ δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος δηλοῖ, οἷον· Στίβων τρίβων Στράβων ἄμβων.

---

1 *μελείρην* **L** *μελλίρην* Hesychius. Ceterum hoc tmema alienum locum invasit 3 *μέν* **BC** 6 7 *σιρήν πιρήν δεπρήν* **A** *εἰρήν πειρήν διπρήν* **BC**; pro tertio *πυρήν* suasit Lob. Parall. 192 *ἄρρην* **L** 8 *τῷ Ε* abest **C** *Ε* defit **B** *ὀξύνεται* **L**, em. Lob. 9 *ἔρρην τέρρην θέρρην ... πέρσην* **L**, *γέρην* (*Γέρην*) *τέρην Θέρην ποταμός περπέρην*? Priora duo porrigunt Hesychius Choerob. I 276 Gaisf., hoc Arcadius 9, 16 10 In **A** lemma *εἰς ΙΝ*. *ΗΝ* **BC** 11 *τριχίν καὶ τριχίς* **C**, forte *Τελχίν καὶ Τελχίς*, *Τραχίν καὶ Τραχίς* 14 In **A** lemma *εἰς ΥΝ* et mox *εἰς ΩΝ κατὰ τὰ στοιχεῖα* 15 *μόσυν* om. **BC** 17 Cf. p. 17, 21 18 *Στίβων* Suid. Theognost. 30, 32 *στίλβων* Choerob. 74, 26.

Τὰ εἰς ΒΩΝ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται· Ἀλαβών ἀῤῥαβών. τὸ δὲ Χαρναβῶν περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΓΩΝ δισύλλαβα ἀρσενικά, ὁπότε μὴ περιεκτικὴν ἔχοι δύναμιν ἢ διὰ τοῦ Ο κλίνοιτο κατὰ τὴν πρὸ τέλους συλλαβήν, βαρύνεται, οἷον· πύγων Αἴγων Μέγων. τὸ δὲ φλεγών καὶ ἀγών ὀξύνονται.

Τὰ εἰς ΓΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται μέν, ὅσα φυλάττει τὸ Ω κατὰ τὴν γενικήν, καὶ διὰ τοῦ ΝΤ κλίνεται· Οὐκαλέγων Πελάγων προάγων Σαλάγγων Ἐρίγων. ὀξύνεται δὲ διὰ τοῦ Ο κλινόμενα, εἰ μὴ ἀπὸ συνθέτου τοῦ ΟΣ παρώνυμα ὑπάρχοι, οἷον· Παφλαγών Λαιστρυγών ἀρηγών (ὁ σύμμαχος), πλὴν τοῦ καταπύγων· τὰ γὰρ ἀπὸ συνθέτων εἰς ΟΣ παραχθέντα κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου βαρύνεται: ἄπειρος ἀπείρων, ἄναιμος ἀναίμων, ἀγκύλος ἀγκύλων.

Τὰ εἰς ΔΩΝ δισύλλαβα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. 11
βαρύνεται μέν, ὅσα ἐστὶν ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενα καὶ φυλάττοντά τὸ Ω κατὰ τὴν γενικήν, χωρὶς τῶν συνεμπιπτόντων πόλει, οἷον· κώδων Φαίδων Φείδων κλύδων κνώδων. τὸ δὲ Σιδών πόλις.

---

4 ἔχει L ἢ addidi 6 πύργων L. πύγων Choerob. 74 6 φηγών? an Μέγων Φλέγων. τὸ δὲ ἀγών? 9 καὶ] ἢ? 9 10 ἐλέγων λάγων (ἀάγων B εὐάγων vel ἐνάγων A) σαλάγων L, em. Herod. pros. Il. Φ 141 Suid. Zonar. c. 1627 Σαλάγων male Choerob. 74, 37 Σταλάγων vitiosius Theogn. 31, 14 Φαλάγγων Eustath. 1228, 15. Statim ἀρίγων Theognostus Ἐριγὼν ἀρίγων Choerob. 11 12 τοῦ εἰς ΟΣ? 12 λαιστρηγών C 16 ἄκυμος ἀκύμων? 18 καὶ βαρύνεται?

ὀξύνεται δὲ τὰ διὰ τοῦ Ο μόνου κλινόμενα, οἷον· Μυγδών σαρδών. σινδών.

Τὰ εἰς ΔΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ παραλήγοιτο τῷ Ο ἢ Α ἢ Υ βαρύνεται, οἷον· ἀκόδων κινάδων Κορύδων.

Τὰ εἰς ΔΩΝ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, παραλήγοντα τῷ Υ ἢ Ι, ὀνόματα ὄντα πόλεων ἢ ἐθνικά· Ἀμυδών Καλυδών Ἀπιδών χελιδών.

Τὰ εἰς ΔΩΝ θηλυκὰ ὀξύνεται· ληθεδών τηκεδών σηπεδών ἀηδών.

Τὰ εἰς ΖΩΝ λήγοντα ἀρσενικὰ βαρύνεται, ὁπότε μὴ εἴη ὑπερδισύλλαβα, ἢ πρὸ τέλους ἔχοι μακρὸν τὸ Α ἢ πόλει ὁμωνυμεῖ, οἷον· μείζων Ῥίζων Ὄζων ..... ὀλίζων. τὸ δὲ ἀλαζών. (ὁ ὑπερήφανος) ὀξύνεται. τὸ δ' ἐπὶ ἔθνους φυλάττει τὸ Ω ἐν ταῖς πλαγίαις.

Τὰ εἰς ΗΩΝ βαρύνεται· παιήων ξυνήων.

Τὰ εἰς ΘΩΝ δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, ὁπότε μὴ ἐθνικὰ εἴη ἢ περιεκτικά· μόθων Ὄθων Μάθων (ὁ Θηβαῖος) πίθων (ὁ πίθηκος ὑποκοριστικῶς) Ῥίνθων αἴθων. τὸ δὲ Πυθών πόλις καὶ Σιθών καὶ πιθών. καὶ κιθών (ὁ χιτὼν) ὀξύνεται.

---

1 Ο μόνον **L** 4 Ο ... ἀκόδων] Ι .... Ἀκίδων? 7 Ο ἢ ὀνόματα **C** Ι ἢ ὀνόματα **AB** 8 ἀσπιδών **L** Herod. πμλ. 9, 17, em. Lehrsius 10 ἀηδών **A** ἀριδών **BC** forte ἀρπεδών ἀηδών 12 μακρὸν τὸ Α] cf. Hesych. λαζών λίζον 13 ἢ πόλει **A** πόλει **BC** ὄζων **A** Ὄζων Suidas Ἄζων Choerob. 76, 24, om **BC**. Regulam lacuna absorptam quodammodo redintegrare possumus ex admonitionibus Herod. Il. pros. *B* 717 Steph. Byz. 489, 14. 67, 8 Choerob. 77 Hesych. λαζών 16 ξενήων **L**, em. LDindorf. Thes. 1642 **A** 18 μώθων ὤθων **L** 18 19 μάλθων ὁ μαλθακός Choerob. 77, 27 πήθων **L**.

Τὰ εἰς ΘΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ὁπότε 12 μὴ τόπου ἢ ὄρους ὄνομα ὑπάρχοι, ἢ διὰ τοῦ ΝΤ κλίνοιτο, καὶ φυλάττει τὸ Ω τῆς εὐθείας, οἷον· Φαέθων Φαέθοντος, Πυριφλεγέθων Πυριφλεγέθοντος, Κιναίθων ἐνοσίχθων. τὸ μέντοι Μαραθών Ἀργανθών ὀξύνεται. τὸ δὲ Ἱπποθῶν περισπᾶται φυλάττον καὶ τὸ Ω μέγα καὶ διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενον.

Τὰ εἰς ΚΩΝ δισύλλαβα ἀρσενικὰ, ὁπότε μὴ εἴη περιεκτικὰ, ἢ μέρος σώματος σημαίνοι, βαρύνεται· Χάλκων Δράκων Κίκων Δίκων Λάκων. τὸ δὲ κρωκών πευκών χαλκών ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀγκών μέρος σώματος, καὶ τὸ Ἀγκών πόλις ὡς θηλυκὸν, καὶ τὸ εἰκών.

Τὰ εἰς ΚΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενα καὶ Ο παραληγόμενα περισπᾶται· Ἱπποκῶν Λαοκῶν. τὰ μέντοι μὴ οὕτως καὶ παραληγόμενα τῷ Α ὀξύνεται, εἰ ἔστι τοπικώτερα, οἷον· χαρακών ἀνθρακών φαρμακών (τὸ βαφεῖον)· τοιοῦτο καὶ τὸ γυναικών ἑλικών ὡς τοπικόν· τὸ μέντοι Τριάκων σαλάκων καὶ Αἰολοσίκων ὑγιῶς βαρύνεται· οὐ γάρ εἰσι τοπικά.

Τὰ εἰς ΛΩΝ δισύλλαβα βαρύνονται μὴ ὄντα τοπικὰ, οἷον· δόλων Φίλων Γέλων. τὸ δὲ αὐλών καὶ μυλών ὡς τοπικὰ ὀξύνονται.

---

5 ἀργαθών L 9 σημαίνοντα C 10 κίκων AB αἴκων C; utrumque scripsi et correxi 13 ἐρκών A ἐόκών B ἑρκών C, imo εἰκών vel ἑκών 19 δαρμακών L 21 αἰολεσίκων BC.

13 Τὰ εἰς ΛΩΝ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνονται, μὴ ὄντα περιεκτικά· Ἀπόλλων Κεφάλων. τὸ δὲ ἀμπελὼν καὶ καμηλὼν ὡς περιεκτικὰ ὀξύνονται· τὸ Βαβυλὼν ἀρσενικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, ὁμοίως καὶ τὸ μιμαλλὼν θηλυκόν, (ἤτοι μαινάς).

Τὰ εἰς ΜΩΝ δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικά, [ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι πρὸ τοῦ τέλους τὸ Υ ἐκτεταμένον,] βαρύνεται· Ἕρμων Σάλμων Τίμων Σίμων. τὰ μέντοι ὀξυνόμενα τοπικά ἐστιν, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνεται, ἢ ἔχει τὸ Υ ἐκτεταμένον· καὶ τὸ κρεμὼν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΜΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, εἰ παραλήγοιτο φύσει ἢ θέσει μακρᾷ, βαρύνεται· ἀμύμων ἐγκύμων Ἡγήμων Φιλήμων.

Τὰ εἰς ΜΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα Α βραχεῖ καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ Ο ὀξύνεται· εἰ δέ τι ἐβαρύνθη, ὡς κύριον. καὶ ὀξύτονα μὲν Τελαμὼν (καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικὸν), καλαμὼν πλαταμὼν κεραμὼν περιεκτικόν· Κεράμων δὲ τὸ κύριον, ὡς τὸ Ποτάμων ἀσσάμων. τὸ δὲ τεράμων βαρύνεται ὡς διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενον.

Τὰ εἰς ΜΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν βραχεῖαν, ὑπεσταλμένης τῆς εἰς τὸ Α

---

3 καὶ μηλὼν L, em. Ahrens. Praesto etiam est κοκκυμηλών. 5 μιμαλὼν L ἤτοι. μαινάς AB σημαίνει δὲ μαινάδα C 8 Diversum est hoc Σάλμων (St. Byz. 551, 19) et a Σαλμών (Matth. I 4, 5 Luc. III 22) et a σάλμων σάλμονος Theognost. 34, 31. 10 λαμβάνοιτο ἢ ἔχοι L 16 21 NT L O Lob. Proll. 157 20 Νασάμων vel Ἀσάμων Lob. l. l. 21 NT L.

παραλήξεως, εἰ μὲν κλίνοιτο διὰ τοῦ ΝΟΣ, τῆς πρὸ τέλους οὔσης διὰ τῆς Ο, ὀξύνεται· εἰ δὲ διὰ τοῦ Ω, βαρύνεται, οἷον ἐπὶ τῶν βαρυτόνων· Ἀρτέμων Πολέμων Διδύμων, τῶν δὲ ὀξυτόνων τὸ δαιτυμών 14 ἰτυμών κηδεμών ἀκρεμών ἐθνυμών (τὸ ἔθνος).

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΜΩΝ βαρύνεται· δαίμων αἵμων ἀναίμων κακοδαίμων.

Τὰ εἰς ΝΩΝ μὴ ἔχοντα ἐν ἐπιπλοκῇ σύμφωνον, ἢ κατὰ διάστασιν, εἰ μὴ ἐπὶ πόλεων εἴη ἢ περιεκτικά, βαρύνεται· Μέμνων ἄφνων Ἄγνων. τὸ Κρανών ὡς ἐπὶ πόλεως ὀξύνεται, καὶ τὸ δαφνών ὡς περιεκτικόν.

Τὰ εἰς ΝΩΝ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν, εἰ μὴ τοπικὰ εἴη, βαρύνεται ἢ ἰσοδυναμεῖ τοῖς διὰ τοῦ ΩΝΟΣ, οἷον· Κόνων Σίνων. τὸ δὲ κανών ὀξύνεται, προσέτι πλατανών καὶ ξενών.

Τὰ εἰς ΞΩΝ, ὁπότε μὴ εἴη ἐπίθετα, δυνάμενα καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεσθαι, βαρύνονται· ἄξων πράξων. τὸ μέντοι δραξών ὀξύνεται ὡς ἐπιθετικόν.

Τὰ εἰς ΠΩΝ μὴ ὄντα περιεκτικὰ βαρύνεται· Λάμπων δράπων (ὁ δραπέτης) Δούπων Ἵππων τὸ

1 2 μὴ ἐγκλίνοιτο ..... τοῦ Ε βαρύνεται **L** 4 τυμών **L** δαιτυμών Lob. Soph. Ai. p. 171 ἰτυμών **L** ἰταμών Herodian. π. διχρ. 297, 22 ubi vide Lehrs. δαιτυμών vel Ἰτυμών = Ἰτυμονεύς Thes. IV c. 722 D. 6 αἵμων **L** 9 πόλεως **BC** 10 ἄφγων **A** ἄμφνων **BC** Δάφνων? ἄγνων **L** καρνών **L** Κραννών vel potius Κρανών 15 κώνων **BC** 16 καμών — πλαταιών **BC** προσέτι **C** καὶ **AB** 19 τίθεσθαι **A** Πρήξων Choerob. I 76, 25. De πραξών et δραξών cf. nos ad Hesych.

κύριον, ἱππών περιεκτικὸν, πέπων τὸ πεπόνιον, πεπών περιεκτικόν.

15 Τὰ εἰς ΡΩΝ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἴη περιεκτικά, ἢ ἐπὶ πόλεων, ἢ διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενα, βαρύνεται· ἄφρων πρόφρων Μάκρων. τὸ μέντοι ἀντρών λουτρών ἀνδρών ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται. τὸ δὲ Δεξικρῶν καὶ Ἑρμοκρῶν ὡς διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενα περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΡΩΝ μὴ παραληγόμενα τῇ ΟΙ ἢ ΑΙ διφθόγγῳ, εἰ μὴ τοπικὰ εἴη ἢ πόλει ὁμωνυμεῖ, βαρύνονται· Θήρων Νέρων γέρων τήρων. τὸ δὲ οἰρών καὶ σχαιρών διὰ τὰς διφθόγγους, καὶ τὸ προθυρών θυρών ἀχυρών Πλευρών ὡς τοπικὰ ἢ ὁμώνυμα.

Τὰ εἰς ΣΩΝ ἀρσενικὰ, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη ἢ περιεκτικά, βαρύνονται· Παύσων Θράσων Αἴσων Ἰάσων. τὸ δὲ Ὀλοσσών πόλις .... καὶ τὸ κισσών ὡς περιεκτικόν.

Τὰ εἰς ΤΩΝ μὴ περιεκτικὰ ...... διὰ τοῦ Ο κλινόμενα βαρύνεται· εἰ δέ τι ὀξυνθῇ, τοῦτο διαστολὴν

---

1 τὸ ἐν πεπάνσει ὄν? 3—8 In BC haec bis scripta occurrunt, ita ut prior recensio porrigat ἄβρων C ἄβρων B pro ἄφρων et omittat ἀνδρών 7 δὲ ἐξικρὼν καὶ ἑρμοκρὼν .... ὀξύνεται L, em. Herod. π.μ.λ. 10, 1 Choerob. 298, 34. 299, 34 11 Νέρων Νάρων Choerob. 79, 32 τήρων L τρήρων Choerob. 340, 28. Conveniunt etiam Τείρων (Thes. 2153 D) Ἥρων. αἰρών Theognost 23, 25. 38, 31 ῥιρών Hesych. οἴρωνος Suid. 12 καὶ σχαιρών L καὶ σφαιρών Thes. VII c. 1643 B; an Κιθαιρών? Deest cautio de Χαίρων 13 θυρών abest BC 16 λοσών L Ὀλοσσών dubitanter propter ἀρσενικὰ Thes. V c. 1905. Lege τὸ δὲ Ὀλοσσὼν πόλις οὐκ ἀρσενικόν coll. 47, 19. 37, 18 18 ἢ ἐθνικὰ abest a L, addit St. Byz. 171, 15.

ἀνεδέξατο βαρυνομένου· Πλούτων Πλάτων Κράτων Χίτων ποταμός, χιτὼν δὲ τὸ ἱμάτιον. τὸ Ἀρίστων Ἑκάτων Χαρίτων βαρύνονται· τὸ δὲ κοιτὼν ἱστὼν προβατὼν ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ ΤΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. καὶ βαρύνεται μέν, ὅσα κλίνεται διὰ τοῦ Ω, μὴ συνεμπίπτοντα πόλεσιν, ὡς ἔχει Ἀμφιτρύων Ἠλεκτρύων. τὸ δὲ σικυὼν ὀξύνεται. τὰ μέντοι κατὰ γενικὴν τρέποντα τὸ Ω εἰς Ο ὀξύνεται· ἀλεκτρυὼν Γηρυὼν Κερκυὼν ἀμφικτυών.

Τὰ εἰς ΦΩΝ ἀρσενικὰ σύνθετα διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενα περισπᾶται· Ἀγλαοφῶν Ξενοφῶν Ἀντιφῶν Δημοφῶν. τὸ μέντοι κολοφὼν καὶ κατηφὼν ὀξύνεται. 16

Τὰ εἰς ΧΩΝ δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνονται μὴ ὄντα μηνῶν ὀνόματα· Βρύχων Τύχων Σπέρχων. τὸ δὲ γλήχων ὤφειλε βαρύνεσθαι. εἰ δὲ θηλυκὸν καὶ διὰ τοῦ Β, ὀξύνεται. τὸ δὲ παχὼν ὀξύνεται ὄνομα μηνὸς παρ' Αἰγυπτίοις ὄν. τὸ δὲ Πολυσπερχῶν διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενον περιεσπάσθη.

Τὰ εἰς ΩΝ ἐν τέλει ἔχοντα τὸν τόνον καὶ κλινόμενα διὰ τοῦ ΝΤ περισπᾶται· Ξενοφῶν Ἱπποκῶν.

---

1 κρ$\overset{ο}{ά}$των A κράτων BC Κρίτων St. Byz. 171, 12. Herodianus posuisse omnia videtur 4 ἱστών BC 10 κερκυών abest C ἀλεκτριῶν A ἀλεκτριών B 13 καὶ κα$\overset{η}{τι}$φών A om. BC, cf. EM 513, 32 10 τρύχων L Τύχων Choerob. 287, 25. 77, 30. 17 γλίχων L Γλίχων GDindorfius Thes. II c. 288 CD; conicio βληχών ἢ γλήχων. 20 κλινόμενον (να A) ... ΝΤ om. C.

σεσημείωται τὸ Ποσειδῶν καὶ ταῶν καὶ τυφῶν περισπώμενα μὲν, οὐ μέντοι διὰ τοῦ ΝΤ κλινόμενα.

Τὰ εἰς ΩΝ θηλυκὰ μὴ ἐπὶ πόλεων κατηγορούμενα ὀξύνεται, ὁπότε μὴ διὰ τοῦ Ω κλίνεται· χιών λαγών τρυγών σταγών γοργών. τὰ δὲ τρήρων μήκων γλήχων βαρύνονται φυλάττοντα τὸ Ω ἐπὶ τῆς γενικῆς.

Τὰ εἰς ΩΝ δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνονται· εἰ δέ τι βαρυνθῇ, ἑτέρῳ χαρακτῆρι, ἢ διαστολῇ σημαινομένου· Ἠιών Πλευρών Πυθών Σιδών. τὸ Ἴτων βαρύνεται, ὡς [ἐν] ἑτέρῳ χαρακτῆρι ὑποπεσόν· (καθόλου γὰρ τὰ εἰς ΤΩΝ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται μὴ ὄντα τοπικά, διὰ τὸ κοιτών. τὰ δὲ βαρύτονα· Πλούτων γείτων Τρίτων) ... Σούλμων πόλις Σικελίας, πλὴν τοῦ κροτών.

17 Τὰ εἰς ΩΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐπὶ πόλεων ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ εἰς ΛΩΝ λήγοι ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους Α, ἢ ἔννοιαν συνθέσεως· Ἐλεών Μεδεών Σικυών Βαβυλών. σεσημείωται τὸ Ἀσκάλων καὶ ἀσσάλων.

Τὰ εἰς ΩΝ σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν, συντεθειμένα ῥητὰ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνονται· Ἀνακρέων Χα-

---

2 τοῦ defit AC 4 μὴ διὰ τοῦ Ο L μὲν ... Ο an μὴ ... Ω scripserit non liquet 5 ταγών BC τριή C τριήρων B 6 γλίχων L 10 ἰὼν L cf. Steph. Byz. 55, 5 12 μακρὰ BC 13 14 Σ. π. Ἰταλίας, καὶ Κρότων πρὸς διαστολὴν τοῦ κροτών? 18 Ω ἢ ἔννοιαν συνθέσεως ἐλαιὼν, μηδεὼν L ope Herodiani pros. Il. B 717 corrigendi. male μηλιὼν LDindorf. Thes. V c. 979 A ... ἔννοιαν ἔχοι? 20 Νασσάλων Theognost. 36, 6 Κastάλων Goettling de acc. 266.

μαιλέων. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται· φιλοξενοφῶν φιλοκτησιφῶν· καὶ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων φυλάττει τὴν ὀξεῖαν· φιλομακεδών ἱππαλεκτρυών.

Τὰ εἰς ΩΝ ὀξύτονα δισύλλαβα καὶ μονοσύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὁπότε μὴ σχέσει τοπικῇ ἥνωται, ὡς ἔχει τὸ κατὰ συνήθειαν· προκοιτών προπυλών προθυρών. τὰ δὲ ἄλλα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οἷον· βαθυλείμων ἀχίτων αὐτόχθων.

Αἱ εἰς ΩΝ λήγουσαι μετοχαὶ δισύλλαβοι ὀξυτονούμεναι ὡς ὀνόματα κλινόμενα μετατιθέασι τὸν τόνον, οἷον· Ἄμφιων Ὑπερίων. Καὶ τοσαῦτα περὶ τῶν εἰς Ν ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

Τὰ εἰς ΩΝ τοὺς τρεῖς ἐπιδέχεται τόνους· τὰ μὲν γὰρ ὀξύνεται, ὡς αἰών, τὰ δὲ βαρύνεται, ὡς Πλάτων, τὰ δὲ περισπᾶται, ὡς Ξενοφῶν.

Τὰ εἰς ΩΝ συγκριτικὰ καὶ ὑποκοριστικὰ βαρύνεται· .... Ἀτρείων Κρονίων μωτίων Ἡφαιστίων.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΝ ἀρσενικὰ δισύλλαβα παραληγόμενα Α βραχεῖ βαρύνεται, μὴ ὄντα περιεκτικά· Φάων Κάων Κρέων λέων Νέων, νεών δὲ ὡς περιεκτικόν. 18

2 φιλοκτησιφῶν om. BC 6 τονικῇ L τοπικῇ Lob. Parall. 201 11 καὶ ὀνόματα L 14—18; 12 retraho post 8, 16 17 ΩΝ L forte ΙΩΝ 18 μωτίων L Μωρίων LDindorf. Thes. V c. 1341 Μοσχίων Theognost. p. 27. Quidni Μητίων vel Σωτίων? 19 ΑΩΝ ... παραληγόμενα Α βραχεῖ L ΩΝ καθαροῦ ... παραληγόμενα βραχεῖ an ΩΝ καθαροῦ ... παραληγόμενα Α βραχεῖ ἢ Ε? 21 κάκων [κ] AC κάων B Καύων Choerob. 71, 19 Κάων Theogn. 30, 10, nec opus videtur ut Σκάων vel Σάων rescribamus κρείων A.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΩΝ βραχεῖ παραληγόμενα βαρύνεται· Ἠμαθίων Ἐνδυμίων.

Ἔτι καὶ τὰ ἔχοντα τὸ Ι μακρόν· κίων πρίων Ἐχίων Δηΐων Ἀμφίων βραχίων.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΑΩΝ· Μαχάων Ποσειδάων Ἀρετάων.

Τὰ εἰς ΩΝ ὀνόματα μηνῶν ἢ χρόνων ὀξύνεται· Ποσειδεών ἐλαφηβολιών. καὶ τὰ τοπικὰ περιεκτικά· ἀγών ἱππών ἀνδρών.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΩΝ ὑπερδισύλλαβα, εἰ μὴ εἴη ὀνόματα μηνῶν ἢ ποταμῶν, βαρύνονται, οἷον· Εὐφραίων Ἀκταίων εὐαίων.

Περὶ τῶν εἰς Ξ καὶ εἰς Ρ καὶ εἰς ΑΣ ληγόντων ὀνομάτων.

Βιβλίον β'.

Πᾶν ὄνομα εἰς Ξ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένον, καὶ μίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετικὸν ὑπάρχοι, μὴ ἐθνικόν· Φαίαξ θώραξ ἄναξ κλῖμαξ αὖλαξ· τὸ διασφάξ ὀξύνεται. τὰ δὲ ἀπὸ ῥήματος συγκείμενα· βλεφαριπάξ καὶ λητροβαστάξ καὶ νεκροβαστάξ. τὸ δὲ Ἄσφαξ βαρύνεται ὡς ἐθνικόν.

---

7 In **BC** prior sectio continuatur. 11 *Εὐφραῖος* apud Demosth. 36, 13: *Εὐφραίων Εὐγαίων* Theogn. 29, 1 12 Post *εὐαίων* in **C** leguntur haec *καὶ περὶ μὲν τῶν εἰς Ν ληγόντων τοσαῦτα* 19 *κλίμαξ. αὔλαξ* **L** 21 *βλεφαριπάξ* **L** *βλεφαροπάξ* codices ABC Par. Herod. π. διχρ. 284, 20. Draco Goettling. *βλεφαροσπάξ* reg. pros. 63 Lehrs. *βλεφαροσπάξ* vel *βλεφαροστάξ* Lob. *λιτροβάσταξ* Herod. Is. Vossii ad Hesych. *βάστας*, *κιτροβαστάξ* **BC** *φιτροβάσταξ* Lob.

Τὰ εἰς ΕΞ καὶ ΙΞ καὶ ΟΞ καὶ ΥΞ πάντα βαρύνεται· Ἄλεξ πέρδιξ Καππάδοξ κῆρυξ. 19

Τὰ εἰς ΗΞ μὴ ὄντα σύνθετα ἐπιθετικὰ βαρύνεται· μύρμηξ σκώληξ ἀλώπηξ.

Τὰ εἰς ΗΞ σύνθετα παρὰ ῥῆμα ὀξύνεται, εἰ ἐπιθετικὰ εἴη· βουπλήξ κυμοπλήξ μεθυπλήξ. τὸ ὕσπληξ καὶ ἀντίπηξ βαρύνεται, ὅτι οὐκ ἐπιθετικά. τὸ δὲ χηναλώπηξ καὶ αὐτὸ βαρύνεται, ὡς τὸ χαμαισκώληξ λεοντομύρμηξ.

Τὰ εἰς ΩΞ ὀξύνεται, ὅσα μίαν συλλαβὴν ἔχει ἐπὶ τέλους ἐν τῇ συνθέσει· ἀποῤῥώξ κυαμοτρώξ θυλακοτρώξ κυμορρώξ· τὸ δὲ θηροδίωξ αἰγοδίωξ βαρύνεται, ὡς δύο φυλάξαντα συλλαβὰς ἐν τῇ συνθέσει.

Περὶ τῶν ληγόντων εἰς ΑΡ.

Τὰ εἰς ΑΡ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε οὐδέτερα βαρύνεται· μάκαρ δάμαρ ὄναρ οὖθαρ.

Ἔτι τὰ εἰς ΩΡ· ῥήτωρ κέλωρ ἄπωρ.

Ἔτι τὰ εἰς ΥΡ οἷον· μάρτυρ Κέρκυρ Ἴλλυρ Αἴγυρ.

Τὰ εἰς ΗΡ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνεται

6 κυμοπλήξ **A** pro κυματοπλήξ quod Archiam etiam in anth. Pal. X 7 usurpasse annotat Thes. Add. vol. IV, κωμοπλήξ *comissalione percussus* **BC**. Utrumque fortasse Herod. attulerat. 7 ἀντίπληξ **A** ἀντίσπληξ **BC**, em. Il. pros. Z 135 12 κύμορρώξ ... δύο om. **BC** *Undifragus* vertit Thes. l. l. 16 συλλαβήν abest **BC** 17 οὖθαρ **L** 18—20 Retraho post 21, 4 18 ἄπωρ] ἄχωρ Lob. Parall. 219. malim πάτωρ vel ἄκτωρ (Ἄκτωρ) 19 μάτυρ **BC**.

μὲν ἁπλᾶ ὄντα ἀρσενικά. ὁ δὲ λόγος τοῦ Τ προηγουμένου τοῦ Η· στατήρ ἐλατήρ καμπτήρ ἐξαυστήρ. ἐξαύτηρ δὲ κύριον, ὡς τὸ ἀμάτηρ καὶ ἄντηρ, καὶ Ἄστηρ κύριον (?) ἀρσενικὰ δὲ εἶπε διὰ τὰ θηλυκά. καὶ γὰρ τὰ εἰς ΗΡ θηλυκὰ μὴ μετατιθέμενα κατά τι ἔθος ποιητοῦ εἰς διάφορον γένος βαρύνεται· μήτηρ θυγάτηρ Δημήτηρ. τὸ δὲ γαστήρ ὀξύνεται.

20 Τὰ εἰς ΗΡ ἐθνικὰ ἢ κύρια, μὴ συνεμπίπτοντα προσηγορικοῖς, βαρύνονται· Ἴβηρ Ἀνίβηρ Δόβηρ Πίηρ. τὸ μέντοι Ἐλευθήρ ὀξύνεται, ὡς τὸ Ἀστήρ.

Τὰ εἰς ΗΡ [ἁπλᾶ] μὴ ὄντα σύνθετα, μηδὲ ἐθνικά, ὀξύνεται· ἀνήρ ἀήρ αἰθήρ σπινθήρ. τὸ μέντοι ἐρίηρ ὡς σύνθετον βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΗΡ ὀξύτονα φυλάττοντα τὸ Η κατὰ τὴν γενικὴν φυλάττει καὶ τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, οἷον· δετήρ ἀμαλλοδετήρ, στατήρ ὀβολοστατήρ. τὸ μέντοι ἀνήρ λιπάνηρ, δαήρ πολυδάηρ, πατήρ αἰνοπάτηρ ὡς μὴ φυλάττοντα τὸ Η βαρύνονται. καὶ τὸ πάνθηρ καὶ σατυρόφηρ ἀπὸ μονοσυλλάβων.

---

2 3 ξυστήρ Choerob. 85, 26 318, 19 ἐξάντηρ **A** ἐξάπτηρ Choerob. A. Ox. II 250, 16 6 κατὰ τὸ **BC** Cautio additur propter ῥαιστῆρα κρατερήν et ὕλην στεγαστῆρα, cf. Herod. πμλ. 16, 28 Choerob. 347, 7. Voluit igitur ἐκ διαφόρου γένους, nisi forte mavis ἀρσενικὰ δὲ εἶπε διὰ τὰ θηλυκὰ καὶ τὰ μετατιθέμενα κατά τι ἔθος ποιητικὸν εἰς διάφορον γένος. Τὰ δὲ εἰς ΗΡ θηλυκὰ βαρύνεται κτλ. 10 ἀνίβηρ **C** Ἰλλίβηρ vel Κελτίβηρ Lob. Parall. 211 n., mihi ex Ἄνας (fluvio) et Ἴβηρ compositum videtur. δόμηρ **L**, em. Lob. 18 διπάνηρ **L** em. Lob. Parall. 215 πολυπάτηρ **C**.

Τὰ εἰς ΕΙΡ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀσυνήθη μέν, τὰ δὲ εὑρεθέντα βαρύνεται· Βέχειρ Σάπειρ Ἀλάζειρ Λίγειρ Ἐλάτειρ ἑκατοντάχειρ ἀντίχειρ. ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα, οἷον· χεὶρ φθεὶρ Εἴρ.

Τὰ εἰς ΩΡ πάντα βαρύνονται· Νέστωρ Ἕκτωρ Κάστωρ ἄχωρ (τὸ τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα.) τὸ μέντοι ἰχώρ ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ΑΣ πολυσυλλάβων.

Τὰ εἰς ΑΣ πολυσύλλαβα ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ Α βαρύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ βαρύνεται μὲν Αἴας 21
Θόας· περισπᾶται δὲ ἀρκᾶς πελεκᾶς. οὐδέποτε δὲ ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ παθητικοῦ παρακειμένου σύνθετα, ὅθεν τὸ ἱμάς καὶ ἀνδριάς ὡς ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ ΑΣ σημειούμεθα ὀξυνόμενα, καὶ τὸ χαλκοκράς καὶ γαλακτοκράς ὡς ἀπὸ παθητικοῦ παρακειμένου. βαρύνεται δὲ τὰ εἰς ΑΣ καθαρὸν· Ἀρχίας Λουξίας Γοργίας. τὸ μέντοι τριάς θηλυκὸν καὶ συστελλόμενον ἔχει τὸ Α.

Τὰ εἰς ΒΑΣ βαρύνονται· βίβας Φόρβας Ἄββας (ποταμὸς), τὸ δὲ ἀκριβᾶς περισπᾶται.

---

2 βλέχειρ L σάπερ BC σάπειρ A EM. 706, 18 Choerob. 345, 34 Σάσπειρ v. l. in St. Byz. 166, 11 qui ἑκατόγχειρ porrigit, Σάφειρ EM. 107, 35 Choerob. 86, 20 ἐλεάζειρ L, corr. Lob. et Schneidewinus Philol. III 384 6 ἀποπητύρισμα A 11 Ἀργᾶς Meineke Com. III 389 Μαρικᾶς Lob. Parall. 222 13 παρασύνθετα BC omisso κειμένου 19 Ἴβας Choerob. 33, 27 [illegible] Plutarch. Pomp. 35 Σάμβας Σάμβα. ἔστι δὲ ὀνο[illegible] Choerob. 33, 12.

23 φυγάς, ὁ Ἀρκάς καὶ ἡ Ἀρκάς, δυάς τριάς. τὸ μέντοι μέγας καὶ λᾶας ὡς συστελλόμενα βαρύνονται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς ΑΣ βαρύνεται· γέρας γῆρας δέπας δέμας σέβας.

Βιβλίον γ'.

Πᾶν ὄνομα δισύλλαβον ἁπλοῦν εἰς ΗΣ καθαρεῦον ἀσυνάλειπτον βαρύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τέλους μόνον τὸ Υ ......· Ναίης Δάης Κλεύης Βρύης. τὸ δὲ Ὑῆς περισπᾶται ἔχον τὸ Υ, ὥσπερ καὶ τὸ Θυῆς Κυῆς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλινόμενα βαρύνονται ...... λύης λύεντος, ἀπὸ τοῦ λυήεις. καὶ τὸ ζαής ὡς σύνθετον ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΒΗΣ δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι βαρύνεται· κάβης λέβης Κέβης Χάβης Θήβης. τὸ δὲ κιβῆς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ κιβέας.

Τὰ εἰς ΓΗΣ δισύλλαβα βαρύνονται, χωρὶς εἰ μή τι ἐκ συνθέτου καταλελειμένον εἴη, ἢ παρώνυμον ἐπιθετικόν. τότε γὰρ περισπᾶται, ὅτε συναλήλιπται, ἢ βραχεία παραλήγοι, ἢ ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο· καὶ ἃ μὲν

---

2 συστέλλοντα **B** συστ. τὸ Α? 8 κλέης **L**, em. Thes. IV c. 1624 D βαρύης **C** cf. Arcad. 26, 19: possis etiam Μαύης. Lacunam exple his καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο ἢ σύνθετα εἴη 9 ϕυῆς **BC** cf. Meinek. Anal. Alex. 49, n. 11 12 (τὸ δὲ) λυῆς λυῆντος vel δυῆς δυῆντος? Fallitur Lob. Parall. 158 ἀπό] ἐπί **L** 14 Alterum κάβης om. **A**, alterum Χάβης scribit Herodian. ap. schol. Ar. Vespp. 234. Λάβης — Χάβης? Θήβης] Θίβης Steph. Byz. 314, 5 [?] θίβης RUnger Parad. Theb. 73 17 συνθέσεως τοῦ καταλελειμένου **L** (Bekk. AG. I 337) minus arridet συνθέσεώς του καταλελειμένου 18 ὅτι **BC** 19 ἢ ante ἰσο| om. **BC**, malim καί.

βαρύτονα· Μέγης Γύγης Σάγγης Μόργης. τὸ μέντοι ἀργής ἐπιθετικόν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀγής σύνθετον ἀπὸ τῆς ἀγῆς (ὁ μὴ κλώμενος). τὸ δὲ μογῆς καὶ δρογῆς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα περισπᾶται. καὶ τὸ φθογγῆς ἐκ τοῦ φθογγήεις καὶ τὸ Αὐγῆς ἐκ τοῦ Αὐγέας.

Τὰ εἰς ΔΗΣ δισύλλαβα μὴ διὰ τοῦ ΟΥΣ κλινόμενα βαρύνονται· Πύδης ᾅδης Γράδης μέδης. τὸ μέντοι ψευδής καὶ φραδής ἐπιθετικά. καὶ τὸ Ποδῆς καὶ ῥοδῆς περιεσπάσθη, ὅτι τὸ Ο παραλήγει. 24

Τὰ εἰς ΗΣ ἀσυνάλειπτα βαρύνονται· Ἄνθης Σκύθης Σεύθης Λάχης Πάχης. τὸ μέντοι κριτής..... καὶ ψαλτής ἀττικῶς ὀξύνεται· καὶ ἔτι τὰ ληιστής ληστής. τὸ δὲ δεσπότης ἀρσενικόν, τὸ δεσπότις θηλυκόν.

Τὰ εἰς ΗΣ δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικὰ ἢ συνηλιμμένα βαρύνονται ἔχοντα πρὸ τοῦ ΗΣ ἢ Ξ· Ξέρξης Χρύσης κάσης. τὸ μέντοι κασῆς (τὸ πιλωτὸν ἱμάτιον) περισπᾶται. τὸ δὲ Κισσής ὀξύνεται ὡς ἐπίθετον.

Τὰ εἰς ΝΗΣ καὶ ΡΗΣ δισύλλαβα ἁπλᾶ μὴ ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν σύμφωνον βαρύνεται· εἰ δέ τι περισπασθῇ, τοῦτο κατὰ συναλοιφὴν ἐγένετο, ἢ ἰαμβικόν ἐστι

---

1 *Γύγης Γύγητος* intellegit, quo de cf. Choerob. 139, 13 *σάγγης* **L** *Γάγγης* Thes. VII c, 14 A   2 *ἀγῆς*] *γῆς* **L**   3 *Βογῆς*? cf. Herodot. VII 107   5 *ἐκ τοῦ φθογγήεις* om. **BC** 12 *κριτής ὀξύτονον, καὶ τὸ ψαλτής* δε Lehrs coll. Herod. *πμλ*. 14, 16. In **L** nullum lacunae indicium   13 *καὶ ληστής ... καὶ τὸ δεσπότις* **BC**   18 *πιλώτιον* **L**   19 *ὡς* om. **L**, qui etiam *κισσής* scribunt.

καὶ ἰσοσύλλαβον. ὅσα δὲ ὀξύνεται, εἰς ΟΥΣ ἔχει τὴν γενικὴν ἢ εἰς ΤΟΣ. τὰ βαρύτονα· πένης πλάνης Μύνης χλούνης Φάνης. τὸ μέντοι σθενῆς τεχνῆς λαχνῆς ζαχρῆς ἀπὸ συναλοιφῆς γίνονται. καὶ τὸ Φανῆς ἰαμβικὸν ἰσοσύλλαβον.

Τὰ εἰς ΗΣ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ Η ἀμετάβολον μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἑτέρου κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται· Μέσθλης μάσθλης Μάγνης Πίγρης Ὄπλης Πέτρης (λιμήν τις). εἴ τι δὲ περισπασθῇ, κατὰ πάθος γέγονε. τὸ μέντοι γυμνής ἀβλής προβλής ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται.

25 Τὰ εἰς ΗΣ ἐπιθετικὰ δισύλλαβα εἰς ΟΥΣ τὴν γενικὴν ποιοῦντα καὶ μὴ παθόντα συγκοπὴν ὀξύνεται· ψευδής πρηνής ζαής ἀλής. τὸ δὲ πλήρης βαρύνεται (πληήρης γάρ), ὡς ξιφήρης ὀλιγήρης. καὶ τὸ Ἄρης κύριον.

Τὰ εἰς ΗΣ δισύλλαβα κύρια ἔχοντα Υ ἐν τῇ παραληγούσῃ περισπᾶται· Μυῆς Θυῆς Κυῆς. βαρύνεται δὲ τὸ Βρύης Κύης περιττοσύλλαβα. γύης δὲ οὐ κύριον.

Τὰ εἰς ΗΣ κύρια ἀπὸ ἐντελεστέρου περισπᾶται· Ἑρμῆς Θαλῆς Πυλῆς Ποδῆς.

Τὰ παρὰ τὸ κλέος ἐπίθετα μὲν ὄντα ὀξύνεται· εὐκλεής ἀκλεής· κύρια δὲ ὄντα ἐν μὲν τῇ ἐντελείᾳ

---

9 ὅπλης BC 14 τὸ δὲ □ βαρύνεται C 15 πλειήρης EM. 676, 53 πολυήρης Theogn. 44, 19, πλειάρεις Boeoti. λιγήρης L ὀλιγήρης Herod. pros. Il. Γ 316, possis etiam διχήρης 18 Κύης Nonnus Dion. XXXII 236 (Κώης Herodot. IV 97) 19 γύνης L 21 Πυλῆς patrocinatur Meinek. An. Alex. 405 retractatis quae 246, 4 dixerat. 23 μὲν BC.

βαρύνεται, ἐν δὲ τῇ συναιρέσει περισπᾶται· Ἡρακλέης Ἡρακλῆς. καὶ τὰ εἰς ΕΑΣ· ἀρτιμέας ἀρτεμῆς.

Τὰ εἰς ΗΣ ἀπὸ τῶν εἰς ΗΕΙΣ περισπῶνται· τιμῆς τεχνῆς δαφνῆς.

Τὰ εἰς ΗΣ πατρωνυμικὰ ἢ ὡς πατρωνυμικὰ βαρύνεται· Πηλείδης Ἀτρείδης Κρονίδης Εὐριπίδης Θουκυδίδης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΩΔΗΣ· εὐώδης πετρώδης δυσώδης.

Ἔτι τὰ πολυσύλλαβά παρώνυμα· εὐπατρίδης ἑπταπόδης. τὸ δὲ ἐθελοντής ἀπὸ τοῦ ἐθέλοντος, καὶ ἑκοντής ἀπὸ τοῦ ἑκόντος γενικῆς μετοχῆς.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΟΛΗΣ καὶ ΟΝΗΣ· Ὀζόλης Μηριόνης. τὸ μέντοι ἀολλής ἐπίθετον καὶ εἰς ΟΥΣ τὴν γενικὴν ἔχει.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΑΝΗΣ κύρια· Ἀριστοφάνης Θεοφάνης. τὸ δὲ ἐπίθετον θεοφανής ὀξύνεται. καὶ τὰ εἰς ΗΣ Περσικὰ πάντα· Ἰνταφέρνης.

Τὰ εἰς ΣΤΗΣ πολυσύλλαβα ὀξύνεται· τευχηστής ὀρχηστής ἀλφηστής.

Ἔτι τὰ εἰς ΑΡΗΣ, εἰ μὴ ἐπίθετα εἴη· Κυαξάρης Παντάρης Σωχάρης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΗΡΗΣ· χαλκήρης χρυσήρης θυμήρης φρενήρης τριήρης.

---

2 ΑΣ C forte ἐκ τοῦ ΕΑΣ καὶ] ὡς? 3 ΕΙΗΣ A ΕΙΣ BC ΗΕΙΣ Blochius 14 μυριόνης C ἀκριν̃ής AC ἀκλινής B em. Goettling. 18 ἀρτιφέρνης A ἀντιφέρνης BC Ἀρταφέρνης-Ἰνταφέρνης? 19 ΤΗΣ BC τευχιστής 20 ὀρχιστής L 21 βαρύνεται excidit.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΩΡΗΣ· Διώρης Λυκώρης, ὅπερ Καλλίμαχος ὀξύνει.

Τὰ εἰς ΤΗΣ ἁπλᾶ ἀρσενικὰ βραχείᾳ παραληγόμενα βαρύνεται· οἰκέτης ὀφειλέτης ἐργάτης. τὸ εὑρετής δὲ ὀξύνεται καὶ τὸ ἀθλητής μαθητής ποιητής, ὅτι ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν μακράν. τὸ δὲ προπετής ἀκρατής τριετής σύνθετα.

Τὰ εἰς ΟΙΤΗΣ ἰσοσύλλαβα βαρύνεται· Δαμοίτης Μενοίτης Θυμοίτης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΑΤΗΣ τὸ Α μακρὸν ἔχοντα, μὴ ὄντα ῥηματικά, βαρύνεται· Τεγεάτης Σπαρτιάτης Ἐλεάτης. Τὸ δὲ θεατής καὶ πειρατής ῥηματικὰ ὄντα ὀξύνεται.

27 Ἔτι τὰ εἰς ΙΤΗΣ τοῦ Ι μακροῦ ὄντος καὶ ΕΙΤΗΣ· πολίτης τεμενίτης εὐρείτης βαθυῤῥείτης, καὶ ὅσα παρώνυμα τὸ Υ μακρὸν ἔχοντα· πρεσβύτης Ἀρχύτης Πιδύτης. τὸ μέντοι κωλυτής μηνυτής ῥηματικὰ καὶ οὐ παρώνυμα.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΩΤΗΣ μὴ ῥηματικά· δεσμώτης στρατιώτης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΕΣΤΗΣ μὴ ὄντα ἐπιθετικά· Ὀρέστης Θυέστης Ἀκέστης. τὸ μέντοι κηδεστής καὶ ἀργεστής ἐπιθετικὰ ὀξύνονται.

---

1 Cf. Ahrens Bucol. II p. XLII 7 τριτής **BC** 12 ἐλεάτης **AC** πέρατής **BC**. Cf. Il. pros. *N* 382 14 εἰς om. **BC** 19 20 ἔτι .... στρατιώτης absunt **C** 21 ὄντα ἐπιθετικὰ **AB** ῥηματικὰ **C** 23 ἀρχεστής **L**.

Ἔτι βαρύνονται τὰ παρὰ τὸ ὀλῶ· πανώλης ἐξώλης προώλης.

Τὰ εἰς ΗΣ ἐπίθετα παρὰ ῥῆμα σύνθετα εἰς ΟΥΣ ποιοῦντα τὴν γενικὴν ὀξύνεται· εὐσεβής ἀσεβής εὐλαβής θεοφιλής αὐτοσφαγής πολυδευκής· Πολυδεύκης δὲ τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ μέντοι φιλαλήθης καὶ μισαλήθης καὶ εὐήθης καὶ κακοήθης παρ' ὄνομά εἰσιν οὐ παρὰ ῥῆμα.

Τὰ εἰς ΗΣ κύρια ἀπὸ τῶν εἰς ΟΣ οὐδετέρων σύνθετα βαρύνεται· Δημοσθένης Διογένης, καὶ τὰ ...... ἔχοντα Η ἐν τῇ παραληγούσῃ ἀπὸ δισυλλάβου· συνήθης κακοήθης. τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἐπίθετα ὀξύνεται· εὐγενής ἀγενής εὐμενής εὐτυχής.

Τὰ εἰς ΤΗΣ παρὰ τὸ ἔτος καὶ ἔργον ὀξύνεται· διετής τριετής λεπτουργής ναξιουργής.

Τὰ εἰς ΗΣ ἀπὸ τῶν εἰς ΥΣ ὀξυτόνων μὲν ὀξύνονται· βριθύς ἐμβριθής, βαρύς ἀβαρής, βαρυτόνων δὲ βαρύνονται· πῆχυς τριπήχης τετραπήχης.

Τὰ εἰς ΗΣ σύνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων τάξιν 28 φυλάττει· ἐρανιστής ἀρχερανιστής, δανειστής μισοδανειστής, λῃστής ἀρχιλῃστής, Ἀπελλῆς φιλαπελλῆς. σεσημείωται· ἀληθής φιλαλήθης, κριτής δικαιοκρίτης. τὸ δὲ ὑποκριτής οὐ παρὰ τὸ κριτής, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὑποκρίνομαι.

---

1 ὄλλω L (cf. Herod. epim. p. 99 210 Lob. rhem. p. 113) Praestat ὀλῶ hic et p. 117, 19 Bark. ubi codices ὄλω praebent. Cf. 158, 19 Cram. Anecd. I 316 4 ἀσεβής om. BC 8 παρώνυμα BC 11 ἐπίθετα ἔχοντα? 15 κλεπτουργής L καὶ λεπτουργής GDind. Thes. IV 1622 A ANauck progr. Berol. p. 30 16 εἰς om L 24 παρὰ om. BC.

Τὰ εἰς ΤΗΣ πολυσύλλαβα θηλυκὰ βαρύνονται· λογιότης λευκότης ποιότης. σεσημείωται ταχυτής βραδυτής ἀδροτής· καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίοις ὀξύτονα· τραχυτής κουφοτής· τὸ μέντοι ποτής καὶ ἐσθής δισύλλαβα· τὸ δὲ νημερτής ἐπίθετον.

Περὶ τῶν εἰς ΙΣ ὀνομάτων.

Βιβλίον δ'.

Τὰ εἰς ΙΣ ὀνόματα συνεσταλμένον τὸ Ι ἔχοντα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ κοινὰ βαρύνεται· ὄφις ὄϊς πάϊς μάντις.

Τὰ εἰς ΙΣ βαρύτονα καὶ ἐν τῇ συνθέσει βαρύνονται· μῆτις πολύμητις, ἴδρις ἄϊδρις, πόλις φιλόπολις, χάρις εὔχαρις.

Τὰ εἰς ΙΣ ὀξύτονα πὴ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον πὴ δὲ βαρύνονται. καὶ φυλάττουσι μὲν τὰ φυλάττοντα τὸ θηλυκὸν γένος· σκελίς περισκελίς, νυχίς παννυχίς. τὰ δὲ κοινωνοῦντα ἀρσενικῷ γένει μετατιθέασιν· ἐλπίς εὔελπις, ἀσπίς λεύκασπις.

29 Τὰ εἰς ΙΣ πατρωνυμικὰ ἢ τύπον ἔχοντα πατρωνυμικῶν ὀξύνονται· Πριαμίς Ταντατίς Τυνδαρίς (ἡ τοῦ Τυνδάρεω).

---

3 4 βραδυτής .. κουφοτής absunt **C** In **A** pro ἀδροτής ut videtur ἀδυτής 5 ἐσθής] **EM.** 382, 50. Malim ἐστής ὅθεν τὸ ἐσθής 8 εἰς Τ συνεσταλμένον ἀρσενικὰ **A** εἰς ὀνόματα συνεσταλμένον τὸ Ι ἔχοντα ἀρσενικὰ **BC** 14 φυλάττουσι τὸν .... καὶ om. **BC**, cf. **EM.** 518, 33. 15 μὲν τὰ **AB** τὰ **C** 19 πατρωνυμικοῦ **BC** 21 ἢ τοῦ Τυνδάρεω om. **B**.

Τὰ εἰς ΙΣ ὑποκοριστικὰ ἔχοντα ἐν ἴσαις συλλαβαῖς τὴν παραγωγὴν ὀξύνεται· θεραπαινίς ἑταιρίς λυρίς. τὸ δὲ Ἶφις ἀπὸ τοῦ ἶφι γενόμενον βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΙΣ ἐσχηματισμένα ἀπὸ βαρυτόνων μελλόντων ἢ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου βαρύνονται· ποιήσω ποίησις, γνώσω γνῶσις, πράξω πρᾶξις, πέφανσαι φάνσις, μεμίανσαι μίανσις. τὸ δὲ ἀψίς σεσημείωται μακρὸν ἔχον τὸ Ι.

Τὰ εἰς ΒΙΣ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται ἢ (προ)παροξύνεται. ὀξύνεται τὰ παρώνυμα καὶ ἐπιθετικά· Νιοβίς Λυκαμβίς Περραιβίς. σεσημείωται τὸ κάνναβις. τὰ δὲ κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται· Ἀθάρραβις κάνναβις. σημείωσαι τὸ καλλαβίς.

Τὰ εἰς ΓΙΣ δισσύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἄρχοιντο ἀπὸ τοῦ Γ· αἰγίς μαγίς σφαγίς. τὸ μέντοι Γέργις βαρύνεται· ἀπὸ τοῦ Γ γάρ, ὥσπερ καὶ τὸ γέλγις γέγγις.

Ἔτι τὰ εἰς ΙΣ πολυσύλλαβα· στρατηγίς ἀλουργίς. τὸ δὲ ἄμοργις (ἡ ὑποστάθμη) βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΘΙΣ δισύλλαβα, εἰ μὴ μετάληψιν ἔχοι εἰς ἀρσενικὸν γένος, ὀξύνεται· πληθίς Ἀτθίς τηθίς **30**

3 γινόμενον **BC** 5 Post παρακειμένου EM. 184, 1 recte addit καὶ συστέλλοντα τὸ Ι 8 ἀψίς **L** 10 λυκανβίς **BC** 11 καλλαβίς **L** em. Lob. Proll. 288 12 13 ἀθαράβις καννάβις **L** cf. St. Byz. 33, 12 M. 13 σημαίνει **C** 14 Imo δισσύλλαβα θηλυκά 17 γέγγις **AB** τέγγις **C** Γέτις (Steph. Byz. 206, 6) an Γίγγις (Plut. Artax. 19) voluerit non liquet 18 ἀλουργίς **L** Post ἀλουργίς Meinek. Com. II 1 p. 77 ἀμοργίς (*linum amorginum*) excidisse suspicatur 21 τιθίς **L** v. Lob. Phryn. 134.

(ἡ πατρὸς ἀδελφή). σεσημείωται τὸ αἶθις καὶ κρόθις καὶ Κρᾶθις.

Ἔτι τὰ εἰς ΘΙΣ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων Αἰγυπτίων· ἀκανθίς κολοκυνθίς. τὸ δὲ Ταμίαθις καὶ Μένουθις καὶ Τερένουθις βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΚΙΣ δισύλλαβα ὀξύνεται· Φωκίς κερκίς χαλκίς, τὸ δὲ φίκις βαρύνεται· ἔτι καὶ τὰ τρισύλλαβα· παλλακίς πινακίς φαρμακίς.

Τὰ εἰς ΛΙΣ ἁπλᾶ ἔχοντα σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν ἢ διπλασιασμὸν τοῦ Λ ὀξύνεται, εἰ μὴ διὰ τοῦ Θ κλίνοιτο ἢ πόλιν σημαίνοι· φυλλίς κιγκλίς θυλλίς (ὁ θύλακος), τὸ δὲ Τράλλις πόλις· καὶ τὸ θέλλις (τὸ μικρὸν σφηκίον) διὰ τοῦ Θ κλίνεται. καὶ τὸ βάλλις δὲ βαρύνεται (εἶδος ἄνθους, ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τὸν νεκρόν).

Τὰ εἰς ΛΙΣ βραχὺ δισύλλαβα, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ Π ἄρχοιτο μήτε ὑποκοριστικὰ εἴη, ὀξύνεται· βολίς φολίς σελίς ψαλίς πυλίς (ὑποκοριστικόν), τὸ δὲ πρύ-

---

1 πατρός om. **L** αἶθις] Δένθις? Longius abest Δένθις Nonn. 32, 222 κόρθις Hesych. 2 κράθις **L** 5 ταμίθις μενοῦθις (μαινοῦθις **A**) τερενούθις **L**, Τερένουθις etiam St. Byz. 278, 18 et Io. Moschus Prato spir. p. 1077 C 1106 C (Τερενούθην, leg. Τερένουθιν) Θέρμουθις Holsten. Meinek. Lob. Proll. 366. Priora corr. Meinek. St. Byz. 599, 14. 445, 7; de Μενοῦθις fallitur LDindorf. Thes. V c. 788 A. 8 τὸ δὲ ... παλακίς om. **C** φίκις] φάλκις? 9 παλακίς **AB**, correxi 12 κυγκλίς **L** 14 κλίνεται om. **BC** 18 H. e. ὑπεσταλμένων τῶν ἀπὸ τοῦ Π ἀρχομένων ὑποκοριστικῶν.

λις βαρύνεται (ἡ ἔνοπλος ὄρχησις), ὥσπερ καὶ ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ Π ἀρχομένη.

Τὰ εἰς ΛΙΣ δισύλλαβα ἀπὸ σύμφώνου ἀρχόμενα, εἰ παραλήγοιτο φύσει μακρᾷ χωρὶς Α μακροῦ, ὀξύνεται· μηλίς (ἡ μηλέα) δουλίς Δαυλίς. ἐναντιοῦται τὸ μαῦλις (ἡ μάχαιρα) καὶ τὸ τῆλις· τὸ δὲ τᾶλις (ἡ μελλέγαμος) τὸ Α μακρὸν ἔχει. Ἔτι βαρύνεται καὶ τὸ Βᾶλις καὶ μᾶλις καὶ τὸ Ἦλις καὶ ὗλις (ἡ ὑλία) 31 καὶ αὖλις (ἡ ἔπαυλις), Αὐλίς δὲ ἡ πόλις ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΛΙΣ ὑπερδισύλλαβα εἰς Α βραχὺ προπαραλήγοντα ἢ ὀξύνεται ἢ βαρύνεται. καὶ ὀξύνονται μέν, ὅσα τυγχάνει ἐπιθετικώτερα, ἢ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν καταλήγουσαν εἰς Ν ἀφώνου ἐπιφερομένου· Ταντάλίς Πανθαλίς (ἡ θεράπαινα Ἑλένης) ἀγκαλίς (τὸ γὰρ Γ ἐκ τοῦ Ν) δενδαλίς. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνονται· βούβαλις δάμαλις βαύκαλις.

Τὰ εἰς ΛΙΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα Η βαρύνεται· κάπηλις κύβηλις (ὁ πέλυξ) ἔπηλις (τὸ πῶμα τῆς λάρνακος) τρόπηλις (ἡ δέσμη τῶν σκορόδων), πλὴν τοῦ φασηλίς.

Τὰ εἰς δύο ΛΛ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ παρώνυμα εἴη γενόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ΗΣ·

---

1 ἢ L ἐν ὅπλοις BC 6 μάλυβδις L, em. Thes. 8 βάλις καὶ μάλις A Thes., βάλις καὶ μάλις καὶ μάλις B βάλις καὶ μάμις καὶ μάλις C. Βάλις etiam libri St. Byz. 157, 7 ubi Βᾶλις Meinekio debetur. Possis Βοῦλις Βᾶλις μᾶλις 11 μὲν om. AC 14 Ἑλένης inseruit Lob. Proll. 97 coll. Paus. X 25, 2 14 15 ἐγκαλίς ... πενταλίς L ἀγκαλίς ... δενδαλίς Lob. 20 πτῶμα L πῶμα margo C.

κορυδαλλίς ἀναβαλλίς (ἡ σφαῖρα) συκαλλίς μοιχαλλίς θρυαλλίς. τὸ μέντοι κάβαλλις βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΛΙΣ ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι ἕν τι τῶν φύσει βραχέων ἢ Ι βραχύ, ὀξύνεται· κυψελίς βασιλίς Αἰολίς. τὸ μέντοι Ἄξιλις τὸ ΖΙ μακρὸν ἔχει.

Τὰ εἰς ΛΙΣ παρώνυμα τῷ Ω ἢ διφθόγγῳ παραληγόμενα ὀξύνεται· Πακτωλίς Αἰτωλίς Ἰουλίς. τὸ Ἄδουλις προπαροξύνεται καὶ τὸ ἀρτόπωλις.

32 Τὰ εἰς ΜΙΣ προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται· πυραμίς σησαμίς καλαμίς πλοκαμίς κεραμίς. τὸ δὲ Ἄρτεμις Σεμίραμις Χρυσόθεμις, κύρια. καὶ τὸ Σαλαμίς κύριον ὂν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΝΙΣ διβραχέα προσηγορικὰ ὀξύνονται, κατ' οὐσίας κείμενα Α ἢ Ο παραληγόμενα· ῥανίς χλανίς σανίς ὀνίς κονίς (τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς) κόνις δὲ τὸ χῶμα. σπάνις καὶ φρόνις οὐκ ἐπὶ οὐσίας. τὸ δὲ ὕνις βαρύνεται τὸ Υ ἔχον, ὥσπερ τὸ κέρνις.

Τὰ εἰς ΝΙΣ δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι μακρῷ ἢ ἐκτεινομένῳ βαρύνεται μὴ ὑποκοριστικὰ ὄντα· Θῶνις μῆνις νῆνις. τὸ μέντοι φωνίς ὑποκοριστικόν ἐστι.

---

2 μοιχαλλίς vitiose pro μοιχαλίς. cf. lemma Anth. Pal. V 120 5 ἢ Ι A τὸ Ι BC 6 ἔχει abest BC 9 ἄγουλις BC cf St. Byz. 26, 20 13 σεμίς L em. Lob. Proll. 157. Deinde excidisse videntur καὶ τὸ μέρμις δὲ δισυλλαβοῦν 18 κρίνις BC Κρίνις Thes. coll. schol. Hom. Α 39 κύνις quod res ipsa postulare videtur ad Hesychii glossas χύνιν· χεῖρα κυνίας· χείρ adludit 21 ὀρθῶνις L ὄρνις Θῶνις? νῖνις L correxi, alius malit ἶνις vel ἦνις.

Τὰ εἰς ΝΙΣ θηλυκὰ διφθόγγῳ παραληγόμενα ὀξύνεται· μαινίς δαυνίς ἐπιγουνίς θεραπαινίς λεαινίς. τὸ μέντοι εὖνις βαρύνεται καὶ βοῦνις καὶ χλοῦνις.

Τὰ εἰς ΑΝΙΣ θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται· Ὠκεανίς Τιτανίς στεφανίς. τὸ δὲ νεᾶνις προπερισπᾶται καὶ τὸ Ἄδανις προπαροξύνεται καὶ τὸ Θήβανις.

Τὰ εἰς ΕΝΙΣ καὶ ΟΝΙΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται· εὐμενίς εὐγενίς Λυκαονίς Ἀμαζονίς.

Τὰ εἰς ΞΙΣ ἀπὸ μελλόντων ἐσχηματισμένα βαρύνεται· ἕξω ἕξις, λέξω λέξις, ψύξω ψύξις. σεσημείωται ἀψίς ὀξυνόμενον. τὰ μέντοι παρώνυμα ὀξύνεται· ἅμαξα ἁμαξίς, πύξος πυξίς, ὄξος ὀξίς.

Τὰ εἰς ΠΙΣ διβράχεα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων ἀρχόμενα ὀξύνεται· ῥαπίς κοπίς λεπίς. σεσημείωται τὸ τρόπις. τὸ δὲ ὄπις ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΠΙΣ δισύλλαβα θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται. βαρύνεται δὲ ταῦτα· τράμπις σάλπις πόλις κάλπις θέσπις πόρπις. ὀξύνεται δὲ ταῦτα μὴ πλη-

---

1 παραλήγοντα B 9 ΩΝΙΣ L 10 λυκαωνίς ἀμαζωνίς L em. LDindorf. Thes. I 2 p. 9 D. 15 ἢ συμφώνων om. BC 17 βόπις C 21 σάλπις πόλις] Suaserim θλάσπις; alterum quid sit nescio. Σάλπις (πόλις) malit Goettlingius. Idem pro πληθυντικῶς λεγόμενα conicit ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, recte, ni fallor.

θυντικῶς λεγόμενα (?)· ἐλπὶς ἀσπὶς ἐμπίς. τὸ δὲ Ἄλπις βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΠΙΣ πολύσυλλαβα μὴ ἔννοιαν ἔχοντα συνθέσεως ὀξύνεται· Κεκροπὶς Δρυοπὶς Αἰθιοπίς· τὸ φύλοπις δὲ προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΡΙΣ δισύλλαβα ὑποκοριστικὰ ... ἐννοίας ἐχόμενα ὀξύνεται· Τευκρὶς χειρίς.

Τὰ εἰς ΚΡΙΣ κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται· Μάκρις Πρόκρις Ἄκρις· τὰ δὲ μὴ οὕτως ὀξύνεται· ἀκρὶς Λοκρίς.

Τὰ εἰς ΡΙΣ ἔχοντα πρὸ τοῦ Ρ ἕν τι τῶν ψιλῶν ὀξύνεται· παλαιστρὶς αὐλησατρὶς ἐπακτρίς.

Τὰ εἰς ΡΙΣ μετ' ἐπιπλοκῆς μέσου ἢ δασέος ἢ τοῦ Π βαρύνεται· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ 34 σύμφωνον εἴη δεδιπλασιασμένον· ὕβρις Κύπρις· ὀξύνεται δὲ τὸ νεβρὶς κεδρίς. τὸ δὲ ἄγγρις δεδιπλασίασται.

Τὰ εἰς ΡΙΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ Α βαρύνεται· κίθαρις εὔμαρις Σύβαρις κάππαρις, εἰ μὴ εἴη ὡς ὑποκοριστικὰ ἢ πατρωνυμικά, ἢ ἐν τῇ τρίτῃ τὸ Ε ἔχοντα. τότε γὰρ ὀξύνεται· Μεγαρὶς βλεφαρὶς θεωρὶς ἐαρίς.

Τὰ εἰς ΕΡΙΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ ὀξύνεται· Ἀστερὶς νυκτερίς. τὸ δὲ Πάστερις καὶ Κελένδερις βαρύνεται.

---

1 ἀσπίς ἐλπίς ἐμπίς C ὀλπίς? 12 Malim αὐλητρίς vel αὐλιστρίς. Cf. tamen Lob. Parall. 451 et Herod. π. διχρ. 289, 9 14 Π εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη? 16 ἄγρις BC 19 σέβαρις BC 21 ποιότητι E C. 24 πάτερις L Lob. Proll. 262, 21 Παστερίς libri St. Byz. 510, 9 em. Meinek.

Τὰ εἰς ΤΡΙΣ μὴ κατὰ τροπὴν γενόμενα ὀξύνεται· ἁλμυρίς πορφυρίς ἀργυρίς Ἰλλυρίς. τὸ δὲ Θάμυρις προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἄγυρις κατὰ τροπὴν ἐγένετο.

Τὰ εἰς ΡΙΣ Αἰγύπτια προπαροξύνεται· Βούσιρις Ὄσιρις Ψένυρις.

Τὰ εἰς ΣΙΣ ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα ἢ ἀπὸ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου βαρύνονται· ποιήσω ποίησις, λύσω λύσις, κέκρισαι κρίσις. τὰ μέντοι παρώνυμα χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ· Χρύσης Χρυσίς, νῆσος νησίς. σεσημείωται τὸ ἄσις ὁ ῥύπος ἀπὸ τοῦ ἄσης γεγονός.

Τὰ εἰς ΤΙΣ δισύλλαβα ἔχοντα τὸ Ο μικρὸν .... ἢ Ω μέγα πρὸ τοῦ ΤΙΣ .... ἐπιθετικά, εἰ μὴ παράκειται ἀρσενικῷ τῷ εἰς ΤΗΣ, ὀξύνεται· φορτίς φροντίς νοτίς οὐτίς Δωτίς ὠτίς. τὸ δὲ πόρτις ἀπὸ τοῦ πόρις. ....

Τὰ εἰς ΤΙΣ πρὸ αὐτοῦ ψιλὸν ἔχοντα .... βαρύνεται· κλέπτις ἴκτις (ζῷον) λάκτις (ἡ τρρύνη). τὰ δὲ ὀξύνεται· νοκτίς πηκτίς.

Τὰ εἰς ΤΙΣ πρὸ τοῦ ΤΙΣ Υ ἔχοντα σπάνια ὄντα

---

1 (Verba τὰ εἰς ΕΡΙΣ ... νυκτερίς bis porrigit C) 2 Ἰδυρίς Steph. Byz. 327, 2 6 ψένιρις A ψενιρίτης cod. Voss. St. Byz. 701, 8. At cf. 374, 16 unde apparet σεσημείωται τὸ Κορκυρίς excidisse 12 ἄσης γεγονός L cf. 47, 10 13 ἤτοι μόνον ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι addit Herod. pros. Il. P 40 14 μὴ ὄντα exciderunt 16 δοτίς L 17 πόρτις ᾧ παράκειται τὸ πόρτης ἀρσενικόν addit Herod. pros. Il. P 40 18 τὰ μὲν om L 19 τρυγών L mecum fecit LDindorf. Thes. V c. 59 B 20 ἐπινυκτίς?

τὰ μὲν βαρύνεται· Σύρτις, τὰ δὲ ὀξύνεται· ῥυτίς κυρτίς.

Τὰ εἰς δύο ΤΤ σπάνια ὄντα τὰ μὲν βαρύνεται, οἷον· παιτέττις, τὰ δὲ ὀξύνεται· τριοττὶς νεοττίς.

Τὰ εἰς ΣΤΙΣ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ὑποκοριστικώτερα εἴη· πίστις μνῆστις. τὸ μέντοι χιστὶς ὀξύνεται ὡς ὑποκοριστικόν.

Ἔτι τὰ εἰς ΣΤΙΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ μὴ ἐπίθετα εἴη, προπαροξύνεται· βούβρωστις ἄγρωστις. ὀξύνεται τὸ Κεραστὶς Λιγυστὶς Λιβυστὶς ὡς ἐπιθετικά.

Τὰ εἰς ΤΙΣ πολυσύλλαβα Ν πρὸ τοῦ Τ ἔχοντα μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς ΤΗΣ ὀξύνεται· προποντὶς ἑλλησποντίς. αὐθεντίς.

Τὰ εἰς ΙΣ θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΗΣ ἀρσενικῶν γενόμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· ὁ κυνηγέτης ἡ κυνηγέτις, ὁ δεσπότης ἡ δεσπότις, ὁ πολίτης ἡ πολῖτις, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ πωλῶ· ταῦτα γὰρ προπαροξύνονται· ἄκοιτις παράκοιτις ἀρτό-
36 πωλις λαχανόπωλις. τὸ Σκυθὶς δὲ δισυλλαβοῦν ὀξύνεται, ὡς τὸ Περσίς.

Τὰ εἰς ΦΙΣ διβράχεα ὀξύνεται· ῥαφὶς γλυφὶς σταφίς. εἰ δὲ ἡ παραλήγουσα εἴη φύσει ἢ θέσει μακρὰ ἐν δισυλλάβοις παροξύνεται· Ἶφις Μέμφις. τὸ δὲ Κηφὶς ὡς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς καὶ Δελφίς.

---

1 ῥυγίς BC 4 Ἄττις coni. Goettling. (?) 10 Λυγυστίς L em. Thes. 14 Ἀβαντίς vel Αἰαντίς Lob. Parall. 443. Sectio haec lacunosa videtur 16 γινόμενα L 23 στραφίς BC forte σταφίς στροφίς 24 Ἶφις A, om. BC 25 Debebat ἐπὶ ἐθνικοῦ; aliud enim significat Κῆφις Δέλφις.

Τὰ εἰς ΦΙΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἴη· ἀσταφὶς κροταφὶς ἐλαφίς. τὸ δὲ Ἱερόσαφις ὡς κύριον παροξύνεται.

Τὰ εἰς ΧΙΣ ὀξύνεται, εἰ μὴ ὀνόματα πόλεων ἢ νήσων εἴη· Κολχὶς Ἀντιοχὶς παννυχίς. τὸ δὲ ῥάχις σεσημείωται. τὸ μέντοι Ἀτάρβηχις Ὕδελχις ἐπὶ πόλεων καὶ νήσων.

Τὰ εἰς ΙΣ θηλυκὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον καὶ εἰς Α ποιοῦντα τὴν αἰτιατικὴν ὀξύνονται· ἀσπὶς ῥαφὶς κρηπὶς κνημὶς ἀψίς.

Εἰ δὲ εἰς ΙΝ ἔχουσι τὴν αἰτιατικήν, περισπῶνται· Βενδῖς Μολῖς Τοτῖς Ἀταργατῖς.

Περὶ τοῦ τόνου τῶν εἰς ΟΣ ὀνομάτων.

Βιβλίον ς'.

Τὰ εἰς ΟΣ καθαρὰ δισύλλαβα τῷ Α μακρῷ παραληγόμενα ὀλίγα εἰσί, καὶ ὀξύνεται μέν, ὅσα οὐ κύρια μὴ δὲ ἐπιθετικά· παὸς καὶ πηός, ναὸς καὶ νηός, λαὸς καὶ ληός. τὸ Δᾶος ὡς κύριον βαρύνεται, καὶ τὸ πρᾶος δὲ ἐπίθετον. τὸ μέντοι ταός παρ' Ἀλεξαν- 37 δρεῦσιν ἀντὶ τοῦ ταῶς σεσημείωται. τὸ δὲ λᾶος παρὰ Σοφοκλεῖ ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθεῖαν μετεποιήθη.

Τὰ εἰς ΑΙΟΣ δισύλλαβα, εἰ μὴ εἴη κύρια, ὀξύ-

---

6 ὕδελφις BC ῥᾶχις L 12 Μενδῖς Choerob. 102, 25 Μολῖς Nicol. Damasc. p. 20 (429) τοπῖς A Τιτῖς Choerob. 354, 24 Cramer AP III 295 ἀτεργατῖς BC ἀταρτῖς Bekk. AG 1192 15 μακρόν L 18 δάος L Δάος Goettling. de acc. 167 19 ταός ... ταῶς A ταός ... μῶν C ταώς ... μῶς B 20 λάος L.

νεται· λαιός σκαιός τὸ ἐπίθετον. Σκαῖος δὲ τὸ κύριον, ὡς Βαῖος Γραῖος Παῖος.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΥΟΣ δισύλλαβα ὀξύνεται· ναῦος αὖος (ὁ ξηρός). τὸ δὲ ἀγαυός τρισύλλαβόν.

Τὰ εἰς ΟΙΟΣ δισύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ εἴη κύρια καὶ πυσματικά, καὶ τὸ Ο πλεονάζει ἐν τῇ ἀρχῇ· σμοιός ἐπίθετον, σκλοιός (ὁ σκολιός) δοιός γλοιός (ἐπὶ κόπρου) βοιός κλοιός. τὸ ποῖος τοῖος οἶος (ὁ μόνος) βαρύνεται, ὡς πυσματικά. καὶ τὰ κύρια δὲ ὁμοίως· Μοῖος Βοῖος Κοῖος. Οἰός δὲ (ὁ δῆμος τῆς Ἀττικῆς) ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ δισύλλαβα ἐπιθετικὰ βαρύνεται· λεῖος μεῖος Κεῖος θεῖος πλεῖος. τὸ δὲ νειός ... ἀρσενικὸν καὶ μονογενές.

Τὰ εἰς ΟΣ καθαρὸν δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ι μακρῷ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ δύο συμφώνων βαρύνεται· πῖος Χῖος δῖος Θρῖος Φθῖος. τὸ κριός σεσημείωται.

Τὰ εἰς ΟΣ τὸ δίχρονον ἔχοντα .... βαρύνεται·

---

2 μαῖος L, mensem maium intellegebat Thes. 4 τὸ Τραῦος κύριον (Herodot. VII 109) καὶ τὸ ψαῦος παρ' Ἀλκμᾶνι addit Herod. pros. Il. *M* 137 7 σκοῖος ὁ σκολιός Theogn. 49, 24 Zonar. c. 1651; forte σκοιὸς ὁ σκότιος, sed cf. Lob. Path. El. 502 10 Σμοῖος non opus 13 μεῖος agnoscit etiam Theogn. 48, 17 propter μειότερος Imo οὐκ ἀρσενικόν: cf. 47, 19 15, 14 Bark. Theogn. 48, 18 16 μακρόν L ἑνὸς συμφώνου AC ἑνὸς δύο συμφώνων B 17 Πῖος τὰ κύριον Choerob. 539, 20 male, cf. Epicharm. fr. 92 p. 451 Ahr. 19 ΙΟΣ L Voluit ΟΣ καθαρὸν δισσύλλαβα Excidit βραχύ.

σάος Ἴος Τῖος ἴος (ὁ μόνος) βίος (ἡ ζωή). βιός δὲ (τὸ τόξον). τὸ δὲ νυός (ἡ νύμφη) ὀξύνεται.

38 Τὰ διὰ τοῦ ΟΟΣ καὶ ΕΟΣ δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα καὶ μὴ μόνου τοῦ Θ βαρύνεται· νόος γόος ῥόος πλόος θρόος νέος. τὸ δὲ ἐός ὀξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γάρ· καὶ τὸ θεός ὡς ἀπὸ τοῦ Θ μόνου.

Τὰ εἰς ΩΟΣ μετὰ προσγεγραμμένου Ι δισύλλαβα [βαρύνεται ἢ] προπερισπᾶται· Κῷος σῷος Λῷος. τὸ δὲ κλῳός ἀπὸ τοῦ κλοιός ὀξύνεται καὶ ἔτι τὸ ζῳός.

Τὰ εἰς ΥΟΣ σπάνια ὄντα ὀξύνεται, οἷον· ὑός.

Τὰ εἰς ΟΣ τρισύλλαβα ἁπλᾶ τῷ Α μόνῳ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους φύσει ἢ θέσει μακρὰ εἴη, ἢ κατὰ διάστασιν σύμφωνον ἔχοι· ἀγλαός ἀλαός Δαναός. τὸ δὲ γόαος ἐκ τοῦ γόης γέγονε.

Τὰ εἰς ΛΕΟΣ τρισύλλαβα ἁπλᾶ ὀξύνεται, μὴ ὄντα κτητικά, ἢ διάφορον τόνῳ σημαίνοντα· εἰλεός (ἡ κατάδυσις) φωλεός κολεός μαλεός. ἐλεός τὸ κύ-

---

1 σάος] Σίος Thes. VII c. 272 C, non opus; sed σάος an Σάος intellexerit non liquet 5 ἑός C ἕος ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ Theogn. 49, 7 6 θεός καὶ θοός Herod. πμλ. 41, 29 11 ΗΩΣ ... ἠός BC Fallitur Lob. Path. El. 439 n. Conicio ΥΙΟΣ ... υἱός γυιός, sed cf. Theogn. 49, 30 15 Ταλαός pro synlheto ἀλαός Goettling. de acc. 167, nec longius distat Μαλαός Strab. XIII 582 17 τόνον L ἰλεός B 18 Μαλεός L Theognost. 50, 4 Lob. Agl. 586 OSchneider in NJLZ 1848 p. 616, Μάλεος Suidas v. l. Odyss. γ 296 γαλεός Goettling. de acc. 167 Ἀλεός Meinek. St. Byz. 70, 2. Cf. Herod. πμλ. 4, 19 ἐλεός ... ἐλέος L Ἐλεός ... ἔλεος Goettling. 168 coll. Thuc. VIII 26. Debebat ἐλεός (τὸ ἐπίθετον καὶ ἡ μαγειρικὴ τράπεζα καὶ ὁ ποταμός) ἔλεος δὲ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικόν. Cf. Theognost. 5, 25. 50, 5. Non accedo Lob. Path. El. 117.

ριον, *ἐλέος* δὲ τὸ προσηγορικόν (?). τὸ δὲ *τέλεος* καὶ *τέλειος* κτητικά.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΟΣ παροξύνεται ἢ κτητικὰ εἴη, *ῥητέος πρακτέος ἀθροιστέος*. τὸ δ' *ἐτεός* ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΛΕΟΣ παράγωγα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς ἐστι καὶ παροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔνδειαν ἔχη
39 τοῦ Ι ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος, οἷον· *νηφαλέος αὐαλέος σμερδαλέος θαρσαλέος*. πρόσκειται „εἰ μὴ ἔχη ἔνδειαν τοῦ Ι ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος" διὰ τὸ δαιδάλειος *δαιδάλεος*, κονισάλειος *κονισάλεος*. ὅσα δὲ ἀπὸ τῶν κτητικῶν ἐγένετο κατ' ἔνδειαν τοῦ Ι καὶ προπαροξύνεται· *Ἀγαμεμνόνεος Ἑκτόρεος Νεστόρεος τέλεος χάλκεος χρύσεος*.

Τὰ εἰς ΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ..... τῷ Η παραληγόμενα τὸ *αἰζηός* ἐστὶν ὀξυνόμενον. τὸ γὰρ *παληός* καὶ *ἀρχῆος* κατὰ τροπὴν τῆς ΑΙ διφθόγγου ἐγένετο [καὶ προπαροξύνεται]. τὸ δὲ *ὄρηος* καὶ αὐτὸ προπαροξύνεται κατὰ τροπὴν τῆς ΕΙ διφθόγγου γεγονός. τὸ δὲ *Ἐχένηος* καὶ *πολύνηος* προπαροξύνεται· σύνθετα γάρ.

---

3 *ΤΕΟΣ?* ἢ] εἰ μή, nisi plura desunt; cf. Il. pros. Σ 410 7 προπαροξύνεται L 8 *Ι τοῦ* L νηφάλεος αὔλεος L 10 11 δεδάλειος, δαιδαλέος ... κονισαλέος L cf. EM. 261 sq. Theognost. 51, 11 11 παροξύτονα post δὲ L proscripsit Lehrs. 12 προπαροξύνονται L sed cf. 45, 2 15 Exciderunt verba καθαρὰ ἁπλᾶ κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον 16 παραληγόμενα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν πλὴν τὸ αἰζηός ὀξυνόμενον EM. 32, 8 Theognost. II 51, 15—21 16 17 τὸ γὰρ πάληος ... ἄρχηος L, imo τὸ γὰρ Ἀχηός καὶ παληός καὶ ἀρχῆος 18 Forte προπερισπᾶται καὶ ὀξύνεται 18 19 Malim ὄρηος καὶ Λύκηος προπαροξύνεται; παροξύνεται L *ΑΙ* L 20 παροξύνεται L καὶ εὔνηος προπαροξύνεται. τὸ δὲ πηός δισσύλλαβον Herodianeum erit.

Τὰ διὰ τοῦ ΔΙΟΣ προπαροξύνεται, εἰ μὴ τρισύλλαβα ὄντα τριβράχεα εὑρεθῶσι, καὶ παροξύνονται πρὸς διαστολὴν κυρίων καὶ ἐπιθέτων, ὥσπερ ἔχει τὸ Ῥόδιος καὶ Σχέδιος. τὰ δὲ προπαροξύτονα ταῦτα· ἴδιος ἀΐδιος μαψίδιος παυρίδιος ἁρμόδιος νυμφίδιος. σεσημείωται τὸ ἐρῳδιός ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΝΙΟΣ προπαροξύνεται· Κιθαιρώνιος Μαραθώνιος Ἀπολλώνιος.

Τὰ εἰς ΝΙΟΣ καθόλου ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται· Ἐλευσίνιος Σαλαμίνιος. τὸ δὲ Κλονίος παροξύνεται ὡς κύριον καὶ τρισύλλαβον ὄν. 40 καὶ τὸ μονιός ὀξύνεται τρισύλλαβον, εἰ δὲ τὸ Υ πλεονάσῃ, προπαροξύνεται· μούνιος γάρ.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ Ξ ἢ Ρ γίνεται διὰ τοῦ Ι βραχέος, προπαροξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴ κυρίου γένοιτο ἐν τρισυλλάβοις καὶ τριβραχέσιν, ὥσπερ τὸ Φρυγίος Φλογίος. [καὶ] προπαροξύνεται δὲ ταῦτα· Θρηΐκιος Κιλίκιος Φαιάκιος μακάριος σωτήριος. τὸ δὲ Ἰλλυριός οὐκ ἀντίκειται.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΣ ἐθνικὰ ἢ τοπικὰ προπαροξύνον-

2 προπαροξύνονται L 3 ῥόδιος κύριον καὶ σχέδιος B ῥόδιος καὶ σχέδιος AC 5 μεμψίδιος L Theognost. 54, 23 em. LDindorf. Thes. V c. 767 C 6 εὐωδιός L cf. Herod. πμλ. 18, 4 7 ΙΟΝΙΟΣ AC 10 προπαροξύνεται, κιθαιρώνιος, μαραθώνιος C ἐλευσένιος .. προπαροξύνεται C 11 ὡς κύριον καὶ huc retraxit Goettling. 174 cf. Theognost. 55, 20 12 ὀξύνεται (παροξύνεται A) ὡς κύριον καὶ τρισύλλαβον L ὀξύνεται τρισύλλαβον post Goettling. Thes. V c. 1220 B retractans dicta c. 1167 D et Nauckius Arist. Byz. 119 16 τοῖς βραχέσιν A τρισιβραχέσιν BC φλεγίος BC cf. Lehrs Arist. 280 n. 19 Ἴλλυρ enim ex Ἰλλυριός κατὰ πάθος γέγονε.

ται· θαλάσσιος ἐντόπιος ἐνδάπιος. τὸ δὲ χλωριός ὀξύνεται καὶ θαλαμιός (ὁ κωπηλάτης).

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΟΣ διὰ τοῦ ΙΟΣ προπαροξύνεται συνεσταλμένου τοῦ Ι, εἰ μὴ τριβραχέα ἐπὶ κυρίων εἴη· πολέμιος ποτάμιος μίσθιος ῥύθμιος δέσμιος. Φυτίος δὲ τὸ κύριον παροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΣΙΟΣ καὶ ΤΙΟΣ προπαροξύνονται, εἰ μὴ κύρια εἴη καὶ τρίβράχεα· ἀσπάσιος πρυμνήσιος Ἀτλάντιος θαλάττιος. τὸ δὲ πλησίος καὶ ἀντίος. Σκοτίος Κλυτίος τριβράχεα καὶ τὸ Φρασίος.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΣ καθαρὸν πρὸ τοῦ Ι.Η ἢ Ω ἔχοντα προπαροξύνονται· νήϊος δήϊος γήϊος λώϊος πατρώϊος. τὸ Ἀσκληπιός ὀξύνεται.

41 Τὰ εἰς ΛΙΟΣ ὑπερτρισύλλαβα προπαροξύνεται, εἰ μὴ ὀρνέου κατηγοροίη· ἐνάλιος Δασάλιος (ὁ Διόνυσος) θεμέλιος. Τὸ μέντοι λαλιός πελιός (ὁ πολιός) σκολιός φαλιός (ὁ λευκομέτωπος) ὡς τρισύλλαβα ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐγωλιός [ἐρῳδιός] ἐδωλιός βαμβυλιός ὡς ἐπὶ ὀρνέων κατηγορούμενα ὀξύνεται.

Ὅσα εἰσὶ μονογενῆ ἀπὸ ἐνεστώτων γενόμενα εἰς

---

1 2 χλωριός] Ἰλλυριός Goettling 173, forte ἐλωριός quo de Ath. VIII 332 E 6 φρύγιος δὲ τὸ κύριον A φρύγιος δὲ τὸ κύριος B φρύγιος, κύριος C 9 ταλάντιος L 10 Post ἀντίος desunt nonnulla 13 ὑήϊος C νήϊος AB possis νήϊος ἰήϊος. Statim pro γήϊος Loh. Path. El. 449 Proll. 473 61. Τήϊος vel ζήϊος suasit: ac δήϊος νήϊος. Τήϊος ἰήιος etiam Theognost. 57, 13 15 παροξύνεται BC 16 Δασύλιος Cyrillus Mosquensis, cf. Hesych. s. v. Δύαλος 18 φάλιος .. τρισύλλαβον BC 19 ἐγολιός L αἰγωλιός ὁ? Statim forma βαμβυλιός non temptanda 21 γινόμενα BC.

ΙΟΣ μὴ ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ δύο σύμφωνα κατὰ διάστασιν προπαροξύνεται· αἰτῶ αἴτιος, ἁρμόζω ἁρμόδιος, ἀρκῶ ἄρκιος, ἀρτῶ ἄρτιος. τὸ δὲ ἀντῶ ἀντίος σεσημείωται.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα· ὀρθώσομαι ὀρθώσιος, ἀσπάσομαι ἀσπάσιος, φυλάξομαι φυλάξιος. τὸ μέντοι πλήσω πλησίος καὶ τὸ δέξομαι δεξιός καὶ ἔψομαι ἀνεψιός.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΣ τρισύλλαβα εἰ ἔχοιεν Υ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ προπαροξύνεται, εἰ μή τις διαστολὴ εἴη, ἢ κύριον ὑπάρχοι τρίβραχυ· κύριος Κύπριος Τύριος μύλιος Πύλιος, Φρύγιος. τὸ Τυχίος Φρυγίος Πλυτίος Κλυτίος Σκυφίος παροξύνονται ὡς κύρια. μύριος ὁ ὡρισμένος ἀριθμός, μυρίος ὁ ἀόριστος, καὶ νύμφιος οἶκος προπαροξύτονον, νυμφίος δὲ ὁ γαμετὴς παροξύτονον.

Ὅσα ἀπὸ ἐπιρρημάτων παρῆκται διὰ τοῦ ΙΟΣ, προπαροξύνεται· πρωΐ πρώϊος, ὀψέ ὄψιος, νόσφιν νοσφίδιος, ἶφι ἴφιος, ἀεὶ ἀΐδιος, ῥέα ῥηΐδιος. σεσημείωται ἄντην ἀντίος, σχεδόν Σχεδίος, ὡς κύριον.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΣ τρισύλλαβα κύρια ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν προπαροξύνεται· Μούλιος Βάκχιος Σέργιος. τὸ δὲ Ἐρχίος παροξύνεται.

Τὰ εἰς ΙΟΣ ὑπερτρισύλλαβα ἐπὶ ἀλόγων ζώων ὀξύ- 42

---

2 ἁρμόζω ... δὲ ἀρτῶ ἀρτίος absunt **BC**; regula nequiter corrupta   8 ἐψιός **L** em. Theognost. 58, 4   12 *Μύσιος* id. 58, 8   14 *μυρίος* **L**   19 *νόσφιος* **BC**   *ἶφι ... ἄντιν* **L**   24 *ἐρχίος* **L**.

νεται· αἰγυπιός χαραδριός ἐρῳδιός. τὸ δὲ σκορπίος κωβίος παροξύνεται ὡς τρισύλλαβα.

Ἐξαιρέτως τὰ εἰς ΟΣ καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ Ο μόνῳ παραλήγοντα προπαροξύνονται. τὰ πολλὰ δὲ σύνθετα παροξύτονά τε καὶ προπαροξύτονα. καὶ παροξύτονα μὲν θυοσκόος λαοσσόος βροτοσσόος, προπαροξύτονα δὲ πρόχοος δυσήκοος. νῦν δὲ περὶ τῶν ἁπλῶν διαληψόμεθα.

Τὰ ὥσπερ ἐντελῆ τῶν εἰς ΠΛΟΥΣ ληγόντων ἁπλᾶ ὄντα παροξύνονται· διπλόος τριπλόος ἁπλόος. τὸ δὲ πρωτόπλοος καὶ ἁλίπλοος προπαροξύνεται, ὅτι μὴ ἁπλᾶ. τὸ δὲ ἀθρόος παροξύτονον τὸ ἅμα σημαίνει· τὸ δὲ προπαροξύτονον τὸ ἄφωνον.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΟΣ κύρια προπαροξύνεται· Σίστοος Πείροος Ἄθοος ὁ καὶ Ἄθόως. τὸ δὲ ὄγδοος εἰ καὶ ἐπίθετον προπαροξύνεται, ἐπειδὴ τὰ εἰς ΟΣ τακτικὰ βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ΣΤΟΣ, ἕβδομος ὄγδοος ἔννατος δέκατος. τὸ δὲ εἰκοστός τριακοστός καὶ τἄλλα ὀξύνεται. καὶ τὸ ὁλοός ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ ὅλω.

Τὰ εἰς ΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα Υ συνεσταλμένῳ προπαροξύνεται· σίκυος Πέρυος φώτιος. τὸ δὲ Τιτυός ὀξύνεται καὶ τὸ Υ οὐκ ἔχει συνεσταλμένον.

1 χαρανδριός L 2 κυβίος BC 3 ἔτι περὶ τῶν εἰς ΟΣ lemma in A 4 τὰ πολλὰ δὲ A τὰ δὲ πόλλὰ BC 7 τρόχοος L 12 ἀθρόως BC 13 ὀξύτονον L 14 Σίγδοος non minus inexplicabile EM. 613, 30 15 πίροος ... καὶ ἄθωος L cf. St. Byz. 36, 10 Thes. I c. 853 19 τἄλλα A τ' ἄλλα BC 21 τὰ εἰς ... συνεσταλμένον carent BC, sunt etiam plura turbata σίκυος] Eustath. 291, 38 Φόγγυος Theognost. 51, 24.

Τὰ εἰς ΟΣ καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ Ω μετὰ Ι προσγεγραμμένου διφθόγγῳ καταχρηστικῇ παραληγόμενα προπερισπᾶται· πατρῷος ἡρῷος Ἀχελῷος αἰδῷος· τὸ δὲ κολῳός ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κολοιός. τὸ μέντοι λαγωός καὶ πατρωός ὀξύνονται, διότι οὐκ ἔχουσι τὸ Ι προσγεγραμμένον.

Πᾶν εἰς ΟΣ καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῇ ΑΙ διφθόγγῳ παραληγόμενον, εἰ ἀπὸ ὀξυτονουμένου θηλυ- 43 κοῦ γένοιτο, προπερισπᾶται· ἀρχή ἀρχαῖος, ἀλκή ἀλκαῖος, κορυφή κορυφαῖος. τὸ μέντοι ἐπιπόλαιος οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς παρῆκται, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐπιπολάζω· πλὴν οἱ πλείους αὐτὸ περισπῶσιν.

Τὰ εἰς ΜΑΙΟΣ προπερισπᾶται, εἰ μὴ διαστολὴ γένοιτο ἢ κύριον εἴη σύνθετον· πυγμαῖος Ῥωμαῖος Πτολεμαῖος Ἑρμαῖος. τὸ δὲ Ἕρμαιος κύριον προπαροξύνεται, καὶ τὸ φιλορώμαιος σύνθετον ὄν. τὸ δὲ Τίμαιος σεσημείωται.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΟΣ ὑπερτρισύλλαβα περισπᾶται, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη, ἢ σύνθετον ὑπάρχοι· Ἀθηναῖος Εἰρηναῖος ἀρουραῖος. τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξύνεται. τὸ δὲ Ἀθήναιος κύριον προπαροξύνεται εἰς διαστολήν.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΔΑΙΟΣ περισπᾶται· Ἰουδαῖος χυδαῖος Χαλδαῖος.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΑΙΟΣ ἐθνικά· Ἀθηναῖος Θηβαῖος Ῥωμαῖος. σεσημείωται τὸ Ἀχαιός ὀξυνόμενον καὶ τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον.

---

1 2 Ω διφθόγγῳ BC   3 ἥρῷος EM. 26, 30   15 Herod. pros. Il. N 791 EM. 193, 10   20 27 Herodian. St. Byz. 281, 14.

Ἔτι τὰ τρισύλλαβα ἀπὸ Α ψιλουμένου ἀρχόμενα· ἀλκαῖος ἀκμαῖος.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΛΑΙΟΣ· ὑλαῖος βουλαῖος θηλαῖος. τὸ δὲ δείλαιος καὶ φύλαιος προπαροξύνεται. ἔτι σημειοῦνται τὰ ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν ἔχοντα· ἐπιπόλαιος, ἢ ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ὥσπερ τὸ παλαιός ἀπὸ τοῦ πάλαι, καὶ τὰ κατὰ διαστολὴν γινόμενα· Παλαῖος τὸ κύριον, παλαιός δὲ τὸ ἐπίθετον [ἀραιός ὁ μὴ πυκνός, ἀραῖος ἀπὸ τῆς ἀρᾶς].

44 Τὰ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων προπερισπῶνται· χύδην χυδαῖος, ἄντην ἀνταῖος. τὸ μέντοι μάτην μάταιος, καὶ τὸ βέβαιος παρὰ τὸ βέβηκα. τὰ δὲ παρώνυμα παρ' οὐδετέρων γινόμενα ὀξύνεται· γῆρας γηραιός, κράτος κραταιός, ῥέα ἀραιός.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ καθαρὸν τρισύλλαβα ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ Η προπαροξύνεται· θήρειος μήλειος χήνειος κήλειος (ὁ καυστικός). τὸ μέντοι Ἠλεῖος ἠθεῖος προπερισπᾶται οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα. τὸ δὲ Κητειός Πηνειός ὀξύνεται ὡς κύρια· καὶ τὸ Μήδειος κύριον προπαροξύνεται.

---

2 ἀλκμαῖος **BC**, cf. Herod. *N* 791 Theognost. 51, 32 3 Conicio ληθαῖος vel *Βηλαῖος* 4 φύλαιος Theognost. 52, 25 Φίλαιος Goettling. de acc. 297, 7. 421. Herodianum h. l. etiam *Πύλαιος* et *Βιλλαῖος* commemorasse patet ex pros. Il. *B* 842 et schol. Apoll. Rhod. II 791 9 ἀραιός (ἄραιος cod.) ... ὁ τῆς ἀρᾶς margo **A**, om. **BC** quod si recte factum est, delenda sunt verba καὶ τὰ ante κατὰ 11 μάταιος παρὰ τὸ ματῶ EM. 193, 18 Theogn. 53, 24. sed cf. 53, 19 Bark. 14 ῥέα ἀραιός **L** ῥαίω ἀραιός Herodianus ap. Theognost. 52, 21 EM. 134, 18 Lob. Path. El. 21, 13. Hinc aberrasse videtur pannus supr. 8. 9 assutus 19 κτητειός, πληνειὸς **L** em. Thes. IV c. 2036 C κύριον **BC**.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ ἐπιθετικὰ τρισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην φύσει ἢ θέσει μακράν, πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ Η, περὶ ὧν εἴρηται, καὶ τῶν ἐχόντων ἔννοιαν τοπικήν, προπαροξύνονται· γλαύκειος δούλειος χρύσειος δούρειος χοίρειος. τὸ μέντοι Ὀλμειός Ὀρνειός Σπερχειός Σπονδειός Δαρειός ὡς κύρια ὀξύνεται. τὸ δὲ παιδεῖος (ὁ παιδικός) προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ τρισύλλαβα κύρια καὶ τὰ πλείω ὀνόματα ποταμῶν ὀξύνεται· Σπερχειός Ἀλφειός Πηνειός Κητειός Ἐπειός. τὸ δὲ Ἀρνεῖος καὶ Δαρεῖος προπερισπῶνται. [προπαροξύνεται δὲ ταῦτα· ἱττέρειος ἀσκάτειος.] [τὸ δὲ Δαρδανειός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ τριγενῆ μὴ ἐθνικὰ προπαροξύνεται, εἰ ἀπὸ βραχείας ἄρχοιτο· βρότειος τέλειος φλόγειος λύκειος βόειος. τὸ δὲ Ἐπειός κύριον. τὸ δὲ φατειός κατὰ πλεονασμὸν ἔσχε τὴν δίφθογγον.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ ὑπερτρισύλλαβα μὴ πλεοναζούσης τῆς 45
ΕΙ διφθόγγου προπαροξύνεται· Αἰάντειος Ὁμήρειος γαλήνειος Ἱππάρχειος. τὸ δὲ ἀδελφειός ἀπὸ τοῦ ἀδελφός πλεονάζει τὸ ΕΙ. τὰ μέντοι προπερισπώμενα ἀπὸ τῶν Ὁμήρου λέξεων εὑρεθέντα ταῦτά εἰσι· πρυτανεῖος ἑταιρεῖος μεγαλεῖος γυναικεῖος ἀκατεῖος.

---

6 Δαρδανειός Goettling. de acc. 181 11 Inter προπερισπῶνται et προπαροξύνεται opinor tmematis exulantis exordium periisse; nisi τὸ δὲ Δαρδανειός ὀξύνεται post lin. 24 retractis reliqua delere malis. Tum leg. προπερισπᾶται ... ἑταιρεῖος Ἑκατεῖος. 22 Pro ἀπὸ .... εὑρεθέντα EtGud. 382, 52 habet germana μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος 23 μεταλεῖος L 24 Ἑκατεῖος Lob. Parall. 322, 22.

Τὰ εἰς ΟΙΟΣ ὑπερδισύλλαβα προπερισπῶνται, εἰ ἐπιθετικὰ εἴη ἢ κύρια ὁμοφωνοῦντα τοῖς ἐπιθέτοις· ἀλλοῖος αἰδοῖος ὁμοῖος γελοῖος παντοῖος. τὸ δὲ φλοιός δισύλλαβον καὶ τὸ κολοιός προσηγορικόν.....

Τὰ εἰς ΟΣ καθαρὸν ἔχοντα δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ Υ ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα, οὐκ ἐθνικά· ἀκουός καὶ ἐπακουός, ἀγαυός καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ ἐπίθετον. πρόσκειται „εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη, ἀλλὰ κύρια“ ὅτι ταῦτα βαρύνεται· Ἀκάλαυ[ν]ος Πείραυος Ἄρευος.

Περὶ τῶν εἰς ΒΟΣ, εἰς ΓΟΣ, καὶ τῶν καθεξῆς μέχρι τῶν εἰς ΜΟΣ.

Βιβλίον ϛ'.

Τὰ εἰς ΒΟΣ δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται· ὄλβος λίβος Λέσβος φλοῖσβος θάμβος (τὸ μονογενές) τάρβος. σεσημείωται τὸ ὄλβος πα-
46 *ροξυνόμενον, ὅτε προσηγορικόν. Ὀλβός δὲ τὸ κύριον, ὥσπερ λοβός (μέρος τοῦ ἥπατος).*

Τὰ εἰς ΒΟΣ δισύλλαβα ἐπιθετικὰ ὀξύνεται· στραβός ῥαιβός (ὁ μὴ ὀρθός) καὶ κωβός.

---

4 κλοιός L. Deesse nonnulla patet e Theognosto 53, 27—54, 5   7 κύρια ἢ ἐπιθετικά? Similiter mox κύρια ἢ ἐπιθετικά, ὅτι legerim   10 πείθραυσος BC Forlasse Τίμαυος scripserat   ἄραυος BC   16 σεσημείωται τὸ ὀλβὸς (Βολβός Goettling. de acc. 215) κύριον παροξυνόμενον (ὀξυνόμενον LDindorf. Thes. c. 1867 C) C: quidni τὸ Βόλβος παροξυνόμενον ὅτε κύριον· βολβός δὲ τὸ προσηγορικόν, ὥσπερ κτλ. coll. Ath. p. 22 C   18 ὅπερ μέρος τοῦ ἥπατός ἐστιν C   20 Κῶβος n. pr. ap. Strab. I 61 βωβός Hesychius.

Τὰ εἰς ΒΟΣ κύρια ἢ προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται· ἄραβος κόναβος ἴαμβος κάραβος σάραβος ἀττέλαβος, ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ παραλόγως ὀξύνουσι.

Τὰ εἰς ΒΟΣ ἐπιθετικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ μὴ τῷ Η παραλήγοι ἢ σύνθετα εἴη ἀπὸ τῶν εἰς ΒΟΣ ληγόντων, ὀξύνεται· ἐρεμβός κολοβός βουφορβός ἱπποφορβός. τὸ δὲ ἔφηβος ἄνηβος παραλήγουσι τῷ Η. τὸ δὲ φιλόκυβος σύνθετον.

Τὰ εἰς ΓΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγουσαν προσηγορικὰ ὄντα ἢ κύρια βαρύνεται· πύργος σπόγγος φθόγγος Γόργος τὸ κύριον, γοργός δὲ τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ σαργός (ὁ ἰχθῦς) ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΓΟΣ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγουσαν ἐπιθετικὰ ὄντα, εἰ μὴ ἔννοιά τις ὑπάρχοι συνθέσεως, ὀξύνεται· γοργός ἀργός. τὸ μέντοι γάγγος βαρύνεται, καὶ τὸ μάργος σύνθετον ἀπὸ τοῦ ΜΑ στερητικοῦ καὶ τοῦ ἔργον· ὁ γὰρ μάργος οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργάζεται.

Τὰ εἰς ΟΓΟΣ διβράχεα βαρύνεται· λόγος μόγος ψόγος. 47

Τὰ διὰ τοῦ ΑΓΟΣ διβράχεα ἐπιθετικὰ καὶ μὴ

2 κόραβος L, em. Lob. Proll. 285, 1 6 τὸ Η L et hoc recte fortasse 8 ἄηβος BC 9 φιλόκοιβος L 12 13 φόγγος ... σαγρός BC 14 ἰχθύς L 18 σάγγος C Γάγγος Thes. VII c. 14 B Ἄργος Goettling. de acc. 216 19 γάρ τοι C.

ἐθνικὰ ὀξύνεται· φαγός κραγός (ὁ κραυγαστικός). τὸ δὲ κράγος βαρύνεται, καὶ τὸ Μάγος ἐθνικόν.

Τὰ εἰς ΓΟΣ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἴη· λοιγός φηγός. τὸ δὲ Λᾶγος κύριον.

Τὰ εἰς ΓΟΣ ὑπερδισύλλαβα βραχείᾳ παραληγόμενα προπαροξύνεται· πάταγος ἔλεγος (ὁ θρῆνος).

Τὰ εἰς ΓΟΣ τρισύλλαβα ἀρσενικὰ φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα μὴ διπλασιαζομένου τοῦ Γ ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ κύρια εἴη καὶ ἔννοιαν συνθέσεως ἔχοι· ἀρηγός πελαργός ἀμολγός βροτολοιγός. τὸ δὲ Ἄμοργος προπαροξύτονον ἐπὶ τῆς νήσου οὐκ ἀρσενικόν. καὶ τὸ Ὄμαργος σύνθετον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀργός· ἔστι δὲ ὄνομα κυνός.

Τὰ εἰς ΔΟΣ διβράχεα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ βαρύνονται· εἰ δέ τι ὀξυνθῇ, τοῦτο θηλυκὸν προσηγορικὸν εὑρέθη τῷ Ο παραλῆγον· κλάδος ἄδος κάδος. τὸ μέντοι ὁδός καὶ σποδός ὀξύνεται ὡς θηλυκά.

---

1 *βαρύνεται* L, em. Lob. rhem. 280, 17 Meinek. Com. II 1, 544   *κραγός. τὸ δὲ κράγος ὁ κραυγαστικὸς βαρύνεται* L, *κραγός. τὸ δὲ κράγος ὁ κραυγασμὸς βαρύνεται* Lob., *κραγὸς ὁ κραυγάστικός. τὸ δὲ κράγος ἡ κραυγὴ* (adde *καὶ Κράγος τὸ ὄρος*) *βαρύνεται* Meinek.; cf. schol. Arist. Eqq. 487 ; 5 *λάγος* L   9 *τοῦ Σ* L, cautio spectat ab *Σύναγγος* quode vide St. Byz. 591, 21   12 13 *ἄμολγος ... ὄμαργος* L, hoc em. Thes. c. 1934 C, illud Meinek. Com. II 1, 140. Cf. tamen Wesseling Hierocl. Synecd. 687   15 *θηλυκά*] excidisse videtur *κύρια* vel *ἐθνικά* propter *Κνίδος*   17 *λάδος* BC *ἄδος*] Utrum Ciliciae oppidum intellegat St. Byz. 588, 21 memoratum, an *ἄδος*, ὁ *satietatem* (EM. 18, 26) non liquet; possis etiam *Πάδος* vel *πάδος*. *μάδος* Lob. rhem. 307, 26 *γάδος* Goettling. de acc. 217.

Ἔτι τὰ εἰς ΔΟΣ δισύλλαβα ...... ὀξύνεται· ὁδός ἀποδός οὐδός· τὸ δὲ φροῦδος ἀπὸ τοῦ πρόοδος σύνθετον, καὶ τὸ Μῆδος ἐθνικόν. σεσημείωται τὸ σκεῖδος (παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος) καὶ τὸ χλῆδος προπερισπώμενα.

Τὰ εἰς ΔΟΣ ἀρσενικὰ φύσει μακρᾷ παραληγόμενα 48 βαρύνεται· Μῆδος νῖδος ζεῦδος. τὸ μέντοι καυδός θηλυκὸν, ὥσπερ καὶ τὸ μαυδός.

Τὰ εἰς ΔΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ Δ σύμφωνον βαρύνεται· ὄγδος ῥάβδος ἄσδος (στήλη λιθίνη).

Τὰ εἰς ΔΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ Δ σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη· λίνδος Σίνδος Πίνδος νάρδος μάρδος (αὐλοῦ εἶδος). σεσημείωται τὸ Ἰνδός (ποταμὸς καὶ τὸ ἐθνικόν). τὸ δὲ κονδός ἐπίθετον καὶ ὁ μυνδός (ὁ ἄφωνος).

Τὰ εἰς ΔΟΣ ὑπερδισύλλαβα βραχείᾳ παραληγόμενα προπαροξύνεται· ὅμαδος κέλαδος Τένεδος κόρυδος, ἅπερ οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν.

Τὰ εἰς ΔΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν

---

1 Interciderunt fere haec ἐν τῇ πρὸ τέλους ἔχοντα Ο ἢ Η εἰ μὴ σύνθετα ὑπάρχοι ἢ ἐθνικά 2 ὑποδός BC 4 κοῖδος L em. Thes. IV c. 1705 A et Meinek. Com. IV 151 χλῖδος L, sed neutra ab h. l. aliena sunt 7 ζεῦγος BC βεῦδος non convenit Insulam Γαῦδος vel potius Γαυδός sive Καυδὼ intellegit GDindorf. Thes. 1377 A 10 ὄγδοος BC λίγδος? 13 ἐθνικά L em. Meinekius 16 λορδός pro κονδός malit Meinekius propter St. Byz. 157, 5 17 ἄμφωνος AB 18—20 Τὰ ... ὀξύνουσιν om. C.

σύμφωνον κύρια, ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται· μόλυβδος σμάραγδος. τὸ δὲ ὀρυμαγδὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΔΟΣ ὑπερδισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα κύρια προπαροξύνεται· Ἄβυδος Ἔνουδος Ἴσσηδος. τὸ μέντοι ἀοιδός ἐπίθετον. τὸ δὲ κίναιδος προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συνθέσεως.

Τὰ εἰς ΖΟΣ πάντα βαρύνεται· ὄζος ῥοῖζος ταῦζος τρῶζος. τὰ δὲ τριγενῆ καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων ὀξύνεται· πεζός χθιζός πρωϊζός.

Τὰ εἰς ΘΟΣ μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ
49 παραλήγοντα μὴ κοινὰ κατὰ γένος βαρύνεται· μῦθος κῶθος Ζῆθος Ξοῦθος (τὸ κύριον). τὸ δὲ στρουθός κοινὸν τῷ γένει.

Τὰ εἰς ΘΟΣ δισύλλαβα μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται· πτόρθος γόνθος (ὁ κόγχος) γρόνθος (τὸ ἐπὶ τῆς αὐλήσεως) σμίνθος (ὁ μῦς). τὸ δὲ ξανθός καὶ τυτθός τριγενῆ.

Τὰ εἰς ΘΟΣ διβράχεα ὀξύνεται, εἰ μὴ τόπον δηλοῖεν· νόθος πόθος ψόθος........ (ὁ ψόφος) μόθος. τὸ μέντοι βυθός τοπικόν.

---

1 *συμφώνου* **BC** 2 *καὶ Ἑορδός* addi iubet Meinek. St. Byz. 272, 3 *ὀρυγμαδός* **L** cf. Lob. Path. El. 509 4 *ἄοιδος ἔνοιδος εἴηδος·* **L** *Ἄβυδος Ὄροιδος Ἴσσηδος* Lob. Proll. 355 *Ἔνουδος* Pausan. VII 4, 1 7 *ἴζος* **L** *ὄζος* Cram. AO. I 443 Lob. Proll. 361 *ἰζῶς* Hesychius 8 *Τρίζος* e St. Byz. 634, 11, ubi *Τρίζοι* editur, Lob. Propius distant *Γάζος* St. Byz. 194, 19 et *Ἀρτάοζος* Xen. Anab. II 4, 16 *τοῶζος* **BC** *πρῶζος* nobis addita cautione eripitur; cf. Goettling. de acc. 306 12 *κῦθος* **BC** In schol. Ar. Avv. 877 pro *ις* corr. ς' 20 (*ἡ ἀκαθαρσία*) *ῥόθος* inseri iubet Lob. Path. El. 441, 9 (Theogn. 54, 13).

Τὰ εἰς ΘΟΣ δισύλλαβα τριγενῆ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ἢ θέσει, μὴ προηγουμένου τοῦ Σ, ὀξύνεται· ἀφθός τυτθός ξανθός αἰθός (ὁ διάπυρος). τὸ δὲ λοῖσθος ἔχει τὸ Σ. σεσημείωται τὸ Πάρθος καὶ τὸ ὄνθος.

Τὰ εἰς ΑΘΟΣ μονογενῆ τρισύλλαβα ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα προπαροξύνεται· ψάμαθος κύαθος κάλαθος καὶ λάπαθος. τὸ μέντοι ἀγαθός τριγενές. τὸ δὲ ὁρμαθός καὶ γυργαθός ὀξύνεται ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς ΘΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα Ι ἢ Υ ἢ καὶ φύσει μακρᾷ προπαροξύνεται· εἰ δέ τι καὶ ὀξύνεται, ἐπιθετικόν ἐστι· Λάπιθος λέκιθος ἔριθος Μίκυθος ἄκυθος (ἡ μὴ τίκτουσα). τὸ δὲ βοηθός καὶ κακηθός (ὁ κάκιστος) ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΘΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ τὴν παραλήγουσαν δύο σύμφωνα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ προπαροξύνονται· Ἐρύμανθος λαβύρινθος Μέλανθος ὄλυνθος (τὸ μὴ πέπειρον). τὸ δὲ ὀλισθός (ὁ ὀλισθηρός) ὀξύνεται ἐπίθετον ὄν.

Τὰ εἰς ΚΟΣ μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται· Φῶκος Σῶκος ταῦκος.

---

4 σεσημείωται] intellege ὡς κοινὰ τῷ γένει. de ὄνθος res nota, de Πάρθος disputat St. Byz. 505, 1 5 ὄθος A 8 λέκυθος L λάπαθος Herod. Il. pros. B 676 Cram. I 55, 14 Lob. Proll. 362 12 μακρᾷ] ut Σίμαιθος Κύναιθος 13 Λάπιθος Choerob. 51, 11 Theogn. 58, 32 Λάπηθος Thes. V c. 111 D λέκυθός L λεκῦθος inepte Thes. V c. 178 C, succurrunt λέκιθος et λήκυθος 14 μύκυθος L, 15 De κακηθός sive κακιθός cf. Hesych. II p. 392 22 Γλαῦκος?

τὸ δὲ σηκός ὀξύνεται. τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται· γλαυκός λευκός γραικός.

Τὰ εἰς ΚΟΣ δισύλλαβα κύρια, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται· Μάκκος Ὄγκος (τὸ κύριον) Λύγκος Φόρκος.

Τὰ εἰς ΚΟΣ δισύλλαβα προσηγορικὰ μὴ παρασχηματιζόμενα εἰς θηλυκὸν γένος, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, πλὴν τοῦ Λ, βαρύνεται· λάκκος κόκκος ἄρκος κέρκος ὄρκος. σεσημείωται τὸ θριγκός. τὸ δὲ χαλκός ἔχει Λ. καὶ τὸ φολκός ἐστι τριγενὲς ἔχον καὶ τὸ Λ.

Τὰ εἰς ΚΟΣ δισύλλαβα μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου τοῦ Σ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται· δίσκος Φύσκος μύσκος. τὸ δὲ ἀσκός ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΚΟΣ διβράχεα μονογενῆ, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις σημαινομένου γένοιτο, οἷον· κύκος Πλάκος πόκος τόκος. σεσημείωται τὸ φακός ὀξύτονον. τὸ δὲ Φάκος κύριον ὄνομα ὄρους.

Τὰ εἰς ΚΟΣ δισύλλαβα τριγενῆ ὀξύνεται, οἷον· λευκός γλαυκός πλὴν τῶν παραληγόντων τῷ Ω.

51 Τὰ εἰς ΚΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς Α παραληγόμενα, οὗ προηγεῖται σύμφωνον ἢ σύμφωνα, κύρια ὄντα βα-

4—8 βαρύνεται ... καταλήγουσαν om. **C** 5 *Μάκκος* (*Maccus* Lob. Path. El. 113) EM. 707, 41 *Μίκκος* non opus ὄλκος **AB** em. St. Byz. 482, 22 8 *Κ* **L** em. EtGud. 435, 15 10 *θηριγκός* **L** 14 *μύσκος· μίασμα κῆδος* Hesychius Lob. rhem. 301, pro *μυΐσκος musculus* accipit Thes. V c. 1311. Malim *Ζύσκος* ex Herod. *πμλ.* 41, 24 17 *κύκλος* **BC**, i. e. *λύκος*. Havniensis ad *Μύκος* (Theogn. 59, 13) ducit.

ρύνεται· Λάβδακος Πίνακος καὶ Ἀμάρακος Ἴθακος. σεσημείωται τὸ Ἀσακός καὶ Ἀλακός καὶ Καλλιακός.

Τὰ εἰς ΚΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Α προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται· λιθακός μαλθακός ψιττακός ἀστακός φυλακός (ὁ φύλαξ, Φύλακος δὲ τὸ κύριον) φαρμακός (ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τῆς πόλεως τελευτῶν, φάρμακος δὲ ὁ γόης). σεσημείωται τὸ θύλακος ὕσσακος αἴσακος προπαροξυνόμενα, καὶ τὸ μαίμακος σύνθετον.

Τὰ [διὰ τοῦ] εἰς ΑΚΟΣ κτητικὰ ὀξύνεται· Δηλιακός Φρυγιακός Ἰλιακός.

Τὰ εἰς ΕΚΟΣ ἕν ἐστιν· ἀλώπεκος ἀπὸ τῆς γενικῆς.

Τὰ εἰς ΟΚΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνονται σπάνια ὄντα· Καππάδοκος Σπόρδοκος. τὸ δὲ ξενοδόκος βαρύνεται, [καὶ τὸ αἰγοβοσκός ὀξύνεται].

Τὰ εἰς ΚΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρᾷ παραλήγοντα σπάνια ὄντα βαρύνεται· ἔστρηκος Μάληκος πίθηκος. τὸ δὲ Ἰωλκός καὶ Ἀρδησκός ὀξύνεται.

---

1 λάμβδάκος **L** Μάρμακος an Ἀσσάρακος scripserit non liquet, suspectum etiam καί 2 Ἀστακός Lob. Proll. 308 — Μαλακός vel Ἀνvακός (?) Lob. 5 λιθιακός Lob. Proll. 310 dubitans ipse 6 ψητακός **L** 8 φαρμακεύς **L** em. Lob. Proll. 309 10 μαίμαρκος **A**; statim ἐπίθετον ἀπὸ γενικῆς Lob. l. l. 315 13 ἀλάεκος **BC** 15—18 προπαροξύνονται .... συλλαβάς om. **C** 16 σπόρδοκος **AB**, i. e. Σπάρδοκος vel Σπαράδοκος; verba καὶ τὸ αἰγοβοσκός ὀξύνεται loco non suo leguntur. Cf. 58, 22. 18 ΟΚΟΣ **AB** 19 Ἄτρικος et μαληκός et μάλικος Theogn. 59, 11. 26; cf. Boeckh. C. I. I 498 n. 611 Nauck, Philol. II 147 n. Lob. Proll. 323 20 ἀρτισκὸς **L** ἀργησκός Theogn. 60, 22 em. Lob. Proll. 323.

Τὰ εἰς ΚΟΣ παραληγόμενα ΑΙ ἢ ΟΙ μὴ ἐπιθετικὰ προπαροξύνεται· πάταικος Φάλαικος Μίθαικος σόλοικος μόνοικος (τὸ κατὰ συναλοιφήν). τὸ Εὐβοϊκός ὀξύνεται ἐπιθετικὸν ὄν.

Τὰ εἰς ΚΟΣ ὑπερδισύλλαβα εἰ παραλήγοιτο Ι μακρῷ βαρύνεται· Ἄνικος (κύριον) Κάικος Γρήνικος
52 Φίλικος. εἰ δὲ τῇ ΕΙ διφθόγγῳ, ὀξύνεται· δαρεικός βοεικός Δεκελεικός Κεραμεικός. σεσημείωται τὸ Καμικός ὀξύτονον καὶ ἔχον τὸ Ι μακρόν, ὡς τὸ Παλικός.

Τὰ εἰς ΙΚΟΣ κτητικὰ ἐπιθετικὰ καὶ θηλυκὸν ἔχοντα ὀξύνεται· Γαλατικός Ἰταλικός Πυθαγορικός. τὸ δὲ ἄδικος οὐ κτητικόν. τὸ δὲ ἡλίκος καὶ πηλίκος παροξύνονται· οὐ γὰρ κτητικά.

Τὰ εἰς ΥΚΟΣ ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ μὴ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ κτητικῆς ἐννοίας ἐχόμενα βαρύνεται· Ἴβυκος Ἄμυκος Κώρυκος Ἴνυκος. τὸ δὲ Λιβυκός καὶ θηλυκός καὶ ἁλυκός ὀξύνεται θηλυκὰ ἔχοντα.

Τὰ εἰς ΣΚΟΣ Ι ἢ Υ παραληγόμενα παροξύνεται· σατυρίσκος νεανίσκος παιδίσκος. τὸ μέντοι Δαμασκός καὶ Ἀρδησκός ὀξύνεται, ἰῶτα οὐκ ἔχοντα.

---

1. 2 τὰ . . . προπαροξύνεται absunt **BC** 2 πάγαικος φίλαικος **L** em. Theognost. 60, 25. 26 3 εὐβϋοικὸς **L** 4 ὀξύνεται om. **BC** 6 Ἄνικος Thes. I 2 c. 806 A Αἴνικος Theognost. 59, 33 Εὔνικος Meinek. hist. crit 249 Lob. Proll. 323 8 δὲ κελεικὸς **BC** 13 οὐ κτητικόν vitiosum pro οὐκ ἔχει ἴδιον θηλυκόν; cf. Herod. π. μ. λ. 20, 19. 17 κάρυκος **BC**, cf. Theognost. 60, 13. 15 Νάρυκος Lob. Proll. 331 ἄμμυκος **L** 18 ἀλυκός **BC** 22 ἀρτησκός **A** ἀρτηκός **BC** em. Lob. 323 Cf. 57, 17.

Τὰ εἰς ΛΟΣ διβράχεα βαρύνεται. εἰ δέ τι ὀξύνεται, διαστολὴν πέπονθεν, ἢ ἕνεκα τριγενείας· πάλος σάλος λάλος φάλος θόλος. τὸ δὲ ὀλός (ὁ ὀλέπριος) ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΛΟΣ μονογενῆ [ὑπὲρ δύο συλλαβὰς] μὴ ἀπὸ τοῦ Χ ἀρχόμενα ἔχοντα δίχρονον ἐκτεταμένον, εἰ μή τις εἴη διαστολή, [καὶ] βαρύνεται· Ἶλος (τὸ κύριον, ἰλός δὲ ὁ διεστραμμένος) πῖλος μύλος στῦλος γρῦλος. τὸ δὲ χυλός καὶ χιλός (ἡ τροφή) ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ Χ ἀρχόμενα. τὸ δὲ ψιλός τριγενές. καὶ τὸ Νεῖλος βαρύνεται. καὶ τὸ δειλός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΛΟΣ δισύλλαβα κύρια τῷ Η παραληγόμενα προπερισπᾶται, οἷον· Μῆλος Βῆλος Δῆλος Σφῆλος.

Ἔτι τὰ εἰς ΛΟΣ δισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ ἐπι- 53
θετικὰ τῷ Η παραληγόμενα, εἰ ἔχοι ἄφωνον πρὸ τοῦ Η, ὀξύνεται· πηλός βηλός (ὁ οὐδός), τὸ μέντοι ἦλος καὶ ζῆλος βαρύνεται· οὐδὲ γὰρ ἄφωνον ἔχει.

Τὰ εἰς ΑΥΛΟΣ δισύλλαβα μονογενῆ μὴ κύρια ὀξύνεται· αὐλός δαυλός καυλός. τὸ δὲ Βραῦλος Παῦλος Δαῦλος κύρια. ... καὶ τὸ ναῦλος μὴ ὂν κύριον. τὸ δὲ φαῦλος ἐπίθετον.

Τὰ εἰς ΛΟΣ ἐπιθετικὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ΛΟΣ δι-

---

5 δισύλλαβα? 7 καὶ om. A 7 8 Ἴλλος ... ἰλλός Lehrs Arist. 290 male 8 μῦθος BC, Μῖλος ὄνομα νήσου Theognost. 61, 2 9 γρύλος A στρογγύλος BC 10 ψίλος A ψιχός BC 13 Τῆλος pro Δῆλος ponit Herod. pros. Il. Ο 338 φῆλας L, em. Herod. l. c. Lob. Path. El. 124, 46 16 βηλὸς αὐλὸς L; correxi, nisi ὁ ὀδός praestat 20 δαῦλος A σαῦλος BC, qui Γαῦλος (Steph. Byz. 200, 3) voluisse videntur. An Αὖλος? Adde προπερισπᾶται.

φθογγον τὴν διὰ τοῦ Υ βαρύνεται, οἷον· φαῦλος δοῦλος οὖλος. τὸ δὲ τραυλός ὀξύνεται καὶ τὸ δειλός (?).

Τὰ εἰς δύο ΛΛ κύρια ἀρσενικὰ βαρύνονται· Ὕλλος Τέλλος Μύλλος (ποιητὴς κωμικός) Γάλλας Ψύλλος (τὸ κύριον). τὸ δὲ κυλλός ὀξύνεται ὡς ἐπιθετικόν, καὶ τὸ Μαλλός θηλυκὸν ὄνομα πόλεως.

Τὰ εἰς δύο ΛΛ προσηγορικὰ εἰ μὴ παραλήγοιεν Ι ὀξύνεται· μαλλός φαλλός φελλός. τὸ σίλλος καὶ βίλλος (τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, τὸ κοινῶς βιλλίν παρὰ Ἐφεσίοις) βαρύνεται. σεσημείωται τὰ ψύλλος τὸ ἐπὶ τοῦ ἔθνους.

Τὰ εἰς ΛΟΣ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται. εἰ δέ τι εἴη ὀξύτονον, ἐπιθετικὸν ὑπάρχει· ὅτλος βύβλος βίβλος ὄχλος κόχλος κύκλος. τὸ δὲ τυφλός
54 ὀξύνεται ἐπιθετικὸν ὄν, ὥσπερ καὶ τὰ στρεβλός καὶ ἐσθλός. σεσημείωται τὸ μοχλός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς ΑΛΛΟΣ τρισύλλαβα μὴ ἐθνικὰ προπαροξύνεται· κρύσταλλος κίαλλος ὄκταλλος (ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ Βοιωτοῖς)· τὰ δὲ Τριβαλλός ἐθνικὸν καὶ τὸ προβαλλός (ἡ ἀσπίς) ὀξυνόμενον.

Τὰ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκφερόμενα παραληγόμενα

---

2 δειλὸς (suspectum) προσέτι ὀξύνεται **BC** 5 Fortasse *Ψύλλος καὶ Κύλλος τὸ κύριον*; cf. Herod. πμλ. 11, 17 8 φελλός deest **C** 10 11 Forte leg. ψύλλος. τὸ δ' ἐπὶ ἔθνους ἀναλόγως βαρύνεται. Hoc enim voluit Ψύλλος ἐπὶ ἔθνους nihil habere offensionis, sed ψύλλος τὸ ζωΰφιον *pulicem mordellam* regulam excedere. Cf. pros. II p. 299 13 ὄπλος **L**, em. LDindorf. Thes. V c. 2102 **C** 18 Δίαλλος Thes. IV c. 1540 **A**, hoc ipsum aut ἴαλλος Lob. Proll. 94 coll. EM. 463, 9 Suid.

τῷ Α βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ Κ ἄρχοιτο· ἀρύβαλλος (τὸ μαρσύπιον) περίκαλλος (τὸ ἰσχίον) αἰγίθαλλος. κραπαταλλός δὲ (εἶδος νομίσματος) καὶ κορυδαλλός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΛΛΟΣ πολυσύλλαβα, ὁποίῳ φωνήεντι παραλήγει πλὴν τοῦ Α, προπαροξύνεται· Μύσκελλος Μάρκελλος Κύριλλος Σόφιλλος δόριλλος. τὸ δὲ ὀπτίλλος παροξύνεται. καὶ τὰ νεογιλλός ἔχει θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ ΛΛΟΣ, εἰ ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακράν, προπαροξύνεται· Κώδαλος Τάνταλος Ἄρπαλος ἴξαλος δαίδαλος. σεσημείωται τὸ ὀμφαλός καὶ τὸ Θεσσαλός.

Τὰ διὰ τοῦ ΛΟΣ ἔχοντα τὴν τρίτην συνεσταλμένην, θηλυκῶν ἐστερημένα, εἰ μὴ περιεκτικῇ σημασίᾳ ἐκφέρηται, προπαροξύνεται· ἐγκέφαλος πίαλος φίγαλος δάμαλος. τὸ δὲ Ἰταλός ὀξύνεται καὶ τὸ αἰγιαλός περιεκτικόν.

Τὰ διὰ τοῦ ΛΟΣ τριγενῆ ἔχοντα τὴν τρίτην βραχεῖαν ὀξύνεται· ἁπαλός χθαμαλός τροχαλός ἰταλός. σεσημείωται δὲ τὸ μεγάλος παροξύτονον.

Τὰ διὰ τοῦ ΛΟΣ ὑπερδισύλλαβα μετὰ τοῦ Α ἐκτεταμένου βαρύνεται· Φάρσαλος Τάβαλος.

---

1 τοῦ Η L   1 2 ἐρίβαλλος τὸ μαρώπιαν (μαρσίππιον A) L   3 αἰγίδαλλος. κραταπαλλός L   5 πολυσύλλαβα μονογενῆ?   7 δώριλλος A, cf. Com. Gr. II 2 p. 1101   14 ἐθνικῇ male Lob. Proll. 103   15 σίαλος Φίαλος Lob. Proll. 104   16—19 καὶ τὸ αἰγιαλὸς .... ἰταλός om. BC; pro ἰταλός aut σιπαλός aut ἀταλός scribendum   20 μέγαλος προπαροξύτονον L, em. EM. 553, 30 Goettling. de acc. 301   22 τάβακος BC, vide Herodot. I 164.

55 Τὰ διὰ τοῦ ΕΛΟΣ μονογενῆ προπαροξύνεται, εἰ μὴ πάθος τι γένοιτο· ἄμπελος Σθένελος πύελος κύψελος ἀσφόδελος (ἡ βοτάνη, ἀσφοδελός ὁ τόπος ὁ περιέχων). τὸ δειελός (τὸ δειλινὸν) ὀξύνεται, καὶ τὸ ὀβελός καὶ μυελός.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΛΟΣ ἐπιθετικὰ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν προπαροξύνεται· ἀείδελος εἴκελος εὐτράπελος πέμπελος (ὁ παλαιός). εἰ δὲ τρισύλλαβα εἴη ἐπιθετικὰ μὴ ὄντα σύνθετα ὀξύνεται· Σικελός στρεβελός κεφελός. τὸ δὲ ζάφελος σύνθετον ὂν προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΛΟΣ ὑπερδισύλλαβα..... μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ προπαροξύνεται· εὔκηλος τράχηλος κάπηλος. τὸ δὲ ῥιγηλός ἔχει θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΛΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ ἔχοντα θηλυκὰ ὀξύνεται· σιγηλός μιμηλός ἀπατηλός ὑψηλός ὑδρηλός.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΛΟΣ ἀρσενικὰ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ Ι βραχὺ παροξύνεται. εἰ δέ τι προπαροξύτονον εἴη, ἢ πάθει ἢ γένει· ναυτίλος Τρώϊλος Ζώϊλος Πένθιλος. τὸ δὲ αἴγιλος θηλυκὸν προπαροξύνεται.

---

4 διελός BC, exciderunt fortasse δείελος ὁ ἀστήρ 6 ὑπερθετικὰ L 9 Imo τριβράχεα εἴη ἐθνικὰ ἢ ἐπιθετικὰ 10 στρεβελός BC κεφελός remedium non habere arbitratur Lob. Proll. 107, 8; certe κελεφός *leprosus* a Dindorfio in Thes. IV c. 1424 restitutum non quadrat, σφακελός pro σφακελίας non lectum 12 προσηγορικὰ ἢ κύρια addit Herodianus pros. Il. Τ 580 14 κάτηλος L σιγηλός A 20 πάθει γέγονε ἢ γένει διαφέρει Lobeckius.

τὸ δὲ κόϊλος ἀπὸ τοῦ κοῖλος κατὰ πάθος, καὶ τὸ μύτιλος (ὁ ἔσχατος) προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΛΟΣ ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ Ι ἐκτεταμένον, προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἡ τρίτη ἔχοι τὸ Α, οὗ προκατάρχει σύμφωνον· στρόβιλος (εἶδος ὀρχήσεως, στροβιλὸς δὲ ἡ συστροφὴ τοῦ ἐχίνου) ἔσβιλος 56 ὅμιλος Πάμμιλος, ἀλλ' οὐκ ἐν συλλήψει τὰ σύμφωνα. τὸ δὲ Καδμῖλος (ὁ Ἑρμῆς) προπερισπᾶται ἔχον τὸ Α.

Τὰ εἰς ΟΛΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ κύρια ἢ προσηγορικὰ προπαροξύνεται· Ἄσβολος ἄκολος. τὸ δὲ αἰόλος, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπίθετον, παροξύνεται. καὶ τὸ βουκόλος παροξύτονον. τὸ δὲ ὀβολός ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΛΟΣ τρισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ κύρια, εἰ ἄρχοιτο ἀπὸ φύσει μακρᾶς, παροξύνεται· Κρωβύλος κηρύλος Αἰσχύλος Ῥωμύλος. σεσημείωται τὸ αἴτυλος καὶ ὄγκυλος. τὸ δὲ αἴσυλος ἐπίθετόν ἐστιν.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΛΟΣ τρισύλλαβα ἐπιθετικὰ ἁπλᾶ ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν παροξύνεται· στωμύλος αἱμύλος

---

2 μίτιλος BC, cf. Herod. πμλ. 21, 2 5 Imo Α προκατάρχον συμφώνων ἐν συλλήψει ὄντων aut Α ὃ προκατάρχει συμφώνων 6 Cf. Ion. trag. ap. Ath. III 91 D 6 σέσιλος vel ἴσπνιλος Lob. Proll. 117. Sed ἔσβηνες (leg. ἔσβιλος)· ποτηρίου εἶδος (παρὰ) Ταραντίνοις Hesychius 7 πάμμιθος B, Πάμιλλος Thucyd. VI 4 cf. Cram. II 291 Lob. Proll. 117 8 περισπᾶται BC 11 εὔκολος BC, Ἄσβολος scripsi pro ἄσβολος ne n. pr. desit. 16 κροκύλος L (Theocr. V 11), em. EM. 11, 6 Thes. IV c. 2023 A ἀκρυλος ante κηρύλος BC. 18 Ἴτυλος — Ὄξυλος male Osannus ad Philem. 55 Οἴτυλος . . Ὤγυλος Lob. Proll. 121, 2 20 αἰμύλος L.

(ὁ πρᾶος) στρογγύλος ἀγκύλος καμπύλος. τὸ δὲ αἴσυλος προπαροξύνεται ὡς σύνθετον, ἀπὸ τοῦ Α καὶ τοῦ συλῶ, ὃ πολλὰ συλῶν.

Τὰ εἰς ΥΛΟΣ τρισύλλαβα κύρια ὄντα ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν μηκυνομένην παροξύνεται· προσηγορικὰ δὲ ὄντα προπαροξύνεται. παροξύνεται δὲ Δερκύλος Βακχύλος Χαρμύλος. προπαροξύνεται δὲ τὸ κόνδυλος σφόνδυλος δάκτυλος γόγγυλος. τὸ δὲ Ἄξυλος καὶ Ὄξυλος κύρια ὄντα τοῖς προσηγορικοῖς κατὰ τὸν τόνον ἠκολούθησαν.

57 Τὰ διὰ τοῦ ΥΛΟΣ τριβράχεα, εἰ ἔχοι ἐν τῇ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ Ι...... εἰ μὴ εἴη παρώνυμον ἐν ἰσοσυλλάβοις, προπαροξύνεται· τίτυλος Ἴτυλος τὸ κύριον. τὸ μέντοι Χρεμύλος καὶ Κρατύλος παροξύνονται οὐκ ἔχοντα Ι ἐν τῇ πρώτῃ. τὸ δὲ Στάφυλος παρώνυμόν ἐστι παρὰ τὸ σταφυλή. καὶ τὸ Ἄγκυλος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΛΟΣ ὑπερτρισύλλαβα παροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι[εν] ἔννοιαν συνθέσεως, οἷον· ἐρωτύλος ἰαμβύλος. τὸ μέντοι εὐρύπυλος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΛΟΣ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τοῦ Ω δύο σύμφωνα

---

1 ἀγγύλος **BC** 6 δὲ κύλλος **BC** 7 κίνδυλος **BC**, possis etiam κάνδυλος 10 τόπον **BC** 11 ἔχοιεν **BC** 12 Exciderunt προπαροξύνεται, τὰ δὲ μὴ οὕτως παροξύνεται. minus placet ἢ pro εἰ μή 13 τίτυλος Theognost. 61, 22; alius malit πίτυλος, cf. Lob. Proll. 121 Ἴστυλος **L**, em. Thes. IV c. 702 A Goettling. de acc. 185 16 Ἄγκυλος Lehrs Arist. stud. 290 Ἄγυλος vel Ἄκυλος dubitanter Lob. 122 19 ἔχοιεν **L**.

κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερόν ἐστι Τ, οἷον· Κίμωλος εὐρύσμωλος φάσκωλος (ὁ θύλακος)· Καστωλός δὲ ὀξύνεται ἔχον δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἓν Τ ἐστι. τὸ μέντοι Σπάρτωλος βαρύνεται· τὰ γὰρ δύο σύμφωνα οὐκ εἰσὶν ἐν συλλήψει, ἀλλ' ἐν διαστάσει. τὸ δὲ Αἰτωλός τριγενές.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΛΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ ῥηματικὰ ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν ὀξύνεται· φειδωλός αἰτωλός ἁμαρτωλός. τὸ μέντοι ἔωλος (ὁ χθεσινός) προπαροξύνεται ὡς παρώνυμον, καὶ τὴν τρίτην βραχεῖαν ἔχει.

Τὰ εἰς ΛΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ διὰ τοῦ Υ διφθόγγῳ προπαροξύνεται· δίαυλος ἴουλος Κάμουλος ὕπουλος.

Περὶ τῶν εἰς ΜΟΣ ΝΟΣ ΞΟΣ ΠΟΣ. 58

Βιβλίον ζ'.

Τὰ εἰς ΜΟΣ ἔχοντα πρὸ τοῦ Μ τὸ Γ ὀξύνεται προσηγορικὰ ὄντα· νυγμός φραγμός τιναγμός ἀλαλαγμός ὑλαγμός διωγμός. σεσημείωται τὸ ὄγμος (ἡ τάξις) βαρυνόμενον, καὶ τὸ Ῥίγμος οὐ προσηγορικόν.

---

2 εὐρύσωλος BC Ἐρίγβωλος, quod e Nonn. Dion. XXXII 223 Thes. addendum est, confert Lob. Proll. 132. Conicio Ἄρ(ρωλος Μα)ύσωλος coll. Theognost. 62, 30 9 EM. 352, 15 10 καὶ ὅτι τὴν sine caussa Lob. 14 κούμουλος L, corr. Lob. Proll. 132 coll. Schaefer Plut. V 466. Γαίτουλος apposuerat Herodianus teste Eustath. ad Dion. Per. 214 17 Vide Herod. Il. pros. Ψ 420 19 ἀλλαγμός BC 20 ῥοιγμὸς προσηγορικὸν BC, cf. Il. pros. Τ 485.

Τὰ εἰς ΜΟΣ πρὸ τοῦ Μ Δ ἔχοντα ὀξύνεται προσηγορικὰ ὄντα, εἰ δὲ κύρια εἴη, βαρύνεται. ὀξύνεται δὲ ταῦτα· ἀρδμός σκιαδμός, βαρύνονται δὲ ταῦτα· Κάδμος Κύδμος.

Τὰ εἰς ΜΟΣ ἔχοντα πρὸ τοῦ Μ Θ ἢ Χ ὀξύνεται· βαθμός ἰσθμός ῥυθμός σταθμός αὐχμός. σεσημείωται τὸ κρίθμος βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ΜΟΣ ἔχοντα πρὸ τοῦ Μ τὸ Κ σπάνια μέν εἰσι καὶ βαρύνεται, οἷον· Λάκμος Δέκμος. τὸ μέντοι Τρωκμός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΜΟΣ λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ Μ τὸ Τ βαρύνονται, οἷον· πότμος Πάτμος Λάτμος. σεσημείωται τὸ ἀτμός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς ΜΟΣ λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ Μ τὸ Σ προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ Σ εἰς Ο μόνον καταλῆγον, βρυσμός δεσμός δασμός θεσμός χρησμός σπασμός. πρόσκειται προσηγορικά, ἵνα φύγωμεν τὰ βαρύτονα κύρια τὸ Κροῖσμος καὶ τὸ Κάσμος. [οὐκ ἔχοντα τὸ
59 Ο μόνον.] τὸ δὲ κόσμος βαρύνεται, καὶ τὸ κρουσμός .... ὀξύνεται, καὶ τὸ σύνδεσμος προπαροξύνεται σύνθετον ὄν.

Τὰ εἰς ΜΟΣ προσηγορικὰ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς Λ καταλήγουσαν ὀξύνεται. ὀφθαλμός

---

4 κύδνος **BC**. Forte ap. St. Byz. 351, 23 Κύδμος pro Κάδμος legendum est 6 ῥυθμός om. **BC** 7 Sic Dioscur. II 157 κρῆθμος Eustath. 582, 16 14 λήγοντα ἁπλᾶ? 16 μόνον εἰς Ο **L** ῥυσμός vel βρασμός malim 18 πρόκειται **BC** 19 Verba οὐκ ἔχοντα (leg. ἔχον) τὸ Ο μόνον retraho post κρουσμός 21 Cf. 66, 19 22—24 ὄν. Τὰ .... ὀξύνεται om. **BC**.

τελμός ψαλμός παλμός ἰνδαλμός. τὸ δὲ Ἄλμος τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικὸν βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΜΟΣ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς Μ καταλήγουσαν ἀρσενικὰ προσηγορικά, εἰ ἀπὸ τῆς πρώτης εἴη συζυγίας, ὀξύνεται· γράφω γραμμός τρίβω τριμμός θλίβω θλιμμός. τὸ δὲ ἄμμος καὶ ψάμμος θηλυκά. ἔτι καὶ τὸ μνάμμος (ὁ ἔκγονος) βαρύνεται ἐπιθετικὸν ὄν.

Τὰ εἰς ΜΟΣ δισύλλαβα τῷ Η παραληγόμενα κύρια ὄντα βαρύνεται· Κνῆμος Σῆμος Ῥῆμος. τὰ δὲ προσηγορικὰ ὀξύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη· κημός (ἡ χώνη, τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῇ ὑδρίᾳ, ἐξ ἧς αἱ ψῆφοι φέρονται) κνημός (ὁ τραχὺς τόπος τῶν ὀρέων) δημός (τὸ λίπος, δῆμος δὲ ὁ ὄχλος).

Τὰ εἰς ΑΜΟΣ μονογενῆ δισύλλαβα [μὴ ὄντα τριγενῆ] βαρύνεται· βράμος γάμος Σάμος Ἄμος. τὸ μέντοι ἀμός (ὁ ἡμέτερος καὶ ..... μηδαμινὸς) τριγενὲς ὂν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΜΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ο ἢ Ε μὴ ὄντα τριγενῆ βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων· βρόμος νόμος τρόμος δρόμος ῥό-

---

1 Ἄλμος cum sit in Paus. IX 34, 10 videndum, ne post κύριον desint haec καὶ Ὄλμος τὸ κύριον. Cf. Nauck. Ar. Byz. 239 7 μάμμος Nauck. Ar. Byz. p. 157 10 κρῆμος, φῆμος, πρῆμος L, Κνῆμος Φῆμος Ῥῆμος Theognost. 63, 5, em. Nauck. progr. Berol. p. 35 11 δὲ om. BC 14 λῖπος L cf. Passow. lex. Gr, II 51 16 πράμος Lob. Path. El. 336, 13 τάμος pro Σάμος BC, Σάμος vel Λάμος Lob. ἄμμος L 17 Perierunt haec τὸ τίς, ὅθεν καὶ μηδαμός καί.

μος (ὁ σκώληξ) τόμος (ὁ τετμημένος, τομός ὁ τέμνων).

Τὰ εἰς ΤΜΟΣ ἔχοντα τὸ Υ ἐκτεταμένον δισύλλαβα ὀξύνεται· κρυμός ῥυμός χυμός θυμός. θύ-
60 μος δὲ τὸ κύριον, ἢ ἡ βοτάνη. τὸ δὲ Δρυμός καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΩΜΟΣ δισύλλαβα προσηγορικὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ τοῦ Μ, εἰ ἐπὶ οὐσίας τάττοιτο, ὀξύνεται· βωμός ψωμός ζωμός θωμός (ὁ σωρός). τὸ μέντοι κῶμος (ἡ ᾠδή) βαρύνεται καὶ τὸ μῶμος ἀπὸ τοῦ Μ ἄρχεται, καὶ τὸ ῥῶμος καὶ βρῶμος κύριον βαρύνεται, ὥσπερ τὸ πῶλος.

Τὰ εἰς ΜΟΣ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραλήγοντα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ὀξύνεται· λοιμός λαιμός. τὸ Δεῖμος καὶ οἶμος βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΜΟΣ τριβράχεα προπαροξύνεται, εἰ μὴ προηγεῖται τῷ Α τὸ Τ· πλόκαμος κέραμος κάλαμος θάλαμος κύαμος Πρίαμος. τὸ μέντοι ἰταμός καὶ ποταμός ὀξύνεται ὡς ἔχοντα τὸ Τ πρὸ τοῦ Α.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΜΟΣ, εἰ ἔχοι τὴν πρώτην θέσει μακρὰν, εἰ μὲν κύρια εἴη, προπαροξύνεται· Πύραμος

---

4 θυμὸς χυμός L Θυμός n. pr. canis est ap. Xenoph. Cyn. V 9; malim tamen θῦμος (θύμος AC) δὲ τὸ μόριον, cf. Schneidewin Symb. critt. 105 5 ἐρυμός C, cf. EM. 591, 35 8 ἢ τοῦ L 9 ἡ σωρός A 11 Malim βρῶμος καὶ Ῥῶμος vel βρῶμος καὶ Κρῶμος, nisi Βρῶμος i. q. Βῶρμος 12 πῶλος] πρῶμος an ὦμος? Theogn. 63, 21. 27 15 δῆμος C, sed αἶμος L, cf. 199, 23 21 ἔχει L. θέσει suspectum; forte φύσει vel εἰ μὴ ... θέσει.

Σίσαμος· εἰ δὲ μή, ὀξύνεται· οὐλαμός χηραμός (ἡ κατάδυσις) φωριαμός (τὸ κιβώτιον).

Τὰ διὰ τοῦ ΑΜΟΣ, εἰ ἄρχεται ἀπὸ δύο συμφώνων, κύρια ὄντα ἢ ἐπίθετα, προπαροξύνεται· ἄρταμος (ὁ μάγειρος) ὄρχαμος Πέργαμος ἐμπέραμος. τὸ μέντοι σχινδαλαμός (ὁ σχισμός) ὀξύνεται προσηγορικὸν ὄν.

Τὰ εἰς ΜΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ε 61
προπαροξύνεται· Τήλεμος Ἔχεμος πόλεμος ἄνεμος. τὸ δὲ θελεμός ἀπὸ τοῦ θελημός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΜΟΣ ἁπλᾶ τῷ Η παραληγόμενα σπάνια ὄντα προπαροξύνεται· ἔρημος (ἀττικῶς, ἐρῆμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ) ἴημος. ἔτι καὶ τὰ σύνθετα· Εὔδημος εὔφημος.

Τὰ εἰς ΙΜΟΣ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· ἀγώγιμος ὄψιμος πρώϊμος ὠφέλιμος ἄλκιμος.

Τὰ εἰς ΟΜΟΣ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· κέρτομος ἄνδρομος (ὁ ἀνδρώδης) ἔβδομος Θέομος· πλὴν τοῦ καρατόμος ἀγριονόμος ἀπὸ ῥημάτων συντεθέντων.

Τὰ εἰς ΥΜΟΣ ἔχοντα τὸ Υ βραχὺ πρὸ τοῦ ΜΟΣ

---

1 Σήσαμος Lob. Proll. 156 Κίσαμος (Nonn. XIII 237) ῐ breve habet χιαμός BC χίραμός A, em. Blochius et Goettling. de acc. 194 5 ἔμπαμος L, quod α longum habet, em. Lob. 6 κινδαμός ὁ ἑλιγμός L, Goettlingii de acc. 194 coniectura adiutus corr. Lob. 8 τὸ BC 12 κοινῶς ἀττικῶς AB 13 Κέημος ὄνομα νήσου Theogn. 64, 22 λίημος· ψάμαθος Hesych., cf. Lob. Parall. 398 13 ἕβδομος C 18 Θέομος Lob., malim Δίομος cum GDindorf. Thes. IV c. 301 C ope EM. 102, 42.

[illegible]

[illegible] στεγνός στυγνός [illegible] λίχνος βαρύνεται· [illegible] Κύδνος Πύδνος Κέλενδνος.

Τὰ εἰς ΝΟΣ ἁπλᾶ ἔχοντα πρὸ τοῦ Ν ἕν τι τῶν ἀντιστοίχων ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα καὶ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ΟΡ· πυκνός κραιπνός τερπνός στρυφνός ἰσχνός· σεσημείωται τὸ λίχνος βαρύτονον, ὡς σύνθετον παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. τὸ δὲ μόρφνος (ὁ μέλας) ἔχει τὸ ΟΡ, καὶ τὸ ὄκνος προσηγορικόν.

Τὰ εἰς ΝΟΣ μονογενῆ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ΝΟΣ ἕν τι τῶν ἀντιστοίχων, πλὴν τοῦ Δ, βαρύνεται·

[illegible] 2 κωλυμός Lob. Parall. 423 [illegible] Theogn. 61, 31 [illegible]

ὄκνος κύκνος Κύθνος Πέφνος ὕπνος Σίφνος. τὸ δὲ καπνός ὀξύνεται ἔχον τὸ Α.

Τὰ εἰς ΜΝΟΣ δισύλλαβα, εἰ παραλήγοι Α μετὰ συμφώνου, βαρύνεται· θάμνος ῥάμνος. τὸ δὲ ἀμνός ὀξύνεται· ἀπὸ τοῦ Α γὰρ καὶ ἐπιθετικώτερον· ἄμενος γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος.

Τὰ εἰς ΜΝΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους μὴ φύσει μακράν, μονογενῆ μὲν ὄντα βαρύνεται· ὕμνος σκόμνος τέμνος· τριγενῆ δὲ ὀξύνεται· γυμνός σεμνός στυμνός (ὁ σκληρός).

Τὰ εἰς ΝΟΣ ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικά, μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκά, προπαροξύνεται· Λάτυμνος Λύκαμνος Ἐπίδαμνος Αἴσυμνος. τὸ μέντοι ἐρεμνός ἔχει θηλυκὸν τὸ ἐρεμνή, ὥσπερ καὶ τὸ ἐρυμνός (ὁ κεκαλυμμένος).

Τὰ εἰς δύο ΝΝ βαρύνεται ἀπαράσχημάτιστα ὄντα 63
θηλυκῷ γένει· βλέννος θύννος Κύννος δάθυννος(?) Ἄργυννος τύραννος. τὰ μέντοι ἔχοντα θηλυκὰ ὀξύνεται· ἐραννός (ὁ ποθεινός) ἀργεννός κλεεννός ἐρεβεννός.

Τὰ εἰς ΕΡΝΟΣ Ἰταλιωτικὰ παροξύνεται· Φαλέρνος πατέρνος.

Τὰ εἰς ΑΝΟΣ δισύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγο-

---

1 κύκνος om. BC 5 ἐπιθετικωτέρου BC 7 ΝΟΣ L 9 στάμνος? Τύμνος? [illegible] μνός BC 12 παροξύνεται, ἄτυμνος L, cf. Theoc[illegible] Longius discedunt Ἄμυμνος Αεπίτυμνος Ἑκάτομ[illegible] Λύραμνος? αἴσαμνος L 20 κελαιννός L [illegible] ob. Path. El. 398 GDindorf. Thes. IV c. 1416 [illegible] παροξύνεται BC.

ρικά, μὴ ἔχοντα διαστολήν, βαρύνεται· Τάνος Φάνος (τὸ κύριον) πάνος (ὁ δίφρος). τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ἢ προσηγορικὰ ἔχοντα διαστολὴν ὀξύνεται· φανός. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νᾶνος (ὁ μικρός).

Τὰ εἰς ΕΝΟΣ δισύλλαβά τινα μὲν βαρύνονται· ἕνος (ὁ ἐνιαυτός) ξένος· τινὰ δὲ ὀξύνονται· κενός στενός.

Τὰ εἰς ΗΝΟΣ κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται· Τῆνος Φῆνος (ὁ τόπος) Ῥῆνος. τὰ δ' ἐπίθετα ὀξύνεται· φηνός (ὁ λαμπρός) πτηνός· ἔτι καὶ τὸ ληνός μὴ ὂν ἐπίθετον.

Τὰ εἰς ΙΝΟΣ δισύλλαβα βαρύνεται· Νῖνος πῖνος δῖνος σχῖνος. τὸ δὲ κλεινός αἰνός δεινός ὀξύνεται μὴ ἔχοντα τὸ Ι μόνον.

Τὰ εἰς ΥΝΟΣ δισύλλαβα, εἰ μὴ κύρια εἴη, ὀξύνεται· θυνός ξυνός γρυνός (ἡ ῥίζα τῶν ξύλων ἡ ξηρὰ καὶ παχεῖα) πλυνός.

Τὰ εἰς ΩΝΟΣ βαρύνεται· Πρῶνος κῶνος ὦνος (ἡ τιμή).

64 Τὰ εἰς ΑΙΝΟΣ καὶ ΟΙΝΟΣ μονογενῆ βαρύνεται· αἶνος Αὔαινος Κόλαινος οἶνος σχοῖνος. τὸ

---

1 De Τάνος St. Byz. 602, 1 Hoeck. Cret. I 436 1 2 Φᾶνος — πάνος ὁ λύχνος Lehrs de Arist. stud. 291 βάνος ὁ τυφλός Goettling. de acc. 197. Adludit ad ἀπάνα πήνα benna 4 νάνος L 9 Σφῆνος ὄνομα τόπου Theognost. 65, 28. Sed praefero Φῆνος ὄνομα ποταμοῦ Theognost. 65, 31 propter φηνός, vel Φῆνος Σφῆνος 12 πῖνος A 13 σχίνος BC 15 κύρια] ut Κῦνος ap. Herod. π. διχρ. 187, 1 18 πρῶνος L, om. Choerob. 411, 10, habet Theognost. 66, 16 21 ἄναινος A.

μέντοι κοννός τριγενὲς, ὥσπερ τὸ δαφοινός κελαινός καινός αἰνός.

Τὰ εἰς ΝΟΣ διφθόγγῳ παραληγόμενα τῇ διὰ τοῦ Υ μονογενῆ ὀξύνονται· καυνός γλαυνός βαυνός (ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ βαρύνουσι) κρουνός βουνός κεραυνός. τὸ μέντοι χαῦνος τριγενές. τὸ δὲ πύραυνος (ὁ χυτρόπους) προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΑΝΟΣ τοῦ Α βραχέος ὄντος, εἰ μὴ θηλυκὰ ἔχοι, εἰ μὴ πρὸ τοῦ Α τὸ Δ ἢ Ε ἢ Ι ὑπάρχοι, προπαροξύνεται· στέφανος κλίβανος λίβανος χόανος. σεσημείωται τὸ πελανός οὐρανός Σικανός. τὸ δὲ πιθανός ἔχει θηλυκόν. τὸ δὲ „Δ πρὸ τοῦ Α“ διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ ΔΑΝΟΣ, ὅτι πάντα ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὀφθείη πρὸ τοῦ Δ τὸ Ρ καταλῆγον, οἷον· ἡδανός (ὁ ἡδύς) οὐτιδανός ἐλλεδανός (ὁ συστρέφων) ῥιγεδανός Ἀπιδανός. ἐφυλάξατο δὲ ὁ κανὼν „τὸ Ρ πρὸ τοῦ Δ ὑπάρχον“ διὰ τὸ Δάρδανος Ἰόρδανος, ἃ προπαροξύνονται. ......

Τὰ διὰ τοῦ ΑΝΟΣ τριγενῆ ὀξύνεται· στεγανός (ὁ πυκνός) πιθανός (ὁ πρᾷος) ἱκανός ὀρφανός.

Τὰ διὰ τοῦ ΜΕΝΟΣ μετοχικὰ ὀξύνονται, εἰ μὴ πάθος τι γένηται παρὰ τὴν φωνὴν, τότε γὰρ προπαρο-

---

1 δελφοινός BC μελαινός L Lob. Parall. 139 4 γλουνός aurum (Hesych.)? 9 ἢ Ε ἢ Ι cum spectare possint ad ὠκεανός Ῥιανός (cf. Herod. ap. St. Byz. 577, 8 628, 14) nolui Δ μετὰ τοῦ Ε ἢ Ι reponere 11 Γελχανός? cf. etiam Hesych. s. v. πεδανός 12 τὸ δὲ Δ] i. e. πρόσκειται 15 ἡδανός L ἧδανός vel ἑδανός GDindorf; Thes. IV c. 94 D 17 κανόνα, omissis verbis δὲ ὁ BC 18 Malim Ἰάρδανος. Lacunam libri non indicant 20 Post πιθανός excidit aliquid.

ξύνεται. τὰ δὲ ὀξύτονα ταῦτα· Τισαμενός Ἀκεσαμενός Φαμενός Ἰαμενός Σωζομενός. τὸ Ἰάλμενος προπαροξύνεται ὡς παθὸν, ὥσπερ καὶ τὸ Ὄρμενος Κλύμενος Ἴκμενος.

65 Τὰ εἰς ΗΝΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ ἢ παρασύνθετα ὀξύνεται, εἰ μὴ παρώνυμα εἴη κατὰ τροπὴν γένους θηλυκοῦ εἰς τὴν εἰς ΘΣ κατάληξιν γενόμενα, ἢ παρὰ γενικῆς ἀναπεμφθέντα, ἢ παρὰ Συρακουσίοις παράγοιτο καθ' ὁμοιωματικὴν σημασίαν. ὀξύνονται δὲ ταῦτα· Τυρσηνός Ἀβυδηνός. τὸ δὲ πανσέληνος σύνθετον, ὥσπερ καὶ τὸ δύστηνος δίμηνος τρίμηνος. .....

Τὰ εἰς ΙΝΟΣ ὑπερδισύλλαβα τὸ Ι βραχὺ ἔχοντα σημαίνοντα μετουσίαν προπαροξύνεται· κρίθινος δάφνινος φήγινος πύρινος ξύλινος λίθινος. τὰ μέντοι ἀπὸ καιροῦ ἢ ἀπὸ ἐπιῤῥήματος ὀξύνεται, οἷον· θερινός χειμερινός.

Τὰ εἰς ΙΝΟΣ μακρὸν τὸ Ι ἔχοντα, ὅσα ἐν ὕδατι διαιτᾶται, προπερισπῶνται· ἐχῖνος κορακῖνος φοξῖνος. καρκίνος. ἐχρῆν καὶ τὸ γυρῖνος προπερισπᾶσθαι (ὁ μικρὸς βάτραχος). σπάνια δὲ τὰ ὀξύτονα· ἐρινός (ὁ ἐρινεός) καὶ ὁ χαλινός.

---

1 στησάμενός L, cf. Herod. πμλ. 8, 32 3 πάθων BC ὅρμενος L 5 ΗΡΟΣ BC ἢ παρασύνθετα corrupta et loco non suo leguntur 8 ἀναπεφθέντα BC Συρακουσίοις] Ahrens Dial. II 270. Post τρίμηνος desunt multa e Theognost. 68, 4—7 restituenda: Κύλληνος Μύκηνος Γέρηνος al. 13 ἀρίθινος C, ut supra αἴκων pro κίκων 18 19 ἐχίνος καὶ καρκίνος Theognost. 67, 22, de altero cf. Herod. πμλ. 20, 17 φωξῖνος L em. Goettling: 201 19 καρκῖνος . ἐχρῆν κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι BC καρκίνος ἐχρῆν καὶ αὐτὸ προπερισπᾶσθαι . γυρῖνος Goettl. de acc. 262 Lob. Proll. 207.

Τὰ εἰς ΙΝΟΣ τὸ Ι μακρὸν ἔχοντα κύρια ἐθνικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ἢ ὑποκοριστικῶν ἔννοιαν ἔχοντα προπερισπῶνται· Φιλῖνος Κρατῖνος Ἐχῖνος (τὰ κύριον) Λατῖνος Λεοντῖνος Ῥηγῖνος Μαμερτῖνος. τὸ δὲ λαρινὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΕΙΝΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ παρώνυμα ὀξύνεται· φαεινός σκοτεινός ἀλγεινός βορεινός ταπεινός (τὸ ἐπίθετον). τὸ δὲ εὔξεινος σύνθετον ὂν προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΥΝΟΣ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· εἰ 66 δέ τι ὀξυτονηθῇ, ἐθνικὸν εὑρέθη· κίνδυνος Πάχυνος πίσυνος βόθυνος. τὸ μέντοι Βιθυνός καὶ Μαριανδυνός ἐθνικά. τὸ μέντοι μόσσυνος ἀπὸ γενικῆς μετήχθη.

Τὰ εἰς ΩΝΟΣ ἁπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται· κοινωνός οἰωνός Γελωνός. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται· τετράγωνος εὔφωνος εὔωνος. τὸ δὲ Κόρωνος κύριον, τὸ δὲ κορωνός προσηγορικόν.

Τὰ εἰς ΞΟΣ θηλυκὰ βαρύνονται· Λίπαξος Ἄραξος (ἀκρωτήριον) Πύξος (ἡ πόλις καὶ τὸ φυτόν). τὸ μέντοι ἰξός ὡς προσηγορικὸν ὀξύνεται, καὶ τὸ λοξός φοξός ὡς ἐπίθετα, καὶ τὸ Κοραξός ὡς ἐθνικόν.

---

5 Herod. ap. schol. Ar. Pac. 924. Statim elapsus canon e Theognost. 68, 12 petendus 10 *ΕΝΟΣ* **BC** 12 *πίσυνος* om. **BC** *βυθινὸς καὶ μαρυανδινὸς* **L** 13 *ὁμόσυνος ἀπὸ μετοχῆς* **L** *ὁμόσυνός* Thes. V c. 1989 A, em. Herod. π. διχρ. 287, 6 St. Byz. 170, 1—5 17 *ἄφωνος, προσηγορικόν ἄγωνος* **BC** 18 *ἐπίθετον* **B** 20 Vulgo *Πυξοῦς* 22 *φωξός* ... *καραξός* **L**, em. Goettl. 215 *κοραξός, ὡς ἐπίθετον ὀξύνεται, βαρύνεται δὲ ὡς ἐθνικόν* Lob. Parall. 404, 14.

Τὰ εἰς ΠΟΣ δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ παραλήγοντα διχρόνῳ ἢ μακρῷ φωνήεντι βαρύνεται· ἶπος (ἡ παγίς) ῥύπος ῥῶπος (ὁ παντοδαπὸς φόρτος) κῆπος.

Τὰ εἰς ΠΟΣ δισύλλαβα παραλήγοντα διχρόνῳ καταλήγοντι εἰς Μ ἢ Π βαρύνεται· ἵππος κάμπος Λάμπος (κύριον· λαμπός δὲ τὸ ἐπίθετον). τὸ δὲ καρπός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΠΟΣ δισύλλαβα μὴ ἐπιθετικὰ ἔχοντα Ο ἐν τῇ παραληγούσῃ μετὰ συμφώνου ἢ συμφώνων, εἰ 67 μὴ διαφοράν τινα ποιοίη, ἢ ὑποστρέφει εἰς ῥῆμα τῷ Ε παραληγόμενον, βαρύνεται· τρόπος ὁ τρέπων τροπός ὁ τετραμμένος, κόμπος τὸ προσηγορικὸν κομπός τὸ ἐπίθετον, τόπος κόπος κόλπος δόρπος. τὸ μέντοι σκοπός ὀξύνεται, ὥσπερ τὰ ἐπίθετα· λοιπός γρυπός κομπός χαλεπός.

Τὰ διὰ τοῦ ΔΑΠΟΣ πάντα παρηγμένα ὀξύνεται· ἡμεδαπός ποδαπός παντοδαπός ἀλλοδαπός. ἔτι τὰ ἐπιθετικὰ σύνθετα τῷ Ω παραληγόμενα· αἱμωπός κελαινωπός πολυωπός.

Τὰ εἰς ΠΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἀρσενικὰ ὄντα καὶ ἐπιθετικά, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ Ω, προπαροξύνεται· ἄροπος Ἄναπος ἀστέροπος ὄλυμπος Εὔριπος Χάροπος (τὸ κύριον, χαροπός δὲ τὸ ἐπίθε-

---

2 ἶπος L   5 ἴσπος (λίσπος?) A ἶπος BC   κάμπος· ἱππόδρομος Σικελοί Hesychius Κάμπος Goettling. 219   10 τινά ποι εἴη BC   21 μὴ ἐπιθετικά?   22 Ἄτροπος Goettling. 219 Ἄροπος in numo ap. Mion. II 118   Ἀστέρωπος Plut. Cleom. 10, Ἀέροπος?   ὄλυπος? cf. CKeil spec. onom. Gr. c. IV RKlotz in Iahnii ann. XXVIII 4 p. 434.

τον). σεσημείωται τὸ ἀτραπός ὀξυνόμενον. τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ Ω κύρια ἢ προσηγορικὰ καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. τὰ μὲν οὖν κύρια ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ὀξύνεται· Ἰνωπός Ἀσωπός Ὠρωπός. σημείωσαι τὸ Αἴσωπος. τὸ δὲ Κρότωπος καὶ Μελάνωπος κύρια οὐκ ἀπὸ μακρᾶς ἄρχονται. τὸ δὲ ἄνθρωπος προσηγορικὸν προπαροξύνεται. τὸ μέντοι στενωπός ὀξύνεται προσηγορικὸν ὂν ἐπὶ θηλυκοῦ μόνου. ἔτι καὶ τὸ ἀλωπός ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ΡΟΣ ΣΟΣ ΤΟΣ ΦΟΣ καὶ τῶν καθεξῆς.

Βιβλίον η'.

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Α κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται· λάρος κάρος Φάρος Σάρος (ποταμός) Πάρος. τὰ μέντοι ἐπίθετα 68 ὀξύνεται· μναρός (ὁ ἡδύς) λαρός (ὁ γλυκύς) ψαρός βλαρός.

Τὰ εἰς ΗΡΟΣ δισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται· Σῆρος Τρῆρος Ἧρος. τὰ δὲ προσηγορικά, εἰ μὴ

---

1 θηλυκὸν καὶ ὀξυνόμενον? 4 οἰνωπός L et Goettling. 219 Ἰνωπὸς Theognost. 69, 19 Unger parad. Theb. 368 ὀρωπός L 5 κρίτωπος BC (cf. Paus. I 43, 7) 9 Cf. Hesych. s. v. 10 11 ΣΟΣ ... καθεξῆς absunt BC. 16 In Herod. πμλ. 35, 11 λαρός pro βλαρός libri, ναρός Lehrs. 19 σῆρας (εὐῆρσς C) τῆρος ἦρας L Σῆρος Δρῆρος Theognost. 69, 29, Aeschyleum τηρός et ἦρος· εἰρήνη (Hesych.) aliena. Malim Βῆρας Τρῆρος Σῆρος, quibus addendum fortasse Δρῆρος.

ἀπὸ συμφώνων ἄρχοιντο, ὀξύνεται· κηρός φηρός. τὸ μέντοι κλῆρος βαρύνεται ὡς ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρξάμενον.

Τὰ εἰς ΗΡΟΣ δισύλλαβα ἐπιθετικὰ ὄντα μετὰ θηλυκῶν, εἰ μὴ ἀπὸ ἡμιφώνου ἄρχοιτο, ὀξύνεται· σκληρός ξηρός. τὸ δὲ λῆρος μονογενές.

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ι κύρια ὄντα βαρύνεται· Ἶρος Πεῖρος Τίρος Σκῖρος τὸ κύριον. εἰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ εἴη, ὀξύνεται· ἱρός (ὁ ἱερός) λιρός (ὁ ἀναιδής) σιρός (τὸ προσηγορικόν, ὁ κατώγειος οἶκος).

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ο βαρύνεται, ὁπότε γίνεται ἀπὸ τῶν παραληγομένων τῇ Ε ἢ ΕΙ ἢ ΑΙ διφθόγγῳ ῥημάτων, εἰ μή τις διαστολὴ γένοιτο· σπόρος ὅτι σπείρω, πτόρος (ὁ πταρμός) ὅτι πταίρω, φθόρος ὅτι φθείρω, μόρος ὅτι μείρω, κόρος ὅτι κείρω, φόρος ὅτι φέρω, φορός δὲ (ὁ ἄνεμος) ὀξυτόνως, ὅρος, εἴρω γάρ, ὀρός δὲ ὀξυτόνως (τὸ ἀφυλιζόμενον τοῦ γάλακτος). τὸ μέντοι βορός (ὁ
69 πολλὰ ἐσθίων) καὶ τὸ χορός καὶ σορός ὁ τάφος καὶ τορός ὀξύνονται· οὐ γὰρ γίνονται ἀπὸ τοιούτων ῥη-

---

1 φηρός] cf. Theogn. 69, 30 φῆρον Arcad. 122, 26 Bk. φῆρος Hesych., σφηρός· τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον idem. 8 ἴρος, κίρος, τίρος, σκίρος L Theognost. 69, 32 12 ΟΣ L 13 τῇ ΕΙ ἢ Ε διφθόγγῳ AB τῇ ΕΙ διφθόγγῳ C 18 ὄρος, εἴρω γάρ, ορὸς δὲ ὀξυνόμενον τὸ B ὅρος, εἴρω (εἴσω A) γάρ, ὄρρος τὸ et ὀξυτόνως post γάλακτος C 20 καὶ ὁ σορὸς BC Herodianum male intellexit Theogn. 70, 16 21 τυρός L ὀξύνεται BC.

μάτων. σεσημείωται τὸ δορός (ὁ δεδαρμένος) εἰ καὶ ἐκ τοῦ δείρω γίνεται.

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Υ βραχεῖ βαρύνεται· Σύρος Τύρος. εἰ δὲ ἔχοι ἐκτεταμένον, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται· Κῦρος Σκῦρος (ἡ νῆσος) Σφῦρος· μὴ οὕτω δέ, ὀξύνεται· πυρός (ὁ σῖτος) τυρός ξυρός.

Τὰ εἰς ΡΩΣ μονογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ω βαρύνεται· Δῶρος Βῶρος Χλῶρος (τὸ κύριον). σεσημείωται τὸ σωρός (τὸ πλῆθος). τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται· χλωρός βλωρός (ὁ ὑπόλευκος) ζωρός (ὁ μικράς [?]) μωρός καὶ μῶρος ἀττικῶς.

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΑΙ διφθόγγῳ, εἰ μὲν κύρια εἴη, βαρύνεται· Σφαῖρος Σκαῖρος· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται· καιρός. τὸ δαῖρος διφορεῖται (ἤτοι ὁ καυστικός).

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα τῇ ΑΥ διφθόγγῳ παραληγόμενα ἐπὶ ἐμψύχων τιθέμενα βαρύνεται· φλαῦρος σαῦρος καῦρος (ὁ κακός). σημείωσαι τὸ σταυρός ἄψυχον· καὶ τὸ μαῦρος ἀπὸ τοῦ ἀμαυρός γέγονεν.

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα τῇ ΕΥ παραληγόμενα σπάνια βαρύτονα· εὖρος πλεῦρος. τὸ δὲ λευρός ἐπίθετον, καὶ Νευρός ὄνομα ἔθνους.

Τὰ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα ἁπλᾶ παραληγόμενα τῇ ΟΥ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μή τι εἴη κατὰ διαστολήν· 70

1 δαρός L Fallitur Lob. technol. 279   4 δέ τι BC, forte δὲ τὸ Υ   6 φῦρος L φυρός Theognost. 70, 2; cf. Paus. II 23, 4   12 μικρός suspectum   16 διαφοράζεται male Theognost. 70, 21   25 τις BC.

οὖρος (ὁ ἄνεμος, οὐρός τόπος ὁ περιορίζων τὰς ναῦς) Φροῦρος (τὸ κύριον, φρουρός τὸ ἐπίθετον) κοῦρος θοῦρος λοῦρος (πλακοῦντος εἶδος). τὸ δὲ κηπουρός καὶ οἰκουρός ὡς σύνθετα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Α μονογενῆ ἢ κύρια προπαροξύνεται· Πίνδαρος Πάνδαρος κόμαρος.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα δεδιπλασιασμένα κατ' ἀρχὴν καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς Ρ καταλήγοντα προπαροξύνεται· βάρβαρος Τάρταρος μάρμαρος κέρβερος πέρπερος βόρβορος.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα Α συνεσταλμένῳ ἢ ἐκτεταμένῳ τριγενῆ ὄντα ὀξύνεται, εἰ μὴ δεδιπλασίασται ἐν τῇ ἀρχῇ· χαλαρός λιπαρός χλιαρός ψαφαρός λαγαρός (ὁ ἀσθενής). τὸ μέντοι φλύαρος προπαροξύνεται οὐκ ἔχον θηλυκὸν, καὶ τὸ ἔγκαρος (ἢ ἔγκυος).

Τὰ διὰ τοῦ ΤΕΡΟΣ τρισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν ἄρχουσαν μακρὰν, προπαροξύνεται· φέρτερος βέλτερος κύντερος ὕστερος δεύτερος. τὸ δὲ καρτερός ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κρατερός.

Τὰ διὰ τοῦ ΤΕΡΟΣ τριβράχεα τότε βαρύνονται, ὅτε πυσματικὴν ἔννοιαν ἔχοι, ἢ ἐκ δύο προσώπων ἕν τι τὸ κατηγόρημα ποιεῖται· πότερος πρότερος ἕτερος, οἷς ἠκολούθησε καὶ τὸ ἑκάτερος.

---

4 σύνθετα τρισύλλαβα? 17 ἔγκαρος (ὁ ἐγκέφαλος) probabiliter Lob. Proll. 253, temptabam ἔγκαρος ἢ ἴγκρος (vide Hesych.) 20 κάντερος A κήτερος C κατερός BC 22 ΕΡΟΣ BC.

Τὰ εἰς ΤΕΡΟΣ ὑπερτρισύλλαβα συγκριτικὰ ἢ συγκριτικῶς παραληγόμενα προπαροξύνεται· ἰθύντερος ἀβέλτερος μελάντερος ὀρέστερος. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ κασσίτερος, εἰ καὶ προσηγορικόν ἐστι. τὸ μέντοι ἀριστερός ὀξύνεται, ὡς διὰ ΕΡΟΣ καὶ δεξιτερός. τὸ δὲ ἀμφότερος ἐπιθετικόν, τὸ δὲ Ἀμφοτερός ὡς κύριον ὀξύνεται. 71

Τὰ διὰ τοῦ ΕΡΟΣ τριγενῆ ὄντα καὶ τριβράχεα ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ... ἔχοι τὸ Τ πρὸ τοῦ Ε· γυρός νοερός ψογερός δροσερός τρυφερός.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΡΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, εἴτε κύρια ἢ προσηγορικά, εἴτε ἐπίθετα μὴ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκά, προπαροξύνεται· ὅμηρος σίδηρος Φάληρος τριέτηρος πενταέτηρος τετραφάληρος. τὰ μέντοι διὰ τοῦ ΗΡΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐπιθετικὰ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ ὀξύνεται· λαπηρός ἀταρτηρός τυχηρός ὀλισθηρός. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ πόνηρος καὶ μόχθηρος [ἀεὶ] οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὀξύνειν προπαροξύνουσιν, ὅταν τὸν ἐπίμονον καὶ ἐπίμοχθον σημαίνῃ.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ ΕΙ διφθόγγῳ ἢ μόνῳ τῷ Ι ἐκτεταμένῳ βαρύνεται· Κάμειρος ὄνειρος πέπειρος μάγειρος Στάλιρος

2 3 κύντερος βέλτερος **L**, em. Lehrsius ope Herod. πμλ. 21, 25 5—7 ὡς διὰ ... ὀξύνεται absunt **BC** 11 κύρια εἴτε **BC** 16 λύπηρός Thes. V c. 111 D sine caussa, λαμπηρός i. q. λαπηρός ex Hippocrate notum. 18 ἀεὶ om. **A** 19 ὅταν τὸ **BC** ἐπιμόχθηρον **BC** 23 στάλειρος, σύσειρος **C** Στάλιρος Πύστιρος Lob. Proll. 270, 38. Sed inter n. pr. ab EM. 488, 8 Theognost. 71, 30 memorata Κύστιρος Σίτιρος Δυΐρος (v. l. Δύσιρος) Βεδύσιρος sunt quae propius absint.

Σύσιρος. τὸ καυστειρός οὐ μάχεται: ἀπὸ γὰρ τοῦ Η ἐτράπη εἰς ΕΙ.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ο σύνθετα ὄντα προπαροξύνεται· κατήγορος συνήγορος, περὶ ὧν ἐν τῷ τέλει λέξομεν· νῦν δὲ διαληψόμεθα περὶ τῶν ἐχόντων τὸν τόνον ἐν τῇ παραληγούσῃ· ἄνορος πάπορος κατάμορος.

72 Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ Υ κύρια ἢ προσηγορικά, μὴ περιεκτικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκά, προπαροξύνεται· πάπυρος διάπυρος (ὁ θερμός) μάρτυρος ἄργυρος: τὸ δὲ ἀχυρός (ὁ ἀχυρών) παρὰ Ἀττικοῖς ὀξύνεται ὡς περιεκτικόν. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ τριγενῆ ὀξύνεται· λιγυρός καπυρός ἁλμυρός ὀχυρός ἐχυρός ἑκυρός (ὁ πενθερός).

Τὰ διὰ τοῦ ΩΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα κύρια προπαροξύνεται· Θεόδωρος Ἄψωρος Ἰσόδωρος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνονται μέν, ὅσα ἔχει ἔννοιαν τοῦ ὠρῶ ῥήματος· θεωρός ὑληωρός ἰωρός (ὁ γνήσιος φύ-

---

7 Πάπορος, qui n. pr. dicunt, Thes. et Lobeck. Proll. 271 Path. El. 362, 13 ἄγορος (ἄκορος) Πάκορος κάμορος suadens non animadverterunt locum mutilatum esse post ὄντα: ἄνορος quid sit nescio, sed statim leg. παντοπόρος γαμόρος. Canones de simplicibus in ΟΡΟΣ exeuntibus (ut σάννορος) interciderunt. Cf. p. 89, 5 Bark. 10 πάρσυρος **BC** πάσσυρος Lob. rhem. 12, 19 neglecta **A** et Theogn. 71, 1 auctoritate 11 δίπυρος **L** Ἴπυρος ὄνομα ποταμοῦ Theogn. l. c., em. Lob. 14 15 ἐκυρὸς πενθερός **B** ἐκυρός **C** 19 ΩΡΟΣ **L**, cf. 162, 5 Bark. 20 ὑλιωρὸς, ὁ γνήσιος φύλαξ, ἰωρός **L**.

λαξ) πυλωρός. τὰ δὲ ἄλλα βαρύνεται· νέωρος ἀσχέδωρος μετέωρος ὀλίγωρος.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΑΙ διφθόγγῳ προπαροξύνονται, κἂν ἐπιθετικὰ ὑπάρχωσιν· εὔκαιρος ἄκαιρος. τὸ μέντοι ἑταῖρος προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΑΥ διφθόγγῳ, μὴ ἔχοντα θηλυκά, προπαροξύνεται· Πίσαυρος Ἐπίδαυρος Κένταυρος Ἄναυρος. τὸ δὲ θησαυρός ὡς περιεκτικὸν ὀξύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ τριγενῆ ἀμαυρός ἀφαυρός.

Τὰ εἰς ΡΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα ΟΥ προπαροξύνεται· ἐπίκουρος ἐπάρουρος (ὁ κηπουρός) Ἔλουρσς (ἐθνικὸν) μελάγουρος παλίνουρος παλίουρος (τὸ φυτόν). σεσημείωται νομηου- 73
ρός (ὁ τὴν νομὴν φυλάττων) καὶ ὑλοκουρός (ὁ τὴν ὕλην τέμνων).

Τὰ εἰς ΡΟΣ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΟΥ ὀξύνεται, εἰ ἔχοι τὴν ἄρχουσαν μακρὰν· οἰκουρός κηπουρός τηλουρός (ὁ μακρὰν ὤν). τὰ μέντοι προπερισπώμενα τρισύλλαβα ὁρᾶται ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τοῦ ΟΥ δύο σύμφωνα ἢ καὶ πλείω τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων· ἀρκτοῦρος

---

1 ἄλλα om. A; offendit νέωρος pro νεωρός, haud scio an transponendum 2 ἀσχέωρος L, em. Nauck Ar. Byz. 118 5 Malim (ὥσπερ ἔχει εὔκαιρος ἄκαιρος)· Πάλαιρος Χήμαιρος coll. Herod. πμλ. 21, 5 Theogn. 71, 1 8 ἴσαυρος? 15 νόμσουρὸς A Goettling. νομίουρος BC, em. Lob. Path. El. 466 21 δισύλλαβα BC.

Τὰ εἰς ΣΟΣ θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ Ω παραληγόμενα ὀξύνεται· κρωσσός (ἡ ὑδρία) Κνωσσός. τὸ μέντοι Σῶσος ἀπὸ τοῦ σώσω βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΣΟΣ δισύλλαβα ἀρσενικὰ μονογενῆ παραληγόμενα διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ βαρύνεται· Ἶσος (τὸ κύριον) Κῖσος Κρῖσος (τὸ κύριον) Πῖσος (τὸ κύριον). τὸ δὲ Λισσός ὀξύνεται καὶ τὸ Μυσός (ἐθνικόν) καὶ τὸ χρυσός.

Τὰ εἰς ΣΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα διφθόγγῳ ὀξύνεται, ὅτε ἐπιθετικὰ εἴη, ἢ ἐπὶ πόλεως κεῖται· Παισός (πόλις) Λουσός Πραισός [ἔτι ὅτι ὀξύνεται] καὶ τὰ ἐπιθετικὰ δέ· βλαισός· τὸ μέντοι Ναῖσος βαρύνεται, καὶ τὸ Βλαῖσος (κύριον) καὶ τὸ γαῖσος (προσηγορικὸν, εἶδος δόρατος ὄν).

Τὰ εἰς ΣΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται· εἰ δέ τι εὑ-
76 ρεθῇ ὀξυνόμενον, τοῦτο ὤφθη ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ἔχον Ι ἢ Α. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα· κόρσος (ὁ κρόταφος) μόλσος (ὁ δήμιος καὶ τὸ σέλινον) μόρσος χέρσος θύρσος μύρσος. σεσημείωται τὸ

---

3 Σῶσος om. BC 5 6 ἶσος ... κίνσος, κρίσος ..., κίσος L, em. Theognost. 72, 14. Desiderantur ῥῦσος κῦσος Νῦσος Τρῦσος 7 μεσός BC, cf. Herod. πμλ. 38, 25 11 Λουσσός cod. Rehd. St. Byz. 419, 17; verum tamen cum schol. Callim. Dian. 235 Herodianum τὰ Λοῦσσα probasse dicat, vide ne Βουσός corrigendum sit coll. Herod. ap. Eustath. Dion. P. 457 ἔτι om. BC. De Herodian. ap. St. Byz. 502, 15 fallitur Meinekius 12 Ναῖσος Zonar. c. 1384 Theogn. 72, 24 19 δῆμος Hesychius 20 θάρσος L em. Goettling. p. 210.

κυρσὸς ὀξυνόμενον, τὸ κιρσός καὶ ἀρσός. τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ ἀμεταβόλου τὸ Α ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται· Βάγαρσος Μέγαρσος. τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὸ Ἀγάθυρσος εἴτε κύριον εἴτε ἐθνικὸν εἴη.

Τὰ εἰς ΣΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα καὶ ἕτερον Σ κλιτικὸν ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ μὴ κατὰ πάθος ὀξύνεται· Βεσσός (τὸ ἐθνικόν) Θυσσός Ἀσσός δισσός τρισσός κισσός. ὡσαύτως καὶ τὸ ὕσσος καὶ Νέσσος ἐπὶ τοῦ Κενταύρου. τὸ γὰρ γλωσσός (ὁ λάλος) παρὰ τὸ γλῶσσα γέγονε παρωνύμως. τὸ δὲ κάσσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Σ· ἔστι δὲ [καὶ] εἶδος [τινος] ἱματίου οὕτω καλουμένου.

Τὰ εἰς ΣΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ Α συνεσταλμένον, ἑνὸς ὄντος τοῦ Σ, προπαροξύνονται· κόμπασος, Ἅρπασος Δάμασος βαύνασος καὶ βάναυσος. σημείωσαι τὸ κερασός φυτὸν ὀξυνόμενον, τὴν δὲ πόλιν βαρύνουσι. τὸ μέντοι ἐγγυσός ἐκτετα-

---

1 μυρσὸς B κισσὸς καὶ ἀρσός L, κιρσὸς καὶ Ταρσός Goettling. 210 κιρσὸς καὶ ὀρσός Meinek. ad St. Byz. 12, 3 Τὰ δὲ et q. s. in libris novam sectionem constituunt 3 βάγαρος μέγαρος L, fallitur LDindorf. Thes. II c. 11 C, em. Meinek. St. Byz. 12, 3. 424, 5 nisi Μαίμαρσος et Μάγαρσος scribendum sit. Cf. Lycophr. 1145. 444 Arrh. Anab. II 5, 9 8 Βυσσός malit Meinek. St. Byz. 190, 16 9 κισσός. Κίσσος δὲ τὸ κύριον. ὡσαύτως καὶ τὸ βύσσος. Goettling. 211 cui favet Herodianum St. Byz. 190, 16 13 καὶ et τινος om. A 14 ΟΣ BC 15 Κάμπασος malit Lob. Proll. 405, sed vid. Diogen. prov. V 46 16 βαύνασος καὶ (τὸ καὶ?) om. BC. 18 ἐγγυσός B, vid. Lehrs Herod. 374.

μένον ἔχον τὸ Α ὀξύνεται καὶ τὸ Παρνασσός δύο ΣΣ ἔχον.

Τὰ εἰς ΣΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ τῷ Ε παραλῃγόμενα σπάνια ἓν Σ ἔχοντα προπαροξύνεται· Ἔφεσος Ἔρεσος. τὸ μέντοι Θυεσσός δύο ΣΣ ἔχον ὀξύνεται.

77 Τὰ εἰς ΣΟΣ ὑπερδισύλλαβα τῷ Η παραληγόμενα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βαρύτονον εἴη, παρώνυμον ἂν εἴη, καὶ ἔννοιαν συνθέσεως ἔχοι· Ταρτησσός Λυρνησσός Λυκαβησσός. τὸ μέντοι Κάρησσος τινὲς βαρύνουσι. βαρύνεται δὲ ταῦτα· Μάρπησσος ἀπὸ τοῦ Μάρπησσα. τὸ δὲ Μυόννησος Χερρόνησος Προκόννησος Ἐλαφόνησος καὶ ἔτι τὸ Πελοπόννησος σύνθετα.

Τὰ εἰς ΣΣΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους Ι εἰς Σ καταλῆγον μονογενῆ ὄντα προπαροξύνεται· κυπάρισσος νάρκισσος (καὶ τὸ φυτὸν καὶ τὸ κύριον) Μέλισσος. τὸ μέντοι περισσός τριγενές. σεσημείωται τὸ Τελμισσός.

Τὰ εἰς ΣΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς Ι ἐκτεταμένον λήγουσαν ὀξύνεται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ· Κηφισός Ἰλισός Κερδισός. τὸ δὲ Ἄρκισος Ἄρκισα, Λάρισος Λάρισα ἀπὸ θηλυκῶν.

---

3 4 τὰ εἰς ... ἔχοντα om. **BC** 4 προπαροξύνεται additamentum est Blochii 5 Εὐεσσός Theognost. 72, 29 9 Κάβησσος **C** 11 μάρπισσα **C** Μαρπήσσας Theognost. 73, 3 μυόνησος- χερόνησος (χερρ. **AB**) προικόνησος **L** 12 πελοπόνησος **AB** 19 ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα **C** 22 ἄρκισος] „e Plut. Pelop. 13 sublatum. Ἄρνισος agnoscit Theognost. 73, 14 Ἄρνισα Thucyd. IV 128." Lob. Proll. 413.

Τὰ εἰς ΣΟΣ ὑπερδισύλλαβα τῷ Ο παραληγόμενα ἐν διπλασιασμῷ τοῦ Σ ὀξύνεται· νεοσσός κολοσσός Μολοσσός.

Τὰ εἰς δύο ΣΣ παραληγόμενα τῷ Υ 78

. . . .

. . . . προπαροξύνεται· μίθυσος γόγγυσος Διόνυσος.

Τὰ εἰς ΣΣΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ Ω παραληγόμενα ὀξύνεται· Κερωσσός. τὸ δὲ ἅλωσος ἓν Σ ἔχει.

. . . .

Τὰ εἰς ΤΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΟΥ ἢ ΟΙ ἢ ΑΙ διφθόγγῳ, μὴ τῇ ΕΙ, ἀρσενικὰ ὄντα μὴ ἐπιθετικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος σημαίνοι· πλοῦτος οἶτος Κλοῖτος Προῖτος γοῖτος (ὁ ῥῦπος) Λαῖτος βροῦτος. τὸ δὲ Κλειτός ἔχει τὴν ΕΙ· καὶ τὸ γλουτός σώματος μέρος δηλοῖ· καὶ τὸ Βουτός θηλυκὸν (κώμη Αἰγύπτου) καὶ τὸ Παιτός ἐθνικόν.

Τὰ εἰς ΤΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα ἑνὶ τῶν φύσει μακρῶν κύρια ὄντα βαρύνεται· Κλῆτος Δῶτος Ὦτος. τὸ μέντοι λωτός οὐ κύριον. εἰ μέντοι

---

4 Lacunam in L non indicatam e Theognost. 73, 27 schol. Apoll. Rhod. I 54 explebis; cf. Lob. Proll. 417   8 τῷ Ο C   9 ἄμυσσος C ἄμυσσος B Βλῶσος Theognost. 74, 5: cf. Lob. Proll. 418; Ἄμβρωσσος Paus. X 3, 2   11 Exciderunt exempla in ΑΙΣΟΣ terminatorum e Theognost. 73, 30 St. Byz. 502, 15 repetenda   15 κλοῖτος om. BC, habet Theognost. 74, 12   16 De Λαῖτος et βροῦτος vide Hesych. de Κλειτός Herod. pros. Il. Ο 445 Lehrs Ar. 291 Goettling. 223   20 Κλεῖτος male Thes. IV c. 1614 C Meinek. St. Byz. 257, 16. Cf. Theognost. 74, 15 Mionn. S. VI 324.

ἐπιθετικὰ εἴη παραληγόμενα τῷ Η ἢ τῷ Ω, ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ ἀριθμοῦ τάττοιτο· ῥητός πλωτός πρωτός (ὁ πεπρωμένος)· πρῶτος δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ.

Τὰ εἰς ΤΟΣ διβράχεα μονογενῆ βαρύνεται, ὁπότε μὴ ἐπ᾽ ἀθροίσματος ἢ κύριά εἰσιν ἀπὸ ἐπιθετικῶν· βάτος λάτος βρότος (τὸ αἷμα, βροτός δὲ ὁ φθαρτὸς τὸ τριγενές) πότος (τὸ συμπόσιον, ποτός δὲ τὸ πινόμενον) πάτος (ἡ ἀναστροφή) Στράτος (τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος, στρατός δὲ τὸ σύναγμα). τὸ δὲ Κριτός καὶ Κλιτός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΤΟΣ διβράχεα ἐπιθετικὰ μὴ ἐπὶ ἀριθμοῦ
79 ταττόμενα ὀξύνεται· βατός φατός θετός πλυτός. τὸ δὲ τρίτος ἐπὶ ἀριθμοῦ.

Τὰ εἰς ΤΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα Ι μακρῷ βαρύνεται· σῖτος Τρῖτος (ὁ ποταμός) ῥῖτος (φρέαρ). τὸ μέντοι κιτός τριγενές.

Τὰ εἰς ΤΟΣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Υ προσηγορικὰ ὀξύνεται· βρυτός (ὁ βρύων) χυτός ῥυτός λυτός κλυτός.

Τὰ εἰς ΤΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς Ρ καταλήγουσαν ἢ καθ᾽ ὅλου εἰς ἀμετάβολον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη ἔχοντα θηλυκόν· φόρτος χόρτος Μύρτος (τὸ κύριον) ἄρτος μίλ-

---

1 ἐπιθετικὸν ... παραλῆγον BC 10 κλητός perperam Thes. c. 1656 C, requiruntur duo bibrevia κύρια ἀπὸ ἐπιθετικῶν 11 12 Τὰ ... ὀξύνεται om. BC 13 τρίτος em. BC βαρύνεται addi jubet Lob. Parall. 351 n. 14 ΣΙ C 15 κρῖτος EM. 714, 44 ῥῖτος Theognost. 74, 26 Ῥῖτος Lob. l. c. 18 βρύων suspectum 19 λυτός] πλυτός Theognost. 74, 32 22 ἐθνικὰ L.

τος δέλτος. σεσημείωται κοντός καὶ παλτός ὀξυνόμενα. τὸ δὲ σπαρτός κυρτός καρτός θικτός ὀξύνονται ὡς θηλυκὰ ἔχοντα.

Τὰ εἰς ΣΤΟΣ δισύλλαβα μονογενῆ ὀξύνεται, εἰ μὴ ἡ πρὸ τέλους συλλαβὴ ἔχοι τι τῶν φύσει βραχέων· ἱστός Σηστός παστός μαστός ξυστός. τὸ Φαῖστος (ἐπὶ τοῦ ἥρωος) βαρύνεται. σεσημείωται τὸ βύστος καὶ Κάστος βαρύτονα. τὸ δὲ Νέστος (πόλις) καὶ κόστος καὶ νόστος βραχεῖ παραλήγουσι.

Τὰ εἰς ΤΟΣ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ Τ Σ, εἰ παρασχηματίζοιτο εἰς διάφορα γένη, ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ὑπερθετικὰ εἴη, ἢ ἐκ πλειόνων συλλαβῶν εἰς [διπλασιασμόν, ἤτοι] δισυλλαβίαν μεταστῇ· πιστός ξυ- **80** στός [μαστός] μεστός κεστός. τὸ δὲ πλεῖστος λῶστος ῥᾷστος ὑπερθετικὰ ὄντα βαρύνεται· καὶ τὸ δύστος (ὁ δύστηνος) καὶ πόστος ἐκ τοῦ πόσατος γέγονεν.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ῥηματικά, μὴ ὄντα ἀριθμητικά, πρὸ τοῦ Τ τὸ Κ ἢ τὸ Π ἔχοντα ὀξύνεται· πλεκτός ἑλκτός πνικτός θρεπτός. τὸ δὲ οἶκτος βαρύνεται· οὐ γὰρ ῥηματικόν· καὶ τὸ ἄρκτος καὶ πέκτος (ὁ πόκος) καὶ τὸ κάκτος. τὸ δὲ πέμπτος ἔκτος τὰ ...

1 πλατός **L** παλτός Lob. Parall. 351, 51 2 θικτός om. **BC** malim θηκτός 6 ἰστός **BC**. σιστός **L** οἰστός Lob. l. l., idem παστός pro πλαστός correxit 7 βύστος] Forte Δύστος e St. Byz. 246, 3 vel Ξύστος ex Euseb. HE V 5, 20 8 κάμστος **AC** κάμπτος **B**, cf. Mionn. II 308 10 εἰ μὴ **L**, quod si sit εἰ μὲν scribendum huic sectioni praecedens sectio, verbis τὰ ΣΤΟΣ particula δὲ inserta, adnectenda est 12 Proscripta desunt **AB** 14 νάστός? om. **AB** 15 EM. 676, 8 20 πνυκτὸς **BC** 22 τὰ τοῦ **B**, τὰ ἐπὶ τοῦ?

ἀριθμοῦ βαρύνεται. τὸ μέντοι πεμπτός ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν, καὶ τὸ ἐκτός (ὁ ἐχόμενος) ἐκτὸς δὲ τὸ χωρὶς ἐπίῤῥημα.

Τὰ εἰς διπλοῦν ΤΤ βαρύνεται, χωρὶς τῶν Ἀττικῶν· κόττος ῥύττος κάττος. τὰ δὲ Ἀττικὰ ὁμοτονεῖ τοῖς κοινοῖς, ἐξ ὧν γέγονε· *κιττός ὅτι κισσός, τριττός ὅτι τρισσός.

Τὰ διὰ τοῦ ΤΑΤΟΣ ὑπερθετικὰ προπαροξύνεται, καὶ ὅσα εἰς ΣΤΟΣ ὑπερθετικά· λαμπρότατος ὁσιώτατος σεμνότατος κάλλιστος κύδιστος ἄριστος. ὁμοίως καὶ τὸ πλατάνιστος ἀπὸ τοῦ πλάτανος.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ παραληγόμενα τῷ Α προπαροξύνεται· Ἔλατος ὕπατος ἔνατος θάνατος Ἔρατος (τὸ κύριον, ἐρατός ὁ ἐπιθυμητικός).

81 Τὰ διὰ τοῦ ΑΤΟΣ παρηγμένα εἰ μὴ ῥηματικά εἰσιν ἀπὸ τῶν εἰς ΜΙ ληγόντων, ἢ ἀπὸ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων προπαροξύνονται· μέσατος πύματος ὀγδόατος τρίτατος τέταρτος νέατος. τὸ μέντοι ἐρατός ἐλατός ὀξύνεται. ὡσαύτως δὲ ὀξύνεται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων μακρὸν ἔχοντα τὸ Α· περατός θεατός φ. ρατός ἰατός.

---

2 ἔκτος ὁ ἔχων **A** ἔκτος ὁ ἔχων **BC**   5 βρύττος Βάττος an Γρύττος (Ar. Eqq. 877) Βάττος?   9 10 ὁσιώτατος om. **BC**   14 ἔλατος **B**   15 ἔνατος **A** ἄατος **BC**   17 εἰ καὶ **AB** ἢ καὶ **C**   24 φυρατός?

Τὰ εἰς ΕΤΟΣ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ε κύρια ὄντα καὶ προσηγορικὰ προπαροξύνεται· Μέγιστος Πέλετος Ἔχετος Δέρκετος Μένετος (τὸ κύριον, μενετός τὸ ἐπίθετον). τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἔμετος, ὡς ἔχον Ε ὥσπερ τὰ ἄνω. τὰ δὲ ἔχοντα Α ὁμοίως· ἄργετος ἄρετος ἄνετος (ἀνετός δὲ τὸ ἐπίθετον) πάγετος, ὅπερ ὀξύνει ἡ συνήθεια. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ νιφετός ὑετός καὶ τὸ αἰετός.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΤΟΣ τρισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, εἰ μὴ παρωνύμως τετύπωται· κοπετός πυρετός τοκετός συρφετός ἀφυσγετός. (ἡ ἀκαθαρσία). τὸ μέντοι ἄσχετος ἄσπετος γνύπετος (ὁ χαῦνος) προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΤΟΣ κύρια ἢ ἐπίθετα παραληγόμενα τῷ Η μονογενῆ βαρύνονται· Ἄρητος Δάμητος Μέλητος βύνητος (εἶδος ἱματίου παρ' Αἰγυπτίοις) τρύγητος (ὁ καιρὸς μονογενῶς, τρυγητός δὲ τὸ τρυγώμενον). τοιοῦτον καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἀμητός. τὸ δὲ ἑψητός λαλητός ὀξύτονα καὶ ἐπιθετικά· καὶ τὸ ἀλαλητός 82 ἀπὸ τοῦ λαλητὸς προσθέσει τοῦ Α.

1 ΤΩΣ ... τῷ **A.L** Similiter Lob. Proll. 373, qui nollem καὶ προσηγορικὰ proscripsisset p. 374 2 Μεγαίνετος Νέπετος Lobeck l. c., malim Νέπετος, πέλετος (?) 3 IG. Schneider ad Orph. Arg. 134 4 μενέτος **BC** deest cautio de Ἐνετός 6 ἄργετος· ἡ ἄρκευθος Hesych. Αἴνετος, αἰνετός Lob. Parall. 481 minime probabiliter; Ἄρετας si displicet repone Ἄσβετος 8 νιφετὸς, ὑετὸς aperte corrupta; conicio ἀφετός, ἀετός coll. Theognost. 75, 7; vel ἀετός καὶ αἰετός: νιφετός, ὑετός ad seq. tmema retractis 12 γονύπετος **L** 15 εἰ προπαροξύτονα **C** εἴτε πρ. **B** post βαρύνονται addunt δάμητος **L** em. Theognost. 75, 11 17 τρυγόμενον **L**, em. Lob. rhem. 51 18 ἑψητός **B** 20 τοῦ om. **BC**.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ Η ἁπλᾶ τριγενῆ ὀξύνεται· δωρητός ἀσκητός κοσμητός ἀγαπητός ὠνητός. τὸ δὲ ἄῤῥητος ἄκλητος ἄητος (ὁ ἀκατάπαυστος) ἀπὸ τοῦ ἐτός προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικὰ παραληγόμενα τῷ Ι μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνονται· βάρβιτος δήριτος Λήϊτος ἄρκιτος. τὰ δὲ θηλυκὰ ὀξύνεται· ἁμαξιτός ἀτραπιτός Λυχνιτός (ἡ πόλις) [δηριτός].

Τὰ εἰς ΤΟΣ τρισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς Ο καταλήγουσαν σπάνιά εἰσιν· ὀνοτός Μολοτός. τὸ μέντοι ἄροτος καὶ βίοτος προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα Υ βραχεῖ κύρια ὄντα βαρύνεται· Ἔρυτος Ἄνυτος Αἴπυτος Ὄρνυτος. πρόσκειται κύρια διὰ τὰ τριγενῆ ἁπλᾶ ὄντα, ἃ ὀξύνεται· φορυτός πινυτός. τὸ δὲ ἄλυτος σύνθετον προπαροξύνεται. τὰ δὲ τρισύλλαβα ἐκτεταμένον τὸ Υ ἔχοντα ὀξύνεται· Βηρυτός κακυτός Καρδυτός βουλυτός· τὸ δὲ Σεβέννυτος προπαροξύνεται ὑπερβαῖνον τὴν τρισυλλαβίαν.

---

4 Pros. Il. Σ 410   8 δάριτος C ἀδήριτος Theogn. 75, 23 Νήριτος Lob. Proll. 379   δήϊτος L   Οἴκριτος Theognost. 75, 23 Φώκριτος Lobeck   9 λαχνιτός L em. Herod. St. Byz. 423, 15   12 ὠνοτός μωλοτός L em. Theognost. 75, 29   13 εὔροστος L em. Theognost. l. c. Meinek. An. Alex. 230, 1   15 Νέρυτος (l. Ἔρυτος) Theogn. 75, 32   18 ἄλυτον L   18—95, 4 τὰ δὲ τρισύλλαβα … δορυάλωτος σύνθετον προπαροξύνεται om. C   προπαροξύνεται … Σεβέννυτος om. B   20 κανδυτός L Κορδυτός Theogn. 76, 1; forte Καρδυτός Κορδυτός; cf. St. Byz. 167, 17   ἐβέννυτος A.

Τὰ εἰς ΤΩΣ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ω ὀξύνεται· περνωτός τορνωτός χρυσωτός Βοιωτός μυωτός (εἶδος χιτῶνος) ἁλωτός. τὸ δορυάλωτος σύνθετον προπαροξύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ Α στερητικὸν προπαροξύνεται· ἄγνωτος ἄτρωτος ἄπτωτος· καὶ ἔτι τὰ σύνθετα: ἀνακίδωτος (ἄνευ ἀκίδος) ἀπύργωτος πολύγνωτος ἀκηλίδωτος.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπερδισύλλαβα κύρια, καὶ ἔννοιαν 83 συνθέσεως ἔχοντα, καὶ ἔτι τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις γένοιτο· Ἀλίαρτος Ἄψυρτος ἄσφαλτος Ἀμάραντος (τὸ κύριον, τὸ δὲ ἐθνικὸν ὀξύνεται). ὀξύνεται δὲ τὰ πρὸ τέλους ΕΝ ἔχοντα· Λωμεντός Λαυρεντός (Σικελικαὶ πόλεις). ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ κονιορτός καὶ κολοσυρτός σύνθετα ὄντα: τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται· ἱμερτός ἐγερτός ὑφαντός.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ἁπλᾶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ Τ ψιλὸν κατ' ἐπιπλοκὴν ἐπιθετικὰ ὄντα καὶ ῥηματικὰ ὀξύνεται: ἑλικτός ἀμελκτός χαρακτός ὀρεκτός. τὸ μέντοι Αἴγυπτος καὶ Πάνακτος καὶ Ναύπακτος μὴ ὄντα ῥηματικὰ προπαροξύνονται. σεσημείωται τὸ δρυφακτός ὀξυνόμενον, (ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου ἢ καὶ κιγκλίδες καλοῦνται).

---

2 πτερωτός Lob. Proll. 391 θ ἀνακινδύμευτος BC, em. A Theodos. Barocc. 179 fol. 36 8 καὶ προσηγορικά? 11 ἀλίαρτος BC 12 δὲ om. BC, cf. schol. Apoll. Rhod. II 399 St. Byz. 83, 13 13 λομεντός L, cf. Meinek. ad St. Byz. 423, 19 Thes. V c. 385 E 14 Ἰταλικαὶ Unger Parad. Theb. 204 16 ἡγερτός L 19 ἀμελητός C 20 χάρακτος BC, vid. Goettling. acc. 226 22 δρυφαντός BC, vide Lob. Parall. 15, 15.

Τὰ εἰς ΣΤΟΣ κύρια ἀρσενικὰ μόνως βαρύνεται· Ἄκαστος Ἄλαστος Ἥφαιστος· τὰ δὲ προσηγορικὰ ὀξύνεται· ἀγοστός (ἡ ἀγκάλη) ἀϊστός.

Τὰ εἰς ΣΤΟΣ ἐπιθετικὰ ἁπλᾶ ῥηματικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται· ληϊστός μεριστός ὀνομαστός. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται· φραστός ἄφραστος ἀλίαστος ἄλαστος (ὁ ἄδικος ἀπὸ τοῦ λαμβάνω). ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπερθετικά· τάχιστος ἄριστος κάλλιστος μεθ' ὧν ἕκαστος.

84 Τὰ εἰς ΣΤΟΣ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα O ἐπὶ ποσότητος τασσόμενα ὀξύνεται· πολλοστός εἰκοστός τριακοστός πεντηκοστός.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ ΕΥ διφθόγγῳ ἁπλᾶ ὄντα ὀξύνεται· τορνευτός στρατευτός βουλευτός. τὸ δὲ ἀστράτευτος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΥΤΟΣ προπερισπᾶται· τηλικοῦτος τοιοῦτος τοσοῦτος.

Τὰ εἰς ΤΟΣ ὑπερδισύλλαβα τῇ ΑΥ διφθόγγῳ παραληγόμενα προπαροξύνεται· ἄπαυστος ἄθραυστος ἄκλαυ[σ]τος. σεσημείωται τὸ ἐνιαυτός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς ΦΟΣ δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι τῷ Υ βραχεῖ, ἢ τῷ Α [τοπικά]· Πάφος τάφος Σόφος (τὸ κύριον; σοφός

2 Forte Ἄκαστος Ἄλκαστος (Böckh C. I. 1241. 1351) vel Λύκαστος Ἄναστος Post ἥφαιστος in BC nova incipit sectio 3 (ἡ ἀγκάλη) om BC 17 προπαροξύνεται L 22 κύρια ἢ τοπικὰ ἢ Lob. rhem. 278 23 24 εἰς τὸ Α τοπικὰ L

δὲ τὸ ἐπίθετον) ὄρφος (κοινῶς, ὀρφῶς δὲ ἀττικῶς). τὸ δὲ κρυφός καὶ στυφός ἔχει τὸ Υ βραχύ. τὸ δὲ κῦφος τὸ ΚΥ μακρόν. τὸ δὲ ἀλφός (τὸ σωματικὸν πάθος) καὶ πολφός (ὄψον τι) ἔχουσι τὸ Λ. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύνεται· σοφός κυφός κωφός. τὸ δὲ κοῦφος προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς ΦΟΣ ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ μὴ δηλοῦντα ἐνέργειαν προπαροξύνεται· κρόταφος ἔλαφος Ἔπαφος κόλαφος ἀσκάλαφος ἄργυφος (ὁ λευκός). τὸ δὲ ἀδελφός ὀξύνεται, καὶ τὰ ἐνέργειαν δηλοῦντα παροξύνεται· πορφυροβάφος ὑποδηματοράφος καὶ ἱπποτρόφος.

Τὰ εἰς ΧΟΣ δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεται· κόλχος βρόγχος μόσχος κόχλος τρόχος (ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι, τροχός δὲ ὁ κύκλος) βρόχος. σεσημείωται τὸ μυχός (ὁ ἐνδότερος τόπος). τὸ δὲ μοιχός πτωχός ἀρχός ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΧΟΣ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· στόμαχος βάτραχος Σωτήριχος δόλιχος (τὸ ὄσπριον, δολιχός δὲ ὁ μακρός). τὸ δὲ μοναχός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΨΟΣ δισύλλαβα ... ἐπιθετικὰ βαρύνεται· μάψος γύψος Τίψος θάψος (εἶδος ξύλου). τὰ δὲ ἐπιθετικὰ πρὸ τοῦ Ψ ἔχοντα Μ ὀξύνεται· κομψός γαμψός.

---

2 στυφός BC, cf. Lob. l. c. 14 κόχλος] λόχος κόγχος an aeolicum πόλχος dederit non liquet 20 ὀξύνεται om. BC 21 Deest μὴ 22 Τίψος ἡ πόλις .. Μίψος τὸ ἔθνος Theognost. 77, 1 τάψος L.

Τὰ εἰς ΨΟΣ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται· Λυκαψός κινδαψός χορδαψός.

Τὰ εἰς ΟΣ λήγοντα οὐδέτερα ὀνόματα ἀεὶ βαρύνεται· τεῖχος βέλος πάθος πέλαγος ὕψος. αἱ δὲ μετοχαὶ οὐδέτεραι ὀξύνονται· τετυφός πεποιηκός γεγραφός ὥσπερ καὶ αἱ ἀρσενικαί.

Περὶ τόνου τῶν συντιθεμένων ὀνομάτων.

Βιβλίον θ'.

Περὶ τῶν εἰς ΟΣ.

Τὰ εἰς ΟΣ σύνθετα προπαροξύνεται· φιλαλέξανδρος φιλάνθρωπος εὐστέφανος.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΟΣ παροξυτόνων προπαροξύνεται· νόος Ἀλκίνοος, πόντος Ἑλλήσποντος, φίλος Δίφιλος. τὸ δὲ ὀστολόγος καὶ οἰκονόμος οὐ παρὰ
86 τὸ λόγος καὶ νόμος, ἀλλὰ παρὰ τὸ λέγω καὶ νέμω.

Ὅσα δὲ ὑπερδισύλλαβα παροξύνονται, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται· ποικίλος παμποίκιλος, αἰόλος παναίολος. τὸ δὲ κορυθαιόλος Ἕκτωρ οὐκ ἀπὸ ὀνόματος, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος. τὸ μέντοι ἱπποβουκόλος διὰ τὴν ἐνέργειαν παροξύνεται, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥήματος καὶ αὐτό. τὸ δὲ ἐναντίος ἀπὸ τοῦ ἀντίος παρέλκον ἔχει τὸ ΕΝ.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΟΣ δισυλλάβων προπερισπωμένων

---

1 καλυψός L et Κάλυψος τὸ ἔθνος Theognost. 77, 2, em. St. Byz. 197, 16 ubi male χεραψός 16 Ab ὅσα nova sectio in uno A 18 κορυθαίολος BC cf. Heyne Il. XVIII 21 23 εἰς ΟΣ om. BC.

προπαροξύνεται· ζῆλος ἀρίζηλος, δοῦλος σύνδουλος, δοῦπος ἐρίγδουπος· σεσημείωται τὸ αἰκουρός καὶ κηπουρός. ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα· Ῥωμαῖος φιλορώμαιος, Ἀθηναῖος φιλαθήναιος.

Τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων προπαροξύνονται· δμητός ἄδμητος, κτητός δορίκτητος, κακός ἄκακος. τὰ δὲ παρασύνθετα καὶ φυλάττει καὶ ἀναβιβάζει· ἐκλεκτός ἐκ τοῦ ἐκλέγω, ἐπίλεκτος ἐκ τοῦ λεκτός. τὸ δὲ ἰατρός φιλίατρος ἀναβιβάζει, καὶ ἐν τῷ ἀρχιατρός καὶ ἱππιατρός φυλάττει.

Τὰ παρὰ τὸ „ᾄδω“ γινόμενα, εἰ μὲν τῇ ΩΙ διφθόγγῳ παραλήγονται, ὀξύνεται· τραγῳδός κωμῳδός μελῳδός· εἰ δὲ τῇ ΟΙ διφθόγγῳ, εἰ μὲν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ὦσι, προπαροξύνεται· λιγυάοιδος ὑπεράοιδος· εἰ δὲ τρεῖς ὁμοίως· ὑμνάοιδος ἐπάοιδος λυράοιδος. τὰ δ' ἐξ αὐτῶν ὀξύνεται· ὑμνῳδός ἐπῳδός λυρῳδός.

Ὅσα ἀπὸ γενικῆς εἰς ΟΣ συντίθενται, προπαροξύνεται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ΩΠΟΣ, οἷον στενωπός· πυθμένος ἀπύθμενος, λιμένος ἀλίμενος, 87 μηνός δίμηνος τρίμηνος, πατρός Ἀντίπατρος, χάριτος ἄχαριτος, θέμιτος ἀθέμιτος.

Τὰ εἰς ΟΣ συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς Α καὶ εἰς Η προπαροξύνεται· ἑστία ἐφέστιος, σκιά εὔσκιος, μοῦσα φιλόμουσος, χρεία ἄχρειος (τὸ κοινόν, ἀχρεῖος

---

6 ἄκακος. Τὰ δὲ BC 8 λεκτός scripsi ἐκλεκτός L, ἐκ τῆς ἐπί καὶ τοῦ λεκτός Lob. Parall. 495 11 εἴδω L, ᾄδω an ἀείδω fuerit non liquet 11 Ω L 13 15 τρεῖς .. τρεῖς] imo δ' ... δ'.

δὲ τὸ Ἀττικὸν, ὡς ἀστεῖος) ἀρχὰ ταξίαρχος, φωνὴ ἄφωνος, μορφὴ πολύμορφος. τὸ δὲ ἱππομάχος καὶ ἱπποκόμος ἀπὸ ῥημάτων καὶ τὸ γηροκόμος, καὶ τὸ ἀκαρός ἀπὸ τοῦ κάρη γέγονε. τοῦτο ἠκολούθησε τῷ μαδαρός καὶ πλαδαρός (ὁ ἀσθενής). τὸ δὲ ἄθῳος προπερισπᾶται ἀπὸ τοῦ θωή.

Τὰ εἰς ΟΣ σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ΟΝ οὐδετέρων ἢ ΟΣ ἢ Α προπαροξύνεται· δῶρον βοτρυόδωρος, τόξον κλυτότοξος, ξίφος ἄξιφος, ὄνομα ἐπώνυμος διώνυμος.

Τὰ εἰς ΟΣ συντεθειμένα παρὰ τὸ „ἔργον" μὴ ὄντα κύρια ὀξύνεται· ἐλεφαντουργός αὐτουργός. τὸ μέντοι κακοῦργος καὶ πανοῦργος βαρύνεται, ὁμοίως καὶ τὸ ἐκάεργος περίεργος πολύεργος πάρεργος. τὰ δὲ ὄντα κύρια βαρύνεται· Λυκοῦργος, Φιλοῦργος.

Περὶ τῶν παρὰ ῥῆμα συντεθειμένων.

Τὰ παρὰ τὸ „βόσκω" ὀξύνονται· πορνοβοσκός ὑοβοσκός χηνοβοσκός.

Ὅσα παρὰ τὸ „ἕλκω" καὶ „ἀμέλγω" ὀξύνεται· γαγγαμουλκός ἀμολγός.

88 Τὰ παρὰ τὸ „ἄγω" καὶ „πήσσω" ὀξύνεται· φορτηγός στρατηγός κυνηγός ναοπηγός.

---

1 Cf. 116, 17 Bark. 4 5 καραβὸς ... τούτῳ ... τὸ L, correxi ope EM, 26, 29. 45, 13 5 μανδανὸς A μανδαρὸς BC 6 ἀθῶος ... θωή L 17 τὸ ῥῆμα BC 21 γαμουλκός L 22 πηγνύω C:

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ „ποιῶ“ ὀξύνεται· ἐργοποιός ἐποποιός.

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ „φέρβω“ καὶ „ἀσκῶ“· ἱπποφορβός φωνασκός. τὸ δὲ αὐτάφορβος οἱ πλείους βαρύνουσι, καὶ τὸ Εὔφορβος κύριον.

Τὰ ἀπὸ ῥήματος κύρια προπαροξύνονται· Ἱππόδαμος Δηΐφοβος Λαόδοκος. τὸ μέντοι ξεινοδόκος οὐ κύριον.

Τὰ παρὰ τὸ „φέρω“ παροξύνεται· τελεσφόρος δορυφόρος βουληφόρος ἑωσφόρος. τὸ μέντοι ἄφορος δίφυρος ἀπὸ τοῦ φορά.

Ὅσα πρόθεσιν ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ προπαροξύνεται· περίβολος Ὑπέρβολος ἀμφίβολος πρόβολος. τὸ δὲ ἐπεσβόλος παροξύνεται ἀπὸ τοῦ ἔπεσι βάλλειν. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ „κλειτός“ καὶ „κλυτός“. τὸ δὲ περικλυτός ὀξύνεται, καὶ τὰ παρὰ τὸ „ἔργον“· ὑπουργός συνεργός.

Τὰ παρὰ τὸ „βάλλειν“ σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται· λιθοβόλος (ὁ βάλλων λίθους· λιθόβολος δὲ ὁ ὑπὸ λίθων βαλλόμενος). τὸ δὲ πρόβολος καὶ ἀμφίβολος ἀπὸ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ „πολῶ“ (τὸ ἀναστρέφομαι) σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται· ἱπποπόλος οἰωνοπόλος. τὸ δὲ ἀμφίπολος ἐκ προθέσεως.

Τὰ παρὰ τὸ „σκοπῶ“ σύνθετα μὴ ἐκ προθέσεως

1 2 Ἔτι ... ἐποποιός om. C 5 ἄφορβος L 10 Post ἑωσφόρος novum tmema in BC 16 Scribendum est aut τό γάρ aut (περικλυτός). τὸ δὲ πρόκλυτος (προπαρ)οξύνεται. Cf. Il. pros. K 109 22 πωλῶ BC.

παροξύνεται· ὀρνιθοσκόπος οἰωνοσκόπος. τὸ δὲ ἐπίσκοπος κατάσκοπος ἀπὸ προθέσεων.

89 Τὰ παρὰ τὸ „μάχομαι“ καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνεται· λεοντομάχος μονομάχος, χωρὶς τοῦ ἀγχέμαχος. τὸ δὲ πρόμαχος καὶ σύμμαχος ἐκ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ „ἀγορῶ“ μετὰ προθέσεως σύνθετα προπαροξύνεται· συνήγορος κατήγορος πάρηγορος. δημηγόρος δὲ παροξύνεται· οὐ γὰρ ἀπὸ προθέσεως.

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ „χέω“ σύνθετα παροξύνεται· χρυσοχόος οἰνοχόος. τὸ πρόχοος δὲ ἀπὸ προθέσεως.

Ὅσα ἐν τῇ ἀρχῇ συντίθεται ἐκ τοῦ „πολύ“ προπαροξύνεται· πολύστροφος πολύκαρπος πολύφιλος. τὸ δὲ μογιλάλος παροξύνεται· οὐ γὰρ παρὰ τὸ πολύ.

Τὰ παρὰ τὸ „φαγεῖν“ ἐν τῷ τέλει συντεθειμένα παροξύνεται· ἀρτοφάγος μονοφάγος παμφάγος.

Ὅσα τὸ „εὖ“ μόριον κατ' ἀρχὴν ἔχει προπαροξύνεται· εὔτοκος εὔτονος εὔμολπος, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ „ἔργον“· εὐεργός.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ Α στερητικοῦ μορίου συντίθεται, προπαροξύνεται· ἄτολμος ἄτομος ἄστοργος.

Ὅσα ἐν ἀρχῇ ἔχει τὸ „φιλεῖν“ προπαροξύνεται· φιλόπονος φιλόσοφος φιλόλογος.

8·9 συνήγορος ... δὲ παροξύνεται om. **B** κατήγορος ... προθέσεως om. **C** 11·12 Ἔτι ... προθέσεως om. **BC** 15 δὲ om. **BC** μογγίλαλος **L** e more Byzantiorum; coni. (πολύλαλος) τὸ δὲ μογιλάλος 18–20 ἀρτοφάγος ... ἔχει προπαροξύνεται om. **BC**.

Τὰ παρὰ τὸ „λέγω“ χωρὶς τῶν παρὰ τὸ „φιλεῖν“ παροξύνεται: δικαιολόγος φυσιολόγος τερατολόγος. τὸ δὲ φιλόλογος ἀπὸ τοῦ λόγος καὶ φιλῶ.

Τὰ παρὰ τὸ „δυς“ καὶ „ζα“ μόρια προπαροξύνεται· δύσμορφος δύστηνος ζάπλουτος ζάκοτος ζάθεος.

Τὰ παρὰ τὸ „ὠκύς“ προπαροξύνεται· ὠκύμορος ὠκύπορος. τὸ δὲ ποντοπόρος παροξύνεται, [καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται]· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὠκύς. σεσημείωται τὸ ὠκυμάχος.

Ὅσα ἔχει κατὰ ἀρχὴν τὸ „ναυ“ προπαροξύνεται· 90
ναύαρχος ναύκληρος ναύλοχος. τὸ δὲ ναυπηγός ναυηγός ὀξύνεται.

Ὅσα παρὰ ἐπίῤῥημα συντίθεται προπαροξύνεται· ὀψίφυγος ἀγχίμολος ἀγχέμαχος. τὸ δὲ περικλυτός ἀπὸ τῆς περί.

Ὅσα παρὰ τὸ „πάλιν“ καὶ „ἄγαν“ καὶ „αὐτό“ σύνθετα προπαροξύνεται· πάλιμβολος παλίγκοτος ἀγάννιφος ἀγάτονος αὐτόμαχος αὐτοδίδακτος.

Τὰ παρὰ τὸ „ἀκούω“ προπαροξύνεται· ὑπήκοος ἀνήκοος. τὸ δὲ ἐπακουός παρασύνθετον [γίνεται γὰρ] ἐκ τοῦ ἐπακούω.

Τὰ παρὰ τὸ „ἔχω“ βαρύνεται· ἡνίοχος ἤοχος.

---

2 τεθρατολόγος L 4 καὶ abest BC 5 Ante δύσμορφος inepte intrusa sunt καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται in L ζάητος BC 9 Spuria visa cancellis sepsi. 15 ὀψίτυχος Herod. πμλ. 26, 5 LDindorf. Thes. c. 2492 A 18 παλίνβολος παλίνκοτος BC 19 Tuentur Osann. auct. et Thes. I c. 223; malim ἀγάστονος 21 22 γίνεται γὰρ non exstant in A 23 ἄοχος BC conici multa possunt.

προπερισπᾶται δὲ τὸ λιχνοῦχος ῥαβδοῦχος σταθμοῦχος.

Τὰ ἀπὸ δισυλλάβου ῥήματος, οὗ ἡ ἄρχουσα μακρά, συντεθειμένα προπαροξύνεται· μυκῶ ἐρίμυκος, συλῶ ἱερόσυλος, ἄρχω γυμνασίαρχος.

Τὰ παρὰ τὸ (εἰς) ΙΣ ἐπίῤῥημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται· δίφορος τρίφορος τρίπολος, μεθ' ὧν καὶ τετράφορος.

Τὰ παρὰ τὸ „γράφω" παροξύνεται· ἱστοριογράφος βιβλιογράφος. τὸ δὲ παράγραφος τὸ σημεῖον τὸ ἐν τοῖς μέτροις τιθέμενον προπαροξύνεται. παρὰ τὸ γραφή γάρ.

91 Τὰ ἐπὶ ἐνεργείας τιθέμενα συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ „τέμνω φονεύω ὀρύσσω κτείνω νέμω τίκτω" παροξύνονται· σκυτοτόμος μιαιφόνος τοιχωρύχος πατροκτόνος οἰκονόμος θεοτόκος. τὸ δὲ καράτομος καὶ πρωτότοκος παροξυνόμενα μὲν ἐπὶ ἐνεργείας τίθενται, προπαροξυνόμενα δὲ ἐπὶ πάθους.

Περὶ τόνου τῶν εἰς ΥΣ ληγόντων.

Βιβλίον ι'.

Τὰ εἰς ΥΣ πολυσύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικά, μὴ ἐθνικά, βαρύνεται· ἄλδυς Πόλτυς βότρυς Ἕρπυς Ἅλυς. τὸ ἰχθῦς προσηγορικὸν περιεσπάσθη ἀλόγως, ὥσπερ τὸ μῦς, σῦς.

---

6 7 ΤΡΙΣ ... τρίφορος τρίπολος δίφορος **C** 10 ἀπαράγραφος **L** 12 παρὰ τὸ om. **BA** 16 θεοτόκος om. **BC** 22 ἢ ἐθνικὰ **AB**, om. **C**. Correxi ope Herod. St. Byz. 207, 12 ubi Γηλύς· ἔθνος — ὀξύνεται δέ ἄλδυς **AB**, om. **C**: conveniunt κάνδυς et πάλμυς.

Τὰ εἰς ΥΣ ἁπλᾶ ἐπιθετικὰ διὰ τοῦ Ε κλινόμενα δισύλλαβα ὄντα ὀξύνεται· ἡ ύ ς ἡ δ ύ ς τ α χ ύ ς β ρ α δ ύ ς ὠ κ ύ ς. τὸ δὲ ἥ μ ι σ υ ς προπαροξύνεται καὶ τὸ θ ῆ λ υ ς προπερισπᾶται· καὶ τὸ π ρ έ σ β υ ς βαρύτονον.

Πᾶν εἰς ΥΣ λῆγον σύνθετον ἐπιθετικὸν βαρύνεται· ἔ π η λ υ ς ν έ η λ υ ς π ο λ ύ δ α κ ρ υ ς μ ε λ ά ν ο φ ρ υ ς.

Τὰ εἰς ΥΣ ἀρσενικὰ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· ἥ μ ι σ υ ς π έ λ ε κ υ ς Ῥ α δ ά μ α ν θ υ ς. σεσημείωται τὸ ἐ λ α χ ύ ς (ὁ ἐλάχιστος) ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς ΥΣ θηλυκὰ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ Υ καὶ 92 διὰ τοῦ ΔΟΣ κλινόμενα ὀξύνεται· χ λ α μ ύ ς π η λ α μ ύ ς. τὰ μέντοι μὴ διὰ τοῦ ΔΟΣ κλινόμενα βαρύνεται· γ έ ν υ ς π ί τ υ ς χ έ λ υ ς γ ῆ ρ υ ς ἀ τ ρ ά φ α ξ υ ς (εἶδος λαχάνου).

Τὰ εἰς ΥΣ πάντα σύνθετα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ Υ προπαροξύνεται· σ ύ ν ο φ ρ υ ς λ ε ύ κ ο φ ρ υ ς κ ά λ λ ι χ θ υ ς δ ί β ρ α χ υ ς.

Τὰ εἰς ΥΣ θηλυκὰ ἐκτείνοντα τὸ Υ ὀξύνεται· π λ η θ ύ ς ἐ δ η τ ύ ς ὀ ϊ ζ ύ ς ἐ ρ ι ν [ν] ύ ς ἰ ξ ύ ς [ἡ ῥάχις]. τὸ δὲ ν η δ ύ ς ποιητικῇ ἀδείᾳ συστέλλεται. σεσημείωται ἐν τοῖς θηλυκοῖς τὸ ὀ φ ρ ῦ ς καὶ ἡ ὀ σ φ ῦ ς (ἡ ῥάχις) περισπώμενα.

Τὰ εἰς ΥΣ ὑποκοριστικὰ περισπῶνται· κ α μ μ ῦ ς κ λ α υ σ ῦ ς λ α ρ δ ῦ ς Δ ι ο ν ῦ ς ἀ π φ ῦ ς. τὸ δὲ ἰ ξ ῦ ς

4 πρέσβυς καὶ φόλυς? Herod. πμλ. 32, 34 9 βαρυνόμενον L 16 λεύκοφρυς om. C 20 ἐξουσίᾳ pro ἀδείᾳ AB 23 κλαμμῦς L (Choerob. 1195 καμῦς et καμμῦς) em. Thes. IV c. 1600 D Meinek. Com. 3 p. 523 24 λαρδῦς et καρδῦς Choerob., Λαρδῦς Theophyl. Simoc. VIII 13 Thes. V c. 114 B, λορδῦς Meinek. διανῦς L, em. Herod. πμλ. 31, 9.

ποτὲ μὲν ὀξύνει ὁ Ἡρωδιανὸς, ποτὲ δὲ περισπᾷ. [τὸ δρῦς καὶ μῦς καὶ σῦς περισπῶνται.]

Τὰ εἰς ΑΙΣ πολυσύλλαβα αἰολικῶς ὀξύνεται· Ἀτρείδαις ἀντὶ τοῦ Ἀτρείδης· Ὀρέσταις, καὶ τὰ σύνθετα· ἄπαις εὔπαις ἀνδρόπαις. [τὸ δὲ παῖς περισπᾶται, καὶ τὸ σταῖς. τὸ δὲ δαὶς ὀξύνεται].

Τὰ εἰς ΕΙΣ πολυσύλλαβα κοινολεκτούμενα παροξύνεται· δαφνήεις κητώεις. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται· τυφθεὶς τυπεὶς. [τὸ δὲ κτεὶς ὀξύτονον, ὡς μονοσύλλαβον. καὶ τὸ κλεὶς.] καὶ οἱ Βοιωτοὶ τὸ Η τῶν εἰς ΗΣ εἰς ΕΙ τρέποντες ὀξύνουσιν αὐτά· εὐγενεὶς ἀντὶ εὐγενής, ἀγενεὶς ἀντὶ ἀγενής.

93 Τὰ εἰς ΑΥΣ πολυσύλλαβα βαρύνονται· χιλιόναυς ὠμόγραυς. [τὰ δὲ ἁπλᾶ περισπῶνται· γραῦς ναῦς.]

Τὰ εἰς ΕΥΣ κοινῶς μὲν ὀξύνεται· βασιλεύς Πηλεύς Τυδεύς· αἰολικῶς δὲ βαρύνεται· Ἄρευς.

Τὰ εἰς ΟΥΣ πολυσύλλαβα ἁπλᾶ μὲν ὄντα περισπᾶται· ἀδελφιδοῦς θυγατριδοῦς διπλοῦς τριπλοῦς, πλὴν τοῦ ὀδούς. τὰ δὲ σύνθετα βαρύνεται· Πειρίθους Ἀλκίνους εὔπλους πολύνους Οἰδίπους.

Τὰ εἰς ΩΣ ἀρσενικὰ περιττοσυλλάβως κλινόμενα καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ΟΣ βαρύνονται· ἥρως Μίνως πάτρως μήτρως.

---

1 περισπᾷ] in onomatico teste Choerob. 232, 25 4 Ahrens Dial. I 70, 3 13 ΑΥ **BC** 14 ὀμόγραυς **L** em. Lob. Parall. 227 17 Ἄρευς aeolice pro Ἀρεύς recte habet, malim tamen Ἄτρευς 23 ΟΣ **L**.

Τὰ εἰς ΩΣ ἁπλᾶ διὰ τοῦ ΤΟΣ κλινόμενα, εἰ μακρᾷ παραλήγοι, ἢ μετοχικὰ ὄντα ὀξύνεται· εὐρώς ἱδρώς ἀραρώς ὑπερδεδιώς. εἰ δὲ ἰαμβικὰ ὑπάρχοι διὰ τοῦ ΤΟΣ κλινόμενα βαρύνεται· γέλως ἔρως Νέπως· τὸ δὲ εἴλως ἀπὸ τοῦ ἕλως.

Τὰ ἀπὸ παρακειμένου συντεθέντα διὰ τοῦ ΤΟΣ κλινόμενα ὀξύνεται· ἀπτώς ἀγνώς.

Τὰ εἰς ΩΣ σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ΩΣ μονοσυλλάβων παροξύνεται· ζώς ἀείζως, χρώς λευκόχρως. τὸ μέντοι ὑποδμώς ὀξύνεται ὡς παρέλκουσαν ἔχον τὴν ὑπό.

Τὰ εἰς ΩΣ σύνθετα πολυσύλλαβα ἀπὸ τῶν εἰς
ΩΣ παροξύνεται· ἔρως χρυσέρως, ἱδρώς λυσίδρως.
τὸ δὲ δύσερως καὶ φιλόγελως καὶ τὰ τοιαῦτα Ἀτ- 94
τικὰ ὄντα προπαροξύνονται.

Τὰ εἰς ΩΣ Ἀττικὰ ὁμοτονοῦσιν ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐσχηματίσθησαν· ναός νεώς, λαύς λεώς, ἀξιόχρεος ἀξιόχρεως. τὸ δὲ λαγῶς καὶ ὀρφῶς περισπῶνται, καὶ ..... ὁ τυφῶν καὶ ταῶν.

Τὰ εἰς ΩΣ Περσικὰ ἢ Αἰγύπτια παροξύνεται· φάργως Ἴναρως.

Τὰ εἰς ΩΣ θηλυκὰ πολυσύλλαβα βαρύνεται μέν, ὅσα βραχείᾳ παραλήγει· Κέως Τέως ἅλως ἕως. τὰ δὲ μὴ οὕτως ὀξύνεται· αἰδώς ἠώς.

Τὰ εἰς Ψ πολυσύλλαβα βαρύνεται· Ἄραψ λαῖ-

---

2 ἢ om. L 5 ἕλοος L em. EM. 74, 3 Choerob. 256, 32 9 ἀείζωος C 13 Choerob. 65, 30. 259, 9; δυσίδρως? 19 τὸ τυφῶς καὶ ταῶς exciderunt, cf. Choerob. 261, 9 23 βραχέα BC 25 λαίλαψ L.

λαψ θέραψ. τὸ δὲ πλινθοβάψ καὶ πελεθοβάψ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς Ψ πολυσύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ Ψ Ο ἢ Ε βαρύνεται· Πέλοψ Δρύοψ μέροψ βρύκλεψ τυρόκλεψ.

Τὰ εἰς Ψ ἔχοντα Ι πρὸ τοῦ Ψ βαρύνεται· σκευότριψ παιδότριψ χέρνιψ.

Τὰ εἰς ΥΨ βαρύνεται· Κίνυψ Χάλυψ.

Τὰ εἰς ΗΨ βαρύνεται· κώληψ.

Τὰ εἰς ΩΨ πολυσύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται· Κύκλωψ ἴωψ μώλωψ. σεσημείωται, ὥς τινές φασι, τὸ εὐρώψ ὀξυνόμενον. τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν ὑποπεπτωκότων κυρίοις, ἢ τῶν ἰδιαζόντων· μονώψ (ὁ μονόφθαλμος) κελαινώψ τυφλώψ. τὸ δὲ ἕλιξωψ καὶ
93 μύωψ (ὁ μυὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων) βαρύνεται, ὥσπερ τὸ κύκλωψ καὶ κέκρωψ (ὁ δόλιος) καὶ ἴωψ ὁ κυνίσκος.

Περὶ τόνου τῶν εἰς Α θηλυκῶν ὀνομάτων.

Βιβλίον ια΄.

Τὰ εἰς Α λήγοντα μακρὸν θηλυκὰ τῶν εἰς ΟΣ ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, καὶ ἔτι τὰ εἰς Η· φοβερός φοβερά, ἰσχυρός ἰσχυρά, σοφός σοφή, καλός καλή, φίλος φίλη. τὰ μέντοι βαρύτερος βαρυτέρα καὶ τὰ ὅμοια, εἰ καὶ τὸν τόπον ἐνήλλαξαν, ἀλλ' οὐ τὸν τόνον.

1 θόραψ A ψόραψ BC μινθοβάψ Nauckius progr. Berol. p. 53 9 σκώληψ L em. Theognost. 97, 33 Thes. VII c. 476. C IV 2181 Lob. Parall. 289 17 κυνικὸς L.

Τὰ εἰς Α μακρὸν καὶ εἰς Η τῶν εἰς ΟΥΣ περισπωμένων περισπᾶται· ἀργυροῦς ἀργυρᾶ, χρυσοῦς χρυσῆ, διπλοῦς διπλῆ.

Τὰ ἔχοντα τὸ Α βραχὺ διὰ τοῦ ΤΡΙΑ προπαροξύνεται· αὐλήτρια ψάλτρια. τὸ δὲ μετρία καὶ ἀλλοτρία τὸ Α μακρὸν ἔχουσι. καὶ τὸ πότνια καὶ ὄμπνια προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ΕΙΑ ἀπὸ τῶν εἰς ΕΥΣ προπαροξύνεται· βασιλεὺς βασίλεια, ἱερεὺς ἱέρεια.

Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΥΣ βαρυτόνων προπαροξύνεται· ἥμισυς ἡμίσεια, θῆλυς θήλεια. τὰ μέντοι ἀπὸ ὀξυτόνων προπερισπῶνται· ταχὺς ταχεῖα, βραδὺς βραδεῖα, πλὴν τοῦ λίγεια καὶ ἐλάχεια ἀπὸ τοῦ λιγὺς καὶ ἐλαχύς.

Τὰ εἰς ΝΑ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ Α ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ σχηματιζόμενα προπαροξύνεται· μέλανος μέλαινα, τάλανος τάλαινα, Λάκων Λάκαινα, δράκων δράκαινα.

Ἔτι τὰ εἰς ΡΑ βραχὺ παρεσχηματισμένα· σωτήρ 96
σώτειρα, μάκαρ μάκαιρα.

Τὰ εἰς ΣΑ ὑπερδισύλλαβα παρεσχηματισμένα προπαροξύνεται, εἰ μὴ κατὰ συναλοιφὴν εἴη ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς ΗΣ· δαφνήεσσα φωνήεσσα. τὸ δὲ τεχνῆσσα ἀπὸ τοῦ τεχνήεσσα. καὶ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς ΗΣ· χερνής χερνῆσσα, ἀργής ἀργῆσσα, Κρής Κρητός Κρῆσσα, θής θῆσσα.

---

7 ὄπνια L em. Theognost. 98, 31 14 λίγυς .. ἐλάχυς L, em. Theognost. 99, 12 17 18 Λάκων Λάκαινα om. BC 24 ΗΣΣΑ L 25 ἀρπής ἀρπῆσσα L em. Lob. Path. El. 344.

Τὰ εἰς Α βραχὺ ἀπαρασχημάτιστα διὰ διπλοῦ ἐκφερόμενα, εἰ μὲν δισύλλαβα εἴη καὶ μακρᾷ παραλήγει, παροξύνεται· ῥίζα πέζα φύζα δόξα δίψα. τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· ἅμαξα λακέρυζα.

Τὰ εἰς ΘΑ ἔχοντα τὸ Α βραχὺ βαρύνεται· μίνθα (τὸ ἡδύοσμον) ἄκανθα κολόκυνθα (ἡ ἀττικῶς κολοκύντη) μεθ' ὧν καὶ ἡ δίαιτα.

Τὰ εἰς ΜΑ θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται· τόλμα θέρμα· ἀττικῶς δὲ τόλμη καὶ θέρμη.

Τὰ εἰς ΛΑ θηλυκὰ [σπάνια ὄντα] βαρύνεται· ψύλλα Σκύλλα Σίβυλλα ἅμιλλα ἄελλα καὶ ἀνάπαυλα.

Τὰ εἰς ΝΑ μονογενῆ βαρύνεται· Κύννα (ἡ πόρνη) Ἄννα γέννα χλαῖνα, εἰ μὴ κατὰ πάθος γένοιτο, Ἀθηνᾶ μνᾶ. τὰ δὲ Ἰταλικὰ προπερισπῶνται· Σαβῖνα Φαυστῖνα Ἰουστῖνα Κωνσταντῖνα.

Τὰ εἰς ΡΑ δισύλλαβα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ Α βαρύνεται· σφαῖρα μοῖρα πεῖρα σφῦρα. τὰ δὲ
97 μὴ συνεσταλμένον τὸ Α ἔχοντα ὀξύνεται· ἱρά (ἡ ἐκκλησία) σειρά πυρά οὐρά φρουρά πλευρά.

Τὰ εἰς ΡΑ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τὸ Α βραχὺ ἔχοντα προπαροξύνεται· [ἄρουρα Ἄργουρα] μάχαιρα χίμαιρα Δηϊάνειρα σκολόπενδρα.

---

2 παραλήγει προπερισπᾶται· μᾶζα κνῦζα φῶζα, εἰ δὲ βραχεία παροξύνεται Lob. Parall. 405 7 δίαιτα] cf. 30, 5 10 σπάνια ὄντα om. A, quae nisi per errorem iterata sunt ad nomina in ΟΛΑ ΟΛΛΑ exeuntia spectabant. 11 ἄμιλλα, ἀέλλα L possis ὥμιλλα 13 Ἴννα? 14 μηνᾶ BC, μνᾶ Goettling. acc. 127 Lob. Path. El. 9, 7 longius distat Δανᾶ (Herod. π.μ.λ. 7, 35) 17 σφύρα BC 18 ἠρᾶ L εἱρά vel ἱρά recte Hes. et Theognost. 101, 24 21 ἄρουρα, Ἄργουρα recte om. BC.

[Τὰ εἰς ΡΑ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ Υ βαρύνεται· πορφύρα Ἐφύρα.]

Τὰ εἰς ΡΑ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχὺ ἔχοντα τὸ Α, καὶ πρὸ τέλους ἔχοντα ΟΥ προπαροξύνεται· ἄρουρα Ἄργουρα κυνόσουρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ [κέρκυρα] γέφυρα.

Τὰ εἰς ΣΣΑ ὑπερδισύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα προπαροξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι ΟΥ· θάλασσα Ἰφιάνασσα θέρμασσα (ἡ κάμινος). τὰ δὲ παραλήγοντα τῇ ΟΥ, εἰ μὲν ἔχοιεν ἓν Σ, προπαροξύνεται· Φαέθουσα Ἀρέθουσα Αἴθουσα· εἰ δὲ δύο ἔχοιεν, προπερισπῶνται· Πιτυοῦσσα Ῥοδοῦσσα (ὀνόματα νήσων) πλὴν τοῦ Ἔμπουσσα καὶ Συράκουσσα.

Τὰ εἰς ΣΑ δισύλλαβα βαρύνεται· αἶσα μοῦσα πεῖσα (ἡ πειθώ) μεθ' ὧν γλῶσσα πίσσα νύσσα.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΑ καὶ ΥΙΑ δισύλλαβα προπερισπᾶται· μαῖα γαῖα θυῖα μυῖα.

Τὰ εἰς Α συνεσταλμένον μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα τῇ ΑΙ διφθόγγῳ ἢ τῇ ΕΙ ἢ ΟΙ ἢ 98 ΥΙ προπαροξύνεται· Πλάταια Ἀλεξάνδρεια Θέσπεια (Θεσπιαὶ δὲ τὸ πληθυντικόν) εὔνοια πρόνοια ἅρπυια αἴθυια ἄγυια ὄργυια, ἃ πληθυντικῶς ὀξύνεται. τὸ δὲ μητρυιά μακρὸν ἔχον τὸ Α ὀξύνεται.

---

1 2 Cf. 101, 10 Bark. 5 Pro κέρκυρα conicio δίφουρα ἢ 7 ἀπαρασχημάτιστα] dicit propter ἡρῶσσα, ut patet ex Herod. ap. schol. Apoll. Rhod. IV 1309 12 πιτυοῦσα ῥοδοῦσα C 13 ἔμπουσα BC συράκουσα C. Vide Meinek. St. Byz. 178, 16 19 ἢ] Η BC 21 Θεσπειαί L 22 ἄρπυια L ἄγυια om C.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΑ μονογενῆ μακρὸν ἔχοντα τὸ Α παροξύνονται· σεληναία Ἀθηναία Ἰουδαία περικεφαλαία [θυραία].

Τὰ εἰς Α καθαρὸν μονογενῆ παραληγόμενα Ε βαρύνεται, εἰ μὴ προσηγορικὰ ἢ περιεκτικὰ εἴη· Ῥέα θέα (τὸ δὲ θεά ὀξύνεται) πτελέα ἰτέα συκέα.

Τὰ εἰς Α μακρὸν μονογενῆ τῇ ΕΙ ἢ τῷ Ι μακρῷ παραληγόμενα ἐπὶ οὐσίας τιθέμενα ὀξύνεται· χειά ζειά (εἶδος κριθῆς) φλιά θριά. τὸ δὲ μνεία χρεία βαρύνονται, οὐ γὰρ ἐπὶ οὐσίας λαμβάνεται, καὶ τὸ λεία δὲ καὶ Φθία βαρύνονται, καὶ τὸ δεία (ἡ ἔνδεια).

Τὰ διὰ τοῦ ΙΑ ἐπὶ χωρῶν κείμενα παροξύνεται· Λυκία Ἀσία Κιλικία.

Τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ ΕΥΩ παροξύνεται· ἑρμηνεία βασιλεία δουλεία κολακεία παιδεία (ἡ παίδευσις; παιδιά δὲ τὸ παίγνιον). τὸ δὲ παρειά καὶ φορβειά καὶ φορειά (ὁ βόρβορος) καὶ ἀρειά (ἡ ἀπειλή) ὀξύνονται· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ΕΥΩ.

99 Τὰ διὰ τοῦ ΙΑ μακρὸν τὸ Α ἔχοντα παροξύνεται· ἀνία φιλία πενία ξενία.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΑ παρὰ μελλόντων γενόμενα παροξύνεται· ὀρέξω ἀνορεξία πέψω ὑπεψία προδώσω προδοσία.

Τὰ διὰ ΣΙΑ τὸ Α μακρὸν ἔχοντα βαρύνεται· ἀθα-

---

3 θηρσαΐά C, om. AB cf. Theognost. 103, 15 6 θέα, ὅπερ Συρακόσσιοι θάα λέγουσιν Theognost. 102, 21 8 χρειά L 11 δεῖα BC 14 τοῦ om. BC 17 φορειὰ πὸ βοῦρκος AB cf. EM. 139, 29—37 22 προδώσω. προδωσία A προδασία προδωσία BC.

νασία διχοστασία ἱκεσία. εἴ τι δὲ ὀξυνθῇ, ὄνομα δήμου ἔχει, ἢ περιεκτικὸν ὑπάρχει. τὸ δὲ *προστασιά* καὶ *πρασιά* (ὁ τόπος ὅπου ξηραίνονται τὰ σῦκα) καὶ *αἱμασιά* ὡς ἔννοιαν περιεκτικῶν ἔχοντα ὀξύνεται. τὸ δὲ *Κηφισιά* καὶ *Ὑσιά* καὶ *Λουσιά* ὀνόματα δήμων.

Τὰ διὰ τοῦ ΝΙΑ μακρὸν ἔχοντα τὸ Α βαρύνεται· *κονία πενία γειτονία*. τὸ δὲ *ῥοδωνιά* καὶ *ἰωνιά* περιεκτικὴν τοπικὴν ἔννοιαν δηλοῖ· καὶ τὸ *Χελιδονιά* δῆμος· καὶ ἔτι τὸ *ἱμονιά* (τὸ ἀντλητήριον) παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς Α μακρὸν τῇ ΡΙ παραληγόμενα παροξύνεται· *αἴθρια κόπρια ὕδρια φατρία*. τὸ μέντοι *Στειριά* δῆμος.

Τὰ εἰς Α μακρὸν παραληγόμενα τῇ ΛΙ ἧς προηγεῖται Α βαρύνεται πρᾶγμα σημαῖνον· *διδασκαλία ἀτασθαλία* ἢ ὀνόματα χωρῶν· *Οἰχαλία Θεσσαλία*· εἰ δὲ μὴ οὕτως ὀξύνεται· *ἀπομαγδαλιά φυταλιά*. τὸ δὲ *ἀσπαλία* (ἡ ἁλεία) βαρύνεται.

Τὰ εἰς Α μακρὸν τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ι

3 πρασιὰ ὁ τόπος **L** em. Nauck. Philol. II 146 ὅπου . . . σῦκα om. **C** 5 οἰσιά **L** *Πρασιά* Nauck. II 145 em. LDindorf. Thes. V c. 1833 A 7 μονία **BC** ῥοδονιά **L** 9 10 χελιδωνιά **BC** νῆσος Lobeck. ad Soph. Ai. p. 119 sine caussa 10 11 ἱμονιὰ παρ' ἀττικοῖς ὀξύνεται. δηλοῖ τὸ ἀντλητήριον **C**, qui τὰ . . . στηριὰ (sic **AB** στηλειά Theognost. 105, 28) δῆμος non habet; ἱμονιὰ ἀντλ. κτλ. **A** 18 ἀμυγδαλιά **L**, em. LDindorf. Thes. I 2 p. 166 A 19 malim ἁλιεία.

100 ἐπὶ οὐσίας λαμβανόμενα βαρύνεται, χωρὶς τινων· καρδία σχεδία ζημία σηπία οἰκία. τὸ μέντοι σκοπιά καὶ σποδιά ὀξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ Ο πρὸ τοῦ Ι, ὥσπερ καὶ τὸ πολιά καὶ τροχιά καὶ ἁματροχιά.

Τὰ παραληγόμενα ἀπὸ τῶν εἰς Ξ βαρύνεται· Φρυγία Βεβρυκία Ὀρτυγία. σεσημείωται τὸ ἀνθρακιά ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΑ σπάνια καὶ κατὰ πάθος γενόμενα παρ' Ἀττικοῖς παροξύνεται· οἶα ὄα (τὸ δέρμα), χροία χρόα. τὰ δὲ ἐκ συνθέσει [?] ὀξύνεται· στοιά στοά, ῥοιά ῥοά.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΙΑ μακρά, ὅσα ἀπὸ ψιλοῦ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνεται· ποία (ἡ βοτάνη) Τροία κοία (ἡ σφαῖρα). οὕτω καὶ Οἶα (ἡ κώμη). τὸ μέντοι χροιά στοιά ὀξύνεται.

Τὰ εἰς Α μακροκατάληκτα βαρύνονται παραλήγοντα τῷ Υ· ὀξύα (εἶδος ξύλου) κάρυα κώδυα (ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή) Δατύα (πόλις).

Τὰ εἰς Α μακρὸν καθαρὸν τῷ Ω παραληγόμενα βαρύνεται· ὤα (ἡ μηλωτή) Κριῶα ψόθωα (ἡ ψώρα).

---

3 σπογδιά L, em. Nauck. Philol. II 146 4 ἁρματροχιά BC. In C post ἁρματροχιά leguntur τὰ εἰς Λ... δῆμος, quae p. 113, 12—14 habuimus 6 ὀρτυγία om. C ἀθρακιά L 9 ὀξύνεται L, em. Thes. c. 1710 D Lob. Path. El. 395 τὸ δέρμα om. C χροία hac loco non templandum esse patet ex EM. 679, 38—40 10 συνθέσει corruptum 14 καὶ οὕτω C οἶα ἡ κόμη L οἶα ἡ κόμη Theognost. 106, 13 19 μακρόν om. BC 20 κρῶα L Κριῶα ὄνομα δήμου Ἀττικοῦ Theognost. 106, 26 em. St. Byz. 385, 9. Bisyllabis accedat Κῶα (Hesych. κ 979 vol. II 419).

Τὰ εἰς Α μακρὸν μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα πλὴν τοῦ Ρ παροξύνεται· Ἥρα ὀπώρα χώρα. . . .
. . . . εἰ δέ 101
τι ἄλλο εὑρεθῇ, κατὰ διάλεκτον ἢ πάθος ἐγένετο, ὡς τὸ Ἑλένα Ἑλένη, Ἀθηνάα Ἀθηνᾶ.

Τὰ εἰς ΡΑ μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ε μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη· ἡμέρα ἀσκέρα (εἶδος ὑποδήματος) διφθέρα λακέρα. τὸ δὲ Γλυκερά ὀξύνεται, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπιθετικὸν εἴη. καὶ τὸ περιστερά τετρασύλλαβον, καὶ τὸ Ἐλευθεραί πληθυντικῶς λεγόμενον.

Τὰ εἰς ΡΑ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ Υ παραληγόμενα βαρύνεται. ἀλλ' εἰ μὲν ἔχωσι τὸ Α μακρόν, παροξύνεται: πορφύρα Ἐφύρα· εἰ δὲ βραχύ, προπαροξύνεται· Κέρκυρα ἄγκυρα γέφυρα. τὸ δὲ Γλαφυρά ὀξύνεται, εἴτε ὄνομα πόλεως εἴη, εἴτε ἐπιθετικόν.

Τὰ εἰς ΡΑ μακρὸν τῷ Ω παραληγόμενα βαρύνεται· χώρα ψώρα ὥρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ πρῷρα, εἰ καὶ συστέλλει τὸ Α.

---

1 sq. His nequiter mutilatis mederi studet Lob. Path. El. 9, 7 sic: τὰ εἰς Α μακρὸν μακρᾷ παραληγόμενα παροξύνεται ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα· πήρα χώρα, πλὴν τοῦ Φ διὰ τὸ Φηρά. Τὰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα παροξύνεται· Ἥρα ὥρα ὀπώρα. Cf. Herod. πμλ. 38, 10 5 Ἕλενα Ἑλένη Lob. Path. El. 187 iure refutatus a Lehrsio ad Herodian. p. 115. Nec de Ἑλένα dubitare nos sinit Herod. π. διχρ. 488, 7 Theognost. 99, 20 Ἀθηναία Ἀθηνᾶ BC. Haec e St. Byz. 2, 8 augeri iubet Meinekius. 8 Hucine pertineat Hesych. ἀκέρα (ἄκερα codex)· ἔνδυμά τι πολυτελές ignoramus. Cf. Lob. Proll. 262 19 πρώρα BC.

Τὰ εἰς ΡΑ ἁπλᾶ μονογενῆ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ω ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἢ βραχείας ἀρχόμενα βαρύνεται· Φαλώρα πληθώρα ληθώρα. εἰ δὲ ἀπὸ θέσει μακρᾶς, ὀξύνεται· θαλπωρά ἐλπωρά. τὸ δὲ πανδώρα σύνθετον ὂν παροξύνεται.

Τὰ εἰς ΡΑ μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου παροξύνεται, καὶ μακρὸν ἔχει τὸ Α· ὕδρα πέτρα ῥήτρα φαρέτρα γάστρα μήτρα. σεσημείωται τὸ Τάναγρα καὶ σκολόπενδρα προπαροξύτονα καὶ συστέλλοντα τὸ Α.

102 *Περὶ τόνου τῶν εἰς Η θηλυκῶν.*

Βιβλίον ιβ'.

Τὰ εἰς Η λήγοντα θηλυκὰ παρὰ γενικῆς σχηματισθέντα βαρύνεται· χιτῶνος Χιτώνη, ἡγεμόνος Ἡγεμόνη, σώφρονος σωφρόνη, εὔφρονος εὐφρόνη, ἀμύμονος Ἀμυμώνη. τὸ δὲ ἁρπαγή ὀξύνεται, διότι ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω. τὸ δὲ ἁρπάγη (σιδήριόν τι) βαρυνόμενον, ἀπὸ τοῦ ἅρπαγος. καὶ τὰ παρώνυμα ὁμοίως· ἀμφίρυτος ἀμφιρύτη, δορύκτητος δορυκτήτη, ἀμφίλυκος ἀμφιλύκη.

Τὰ εἰς Η σύνθετα καὶ παρασύνθετα βαρύνεται· Ὠκυπέτη Ὑψιπύλη Ἐριπύλη Βερονίκη Πολυκάστη.

---

3 Theognost. 107, 26. Ex eodem 99, 28. 101, 25 et St. Byz. 359, 6 apparet intercidisse canonem de vocc. in ΕΙΡΑ exeuntibus 11 περὶ τῶν εἰς Η θηλυκῶν καὶ τῶν Ω μετὰ τῶν καθεξῆς C 11 12 περὶ ... ιβ' om. B 16 ἀμυμόνη L em. L Dindorf. Thes. I 2 c. 175 B 17 σιδήριόν τὸ L.

Τὰ εἰς Η προσηγορικὰ ἢ βαρύνεται ἢ ὀξύνεται σύνθετα ὄντα. ὅσα οὖν ἔχει τι ἄλλο μέρος λόγου καὶ ἄρχεται χωρὶς προθέσεως βαρύνεται· κυνάγχη βουκάπη (ἡ τῶν βοῶν φάτνη) παντογύνη (ἡ ταραχώδης γυνή) ὀξάλμη τολύπη (ἡ ἐργασία). τὸ δὲ ἀστεροπή ὀξύνεται ὡς σύνθετον παρὰ τὸ ὄπα καὶ ἀστήρ. καὶ τὸ ὑδρορρόη οἱ παλαιοὶ ἐβάρυναν, οἱ δὲ μεταγενέστεροι ὀξύνουσιν οὐχ ὑγιῶς.

Τὰ εἰς Η θηλυκὰ προσηγορικὰ ἀπὸ προθέσεως συντεθειμένα τότε μὲν ὀξύνεται, ὅτε τὰ ἑαυτῶν ἁπλᾶ, καὶ τότε βαρύνεται, ὅταν τὰ ἑαυτῶν βαρύνηται· ἀνατολή μεταβολή ἀναβολή ἐπιτολή παραψυχή (τὸ 103
προσηγορικόν, Παραψύχη δὲ τὸ κύριον). τὸ δὲ ἀναρρόη παροξύνεται, καίτοι ἀπὸ τοῦ ῥοή· καὶ τὸ ἀνάδεσμη ἀπὸ τοῦ ἀνάδεσμος. τὰ δὲ βαρύτονα ταῦτα· συνθήκη παρακαταθήκη συγγνώμη συνάγχη.

Τὰ εἰς Η συναληλιμμένα περισπᾶται· λεοντέα λεοντῆ, συκέα συκῆ, γαλέα γαλῆ, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ.

Τὰ εἰς Η καθαρὸν μονογενῆ οὐ πολλὰ βαρύνεται· Δανάη. Ἀγαυή ὀξύνεται ἐπιθετικὸν ὄν. καὶ τὰ διὰ τοῦ ΕΥΗ παροξύνεται· χλεύη Βεύη δεύη. τὸ μέν-

---

3 4 βουκάμπη L 4 κάμπη pro φάτνη C παντογκύνη BC ποντοκύκη vel παντοκύκη Meinekius Com. IV. p. 667 coll. Phrynich. app. soph. 61, 1 6 καὶ pro ὡς L, em. Nauckius Ar. Byz. 186 7 ὑδωρῶν BC ὑδωρώη A ὑδρορροή Lob. Parall. 379, 95 7-8 μετανέστεροι BC 14 ἀναρρώη A ἀναρώη BC 15 ἀναδεσμός BC cf. Matth. et Elmsl. ad Eur. Med. 967 (984) 17 συναλιλειμμένα L 21 κεύη L, deleri iubebat LDindorf. Thes. IV c. 1487 C Βεύη St. Byz. 166, 9 Statim. Εὔη pro Εὔα coni. Goettl.

τοι σκευή ὀξύνεται, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς· κατασκευή ἐπισκευή [οἰκοσκευή].

Τὰ εἰς Η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ Ο παραληγόμενα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται τὰ ἀπὸ δύο σύμφώνων προηγουμένου τοῦ δασέος· φθόη (ἡ φθορά) χλόη χνόη (αἱ χοινικίδες τῶν ἁρμάτων). τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα ὀξύνεται· χοή (ἡ σπονδή) βοή θοή (τὸ ἐπίθετον, Θόη δὲ τὸ κύριον) πνοή. ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα· Οἰνόη Χωλόη. τὸ δὲ ἀκοή ἐκ τοῦ ἀκούω.

Τὰ εἰς Η δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Υ σπάνια ὄντα τὰ μὲν βαρύνεται· λύη (ἡ στάσις) δύη (ἡ κακοπάθεια) γύη (ἡ γῆ καὶ μέρος ἀρότρου) ψύη (ἡ ψύα καὶ ψόαι)· τὰ δὲ ὀξύνεται· φυή καὶ Φλυή (ὁ δῆμος Ἀττικός).

Τὰ διὰ τοῦ ΤΗ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· θιγύη ὀρύη (εἶδος ὀσπρίου) Λιβύη.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΗ ὀξύνεται· ζωή θωή ἐρωή.

104 Τὰ εἰς ΒΗ ἔχοντα πρὸ τοῦ Β σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν ἢ κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ῥηματικὰ

---

2 Byzantinae Graecitatis est οἰκοσκευή pro quo Lobeck. Proll. 379, 95 ὑποσκευή malebat 6 χλοή αἱ χοινίδες L, emendatius Theognost. 108, 7 7 σποδός L. 9 χολόη L οἰονόη et Χωλόη τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας ἐν ᾧ φασιν τὸν Ἥφαιστον γεννηθῆναι χωλόν Theognost. 108, 16 13 γύνη BC 14 Sed Φύη n. pr. Herod. I 60 Ath. 609 D; de Φλυή cf. Meinek. St. Byz. 668, 13 15 Ἀττικῆς? 16 θιγύη ὀρύη L ἰγνύη Thes. e schol. N 212 γορύη Goettl. 147, nisi ὀρύη. γορύη scribendum sit. Sub priore haud scio an Βιζύη lateat 18 Vitiose igitur Στρώη in St. Byz. editur.

εἴη προσηγορικὰ καὶ παραλήγοι τῷ Ο· τύρβη Κόμβη (τὸ κύριον) κύμβη (νηὸς εἶδος) Θίσβη κράμβη Ἄλβη. τὸ δὲ φορβή ἔχει τὸ Ο. Τὰ γὰρ εἰς Η ῥηματικὰ ὀξύνεται· τρέπω τροπή, τρέφω τροφή, νέμω νομή.

Τὰ εἰς ΒΗ ὑπερδισύλλαβα μὴ παραληγόμενα τῇ ΟΙ διφθόγγῳ βαρύνεται· Ἀλύβη καλύβη Νιόβη ἀστράβη (εἶδος ἁμάξης) Ἑκάβη. τὸ δὲ ἀμοιβή ὀξύνεται, ὡς ἔχον τὴν ΟΙ δίφθογγον.

Τὰ εἰς ΒΗ ἰαμβικὰ κύρια ἢ παρώνυμα βαρύνεται· Ἄβη κύριον, βλάβη. ὀξύνεται δὲ ταῦτα· λαβή τριβή ῥηματικὰ ὄντα.

Τὰ εἰς ΟΙΒΗ κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται· Φοίβη Βοίβη. προσηγορικὰ δὲ ὀξύνεται· λοιβή στοιβή ἀμοιβή.

Τὰ εἰς ΒΗ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα [καὶ] μὴ τῇ ΟΙ βαρύνεται· ἥβη Θήβη στίβη (ἡ ψυχρά) λώβη.

Τὰ εἰς ΓΗ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην εἰς σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται· φθογγή κλαγγή ὀργή στοργή. τὰ δὲ κύρια βαρύνεται· Βέργη Σέλγη Πέργη.

---

1 ἢ προσηγορικὰ ἢ L προσηγορικὰ καὶ scripsi 2 θήσβη L em. Unger Parad. Theb. p. 60 3 ἄλμη L correxi ope St. Byz. 69, 11 11—13 λαβή ... βαρύνεται om. BC 14 κοίβη pro Βοίβη L em. Theogn. 108, 23 17 Imo μὴ προσηγορικὰ τῇ ΟΙ παραληγόμενα στήβη ἡ ψυχρὰ L em. Theognost. 108, 26 ἡ ψυχρία Lob. Parall. 350, 50 coll. schol. ε 476 22 παργή BC. Cunicias Γάργη (St. Byz. 199, 14) Πέργη.

Τὰ εἰς ΓΗ ἰαμβικὰ ῥηματικὰ ὄντα ὀξύνεται· ταγή ἀπὸ τοῦ τάσσω, φυγή σφαγή. παρώνυμα δὲ βαρύνεται· πάγη τρύγη στέγη. τὸ μέντοι σαγή (τὸ πλῆθος) τινὲς μὲν ὀξύνουσι, τινὲς δὲ βαρύνουσι.

Τὰ εἰς ΓΗ δισύλλαβα ἀσυνάλειπτα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη ἢ ἀπὸ τοῦ Γ
105 ἄρχοιτο, ὀξύνεται: πληγή σιγή κραυγή· Κραύγη δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ γύγη ἀπὸ τοῦ Γ ἄρχεται. τὸ δὲ αἰγῆ ἀπὸ τοῦ αἰγέα συναλειφθὲν περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΓΗ ὑπερδισύλλαβα προσηγορικά, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν ὀξύνεται· μαρμαρυγή κορκορυγή (ὁ θόρυβος) ὀλολυγή οἰμωγή. Δαλάγη δὲ κύριον, ὥσπερ τὸ ἠλύγη (ἡ σκιά) καὶ πανάγη (ἡ ἁγνὴ ἱέρεια). καὶ τὸ πλατάγη δέ τινες βαρύνουσιν.

Τὰ εἰς ΓΗ ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, βαρύνεται· ὀλίγγη (ἡ ἀνάπαυσις) Ἐλιβύργη ἀμόργη (ἡ τοῦ ἐλαίου τρύξ). σεσημείωται τὸ ἀμολγή ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς ΔΗ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ Ο εἰς σύμφωνον καταλῆγον προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται· χορδή σπονδή. τὸ μέντοι Χόνδη κύριον βαρύνεται καὶ τὸ Μένδη κύριον καὶ τὸ ἄλδη.

---

8 γύγη haud scio an Theognost. 108, 32 indicet perrigens Ὕγη ἡ πόλις   12 13 ὀλολογή L   14 ἀλέγη ... πανάγη L em. Meinek. Com. II 1 p. 421   15 πατάγη L Herodian. ap. Eustath. ad Dion. Per. 566, πλατάγη Goettling. 159 ex Herodiano apud schol. Apoll. Rhod. II 1056, ubi male liber VI citatur. Cf. Lob. rhem. 266   18 Aliud est ὠλίγγη   λιβύργη L Ἐλιβῦργη ope St. Byz. 266, 17 LDindorf. Thes. 276 C.

Τὰ εἰς ΔΗ προσηγορικὰ ὀξύνεται· ᾠδή ἀοιδή σπουδή ἐδωδή αὐδή. τὸ μέντοι Λήδη κύριον, καὶ Ἴδη καὶ Μήδη.

Τὰ εἰς ΔΗ λήγοντα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν βραχεῖαν μὴ εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, εἰ μὲν κύρια ὦσιν ἢ οὐσίαν σημαίνοι, βαρύνεται· πέδη κνίδη αἰδή Νέδη· εἰ δὲ κατὰ πράγματος τάσσοιτο, ὀξύνεται· κομιδή (ἡ ἐπιμέλεια) ἁδή (ἡ ἡδονή) φραδή (ἡ βουλή) χλιδή (ὁ κόσμος).

Τὰ εἰς ΘΗ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἰαμβικὰ 106
εἴη τῷ Ο παραλήγοντα· μάλθη (ὁ κηρός) τίθη Ξάνθη σπάθη. σεσημείωται τὸ κριθή ὀξυνόμενον καὶ τὸ ποθή ἔχον τὸ Ο.

Τὰ εἰς ΘΗ μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· Καλάθη (πόλις) Βισάνθη Ἰάνθη λυκάνθη. τὸ δὲ ἀγαθός ἀγαθή τριγενές.

Τὰ εἰς ΚΗ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα ἀσυγάλειπτα βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, μὴ ποιότητα φωνῆς ἀλόγου ζώου σημαίνοντα· Γλαύκη (κύριον) Λεύκη (κύριον) πεύκη νίκη φρίκη. τὸ δὲ μυκή ὀξύνεται, σημαῖνον φωνὴν λέοντος, τὸ δὲ ἠκή ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος.

---

2 *Λύδη* sine caussa Goettl. 160; cf. Theognost. 109, 7 3 *Μίδη* **L** quod cave e *Μίδεια* sive *Μιδέα* natum putes, *Μήδη* enim diserte Theognost. 109, 7 Euphorion. p. 64 M. 6 *κνίδη* *nisi pulavit licentia poetica produci sed natura iota breve habere, scribendum est* *κράδη*. Verba sunt Lob. rhem. 266, 22. Nostro favet Theognost. 109, 7 *κνίδη*, *Σίδη*. 8 *ἀδή ἡ ἡδονή* inserit **A** *ὑδή ἡ ἡδονή* **B**, em. Lob. rhem. 259, 12 coll. Hesych. *ἀδά* 11 *τίτθη* Goettl. 165 coll. EM. 538, possis etiam *τήθη* 20 *Λεύκη κύριον* om. **BC**. 22 *ὠκή* **L** exhibui Lob. rhem. 267 coniecturam. Nam Creticum *αὐκή* (*αὐκά*) pro *ἀλκή* ἐγένετο κατὰ διάλεκτον.

Τὰ εἰς ΚΗ ἰαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῷ Ο παραλήγοιτο, ὀξύνεται ῥηματικὰ ὄντα· πλέκω πλοκή δέκω δοκή (ἡ ὑπόνοια) πέκω ποκή (τὸ ἔριον). τὸ μέντοι κρόκη ἀπὸ τοῦ κροκός. εἰ δὲ ἄλλῳ συμφώνῳ, βαρύνεται· δίκη Λύκη (κύριον) κάκη (ἡ κάκωσις). τὸ μέντοι ἀκή (ἡ ἡσυχία) ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν κυρίου. τὸ δὲ φακῆ περισπᾶται ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ εἰς ΚΗ δισύλλαβα πρὸ τοῦ Κ σύμφωνον ἔχοντα μὴ τὸ Λ βαρύνεται· κάκκη (... ἡ δειλία) λόκκη (ἡ χλαμύς) κρόκκη (ἡ παράλιος ψηφίς) Δίρκη Κίρκη νάρκη Βάρκη ἄσκη (ἡ ἄσκησις). τὸ δὲ ὁλκή καὶ ἀλκή ὀξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ λάμβδα. τὸ δὲ Χάλκη (ἡ πόλις) πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ χαλκῆ.

Τὰ εἰς ΚΗ ὑπερδισύλλαβα τῷ Α παραληγόμενα,
107 εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικά, βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ῥηματικά· Ἰθάκη Ἀρτάκη Σκυλάκη (πόλις). ἡ δὲ φυλακή ἀπὸ τοῦ φυλάσσω, καὶ ἀϊκή ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω.

Τὰ εἰς ΚΗ ὑπερδισύλλαβα τῷ Ε ἢ τῷ Ο παραληγόμενα σπάνιά εἰσιν. τὸ Ἀλωπεκή ὀξύνεται. τὸ δὲ βορβορόκη βαρύνεται, καὶ τὸ ψοθόκη (ἡ ἀκαθαρσία).

---

4 κρόκος **L**, debebat aut κροκός (a κρόξ) aut κροκύς 6 ἰακή **BC**. Cf. St. Byz. 59, 11 9 κάκη ἡ δειλία **L**, scripserat κάκκη τὸ κακέμφατον κάκη δὲ ἡ δειλία. Deinde λόκη **L**. λόκκη recte Hesych. Thes. V c. 384 C, nec dubium κρόκη (sic **L**) recte ap. Hesych. ordine requirente me duplici *K* scriptum exhibuisse. Quod ap. Hesychium legitur λέκκη scribendum λόκκη, non λεκτή 13 διαστολήν **BC** 16 ἀτάρκη **BC**, desunt exempla appellativorum veluti ἱππάκη ἀλωπάκη 17 αἰακή .. αἰάζω **L**, dubitabat Lob. Proll. 311, em. Theogn. 109, 23 20 βορβοροδόκη Lob. Proll. 331 parum probabilis coniectura est, cum non rara sint sed sat multa voc. in δόκη exeuntium exempla ψοθούκη **L** testem non habet; adde Ταόκη.

Τὰ εἰς ΚΗ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ι συνεσταλμένῳ παροξύνεται· Ἑλίκη κύριον μυρίκη Βαιτίκη (χώρα) μηδίκη. τὰ δὲ ἔχοντα ἔννοιάν τινος προσυπακουομένου ὀξύνονται· μουσική ἰατρική γραμματική.

Ἔτι τὰ ἔχοντα τὸ Ι ἐκτεταμένον κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται· Φοινίκη ἐρίκη. καὶ τὰ ἔχοντα Σ πρὸ τοῦ Κ παροξύνεται· λεκανίσκη παρθενίσκη θυΐσκη.

Τὰ εἰς ΚΗ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Υ βαρύνεται· Καλύκη (κύριον) σαμβύκη (εἶδος ὀργάνου) Ἰτύκη Ἐρύκη.

Τὰ εἰς ΚΗ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ω ὀξύνεται· ἀκωκή ἰωκή (ἡ δίωξις)....

Τὰ εἰς ΛΗ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ παραλήγοιτο Ο, ἐν προσηγορικοῖς βαρύνεται· ζάγκλη αἴγλη σίγλη (τὸ ἐνώτιον) ζεύγλη φύτλη τρώγλη. τὸ μέντοι ὁμοκλή καὶ ὁπλή παραλήγουσιν Ο, καὶ τὸ κεβλή ἀπὸ τοῦ κεφαλή γέγονε.

Τὰ εἰς ΛΗ μονογενῆ δισύλλαβα ἑτέρῳ Λ παραλη- 108 γόμενα βαρύνεται· Ἕλλη πέλλη. τὸ δὲ κυλλή τριγενές.

Τὰ εἰς ΛΗ μονογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Α ἢ Ε βαρύνεται ἀσυνάλειπτα ὄντα· πάλη σάλη (ἡ φροντίς) ζάλη ἄλη (ἡ πλάνη). Ἀλή δὲ δῆμος τῆς

---

2 μύρκη C 2 St. Byz. 449, 15 11 σαβύκη BC 14 Interciderunt haec τὸ δὲ Ἐσύκη πόλις βαρύνεται. Theogn. 110, 15 16 ἔν τε κυρίοις addi iubet Lob. Path. El. 398 n. 17 ἐνώπιον L em. Lob. l. l. 19 κελή L Theognost. 110, 17 25 ἡ post ἄλη om. BC.

Ἀττικῆς ὀξυνόμενον. τὸ δὲ γαλῆ περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΛΗ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ δασέος ἄρχοιτο συμφώνου· στήλη μήλη κήλη, μεθ' ὧν καὶ ἥλη (ἄθροισις). τὸ δὲ χηλή καὶ θηλή ὀξύνεται ὡς ἀπὸ δασέος ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς ΛΗ δισύλλαβα μὴ κύρια, παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ Υ, ὀξύνεται· βουλή εὐλή (ὁ σκώληξ) οὐλή (τὸ μονογενές). τὰ γὰρ οὖλος οὔλη βαρύνεται (ἁ ὀλέθριος καὶ ὁ οὐλότριχος). τὸ δὲ Θούλη κύριον καὶ τὸ δούλη τριγενές.

Τὰ εἰς ΛΗ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ΕΙ ἢ τῷ Ι βαρύνεται· εἴλη (ἡ θερμασία) δείλη. τὸ δὲ δειλή τριγενές. σεσημείωται τὸ σμ[ε]ιλή (τὸ σμ[ε]ιλίον) ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΛΗ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ ἀσυνάλειπτα βαρύνεται· Ἑκάλη μασχάλη αἰθάλη δαμάλη. τὸ δὲ κεφαλή ὀξύνεται. τὸ ἀλαλή (ὁ θόρυβος) παρὰ τὸ λαλῶ. τὸ δὲ ἀμυγδαλῆ ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΛΗ μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα παρο-
109 ξύνεται· Σεμέλη ἀγέλη κυψέλη (ὁ ῥύπος τῶν ὤτων, καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν κηρίων). εἰ δέ τι ὀξύνεται, τὴν

---

3 *ΕΙΛΗ* **BC** 5 ἦλη (πήλη Theognost. 110, 20) pro ἀλία accipit Goettling. 151. Adludit potius ad ἴλη. εἴλη Cram. AO. II 303, 18 13 δήλη **BC**. 14 σμιλίον **C** Theognost. 110, 33 17 ἑκάλη **L** 17 18 δειμάλη **L** Διμίλη oscitanter LDindorf. δαμάλη Nauck. et Lob. Proll. 91 ἀλάλη **L** 20 Ex Herod. πμλ. 39, 8 supple μυγαλῆ 22 ῥῦπος **BC**.

πρώτην συλλαβὴν μακρὰν ἔχει· πιμελή (τὸ λῖπος) καὶ τὸ Ἀγγελή καὶ Πεντελή ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΛΗ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· Ἀνθήλη Γαβήλη κωβήλη. τὸ δὲ γαμφηλή ὀξύνεται, καὶ τὸ θυηλή (ἡ θυσία).

Τὰ εἰς ΙΛΗ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· παστίλη ..... (τὸ ἀπόξυσμα τῶν δερμάτων) μαρίλη (ἡ κόνις) μυστίλη (ὁ κοῖλος ἄρτος). τὸ μέντοι ὠτειλή καὶ ἀπειλή καὶ ὀφειλή ὀξύνεται, ὡς ἔχοντα τὸ Ε πρὸ τοῦ Ι.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΛΗ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐκ προθέσεως· ἀσβόλη θερσόλη. τὸ δὲ ἐντολή ἀνατολή καὶ τἄλλα ἐκ προθέσεως ὀξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΛΗ ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται· κορδύλη κοτύλη γογγύλη στασύλη (τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, σταφυλή δὲ ὁ καρπός). τὸ μέντοι Ἀγκυλή καὶ Ἀγρυλή ὀνόματα δήμων ὀξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΛΗ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται· παυσωλή τερπωλή εὐχωλή ἀδμωλή (ἡ ἄγνοια). τὸ

---

1 λῖπος L 2 ἐκτελή L Πεντελή Goettl. 149 Nauck. Philol. II 445 3 4 ἀθήλη L Καθήλη ἡ πόλις Theognost. 111, 6. Scripsi Ἀνθήλη ex Herodot. VII 176 4 γαμήλη L em. Theognost. l. c., ἀμφηλή L, em. Herod. Il. pros. A 220 St. Byz. 96, 21 Theognost. l. c. 7 Lacunam explet EM. 655, 48 et Theognost. 111, 10 (coll. Herod. epim. 227 Cram. II 303, 18). Interciderunt verba ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, σπατίλη ἀπόξεσμα BC cf. Lob. Proll. 117 12 θερσόλη Theognost. 110, 20 ubi cum ἀβόλη (sic) iungitur, Lob. Proll. 131.

δὲ ἐριώλη (ἡ μεγάλη πνοή) ἀπὸ τοῦ ἐρὶ καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΜΗ λήγοντα προσηγορικὰ ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν σύμφωνον, μὴ δασὺ ..... ὀξύνεται· δεσμή δυσμή πυγμή. τὸ μέντοι χάσμη βαρύνεται δασὺ ἔχον τὸ σύμφωνον.

110 Τὰ εἰς ΜΗ ἔχοντα σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται· τόλμη ἅλμη χάρμη σκάλμη· σεσημείωται τὸ ὁρμή καὶ τὸ γραμμή ὀξυνόμενα.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΜΗ εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἐκ συναιρέσεως· Σάμη (νῆσος) καλάμη παλάμη. τὸ δὲ σπιθαμή ὀξύνεται. τὸ δὲ σησαμῆ περισπᾶται ὡς ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ εἰς ΜΗ ἰαμβικὰ παραληγόμενα τῷ Ο, ἀπὸ ῥημάτων παραληγόντων Ε, ὀξύνεται· δρέμω δρομή, τέμνω τομή, νομή. τὸ μέντοι κόμη βαρύνεται ἀπὸ τοῦ κόσμος γεγονυῖα, κόσμη γάρ.

Τὰ εἰς ΜΗ φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται· μνήμη κνήμη φήμη λύμη Σύμη (τὸ κύριον). σεσημείωται τὸ τιμή προσηγορικὸν ὀξυνόμενον. Τίμη δὲ τὸ κύριον βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΝΗ μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται· πάχνη λάχνη ἄχνη τέχνη Αἴτνη φάτ-

---

1 ἐρυμώλη C ἐριμώλη AB em. Bast. Gr. Cor. 570 4 ἔχον ἐν τῇ ἀρχῇ elapsa esse vidit Lob. Parall. 395. Hoc enim vult εἰ μὴ ἀπὸ δασέος ἄρχοιτο 13 σισαμῆ L em. Herod. πμλ. 7, 1 17 νομή om. BC, malim νέμω νομή e Theognosto 112, 7 21 Theogn. 112, 18.

νη δάφνη ἄρφνη (ἡ νύξ). τὸ δὲ ψεδνός ψεδνή τριγενές.

Τὰ εἰς ΝΗ μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς Ρ καταλήγουσαν βαρύνεται· πτέρνη Λέρνη πάρνη. τὸ δὲ φερνή (ἡ προίξ) παρὰ τὸ φέρειν ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΝΗ δισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται· ἄνη (ἡ ἄνυσις) πλάνη Κάνη (κύριον) Σάνη.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΝΗ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται· θηγάνη (ἡ ἀκόνη) Ἐργάνη (ἡ Ἀθηνᾶ) 111
ὀρκάνη (ἡ εἱρκτή) σωσάνη πτισ[σ]άνη δαπάνη λεκάνη βοτάνη. τὸ δὲ μηχανή ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΝΗ δισύλλαβα τῷ Ε παραληγόμενα καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. βαρύνεται τὸ ἔνη, ὀξύνεται τὸ Θενή (πόλις) καὶ τὸ εὐνή μετὰ τοῦ Υ.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΝΗ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται· ὠλένη Ἑλένη Κλυμένη. τὸ δὲ Κλαζομεναί πόλις ὀξύνεται, καὶ τὸ δεξαμενή εἰαμενή (ὁ κάθυγρος τόπος) τοπικὴν ἔννοιαν ἔχοντα.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΝΗ μονογενῆ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ περιεκτικὰ εἴη· Ῥήνη Σήνη φήνη (τὸ ὄρνεον)

---

4 *πάρνη*] Possis *Τάρνη* vel *Ἄρνη* ope EM. 790, 43 Herod. *πμλ.* 33, 29 alius malit *Πέρνη* St. Byz. 517, 24 : 7 *κυάνη* L correxi ex Herodot. VII 42 Strab. 615, *Σάνη* etiam Herodoto VII 123 sublegit. Desideratur admonitio de *φανή* ex Herod. *πμλ.* 18, 24 repetenda 10 *σαργάνη*? Sic certe Herod. *πμλ.* 18, 20 11 *μηχειλή* BC 14 *θεναί* B *θεναι.* C *θένη* Theognost. 112, 30 cf. Callim. h. Iov. 43. In St. Byz. 309, 5 *Θέναι* RV *Θένναι* A *Θεναί* H 16 *ὠκένη* *ὠλένη* BC : *χυμένη* A *χοιμένη* BC *καυμένη* Theognost. 113, 2 20 *σκήνη* L Thes. VII 366 D *σμήνη* Herod. *πμλ.* 16, 31 *Σήνη* (Polyb. II 14, 10 St. Byz.) recte Theogn. 113, 5 Lob. Proll. 199, 17.

γλήνη (ὁ ῥύπος). τὸ μέντοι σκηνή ὀξύνεται ὡς προσηγορικὸν περιεκτικὴν ἔχον ἔννοιαν.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΝΗ τρισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται· Ἀρήνη Ἀθήνη ἀνθρήνη (εἶδος μελίττης) Μεσσήνη γαλήνη. τὸ δὲ Γερμηνή (ἡ συνήθεια) ὀξύνει.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΝΗ ὑπερτρισύλλαβα ὀξύνεται· Καμασηνή Μελιτηνή Παλαιστηνή. τὸ δὲ Μιτυλήνη βαρύνεται, καὶ τὸ Πακτυήνη καὶ Δινδυμήνη.

Τὰ εἰς ΝΗ δισύλλαβα μονογενῆ τῷ Ι παραληγόμενα ἢ τῷ ΕΙ βαρύνεται· κλίνη δίνη (ἡ συστροφή) πεῖνη ῥίνη (ὁ ἰχθῦς, τὸ δὲ ὄργανον ὀξύνεται).

112 Τὰ εἰς ΝΗ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα τῷ Ι βαρύνεται· εἰλαπίνη μυρσίνη θριδακίνη ἀξίνη ὑσμίνη. τὸ δὲ ἐχινῆ (ἡ τραχεῖα ...) ἀπὸ τοῦ ἐχινέα γέγονε, διὸ περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΝΗ δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα μὲν τῇ ΟΙ διφθόγγῳ βαρύνονται· οἴνη θοίνη. τὸ δὲ ποινή ὀξύνεται. παραληγόμενα δὲ Ο ὀξύνεται· μονή γονή καὶ φονή (ἡ ὀλεθρία).

---

2 περιέχον L em. Lob. l. l. 5 Γερμηνή satis confirmatur Theognosti auctoritate 313, 18 (Goettl. de acc. 155). Displicebat Lob. Proll. 195 et Nauckio Philol. II 146 Παλληνή conicienti. Cf. Meinek. ad St. Byz. 205, 19 6 7 καμασυνή L Καμασσηνή Κομμαγηνή Παραστακηνή et Μιλητηνή (sic) iungit Theognost. 113, 20 Καμβυσηνή vel Καμισηνή coni. Thes. IV c. 916 C 8 πακτηήνη C. Urbem dicat an deam an regionem Πακτυϊκήν non constat. Lob. Proll. 196 15 δορά addit Lob. Proll. 247, 21 18 οἴη L em. Theognost. 114, 6 unde discimus ab Herodiano h. l. etiam de μεθοινή disputatum esse.

Τὰ διὰ τοῦ ΟΝΗ ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται καὶ ὀξύνονται. βαρύνεται μὲν τὰ παρώνυμα κύρια· Ἀντιγόνη Ἠριγόνη. ἔτι καὶ ταῦτα· σφενδόνη ὀθόνη ἀκόνη βελόνη περόνη. ὀξύνεται δὲ ἡδονὴ φλεγμονὴ πλησμονή.

Τὰ εἰς ΝΗ δισύλλαβα τῷ Υ μακρῷ παραληγόμενα βαρύνεται· μύνη (ἡ προτροπή) Βύνη Φρύνη. τὸ δὲ γυνή ὀξύνεται τὸ Υ βραχὺ ἔχον.

Τὰ εἰς ΝΗ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα τῷ Υ βαρύνεται· αἰσχύνη ὀδύνη δουλοσύνη ἀγνωμοσύνη.

Τὰ εἰς ΩΝΗ δισύλλαβα παροξύνεται· ζώνη κνώνη σμώνη (ἡ πλῆξις τοῦ ἀνέμου). τὸ δὲ φωνή ἀπὸ τοῦ φωνῶ καὶ τὸ ὠνή ἀπὸ τοῦ ὠνῶ ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΝΗ κύρια .... ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· Δωδώνη Μοθώνη εἰρεσιώνη χελώνη κορώνη. τὸ δὲ Αἰξωνή ὀξύνεται καὶ τὸ Κλεωναί καὶ Μολωναί (πόλεις) πληθυντικῶς λεγόμεναι.

3 ἐριγόνη L em. Theognost. 115, 7   7 τροπή BC em. A Choerob. 328, 28 Theognost. 115, 11 Statim βύνη. τὸ φυρνὴ δὲ καὶ γυνὴ ... ἔχοντα L, nihil mutabat Goettling. 155 Φυρνή demum intellegens (C. I. I p. 381), em. Theognost. 115, 11 Herod. π. διχρ. 287, 20 [p. 359, 48 Lehrs] Lob. Proll. 227: nisi malis Βύνη Φρύνη. τὸ δὲ Κυνὴ καὶ γυνὴ ... ἔχοντα   10 δουλωσύνη BC   13 Theognost. 115, 24   15 Aut delendum est κύρια, quod Nanckio Philol. II p. 144 placuit, aut scribendum κύρια καὶ προσηγορικά   16 μοθωνη A μεθώνη BC Μεθώνη Μοθώνη Theognost. 115, 30, neutrum omissum esse ab Herodiano apparet.   17 ἀζωνή L Ἀξωνή Theognost. 116, 2   18 μοχωναί C Malim Κολωναί cum LDindorf., qui tamen conferri iubet II Esdr. XI 28.

113 Τὰ εἰς ΞΗ· τὸ αὔξη εὕρηται βαρύτονον.

Τὰ εἰς ΠΗ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μὴ τῷ Ο βαρύνεται· νάπη λύπη σκέπη κώπη. τὸ δὲ τυπή ὀξύνεται καὶ τὸ ῥοπή καὶ τροπή.

Τὰ εἰς ΠΗ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται· ἄρπη λάμπη Κάλπη (τὸ ὄρος) σάλπη κάμπη (σκώληξ, καμπή δὲ ἡ κάμψις). τὸ μέντοι μολπή ἀπὸ τοῦ μέλπω καὶ πομπή παρὰ τὸ πέμπω ὀξύνεται. τὸ δὲ Πόμπη κύριον ὂν παροξύνεται.

Τὰ εἰς ΠΗ κύρια ὄντα ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· Καλλιόπη Ἀντιόπη Στερόπη (τὸ κύριον· στεροπή δὲ ἡ ἀστραπή) Ἀρύπη (πόλις) Σινώπη. τὸ μέντοι σιωπή ὀξύνεται καὶ τὸ ἐνοπή καὶ ἀστραπή καὶ στεροπή καὶ ἐνιπή (ἡ ἐπίπληξις). σεσημείωται τολύπη βαρύτονον (ἡ ἐργασία).

Τὰ εἰς ΡΗ ἰωνικώτερα κατὰ τροπὴν τοῦ Α εἰς Η βαρύνεται· κόρη Ἄσκρη Ὀλύκρη Ἀντισάρη δέρη (ὁ τράχηλος). τὸ δὲ καρή ὀξύνεται.

Τὰ εἰς Η λήγοντα προηγουμένου τοῦ Σ βαρύνεται· ἄση (ὁ ῥύπος) κόρση (ὁ κρόταφος) Μέσση

1 Cf. Herod. Theognosti 116, 6   8 κάμπη τὸ L   16 ἀστεροπή L ;   17 τὸ λύπη L et Theognost. 116, 25   19 ἄγκρη BC quod Ἄγρη an Ἄσκρη scribendum sit ambigebat Fixius ; ὀλίσκρη L Thes. Ὀθύκρη Choerob. 1173, em. Cram. IV 412, 9 Meinek. St. Byz. 21, 11. 133, 12. Herodianus haud dubie etiam Ἄγρη et Κύρη posuerat et de Ἱρή disputaverat (Pros. Il. I 292)   21 ΣΗ L   22 ἄσση ... μέσση L cf. St. Byz. 518, 15.

(πόλις). τὸ λισσή ὀξύνεται καὶ τὰ τῶν δήμων ὀνόματα Βησσή καὶ Περγασή.

Τὰ εἰς ΤΗ παραληγόμενα τῷ Α ἢ τῷ Η βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ δήμου τάττοιτο· πλάτη καὶ ὠμοπλάτη ἄτη καὶ ἀπάτη ἐλάτη Ἑκάτη Κρήτη Ἀρήτη. τὸ δὲ Βατή τὸ τοῦ δήμου.

Τὰ εἰς ΤΗ παραληγόμενα τῷ Ε κύρια ὄντα βαρύνεται· Βρεμέτη Ὠκυπέτη Δημαρέτη. τὸ δὲ Ἀφεταί πληθυντικῶς λέγεται. τὰ δὲ προσηγορικὰ ὀξύνεται· ἀρετή τελετή βιοτή. τὸ δὲ μελέτη παροξύνεται σύνθετον ὂν παρὰ τὸ μέλειν καὶ ἐτεόν τὸ ἀληθές. 114

Τὰ εἰς ΤΗ παραληγόμενα τῷ Ι ὑπερδισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται· Μελίτη Ἀμφιτρίτη Ἀφροδίτη. τὸ δὲ λιτή δισύλλαβον.

Τὰ εἰς ΤΗ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ Υ ὀξύνεται, αὐτή (ἡ βοή) πινυτή (τὸ ἐπίθετον, Πινύτη δὲ τὸ κύριον).

Τὰ εἰς ΤΗ ὑπερδισύλλαβα τῷ Ω παραληγόμενα βαρύνεται· Κριθώτη Περκώτη Γεφυρώτη. τὸ μέντοι μηλωτή κηρωτή ὀξύνεται, καὶ τὸ οἰσπώτη (ὁ ῥύπος).

---

2 μεσσή καὶ πεσγασή L βισσή Theognost. 117, 10 Βησσή debetur Nauckio Philol. II. 146, 2 Περγασή St. Byz. 14, 15 3 ἢ τῷ Ο BC 6 Βάτὴ ἐπὶ τοῦ? 8 δρεμέτη ... Δαμαρέτη Theognost. 117, 19 9 τὸ δὲ προσηγορικόν BC 11 μελω BC τεόν L Desideratur canon de vocc. in ΗΤΗ exeuntibus 16 πινυτὴ δὲ C Πινυτὴ δὲ καὶ τὸ κύριον. τὸ δὲ προσηγορικὸν εἰσὶν οἳ παροξύνουσιν Lehrs. ad Herod. pros. II. p. 250 20 κερωτή L em. Theognost. 118, 1 GDindorf Thes. IV c. 1484 D, possis etiam καιρωτή οἰσκωτή L Lob. Proll. 393

Τὰ εἰς ΤΗ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα βαρύνεται· βλαύτη (εἶδος ὑποδήματος) Προίτη κοίτη δροίτη (ἡ πύελος) βαίτη (ἡ διφθέρα) δαίτη (ἡ εὐωχία). τὸ δὲ τελευτή τρισύλλαβον.

Τὰ εἰς ΤΗ δισύλλαβα προσηγορικὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ Τ σύμφωνον ὀξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι Ι ἢ Α ἢ Λ· βροντή εἱρκτή πηκτή (ὄργανον μουσικόν) ἀκτή βλαστή. τοῦτό τινες βαρύνουσιν. τὸ μέντοι κίστη βαρύνεται καὶ τὸ πέλτη (ἡ ἀσπίς). τὰ δὲ κύρια βαρύνεται· Δίκτη Σπάρτη.

115 Τὰ εἰς ΤΗ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ σύλληψιν σύμφωνον, ἢ πρὸ τέλους τὸ Ρ, κύρια ὄντα βαρύνεται· Ἀδρήστη Ἰοκάστη. τὸ μέντοι ἑορτή ὀξύνεται καὶ τὸ παλαιστή καὶ λεπαστή (ἡ κύλιξ).

Τὰ εἰς ΦΗ λήγοντα δισύλλαβα προσηγορικὰ παραληγόμενα Α, ὀξύνεται· ἀφή βαφή ῥαφή γραφή σκαφή (τὸ σκάμμα, σκάφη, τὸ πλοῖον). τὰ δὲ κύρια βαρύνεται· Τράφη Κάρφη καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ εἰς ΦΗ παραληγόμενα τῷ Ο ἢ τῷ Υ συνεσταλμένῳ ὀξύνεται· ὀμφή μομφή τροφή ὀροφή γλυφή κορυφή.

Τὰ εἰς ΦΗ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ἢ ἑνὶ φωνήεντι βαρύνεται· Σίφη ἀγρίφη (τὸ σκάφιον) ἀκα-

---

2 κραύτη L em. Blochius ope Herodian. π. μ. λ. 42, 30 6 [ἢ Α] ἢ Λ? ἢ Ε [ἢ Λ]? 8 βλατή C 9 10 καὶ τὸ ... κύρια βαρύνεται om. BC 13 Ἰωκάστη L 16 ἀφή BC 17 δὲ τὸ? 18 Σκάρφη vel Σκράφη 20 ἀρφή L em. Thes. V c. 2255 D 22 ἢ om. BC 23 ἡ σκάφη Theognost. 118, 8.

λήφη· ἡ κνίδη. τὸ δὲ ἀλοιφὴ ὀξύνεται δύο φωνήεντα ἔχον.

Τὰ εἰς ΦΗ ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ παραληγόμενα Α βαρύνεται· ἀράφη Ἀνάφη σκιδάφη (ἡ ἀλώπηξ) Ἐρίφη (κύριον).

Τὰ εἰς ΧΗ δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι προσηγορικὰ ὀξύνεται· ἠχή βληχή ψυχή βρυχή (ὁ κτύπος) βροχή. τὸ δὲ τύχη καὶ μάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΧΗ ἔχοντα ἄλλο σύμφωνον κατὰ σύλληψιν ἢ διάστασιν βαρύνεται· βάκχη κόγχη λέσχη λόγχη. τὸ δὲ Λογχὴ κύριον. τὸ δὲ ἀρχὴ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΧΗ ὑπερδισύλλαβα εἰς Α ἢ Υ παραληγόμενα εἰ μὴ κύρια εἴη ὀξύνεται· στοναχή ταραχή ἰαχή ἀμυχή διδαχή. τὸ δὲ μαλάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΧΗ παραληγόμενα Ι βαρύνεται· Δολίχη (νῆσος, δολιχὴ δὲ ἡ μακρά) μαστίχη σαβαρίχη.

Τὰ εἰς ΨΗ οὐχ εὕρηται.

Τὰ εἰς Ω λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνεται· Κλωθώ 116 Ἐρατώ Θεανώ Σαπφώ.

Περὶ τόνου οὐδετέρων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιγ'.

Πᾶν οὐδέτερον ὄνομα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν παρεσχηματισμένον ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ τῷ ἀρσενικῷ· φίλος

3 ληγόμενα om. BC 10 κόκχη L 11 κύριον] navis nomen 12.13 Τὰ ... εἴη ὀξύνεται om. BC 14 ἰακχή ἀλωχή BC ἀλυχή aut ἀμυχή coniecerat Lob. Proll. 339 16 σαμαρίχη Theognost. 118, 17 σαμβρίχη L 17 Fallitur. Ap. St. Byz. 616, 19 legimus Τεράψη.

φίλον, κοῦφος κοῦφον, καλός καλόν, χρυσοῦς χρυσοῦν. τὸ δὲ εἷς ἓν μονοσύλλαβον.

Πᾶν οὐδέτερον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Σ γενόμενον ἀπὸ ἀρσενικοῦ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει τῷ ἀρσενικῷ· μέγας μέγα, λειπόπατρις λειπόπατρι, ταχύς ταχύ, ἥμισυς ἥμισυ.

Πᾶν εἰς ΟΝ ἐπιθετικὸν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον τοῖς εἰς ΟΣ λήγουσιν ἀρσενικοῖς τούτων φυλάττει τὸν τόνον· φιλόσοφος φιλόσοφον, ἀχρεῖος ἀχρεῖον, καὶ ἀττικῶς ἄχρειος ἄχρειον.

Τὰ εἰς ΟΥΣ λήγοντα τῶν ὀνομάτων ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν· χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, εὔνους εὔνουν.

Τὰ εἰς ΩΣ λήγοντα ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν· ἀξιόχρεως ἀξιόχρεων, ἀνάπλεως ἀνάπλεων.

Τὰ εἰς ΑΣ ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν· ἅπας ἅπαν, σύμπας σύμπαν, τάλας τάλαν, μέλας μέλαν.

117 Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΕΙΣ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὐδέτερα εἰς ΕΝ λήξαντα ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον φυλάττουσι, οὐ μὴν δὲ τὸν αὐτόν· φωνήεις φωνῆεν, αὐδήεις αὐδῆεν.

Τὰ εἰς ΕΣ οὐδέτερα τῶν εἰς ΗΣ ὀξυτόνων ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς· εὐσεβής εὐσεβές, ἀληθής ἀληθές (καὶ ἄληθες παρ' Ἀττικοῖς τὸ ἐπίρρημα), ἑξαετής ἑξαετές, τριέτης τριέτες.

7 Suspicor ΟΝ σύνθετον οὐδέτερον 8 φυλάσσει A 26 27 ἑξαετὴς ἑξαετὲς BC cf. Herod. pros. Il. B 765.

Τὰ βαρύτονα εἰς ΗΣ ἔχοντα δὲ οὐδέτερα εἰς ΕΣ ἢ προπερισπώμενα αὐτὰ ἔχει ἢ προπαροξύτονα.

Τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ΗΡΗΣ ἔχει προπερισπώμενα· ὀλιγήρης ὀλιγῆρες, θυμῆρες θυμῆρες (τὸ δὲ θυμαρές ἀπὸ τοῦ θυμαρής γέγονε), ξιφήρης ξιφῆρες, πλήρης πλῆρες.

Τὰ διὰ τοῦ ΩΔΗΣ, εἰ ἔχει οὐδέτερα, προπερισπώμενα αὐτὰ ἔχει· εὐώδης εὐῶδες, γεώδης γεῶδες.

Ἔτι καὶ τὰ διὰ τοῦ ΩΡΗΣ· νεώρης νεῶρες, αὐτώρης αὐτῶρες. καὶ τὰ παρὰ το „ὀλῶ“ συντεθειμένα· ἐξώλης ἐξῶλες, πανώλης πανῶλες. τα δὲ ἄλλα προπαροξύνονται, ἐξαιρέτως τὰ παρ' οὐδετέρων συντεθέντα βαρύτονα· εὐμήκης εὔμηκες, κακοήθης κακόηθες, μεγακήτης μεγάκητες. καὶ τὰ παρὰ τὸ ΗΚΗΣ· ταννήκης τανύηκες. καὶ τὰ παρὰ τὸ ΑΔΗΣ καὶ ΑΡΚΗΣ· αὐθάδης αὔθαδες, αὐτάρκης αὔταρκες. τὸ μέντοι ποδάρκης βαρύτονον ἔχει τὸ ποδαρκές οὐδέτερον ὀξυνόμενον.

Τὰ παρὰ τὸ ΑΝΤΗΣ οὐδέτερα προπαροξύνονται· 118 κατάντης κάταντες, προσάντης πρόσαντες, ἀνάντης ἄναντες, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὰ εἰς ΟΝ μετοχικὰ ὁμοτονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς· ὁ λαβὼν τὸ λαβόν, ὁ φαγὼν τὸ φαγόν.

Τῶν εἰς ΩΝ βαρυτόνων τὰ οὐδέτερα ὁμοτονοῦσι ταῖς κλητικαῖς τῶν ἀρσενικῶν· ὁ σώφρων ὦ σῶφρον καὶ τὸ σῶφρον, ὁ ἀγνώμων ὦ ἄγνωμον καὶ τὸ ἄγνωμον.

1—6 Una sectio in A 4 5 θυμαλγές ... θυμαλγής L 10 ὅλω L cf. 29, 1 15 ΗΚΗ L 26 ἀγνῶμον bis L em. Goettl. de acc. 330.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΗΝ εἰς ΕΝ οὐδέτερα ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς· ἄρσην ἄρσεν, τέρην τέρεν.

Τὰ εἰς Α λήγοντα οὐδέτερα βαρύνεται ἢ προπερισπᾶται κατὰ τὸν κανόνα· στόμα αἷμα βῆμα. καὶ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται· ποίημα ὄρυγμα εὕρημα.

Τὸ κάρη οὐδέτερον ἀπὸ τοῦ κάρα γέγονεν. τὸ δὲ καρή ὀξύτονον θηλυκόν ἐστι.

Τὰ εἰς Ι μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται· μέλι κίκι (εἶδος ἐλαίου) κόμι (τὸ κομίδιον) πέπερι κιννάβαρι σίνηπι. τὸ δὲ τρόφι ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γέγονεν.

Τὰ δὲ εἰς Ι ἐπιθετικὰ ὁμοτονεῖ τοῖς ἀρσενικοῖς· λειπόπατρις λειπόπατρι.

Τὰ εἰς Υ μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται· δόρυ γόνυ μέθυ δάκρυ πῶυ ἄστυ νᾶπυ (τὸ σίνηπι).

Τὰ εἰς ΛΕΟΝ ὀξύνεται· Χαλεόν ἐλεόν (ἡ μα-
119 γειρικὴ τράπεζα). εἰ δὲ μὴ ἔχουσι τὸ ΛΕ, προπαροξύνονται· ὄστρεον ὄρνεον δένδρεον. τὸ δὲ ὀστέον παροξύνεται ὡς δισύλλαβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵστημι στέον καὶ ὀστέον.

---

4 βῆμα, ὄρυγμα, εὕρημα. καὶ **L** 5 ποίημα. τὸ κάρη **BC** ποίημα. Τὸ κάρη **A** Theognosti 120, 25 verba indicio sunt in hoc tmemate etiam de κάρα disputasse nostrum 10 κίλι **L** κῆκι Theognost. 120, 28. κόμμι τὸ κομμίδιον **C** κόμι **A** Theognost. 120, 29 18 κολεόν Herod. πμλ. 38, 1, ubi Χαλεόν corr. Lehrsius. Ac Χαλεόν ἡ πόλις Theognost. 121, 3.

Τὰ εἰς ΟΝ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Ι μόνῳ ἢ τῇ ΕΙ διφθόγγῳ βαρύνεται· μνίον ῥίον σίον (λαχάνου εἶδος) ἴον ὅριον κρεῖον (ἀγγεῖον κρεῶν) εἶον (τὸ εἰς τὸ ἰέναι ἐπιτήδειον).

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΝ τριβράχεα ὑποκοριστικὰ προπαροξύνεται· κτένιον πτύχιον πόδιον θρύνιον. εἰ μέντοι ἡ πρώτη τούτων μακρὰ ὑπάρχοι, ὑπεσταλμένων τῶν διὰ τοῦ ΔΙΟΝ παρηγμένων, παροξύνεται· κλειδίον παιδίον δᾳδίον· οὐ γὰρ διὰ τοῦ ΔΙΟΝ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ΙΟΝ· τὸ γὰρ Δ τοῦ πρωτοτύπου ἐστίν. ἔτι σφηκίον χαρτίον ὠτίον. τὸ δὲ φρούριον προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ὑποκοριστικόν.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΝ τρισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ Ι Ρ ἢ Δ, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, προπαροξύνεται· ἴκριον (τὸ σανίδωμα) ἴτριον ὄσπριον ἔριον μείλιον (τὸ δῶρον) τρύβλιον. τὸ δὲ θηρίον ἔχει τὸ Η καὶ ὑποκοριστικόν ἐστιν. ἔτι τὰ βιβλίον καὶ σμιλίον.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΝ τρισύλλαβα κύρια προπαροξύνονται· Ἴλιον Δέριον Ῥήγιον Ἴσθμιον.

Τὰ διὰ τοῦ ΝΙΟΝ ἔχοντα πρὸ τοῦ Ν σύμφωνον προπαροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι ἡ πρώτη τὸ Α (μὴ) μεθ᾽ ἑτέρου φωνήεντος, ἄνευ τῶν ὑποκοριστικῶν· παίμνιον δέμνιον παίγνιον (τὸ γὰρ Α οὐκ ἔστι μό-

4 εἶναι L em. Theognost. 121, 18 Lob. Path. El. 71 9 δαιδίον L 11 σφηνίον BC σφηρίον Theognost. 122, 11 βουριόν BC quod Κούριον esse nequit, βούριον vel βύριον esse potest 16 τρίβλιον BC 17 σμηλίον L σμηνίον Goettl. 233 cf 124, 14 19 δέριον L Δώριον Theognost. 122, 31 Δέῤῥιον? 21 μὴ addidi.

νον) φέρνιον (ἡ σπυρὶς τῶν ἰχθύων). τὸ δὲ ἀμνίον παροξύνεται καὶ τὸ σκύμνιον.

120. Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΝ τρισύλλαβα ἔχοντα δίφθογγον ἐν τῇ ἀρχούσῃ προπαροξύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά· φρούριον παίγνιον ποίμνιον. τὸ δὲ σχοινίον κρουνίον ὑποκοριστικά. τὸ δὲ ὤνιον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΟΝ τρισύλλαβα προσηγορικὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ Ι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἓν οὐκ ἔστιν ἀμετάβολον, παροξύνεται· ἰσχίον ἱστίον. τὸ σίλφιον καὶ φόρμιον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΙΟΝ προπαροξύνεται· λήϊον νήϊον σημήϊον μνημήϊον.

Τὰ διὰ τοῦ ΔΙΟΝ ἀπὸ παραγωγῆς ἔχοντα τὸ Δ προπαροξύνεται· μύδιον κώδιον βούδιον βιβλίδιον. τὸ δὲ παιδίον κλειδίον δᾳδίον ... ἐκ παραγωγῆς.

Πᾶν εἰς ΟΝ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μονογενὲς κύριον ἢ προσηγορικὸν ἢ ὑποκοριστικὸν προπαροξύνεται· Περγάντιον Αἰάντιον Βυζάντιον ἀρτοπάλιον πλοιάριον.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΟΝ μονογενῆ τρισύλλαβα προπαροξύνεται· Ἡραῖον (τὸ τέμενος) ἔλαιον Δίρκαιον Κίρκαιον τρόπαιον (καὶ τροπαῖον ἀττικῶς). τὸ δὲ ἀρχαῖον προπερισπᾶται.

---

1 πυρίς L em. Theognost. 123, 10   2 σκάμνιον Goettling. 233   10 11 ἱστίον .. φόρκιον L   16 Imo οὐκ ἐκ. vel οὐκ ἀπὸ   21 ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς L   22 Δίκαιον L em. Unger parad. Theb. 382 Theognost. 127, 8   24 ἀρχαῖος L.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΟΝ μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται· Ἀθήναιον (τὸ τέμενος) Διλύβαιον κεφάλαιον περιβόλαιον, χωρὶς τοῦ Χαλαστραῖον (νίτρον) καὶ Στεφαναῖον καὶ Ἠλακαταῖον καὶ Κανασταῖον.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΙΟΝ τρισύλλαβα προπαροξύνεται κύ- 121 ρια ὄντα· Βούδειον Χλούνειον Σίγειον.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΙΟΝ τρισύλλαβα προπαροξύνονται, εἰ ἡ πρὸ τέλους συλλαβὴ εἰς φωνῆεν λήγοι· Ὄνειον κόνειον γένειον δάνειον. τὸ δὲ κοινεῖον προπερισπᾶται καὶ λυχνεῖον καὶ πορνεῖον οὐ μόνον ἔχοντα τὸ Ν.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΙΟΝ μονογενῆ τρισύλλαβα χωρὶς τῶν εἰρημένων προπερισπᾶται· πορθμεῖον στοιχεῖον ἀγγεῖον γραφεῖον ᾠδεῖον σημεῖον.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΙΟΝ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μὴ ὄντα ἐπὶ μηνῶν ἢ κύρια προπερισπῶνται, ἁπλᾶ ὄντα ἢ παρασύνθετα· θωρακεῖον πανδοκεῖον διδασκαλεῖον βαλανεῖον ἐλεγεῖον. τὸ δὲ κηρύκειον τὸν τοῦ κηρύκειος τόνον ἐφύλαξε. τὸ δὲ αὐτόκειον καὶ ἄλλα σύνθετα προπαροξύνεται, καὶ τὰ κτητικά, ὥσπερ τὰ ἀρσενικά· Ἡράκλειον Αἰάκειον Διοσκό-

---

3 χαλουστραῖον A χαλκουστραῖον BC (h. e. χαλούστραῖον, superscr. α) em. Theognost. 127, 22 Goettling. 235 ἰατρός L quod aut ἄκρον scribendum cum Goeltlingo aut νίτρον e Theognosto; Χαλάστραῖον νίτρον Meinekius 4 ἠλεκταῖον BC cf. Theogn. l. l. 5 κασταῖον L em. idem. Cf. Meinek. St. Byz. 110, 5 10 κώνειον Theogn. 128, 6, utrumque dicitur κυνεῖον idem 128, 18 18 19 πανδοχεῖον .. ἐκλογεῖον Theogn. 128, 31. 34 21 σύνθετα — κτητικὰ bis exstant in B.

ρειον. τὸ δὲ Ἡφαιστεῖον προπερισπᾶται καὶ τὸ Κορυβαντεῖον (ναὸς τῶν Κορυβάντων).

Τὰ εἰς ΟΝ καθαρὸν παραληγόμενα τῷ Υ βαρύνεται· πτύον βρύον πῦον (τὸ ἔμπυον, τὸ καὶ πυός) λέπυον γήθυον (τὸ ἀμπελόπρασον).

Τὰ εἰς ΟΝ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΟΙ διφθόγγῳ ὀξύνεται· Κλοιόν (ὄρος) βοιόν ϐοιόν (τὸ αἰδοῖον). τὸ δὲ πλοῖον προπερισπᾶται ὡς πάσχον διαίρεσιν αἰολικῶς· πλόϊον γὰρ λέγεται.

122 Τὰ εἰς ΟΝ δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα τῷ Ω μετὰ τοῦ Ι ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου προπερισπᾶται· ζῷον Πτῷον (ὄρος). τὸ μέντοι ᾠόν ὀξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γὰρ ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΟΝ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ τῇ ΟΙ διφθόγγῳ παραληγόμενα ἢ τῷ Ω ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν· προπαροξύνεται μέν, ὅσα σύνθετά ἐστι, ὑπεσταλμένων τῶν ἀπὸ προθέσεως· Ἀκρόθοιον ἑκατόμβοιον εἰκοσάβοιον. τὸ δὲ μητρῷον ἡρῷον προπερισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. τὸ δὲ περίστῳον προπαροξύνεται· τὸ δὲ πρόστῳον προπερισπᾶται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς ΟΝ, πρὸ τοῦ Ο σύμφωνον

---

4 πύος L πυός schol. Arist. Pac. 1150 ubi male ιε' καθόλου pro ιγ'. Etiam πῦος recte habet. 5 λέπυον suspectum, neque agnoscit Theognost. 130, 5—7 7 Κροιὸν ὄνομα ὄρους Theognost. 130, 9 Κρεῖον Callim. lav. Pall. 41. Coni. κλοιὸν (vel γλοιὸν) Κροιὸν βοιὸν τῶν πεντήκοντα ἐτῶν ἀριθμός Theogn. l. c. Βοιὸν — ἔστι δὲ Δωρικῶς πόλις οὐδετέρως λεγομένη St. Byz. 172, 19 8 πλοιόν BC 17 Ἀκράθοιον Lob. Path. El. 447 Ἀκρόθωον Herodot. VII 22.

ἔχον, ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται· χέρνιβον δάπεδον σίττυβον (τὸ μικρὸν δέρμα). παροξύνεται δὲ ταῦτα· ῥόδον ἔργον φύλλον. προπερισπᾶται δὲ ταῦτα· σῦκον φῦλον (τὸ γένος) κῶλον κῆλον μῆλον.

Τὰ δὲ μεταβολὴν γένους πεπονθότα ὀξύνεται: χαλινός χαλινόν, ζυγός ζυγόν.

Τὰ εἰς ΡΟΝ δισύλλαβα προσηγορικὰ παραληγόμενα τῷ Υ καὶ μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ ἀμεταβόλου ὀξύνεται· σφυρόν πυρόν ξυρόν. τὸ μέντοι μύρον βαρύνεται ἀπὸ ἀμεταβόλου ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ΡΟΝ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται· δῶρον σπεῖρόν (τὸ ἱμάτιον) νεῦρον φῆρον (βρῶμα θεῶν) μῆρον καὶ μηρίον: σεσημείωται τὸ πλευρόν.

Τὰ εἰς ΡΟΝ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Α ἢ τῷ Ε βαρύνεται· μέγαρον βλέφαρον γάργαρον 123 ἔντερον ἔλλερον (τὸ κακόν). τὸ μέντοι πτερόν δισύλλαβον, καὶ τὸ σαυρόν (τὸ μέλι) ἀττικῶς.

Τὰ εἰς ΡΟΝ παραλήγοντα Ο ὀξύνεται· ἀνακταρόν σκιορόν.

Τὰ εἰς ΡΟΝ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ Υ παραληγό-

---

2 σίτταβον L em. Meinek. Com. III p. 100 n. Thes. VII c. 300 A   4 κῦλον Theognost. 130, 26   10 Herod. πμλ. 38, 32 Theogn. 130, 30   13 St. Byz. 576, 5   14 δ καὶ? 19 σαρόν τὸ μυλήκορον Goettl. de acc. 230   20 Ο ἢ Ι βαρύνεται· ἀνάκτορον σκίρον L Dindorf. Thes. VII c. 396 D: coll. Theogn. 131, 6. At hoc ipsum σκίρον mendi suspectum est, cum Theognostus ὑπὲρ δύο συλλαβὰς dicat. Coni. προπαροξύνεται· ἀνάκτορον κίχορον (Lob. Proll. 271).

μενα βαρύνεται [εἴτε προπαροξύνεται]· ἄχυρον πίτυρον ἐνέχυρον πρόθυρον βούτυρον.

Τὰ εἰς ΡΟΝ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύνεται· ῥεῖθρον φίλτρον κέντρον ἄρθρον πλέκτρον ὑ(ε)ίτρον. σεσημείωται τὸ λουτρόν καὶ λοετρόν.

Τὰ εἰς ΡΟΝ ὑπερδισύλλαβα μακρᾷ παραληγόμενα προπαροξύνεται· Ἄμηρον ἄνδηρον (τῶν ποταμῶν τὸ χεῖλος) ἄλευρον φθινόπωρον.

Τὰ εἰς ΤΟΝ διβράχεα ὀξύνεται, εἰ μὴ πρὸ τέλους Ι ἔχοι μόνον· φυτόν ῥυτόν (εἶδος ποτηρίου) βοτόν [ἡ βοτάνη]. τὸ μέντοι βλίτον (ἡ βοτάνη) βαρύνεται.

Τὰ εἰς ΤΟΝ δισύλλαβα ἔχοντα σύμφωνα κατὰ σύλληψιν ὀξύνεται· Δεκτόν δρεπτόν. τὰ δὲ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται· μύρτον (ἡ μυρσίνη) γέντον (τὸ κρέας). τὸ μέντοι παλτόν (τὸ δόρυ) ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΤΟΝ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται· πρόβατον ἔγκατον ἄλφιτον γίγαρτον. τὸ δὲ ἑρπετόν ὀξύνεται. καὶ ἐνδυτόν καὶ δελτωτόν, ὡς τριγενῆ.

124 Τὰ εἰς Ρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται· ἔαρ ὕπαρ ὕδωρ ἔλδωρ δέλεαρ ὄνειαρ. τὸ δὲ πῦρ ὡς μονοσύλλαβον περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΑΣ βαρύνεται· γῆρας κρέας δέμας οὖας. ἔτι τὰ εἰς ΟΣ· τεῖχος βέλος πέλαγος

---

2 πρόθυρον abest BC 7 ἄνδειρον BC 11 ἡ βοτάνη] prius abesse malim 15 γύντον BC cf. Hesych. 25 οὖας L ὄας οὐας ὠας iungit Herod. π.μ.λ. 14, 39. Alius malit οὖδας.

ὄνειδος. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται· τὸ τετυφός πεποιηκός.

Τὰ εἰς ΕΣ μονογενῆ προπαροξύνεται· Κυνόσαργες ὅμαργες (τὸ συμφωνοῦν) πεύκαες (τὰ πικρόν) ῥώπαες (τὰ ἀλσώδες). τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά· εὐσεβές εὐγενές.

Περὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιδ'.

Τὰ μονοσύλλαβα τῶν στοιχείων περισπῶνται· εἶ μῦ νῦ ξῦ οὖ πῖ ῥῶ ταῦ φῖ χῖ ψῖ ὦ.

Πᾶν μονοσύλλαβον οὐδέτερον ἔχον φύσει μακρὰν, εἴτε ἀπαθὲς εἴη, εἴτε πεπονθὸς, περισπᾶται· πᾶν ἀπὸ τοῦ πᾶς, καὶ τὸ δῶ ἀπὸ τοῦ δῶμα, καὶ τὸ φᾶρ (τὸ ἱμάτιον) ἀπὸ τοῦ φᾶρος, καὶ κρῖ σταῖς στῆρ (τὸ στέαρ) οὖς ὦς φῶς πῦρ. τὰ δὲ ἔχοντα βραχεῖαν ὀξύνεται· ἕν, τίς τι.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς Ν λῆγον ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ὀξύνεται· Πάν (ὁ δαίμων) Ἄν (κύριον) Ζήν μήν χήν ῥήν (τὸ θρέμμα) χωρὶς τοῦ Θῶν Θῶντος (κύριον).

ῥυμ
4 ὅμαργες BC ὀμσφωνοῦν B ὀμοσυμφωνοῦν C quod fugit Thes. ὅμαργες sine explicatione ponit Theogn. 131, 29 ἀμαρές· ὁμοῦ συμφώνως Hesych. (Lob. Proll. 267). Fallitur Lob. Path. El. 345, 29. 9 10 Verba τὰ μονοσύλλαβα ... ψῖ ὦ in L post εὐγενές leguntur 9 εἶ om. BC 16 δὲ τίς BC 18 Δάν Lob. Parall. 71 19 θῶσν BC; Θῶντος non sollicitandum esse patet ex EM. 459, 55 Theognost. 132, 5.

125 Τὰ εἰς ΙΣ μονοσύλλαβα ὀξύνεται· ἶν ἴς, ῥίν ῥίς, λίς (ὁ λέων) τίς, ὅπερ συστέλλει τὸ Ι, Δίς (Διός, ὁ Ζεύς).

Τὰ εἰς Ξ μονοσύλλαβα ὀξύνεται· πλάξ δράξ γλάξ (βοτάνη γαλακτοποιός) σάρξ Λέξ (ἔθνος) φλόξ προίξ στίξ (ἡ τάξις) ὅλξ αἴξ (καὶ τοῦτο οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι), καὶ τὸ Θρᾷξ καὶ βῶξ.

Τὰ εἰς Ρ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ μονοσύλλαβα ὀξύνεται· Πάρ κάρ σήρ θήρ κήρ (ἡ θανατηφόρος μοῖρα) χείρ φθείρ φώρ (ὁ κλέπτης). τὸ μέντοι πῦρ στῆρ κῆρ (τὸ κέαρ) ὡς οὐδέτερα περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΑΣ μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἀποβολῇ τοῦ Σ τὴν γενικὴν ποιοῦσι, περισπῶνται· ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ, ὁ Θᾶς τοῦ Θᾶ, ὁ Χνᾶς τοῦ Χνᾶ, Δᾶς Βᾶς Λᾶς πᾶς (πᾶ ὁ πατήρ)· εἰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνοιτο μονογενῆ ὄντα ὀξύνεται: Πράς Ζάς (ὁ Ζεύς), Φθάς κράς (ἡ κεφαλή). τὸ μέντοι πᾶς παντός τριγενές.

Τὸ ναῦς καὶ γραῦς περισπᾶται, καὶ τὰ εἰς ΑΙΣ μονοσύλλαβα· παῖς σταῖς. τὸ δὲ δαίς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΕΙΣ μονογενῆ ὀξύνονται· μείς (ὁ μήν) κλείς κτείς. τὸ μέντοι εἷς περισπᾶται ὡς τριγενές.

Ἔτι καὶ τὰ εἰς ΟΙΣ περισπᾶται· φθοῖς οἶς.

---

1 ἴς ἶν A ῥίς ῥίν L 6 ὅλξ (sulcus) BC ὄλξ A Choerob. 344, 17 ὅλακες αὔλακες Hesychius ὦλξ (ὦλξ) αι Theognost. 132, 24 7 προπερισπῶσι L θρεξ C θραῖξ BA 9 ψάρ A πάρ BC Choerob. 84, 32. 316, 17 Κάρ Σήρ non opus 13 γραῦς BC 15 16 εἰ δὲ ... Πράς non exstant in BC 22 οἷς L em. Theognost. 134, 19.

Τὰ εἰς ΕΥΣ μονοσύλλαβα ὀξύνεται· Ζεύς Φλεύς (ὁ Διόνυσος) Νεύς (ποταμός) Δνεύς. τὸ μέντοι νεῦς (ἡ ναῦς) περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὸ γρεῦς. 126

Τὰ εἰς ΟΥΣ μονοσύλλαβα περισπᾶται· βοῦς πλοῦς ῥοῦς χ[ρ]οῦς καὶ τὸ οὖς οὐδέτερον. τὸ δὲ πούς ὀξύτονον, καὶ τὸ δούς μετοχή.

Τὰ εἰς ΗΣ κατὰ διάλεκτον γινόμενα ἐκεῖνον ἔχει τὸν τόνον, ὁποῖον καὶ τὰ πρωτότυπα· μήν μής, δαίς δής, παῖς πῆς, εἷς ἧς. τὸ δὲ κρῆς ἀπὸ τοῦ κρέας οὐδέτερον ὂν περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΗΣ μονοσύλλαβα τυχόντα φυσικῆς καταλήξεως ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ περιττοσυλλάβως κλινόμενα: Κρής σής Γνής (ὁ Ῥόδιος)· περισπᾶται δὲ τὰ ἰσοσύλλαβα· Δρῆς Τρῆς κύρια.

Τὰ εἰς ΥΣ μονοσύλλαβα περισπῶνται· μῦς δρῦς σῦς καὶ ὗς.

Τὰ εἰς Ψ μονοσύλλαβα ὀξύνεται· κνάψ (ὁ δαλός) μάψ (ὄρνεόν τι) φλέψ ἴψ (ὁ σκώληξ) λίψ Νίψ (ὄνομα κρήνης) καὶ κνίψ.

Τὰ εἰς ΩΣ ἀρσενικὰ μονοσύλλαβα περιττοσύλλαβα ὀξύνεται· Τρώς θώς πλώς (ἰχθῦς τις). τὸ μέντοι κατὰ διάλεκτον τροπῇ γινόμενον· βῶς ἀπὸ τοῦ βοῦς

---

1 φθεύς L Φεύς EM. 189, 41 Φλεύς EM. 189, 43 Herod. πρλ. 6, 11 Lob. Parall. 92 2 εὖς ποταμός L em. EM. Choerob. I 209, 7 δνεῦς B 3 εὐς ἡ C 6 ὀξυνόμενον BC 9 κρέας καὶ BC 14 δῆς ἧς L Δρῆς et Τρῆς Choerob. 43, 11 al. δρῆς τρῆς ζῆς Theognost. 134, 27 17 δειλός BC 19 κνίσσης A κρήνης Choerob. 88, 1. 24 EM. 568, 16 Hes. Phot. 299, 25 Nicodem. ap. Ducang. app. gl. 141 21 θώς om. A.

βοός, περισπᾶται. τὰ μέντοι ἰσοσύλλαβα περισπῶνται· 127 σῶς Κρῶς Γλῶς Κῶς (ὀνόματα ἡρώων) χωρὶς τοῦ ζώς· καὶ τὸ δώς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ΩΣ οὐδέτερα περισπᾶται· τὸ φῶς τὸ ὦς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῆς ὀνομαστικῆς. περὶ δὲ τῶν πλαγίων νῦν ἕπεται εἰπεῖν· καὶ πρὸ τούτου, ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη λέξεών εἰσι τόνοι, ἡ δὲ βαρεῖα συλλαβῶν.

Περὶ τόνου τῆς ἑνικῆς γενικῆς.

Βιβλίον ιϛ.

Πᾶσα γενικὴ ὀνόματος κοινὴ ἀπαθὴς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, χωρὶς εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ΘΣ δισυλλάβων γενικῶν· Αἴαντος ἐκ τοῦ Αἴας, λέβης λέβητος ἐπὶ τῆς πρώτης, ταχύς ταχέος, ὀξύς ὀξέος ἐπὶ τῆς δευτέρας, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέως, εὐγενής εὐγενέος ἐπὶ τῆς τρίτης. Τὰ μέντοι προπαροξύτονα ἐπὶ τῆς εὐθείας οὐ φυλάττει τὸν κανόνα, ἐπεὶ ἀδύνατόν ἐστι πρὸ τῶν τριῶν συλλαβῶν δοθῆναι τόνον· Ἄδωνις Ἀδώνιδος, φίλημα φιλήματος. ἔτι τὸ Ὅμηρος Ὁμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου οὐ φυλάττει, ἀλλὰ καταβιβάζει· διότι μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης κοινῶς οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις, εἰ

2 Post Γλῶς elapsum ni fallor est Τλώς 3 Δώς (Hom. h. Cer. 123) an δῶς (Hesiod. opp. 354) scribendum sit non liquet 9 γενικῆς ἑνικῆς A 11 κοινὴ L em. Choerob. II 397, 22 Gaisf. 13 μήπου Choerob. 23 κοινῶς om. BC fortasse rectius.

μὴ ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν. διὸ Ὅμηροι, ἄελλαι προπαροξύνεται, κοινῶς παραλαμβανομένης τῆς διφθόγγου ἐν τέλει λέξεως οὔσης ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ κλητικῆς, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις οὔ. οὕτω καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν· τύπτονται 128 πεποίηνται τύπτεσθαι λέγεσθαι. προστίθησι δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τὸ μητρός καὶ ἀνδρός καὶ πατρός ἀπὸ τοῦ μητέρος καὶ ἀνέρος καὶ πατέρος ἐγένετο κατὰ συγκοπήν, διὸ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, ἀκολουθήσαντα ... τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς πατέρος δαέρος ἀνέρος. ἔτι ἡμάρτηται καὶ ὁ τόνος τῆς γυναικός καὶ θυγατρός. τὸ δὲ ἴα ἰᾶς καὶ μία μιᾶς διαφορεῖ κατὰ τὸν τόνον ἔθει ἰωνικῷ, καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἰᾷ καὶ μιᾷ. πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται.

Αἱ εἰς ΟΣ δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεται· φωτός μηνός γραός παιδός ἀνδρός πατρός, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εἴη, ἢ διαστολὴν σημαίνοι, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει. „ἀπὸ συναιρέσεως μὲν", ὡς τὸ λᾶος ἀπὸ τοῦ λάαος, κράσει τῶν δύο ΑΑ

---

1 ὅμηρος, ἄελαι BC ὅμηρος ἄελλαι A Statim ineptam distinctionem librorum κοινῶς, παραλ. mutavi: nam κοινῶς idem valet atque ἀντὶ κοινῆς. Recte vero addit ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν. nam Dorienses ἄνθρωποι ἑασεῖται accinebant 3 καὶ om. BC, malim εὐθείας πληθυντικῆς καὶ 6 Cf. Herod. π. μ. λ. 34, 6 et Lehrsii adnot. p. 118, 30 9 In L lacuna non indicatur. Interciderunt verba ταῖς δισυλλάβοις γενικαῖς. Cf. 148, 21. Statim praeceperat μητέρος et θυγατέρος accinendum esse et prosodiae huius caussam esse dixerat quod ἀκολουθοῦσι τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς (συγγενέσι L em. Choerob. 403, 25) μητέρος L δαέρος recte Lob. Path. El. 258, 34 18 ἀκολουθήσει C ἀκολουθήσῃ B ἀκολουθήσει A et Choerob. II 408, 16.

εἰς ἓν μακρόν, κέαρ κέαρος καὶ κῆρος, ἔαρ ἔαρος καὶ ἦρος· καὶ πάλιν υἷις ὑΐος καὶ υἷος. τὸ δὲ Θῶνος ἀπὸ τοῦ Θῶνις Θώνιδος καὶ Θώνιος ἰωνικῶς, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶνος· ἢ ἀπὸ τῆς Θόων εὐθείας Θόωνος καὶ κράσει Θῶνος· „πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ ἑτέρου σημαινομένου“· τίνος τινός. πρόσκειται „εἰ μὴ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει“, διὰ τὸ Φθάς Φθάντος κύριον ἀκολουθῆσαν ταῖς μετοχαῖς.

Περὶ τόνου τῆς ἑνικῆς δοτικῆς.

129 Πᾶσα δοτικὴ ἑνικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ ἑνικῇ καὶ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· καλοῦ καλῷ, φωτός φωτί, ἀνδρός ἀνδρί, μητρός μητρί, τινός τινί, κηρός κηρί. πρόσκειται „ἰσοσυλλαβοῦσα“ διὰ τὸ παχέος παχεῖ, ἥτις διὰ τὴν συναίρεσιν οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ· τὸ δὲ παχέϊ ἰσοσυλλαβεῖ. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ ἔχουσαι τὸ Ι προπαροξύνονται, εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ· ὁ πολυπάταγος τοῦ πολυπατάγου τῷ πολυπατάγῳ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν πολυπάταγι ἀναβιβάζει· (αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσιν· ὀπίσωθεν ὄπισθεν, ὁμόπατρος ὄπατρος. τὸ δὲ πατρός καὶ ἀνδρός καὶ τὸ μητρός συγκοπέντα ἠκολούθησε τῷ χαρακτῆρι τῶν εἰς ΟΣ δισυλλάβων γενικῶν). τὸ δὲ κλάδος κλάδου κλάδῳ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν κλαδί καταβιβάζει διὰ τὴν δισυλλαβίαν, καθ' ὁμοιότητα τῷ μηνί

1 καὶ κῆρος om BC 3 Θῶνις om. L 4 κράσει L κατὰ συγκοπήν scripsi τοῦ Θώνιος L τῆς Θόων scripsi 4-5 κατὰ συγκοπὴν L Θόωνος καὶ κράσει Θῶνος ego. Cf. EM. Choerob. 410. Similiter locum correxit Lob. Path. El. 292 13 ἰσοσυλλάβως L 22 24 δυσυλλαβία et δυσυλλαβίαν BC.

καὶ παιδὶ καὶ ἀνδρί, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὑρεθῇ (ἢ) πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει, ὡς εἴρηται.

Δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν· „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ΝΗ θηλυκῶν φύσει μακρᾷ παραληγομένων“, οἷον· ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ *ὑσμῖνι*, ἡ Δωδώνη τῆς Δωδώνης τῇ Δωδώνῃ καὶ *Δωδῶνι*.

Περὶ τόνου τῆς ἑνικῆς αἰτιατικῆς.

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς Α δισυλλάβων· ἀβλῆτος *ἀβλῆτα*, λιμένος *λιμένα*, Διομήδεος *Διομήδεα*, καλοῦ *καλόν*, εἰ (καὶ) μὴ τὸν αὐτὸν 130 φυλάττει τόνον διὰ τὸν κανόνα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. τὸ μέντοι Ὁμήρου *Ὅμηρον* διαφορεῖ· διότι ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ καταβιβάζει, μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης. σημείωσαι τὸ γυναικός *γυναῖκα* καὶ θυγατρός θυγατέρα καὶ *θύγατρα*, ἀναβιβάζουσιν· ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς Α λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν· Αἴαντος *Αἴαντα*. τὸ δὲ *τινά* ὀξύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ *τίνα*. τὸ δὲ *Ἐρετριᾶ* καὶ *Πειραιᾶ* καὶ *Στειριᾶ* κατὰ κρᾶσιν τοῦ Ε καὶ Α. ἡ δὲ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα τὴν περισπωμένην ἐποίησαν, ὥσπερ εἰς τὸ πάϊς παῖς, Ἡρακλέης Ἡρακλῆς. ἐξ ὀξείας γὰρ καὶ βαρείας περισπωμένη γίγνεται. πρόσκειται τῷ κανόνι

2 ἢ om. L, habet Choeroboscus 9 ἑνικῆς ex A accessit 16 ἡ γενικὴ deest BC 18 θυγατέρα καὶ om. BC 21 22 πειρεᾶ καὶ στειρεᾶ L.

„πλὴν τῶν εἰς Α ληγουσῶν δισυλλάβων αἰτιατικῶν", διότι αὗται μόναι βαρύνονται· μῆνα φῶτα, τῶν γενικῶν αὐτῶν ὀξυνομένων.

Αἱ μέντοι εἰς Ν λήγουσαι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ μακρὰν ἔχουσαι τὴν λήγουσαν περισπῶνται· μῦν σῦν δρῦν λῖν ναῦν γραῦν γῆν θεῦν (τὴν θεόν κατὰ κρᾶσιν) κλεῖν.

Περὶ τόνου τῆς κλητικῆς.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν, διὰ τὸν κανόνα τοῦ τόνου· Αἴας Αἶαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ. ὁ γὰρ Αἴας παροξύνεται· μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. τὸ δὲ Αἶαν προπερισπᾶται, τοῦ ΑΝ
131 βραχέος ὄντος. πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχέος ἐν ἑνὶ μέρει οὖσα περισπᾶται. τὸ δὲ Ἀχιλλεύς ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ΕΥΣ κοινῶς ὀξύνονται. ἡ δὲ κλητικὴ περισπᾶται. πᾶσα γὰρ δίφθογγος.

Περὶ τόνου τῆς δυϊκῆς εὐθείας.

Αἱ εἰς Ε λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν δυϊκῶν ὁμότονοί εἰσι τῇ εἰς Α ληγούσῃ αἰτιατικῇ ἑνικῇ· ἀβλῆτα ἀβλῆτε, λιμένα λιμένε, γυναῖκα γυναῖκε, θυγατέρα θυγατέρε. προστίθεται τῷ κανόνι „εἰ μὴ ἄλεκτος εὑρεθῇ

4—7 Herod. pros. Il. Δ 480 6 θέσιν L, em. Choerob. 421, 28 10 εἰ om. C 12 ὀξύνεται L 13 ἂν L 19 ΑΙ L, em. Choerob. Ex eodem 430, 13 apparet post δίφθογγος (lin. 17) nonnulla intercidisse.

[τουτέστιν εἰ μὴ λέγεται] ἡ εἰς Α λήγουσα αἰτιατική". τότε γὰρ ἡ εὐθεῖα λήγουσα εἰς Ε ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ· μάντεως μάντεε, τείχεος τείχεε, πόλεως πόλεε.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ὀξυτόνων γενικῶν"· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐχ ὁμοτονεῖ· μυός μύε, συός σύε, δρυός δρύε, λιός λίε.

Αἱ εἰς Α λήγουσαι εὐθεῖαι δυϊκαὶ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ ἑνική· ἀέλλης ἀέλλα, θυέλλης θυέλλα, Ὁμήρου Ὁμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, καλοῦ καλώ, εἰ καὶ μὴ διὰ τὸν κανόνα τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ γὰρ δυϊκὴ εὐθεῖα ἀπέστραπται τὴν περισπωμένην· σοφώ ἀγαθώ, ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ ἐπὶ τέλους μακροκατάληκτος περισπᾶται. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι.

Περὶ τόνου τῆς δυϊκῆς γενικῆς.

Ἡ γενικὴ δυϊκὴ εἰς ΑΙΝ λήγουσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ· Πέρσα Πέρσαιν, Αἰνεία Αἰνείαιν· οὐ πᾶσα δὲ τὸν αὐτόν· ποιητά γὰρ ποιηταῖν, καλά 132
καλαῖν διὰ τὸν κανόνα.

Ἔτι αἱ εἰς ΟΙΝ ὁμοτονοῦσι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ εἰς Ω· καλλίστω καλλίστοιν, ἐρήμω ἐρήμοιν· οὐ πᾶσα δὲ τὸν αὐτόν· καλώ γὰρ καλοῖν διαφορεῖ. καὶ σοφώ σοφοῖν, καὶ ..., χωρὶς τοῦ ἄμφω ἀμφοῖν, καὶ δύο δυοῖν καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ, ὥς φασι, κατὰ τροπὴν τοῦ Ο εἰς Ε.

---

1 ταυτέστι μὴ L, expressi Choerob. 2 λήγουσα om. BC 15 Cf. Bekk. Anecd. III 1250 23 Lacunam non indicant L 24 φάσιν BC ἐπὶ ... φασί non agnoscit Choerob.

Εἰ δὲ ἡ εἰς ΟΙΝ γενικὴ ὑπὸ εὐθείας τῆς εἰς Ε γίνοιτο, τότε ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ πληθυντικῇ· ἀνδρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν (ἐπὶ ἀνδρῶν, φώτων δὲ φώτοιν ἐπὶ πυρσῶν), πάντων πάντοιν, χειρῶν χειροῖν καὶ χεροῖν, παίδων παίδοιν.

Περὶ κλητικῆς.

Πᾶσα κλητικὴ δυϊκὴ καὶ πληθυντικὴ ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς εὐθείας.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ΕΣ λήγουσα ὁμοτονεῖ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν· Ἕκτορε Ἕκτορες, Αἴαντε Αἴαντες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρε μητέρες.

Αἱ εἰς ΟΙ εὐθεῖαι ὁμοτονοῦσι τῇ ἑνικῇ εὐθείᾳ· Ὅμηρος Ὅμηροι, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, πλησίος πλησίοι, καλός καλοί, χρυσοῦς χρυσοῖ.

Ἔτι αἱ εἰς ΑΙ εὐθεῖαι μονογενεῖς οὖσαι ὁμοτονοῦσι τῇ ἑνικῇ εὐθείᾳ· κοχλίας κοχλίαι, τοξότης τοξόται, μοῦσα μοῦσαι, ἄελλα ἄελλαι, Ἀτρείδης
133 Ἀτρεῖδαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν διὰ τὸν κανόνα· ἡ γὰρ ΑΙ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται.

Αἱ εἰς ΑΙ εὐθεῖαι παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν· τύπτοντες τύπτουσαι, χαρίεντες χαρίεσσαι, ταχέες ταχεῖαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τόνον· ἐναντίοι ἐναν-

6 Lemma περὶ κλητικῆς deest BC 10 Desiderantur quae porrigit Bekk. 1197 18 μοῦσαι ὅτι μοῦσα C.

τίαι, Βυζάντιοι Βυζάντιαι, ἥμεροι ἥμεραι (τὸ τριγενές, ἡμέραι δὲ τὸ μονογενές). οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (προ)παροξύνουσί τινα μονογενῆ· ἥμεραι εὐπράξιαι τιμώριαι αἴτιαι.

Αἱ εἰς Α λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν οὐδετέρων τριγενεῖς μὲν οὖσαι ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν· φίλοι φίλα, ἐναντίοι ἐναντία, ἅγιοι ἅγια, δίκαιοι δίκαια, τύπτοντες τύπτοντα. μονογενεῖς δὲ οὖσαι, εἰ μὲν ἀπὸ ἰσοσυλλάβων γενικῶν, ὁμοτονοῦσι τῇ ἑνικῇ εὐθείᾳ· ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, λουτρόν λουτρά. εἰ δὲ ἀπὸ γενικῶν περιττοσυλλάβων ὦσι, βαρύνονται· πῦρ πυρός πύρα, φίλημα φιλήματος φιλήματα, οὖς ὠτός ὦτα, φῶς φωτός φῶτα.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς γενικῆς.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ΕΣ λήγουσα δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων περισπᾷ τὴν ἰδίαν γενικήν· χῆνες χηνῶν, μῆνες μηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν. πρόσκειται „δισύλλαβος“ διὰ τὰ ὑπερδισύλλαβα· Αἴαντες Αἰάντων, Λάχητες Λαχήτων παροξυτόνως. πρόσκειται „ὀνόματα“ διὰ τὰς μετοχάς· δόντες δόντων, στάντες στάντων. σεσημείωται ταῦτα μὴ περισπασθέντα· Τρῶες Τρώων, τίνες τίνων, πάντες πάντων, παῖδες παίδων, θῶες 184
θώων, κρᾶτες κράτων (αἱ κεφαλαί) δᾷδες δᾴδων, λᾶες λάων, δμῶες δμώων. χωρὶς δὲ τούτων εἰσὶ

3 (προ) Goettling. de acc, 111 9 μὴ E μὲν Choerob. 12 φιλήματος om. HC 17 μῆνες μηνῶν ex A addidi.

καὶ ἕτερα· σέες σέων (ἐπὶ τῶν σκωλήκων) καὶ φῴδων οὐδένῳν Φθάντων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ ὅλων τῶν σεσημειωμένων, ὅτι τὰ εἰς ΘΣ λήγοντα μονοσύλλαβα κατὰ τὴν γενικὴν, τὰ μὲν ὀξύτονα, ἐὰν διὰ συμφώνων κλίνοιντο, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν πληθυντικήν· σής σητός σῆτες σητῶν, Κρής Κρητός Κρῆτες Κρητῶν. ἐὰν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ΟΣ κλιθῶσι, βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν πληθυντικήν· Τρώς Τρωός Τρῶες Τρώων, δμώς δμωός δμῶες δμώων. τὸ δὲ τίνων εἰς διαφορὰν τῶν τινῶν, καὶ τὰ κράτων (τῶν κεφαλῶν) εἰς διαφορὰν τῶν κρατῶν ἀπὸ τοῦ κράτος (ἡ ἀρχή). τὸ δὲ φῴδων καὶ δᾴδων ἀπὸ τῶν φωΐδων καὶ δαΐδων.

Τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται. ἐὰν μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ΟΣ κλίνοιτο, περισπῶσι τὰς γενικὰς πληθυντικάς· μῦς μυός μύες μυῶν, βοῦς βοός βόες βοῶν, δρύες δρυῶν, σύες συῶν. ἐὰν δὲ διὰ συμφώνου, βαρύνονται· παῖς παιδός παῖδες παίδων, πάντες πάντων. τὸ δὲ λάων ἐβαρύνθη εἰς διαφορὰν τῶν λαῶν.

Ἔτι αἱ εἰς ΑΙ λήγουσαι πληθυντικαὶ εὐθεῖαι ἀρσενικαὶ μὲν οὖσαι περισπῶσι τὴν ἰδίαν γενικήν· Ὀρέσται Ὀρεστῶν, τοξόται τοξοτῶν, Ἀτρεῖδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεῖαι Αἰνειῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλούνων καὶ
135 χρήστων καὶ ἐτησίων. θηλυκαὶ δὲ οὖσαι, εἰ μὲν μονογενεῖς ὦσι, περισπῶσι τὰς ἰδίας γενικάς· μοῦσαι μουσῶν, ἄελλαι ἀελλῶν, κλίναι κλινῶν, πλὴν

2 φθάντων] imo Φθάντων 6 Exeidit cautio de φρητῶν 12 κρατὸς L 18 συμφώνων BC.

τοῦ ἀφύαι ἀφύων, εἰς διαστολὴν τῶν ἀφυῶν. εἰ δὲ παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ἐὰν ὁμοφωνήσωσι τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ· οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων αἱ Ῥόδιαι τῶν Ῥοδίων, μία φωνὴ καὶ εἷς τόνος, οἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίων αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίων, οἱ ἅγιοι τῶν ἁγίων αἱ ἅγιαι τῶν ἁγίων. εἰ δὲ παραλλάξωσι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν πληθυντικὴν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τὸν τόνον παραλλάσσει καὶ περισπῶνται αἱ γενικαὶ θηλυκαί· οἱ μέλανες τῶν μελάνων αἱ μέλαιναι τῶν μελαινῶν, οἱ τάλανες τῶν ταλάνων αἱ τάλαιναι τῶν ταλαινῶν, οἱ γράψαντες τῶν γραψάντων αἱ γράψασαι τῶν γραψασῶν. ὅτε δὲ κατὰ διάλεκτον ἡ γενικὴ τροπὴν ὑπομένει τοῦ ΩΝ εἰς ΑΝ, περισπᾶται· κυανεᾶν ἀμφοτερᾶν. τὰ δὲ οὐχ ὁμοτονοῦντα ταῦτα· πόρνοι πόρνων πόρναι πορνῶν, βάκχοι βάκχων βάκχαι βακχῶν, ὄχθοι ὄχθων ὄχθαι ὀχθῶν, πέτροι πέτρων πέτραι πετρῶν, χῆροι χήρων χῆραι χηρῶν, κοῦροι κούρων κοῦραι κουρῶν. ἐπὶ τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ πληθυντικαὶ περισπῶνται, καίπερ τῶν ἀρσενικῶν ὁμοφωνούντων καὶ βαρυνομένων, ὅτι τὰ θηλυκὰ ὡς μονογενῆ περιεσπάσθησαν. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν ἐγένοντο, ἀλλὰ τὰ ἀρσενικὰ ἐξ αὐτῶν, οὕτω καὶ παιδίσκοι παιδίσκων καὶ παιδίσκαι παιδισκῶν.

Αἱ εἰς ΕΣ εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ὑπερδισύλλαβοι μὲν οὖσαι βαρύνουσι τὰς ἰδίας γενικάς· Αἴαντες Αἰάν-

---

4 αἱ ῥόδιαι τῶν ῥοδίων om. BC 6 7 οἱ ἅγιοι ... ἅγιαι τῶν ἁγίων A αἱ ῥόδιαι τῶν ῥοδίων BC 16 17 βάκχαι βακχῶν om. BC.

136 των, Θόαντες Θοάντων, Λάχητες Λαχήτων, χωρὶς τοῦ γυναῖκες γυναικῶν καὶ θυγατέρες θυγατρῶν, ἑπόμεναι τῷ τόπῳ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς ἑνικῆς, καὶ χωρὶς τῶν παρ' Ἀθηναίοις ἀριθμητικῶν τοῦ χιλιάδων καὶ μυριάδων. ταῦτα γὰρ παρ' αὐτοῖς περισπῶνται, παρ' ἡμῖν δὲ βαρύνονται.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐὰν εὑρεθῶσιν ὁμοφωνοῦσαι ἀπὸ τῶν εἰς ΕΣ πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ ... γενικαῖς ἀρσενικῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς, οἷον· οἱ Ἡλιάδαι τῶν Ἡλιαδῶν αἱ Ἡλιάδες τῶν Ἡλιάδων, οἱ Δαναΐδαι τῶν Δαναϊδῶν αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων, οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμιδῶν αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων. ἐν τούτοις αἱ τῶν ἀρσενικῶν γενικαὶ περισπῶνται, αἱ δὲ τῶν θηλυκῶν βαρύνονται.

Αἱ μέντοι εἰς ΕΕΣ εὐθεῖαι καὶ ΕΙΣ κατὰ διαίρεσιν γινόμεναι περισπῶσι τὴν συνῃρημένην γενικὴν πληθυντικήν· οἱ Δημοσθένεες καὶ Δημοσθένεις τῶν Δημοσθενέων καὶ Δημοσθενῶν, εὐσεβέες εὐσεβεῖς εὐσεβέων εὐσεβῶν. τὸ δὲ δυσώδων παραλόγως ἐβαρύνθη. καὶ τὸ τριήρων οἱ μὲν βαρύνουσιν οἱ δὲ περισπῶσιν, ὥσπερ καὶ αὐτάρκων καὶ τὸ συνήθων καὶ κακοήθων βαρύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιρρήματα.

Αἱ μέντοι ὑπολειπόμεναι πληθυντικαὶ γενικαί, αἱ μὴ ὑποπίπτουσαι τούτοις τοῖς κανόσιν ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τοῦ δυϊκοῦ· φίλοιν φίλων, ἀνθρώποιν ἀν-

12 δαναΐδων, αἱ L 16 ΕΣ L 20 Lehrs Arist. stud. 262 25 26 αἱ μὲν L

θρώπων. καὶ οὕτως αἱ εἰς ΟΙ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνουσι τὰς γενικάς· 137 δοῦλοι δούλων, κοῦφοι κούφων, νυμφίοι νυμφίων, Ὅμηροι Ὁμήρων, τίμιοι τιμίων. αἱ δὲ εἰς ΟΙ εὐθεῖαι ὀξύτονοι περισπῶσι τὰς γενικὰς αὐτῶν· σοφοί σοφῶν, καλοί καλῶν, χρυσοῖ χρυσῶν.

Αἱ δὲ εἰς Α οὐδέτεραι, εἰ μὲν εἰσι τριγενεῖς, ὁμότονον ἔχουσι τὴν γενικὴν αὐτῶν τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν· φίλοι φίλων φίλα φίλων, κοῦφοι κούφων κοῦφα κούφων, σοφοί σοφῶν σοφά σοφῶν. εἰ δὲ εἰσι μονογενῆ τὰ ὀνόματα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ αἱ γενικαὶ αὐτῶν ἔχουσιν, εἰ καὶ μὴ ... τὸν αὐτόν· τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ ὀστᾶ τῶν ὀστῶν, τὰ κανᾶ τῶν κανῶν. ἐὰν δὲ αἱ ὀνομαστικαὶ βαρυνθῶσι, καὶ αἱ γενικαὶ αὐτῶν ὁμοίως· ὀστέα ὀστέων; γοῦνα γούνων. ποιήματα ποιημάτων, κέρατα κεράτων. καταβιβάζουσι δὲ τὸν τόνον ἔνια, μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης.

Περὶ τόνου τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ ἑνική· καλῷ καλοῖς, σοφῷ σοφοῖς, Μενελάῳ Μενελάοις, ἀέλλᾳ ἀέλλαις, χωρὶς τοῦ παντὶ πᾶσι. κανὼν γάρ, ὅτι

13 πάντα inserit Lob. Path. El. p. 249 14 15 ὀστά ... κανά L 18 δὲ om. C. Praeterea exempla ποιημάτων κεράτων aptius post ληγούσης collocaveris; cf. Choerob. II 461, 20 — 462, 4 Gaisf.

πᾶσα δοτικὴ εἰς Ι ἐκφωνούμενον λήγουσα δισύλλαβος ἐπὶ μετοχῆς βαρύνεται· βᾶσι στᾶσι δοῦσι, ἐπὶ δὲ
138 ὀνομάτων ὀξύνονται· Τρωσί βουσί παισί, χωρὶς τοῦ πᾶσι, καὶ σπέσσι, καὶ ἔτι χωρὶς τοῦ μηδενί μηδέσιν καὶ οὐδενί οὐδέσιν. αἱ δὲ δοτικαὶ προσλαβοῦσαι Α παροξύνονται· πατρί πατράσιν, ἀνδρί ἀνδράσιν, υἱι υἱάσιν.

Αἱ μέντοι μεταπλασμὸν παθοῦσαι δοτικαὶ προπαροξύνονται· προβάτοις πρόβασιν, ἐγκάτοις ἔγκασιν, ἄστροις ἄστρασιν.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς αἰτιατικῆς.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς καὶ ἡ γενικὴ ἑνική· καλοῦ καλούς, Αἴαντος Αἴαντας, κοχλίου κοχλίας, εἰ μὴ συναίρεσις γένοιτο· ταχέος ταχεῖς, βραδέος βραδεῖς. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ΟΣ ὀξυτόνων γενικῶν· τότε γὰρ οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς· αἱ γὰρ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς ΑΣ λήγουσαι βραχυκατάληκτοι οὐκ ὀξύνονται, ἀλλὰ βαρύνονται. ὁμοτονοῦσι δὲ τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ οὐδέποτε ἐξυτονουμένῃ, οἷον· γυναικός γυναῖκες γυναῖκας, θυγατρός θύγατρες θύγατρας προπαροξυτόνως, καὶ φωτός φῶτες φῶτας. καὶ πάλιν ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ συμβαρύνεται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον· φῶτας ἄνδρας παῖδας, διότι φῶ-

4 πηλεῦσι L πλεῦσι Goettling. in Seebod. Misc. critt. I p. 761 σπέσσι (σπηλαίοις) Choerob. 462, 20 5 καὶ οὐδενί οὐδέσιν om. BC 5 6 προσλαλοῦσαι BC 7 υἱί L 23 συνβαρύνεται L.

τες, ἄνδρες, παῖδες. πρόσκειται „εἰς ΑΣ λήγουσαι ....“ διὰ τὸ καλάς σοφάς· κἂν γὰρ ὀξύνηται, ἀλλ' οὐ βραχυκαταληκτεῖ· μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ Α.

[Περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων.] **139**

[Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ὀνόμασι καὶ ἀντωνυμίαις καὶ ῥήμασιν καὶ ἐν ἐπιῤῥήμασι καὶ συνδέσμοις εὑρίσκεται ἐγκλινόμενα. καὶ ἐν ὀνόμασι μὲν τὸ τὶς καὶ αἱ ἑξῆς πτώσεις καὶ ἀριθμοί· ἄνθρωπός τις, ἀνθρώπώ τινε, ἄνθρωποί τινες. ἐν ἀντωνυμίαις δὲ τὰ σημαίνοντα ἀπόλυτα πρόσωπα· ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἔτυψάς με. ἐν δὲ ῥήμασι τὸ φημὶ καὶ εἰμὶ καὶ ἐστὶ καὶ τὰ ὅμοια· ἄνθρωπός εἰμι, ἄνθρωποί εἰσιν, Ἀρκεσίλαόν φημι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιῤῥήμασι τὰ ἀνταποδοτικὰ τῶν πευστικῶν, οἷον· πότε ποτὲ ἐάν ποτε, πόθεν ποθὲν ἐάν ποθεν, πόθι ποθὶ αἴ κέ[ν] ποθι. ἐν δὲ τοῖς συνδέσμοις ἐγκλίνονται ὁ τὲ καὶ ὁ νὺ καὶ ὁ ποῖ καὶ τοὶ καὶ θήν καὶ πὲρ καὶ γέ.

---

1 Excidit βραχυκατάληκτοι 2 κλὰς σαφὰς **L** cf. Choerob. 465, 27 4 Cf. Bekk. AG. III p. 1156* Haec et quae sequuntur ab ipso libri auctore profecta non esse, non magis ad liquidum perduci poterit, quam spuria esse, quae infra de signis prosodicis ab Aristophane Byzantio inventis libro XX praemittuntur. Equidem mihi, de re difficillima ut dicam quid ipse sentiam, nunc et posterior de encliticis sectio et quae p. 180. 181 Bark. de praepositionibus inchoata magis quam enucleate dicta traduntur e libro καθολικῆς προσῳδίας XXI, cuius πίναξ p. 5, 1—14 meminit, epitomatoris arbitrio huc invecta esse videntur 6 καὶ ἐν **A** καὶ om. **BC** 7 ἐν addidi 13 ἀκεσίλαόν **L** 16 17 ἐγκλίνονται deest **BC** 17 νῦ **L** ποῖ καὶ τοῖ καὶ θῆν **L** 18 πὲρ, γέ **BC** καὶ περ, καὶ γε **A**.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ἡνίκα ἔστι λέξις τετράχρονος, οὐκ ἀναπέμπει τῇ προηγουμένῃ λέξει τὸν τόνον, ἀλλὰ τῇ προηγουμένῃ συλλαβῇ· ἄνθρωπος ἡμῶν, ἔτυψας ἡμᾶς· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος πίπτει. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ λέξις τρίχρονος, ἢ δίχρονος, ἢ μονόχρονος, τότε ἀναπέμπει τῇ προηγουμένῃ λέξει τὸν τόνον κατὰ τὴν διαίρεσιν. ἡνίκα εὑρεθῇ ἡ προηγουμένη λέξις ἢ προπαροξύτονος ἢ παροξύτονος τροχαϊκὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ τυφθέντα (ἀπὸ γὰρ τοῦ τόνου ἐπὶ τὴν λήγουσαν ἀναποδίζων τροχαῖον εὑρίσκει) ἢ προπερισπωμένην μὴ ἔχουσαν τὴν τελευταίαν θέσει μακρὰν), τότε ἀναπέμπουσι τῇ προηγουμένῃ λέξει, οἷον· Ἀρκεσίλαός τε, Ὅμηρός ἐστι, γυναῖκές εἰσι, τυ-
140 φθέντά τε. πρόσκειται „μὴ ἔχουσαν τὴν τελευταίαν θέσει μακράν" διὰ τὸ φοίνιξ καὶ κῆρυξ· τούτων γὰρ προηγουμένων οὐ γίνεται ἔγκλισις· φοίνιξ ἐστὶ, κῆρυξ ἐστίν. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ λέξις ὀξύτονος ἢ περισπωμένη προηγουμένη τοῦ ἐγκλιτικοῦ, φυλάττεται ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, οἷον· Ζεύς Ζεύς τε, καλῶς καλῶς μοι; σαφῶς σαφῶς γε, κανόνος λέγοντος, ὅτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος πολλάκις ἐν τῇ συνθέσει κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, χωρὶς τοῦ τίς, οἷον· Ζεύς Ζεὺς δέ· καλός καλὸς ἄνθρωπος· σοφός σοφὸς ἀνήρ. πρόσκειται „χωρὶς τοῦ τίς", ἐπεὶ τοῦτο φυλάττει τὴν

---

13 14 τυφθέντά τε C 15 16 κῆρυξ ... φοῖνιξ .. κῆρυξ BC 17 18 ἢ προηγουμένη οὖσα περισπωμένη προηγεῖται δὲ τοῦ C 21 συνθέσει in marg. συνεπεία γρ. C συνθέσει συνεπεία AB 22 ζεὺς, ζεύς δὲ· καλὸς BC ζεύς, ζεύς δε, καλός A.

ὀξεῖαν, οἷον· *τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν.* δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέρηται στιγμὴ ἢ ἐγκλιτικόν". τότε γὰρ οὐ κοιμίζεται ἡ ὀξεῖα εἰς βαρεῖαν, οἷον· *ὠκὺς Ἀχιλλεύς·* ἐπιφερομένη στιγμῇ. οὐ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν. . . . τοῦ ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου.

Εἰ δὲ πρὸ τοῦ ἐγκλιτικοῦ εὑρεθῇ λέξις πυῤῥιχιακὴ ἀπὸ τόνου, δηλονότι ἐπὶ τὴν λήγουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ *πολλάκις,* ἢ ἰαμβικὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ *μεταμέλει,* ἢ σπονδειακὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ *Ἀτρείδης,* καὶ ἐπιφέρονται δισύλλαβα ἐγκλιτικὰ, φυλακτικὰ γίνονται τῶν ἰδίων τόνων, ὡς· *Ἀτρείδης ἐστὶ, μεταμέλει ἡμῖν, πολλάκις εἰσί.* δεῖ δὲ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ ΣΦ ἀρχομένων ἀντωνυμιῶν". αὗται γὰρ ἀναπέμπουσι τὸν τόνον τῇ προηγουμένῃ λέξει, οἷον· 141 *Ἀτρείδης σφισί, πολλάκις σφεας.* εἰ δὲ μὴ ὦσι δισύλλαβα, ἀλλὰ μονοσύλλαβα, τῷ νῷ μόνῳ γίνεται ἡ ἔγκλισις· *μεταμέλει μοι, πολλάκις τις, Ἀτρείδης τε.* ταῦτα γὰρ οὔτε τὸν ἴδιον τόνον δύνανται φυλάττειν, οὔτε ἀναπέμπουσιν αὐτὸν τῇ προηγουμένῃ λέξει.

Γίνωσκε δὲ, ὅτι οὐδὲν προτακτικὸν ἐγκλίνεσθαι δύναται· τίνι γὰρ παραπέμψουσι τὸν ἴδιον τόνον; ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἔχοντα προηγουμένην στιγμήν· πῶς γὰρ διαζεύξεως προηγουμένης ἔγκλισις γένηται; καὶ τούτου χά-

---

1 εἷς L 4 ὠκύς· A ὠκὺς .. BC 5 Desunt nonnulla. in L tamen defectus non indicatur 8 9 δηλονότι ... τόνου om. C 11 ἐπιφέροντι A ἐπιφέρον BC 16 ἀτρείδης φησι BC. πολλάκις σφέας BC 23 τινὶ BC.

ριν τὰ ἄρθρα οὐκ ἐγκλίνονται. οὐδὲ τὰ βαρυνόμενα αὐτὰ καθ' αὑτὰ ἐν τῇ συντάξει δύνανται ἐγκλίνεσθαι· τὰ γὰρ κλινόμενα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ θέλουσιν ἔχειν ἐπὶ τέλους τὸν τόνον. Ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις ἐγκλίνεσθαι δύναται· [διὸ οὔτε αἱ προθέσεις οὔτε αἱ μετοχαὶ ἐγκλίνεσθαι θέλουσιν margo]. Ὅτι τὰ μὴ ὀξυνόμενα ῥήματα οὐκ ἐγκλίνονται, καὶ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα οὐ πάντως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλίνονται.]

[Ἔτι] περὶ τῶν ἐγκλινομένων.

Πᾶν ἐγκλινόμενον μόριον ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδὲν δὲ βαρύνεται. ὀκτὼ δὲ ὄντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου τὰ πέντε ἐγκλίνονται· ὄνομα ῥῆμα ἀντωνυμία ἐπίῤῥημα σύνδεσμος. πάλιν τῶν ἐγκλινομένων τὰ μὲν χάριν κόσμου ἐγκλίνονται, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπά. ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ ΤΙΣ μόνον ἐγκλίνεται καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον· ἄνθρωπός τις,
142 ἤκουσά τινος, ἔδωκά τινι, ἐδίδαξά τινα καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτοις ΤΟΥ καὶ ΤΩΙ· ἤκουσά του, ἔδωκά τῳ. ταῦτα δὲ ἐγκλινόμενα, ὡς πρόκειται, ἀόριστά εἰσι. Τὸν δὲ κατὰ φύσιν τόνον ἔχοντα πυσματικὰ γίνονται· τίς τί-

---

3 4 κλινόμενα ... ὅτι τὰ om. **BC** 6 7 διὸ ... θέλουσιν margo **A**, om. **BC** 10 — 163, 13 sub nomine Aelii habent Bekk. AG. III 1157 sqq. 17 τὶς **L** cf. Herod. dict. solit. 19, 1 21 τοῦ καὶ τῷ **L** 22 πρόκειται] p. 148, 6 ἀοριστεύει **C** 23 πνευματικὰ **C** πευστικὰ Bekk. 1158.

νος τινι τινα. ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγκλίνεται τὸ ΦΗΜΙ καὶ ΕΙΜΙ· πεζὰς δ' ἕνδεκά φημι, τόσσον ἐγώ φημι. τούτου τὸ δεύτερον ΦΗΣ ἀνέγκλιτον. τὸ δὲ τρίτον ἐγκλίνεται· τί ΦΗΣΙΝ οὗτος; ἴσθ' ὅτε καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐγκλίνεται. ἔτι καὶ τὸ ΕΙΜΙ· Διός δέ τοι ἄγγελός εἰμι. τὸ δὲ ΕΙ ἀνέγκλιτον. τὸ δὲ .... ΕΣΤΙΝ ἐγκλίνεται· αἵματός ἐστιν ἀγαθοῦ. τοῦτο δὲ τὸ ἐστὶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύνεται· ἔστι πόλις Ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς ΟΥ ἀποφάσεως· οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. καὶ μετὰ τοῦ ΚΑΙ καὶ ΩΣ παροξύνεται· καὶ ἔστιν ἰδεῖν, ὡς ἔστιν εἰπεῖν. ὁμοίως καὶ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐγκλίνονται. καὶ ΕΣΣΙ δεύτερον ἑνικὸν ἐγκλίνεται· σχέτλιός ἐσσι γεραιέ.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν κτητικαὶ οὐδέποτε ἐγκλίνονται, ἀλλ' οὐδὲ αἱ εὐθεῖαι τῶν πρωτοτύπων. αἱ δὲ τῶν παραγώγων πτώσεις χωρὶς τῆς κλητικῆς ἐγκλίνονται, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ καὶ αἰτιατική. ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλινόμεναι καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν Ε ἀποβάλλουσιν· ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἐδίδαξάς με. αἱ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου 143
μονοσύλλαβοι οὖσαι οὐδεμίαν στοιχείου ἀποβολὴν ποιοῦσιν· ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε, καί οἱ ἐπευχόμενος, καί ἑ νέον πόλεσιν, καί μιν φωνήσας.

---

1 2 φημί καὶ εἰμί L 2 τόσον L em. Bekk. 1158, 7 3 φῆς L 5 εἰμί, L 6 εἰ L Excidisse videtur observatio de εἶς cum versu αἵματός εἰς ἀγαθοῖο 8 ἔστιν L 9 οὐ 10 καὶ καὶ ὡς L 12 ἐσσί L 13 σχέτλιος om. BC 14 — 164, 14 = Bekk. AG. III p. 1156 15 προτοτύπων L 18 πρωτοτύπου L.

Αἱ δυϊκαὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ α' καὶ β' προσώπου οὐδέποτε ἐγκλίνονται διὰ τὴν βραχεῖαν τάσιν· νῶϊν σφῶϊν· προπερισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται· τίς γάρ σφωε θεῶν, καὶ σφωϊν δὸς ἄγειν. Καὶ τὰ πληθυντικὰ τοῦ τε πρώτου προσώπου καὶ δευτέρου· ἡμῶν ὑμῶν ἡμῖν ὑμῖν ἡμᾶς ὑμᾶς τετράχρονοι οὖσαι, ἐπειδὰν ἐγκλίνωνται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνουσιν· ἤκουσεν ἥμων, ἔδωκεν ἧμιν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν οὕτως. ἀδύνατον γὰρ ὑπερβῆναι τοὺς τέσσαρας χρόνους τὴν ὀξεῖαν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου προσώπου πληθυντικαὶ ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται· καί σφων, καί σφίν, καί σφας. καὶ εὔλογόν γε οἶμαι λέγειν, ὅτι μετὰ τὴν ἔγκλισιν τὸ πάθος ἐπηκολούθησεν, ἵνα μὴ βαρύτονοι οὖσαι ἐγκλίνωνται.

Τῶν καλουμένων μονοπροσώπων μόνη ἡ αἰτιατικὴ· ἔλαβέν αὐτον. ἐγκλίνεται δὲ ἀεὶ καὶ ἡ ΜΙΝ· καί μιν φωνήσας, καὶ ἡ ΕΘΕΝ παραλόγως, διότι παράγωγος καὶ βαρύτονος. αἱ μὲν οὖν ἐγκλινόμεναι τῶν ἀντωνυμιῶν αὗταί εἰσιν, αἵτινες ὀρθοτονούμεναι μὲν ἀντιδιαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου· ἐμοῦ ἤκουσας, οὐκ ἄλλου· ἐμοὶ ἔδωκας, οὐκ ἄλλῳ· ἐμὲ ἐδίδαξας, οὐκ ἄλλον. ἐγκλινόμεναι δὲ ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν· ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι. καὶ ἡ μὲν γενικωτάτη
144 αἰτία τῆς ὀρθῆς τάσεως ἡ ἀντιδιαστολὴ τοῦ προσώπου. αὕτη δὲ διαιρεῖται εἰς πλείονα εἴδη. αἵ τε γὰρ διεζευγ-

3 περισπῶνται **BC** 4 τ' ἄρ (**A**) σφῶε **BC** τάρ σφωε **Bekk**, 1156 4 5 6 *Τὰ ἐγκλινόμενα καθ' ἑαυτὰ ὀξύνονται, μετὰ δὲ ἑτέρων λέξεων συντιθέμενα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον* **margo A** 12 13 εὔλογόν τε **BC** 16 *ΜΙΝ* **L** 17 ἔθεν παράλογος **L** 21 ἄλλῳ, ἐμοί **BC** 25 τε **abundat.**

μέναι ὀρθοτονοῦνται· καὶ ἐμοὶ καὶ Ἀπολλωνίῳ, ἢ ἐμοὶ ἢ Ἀπολλωνίῳ. καὶ μετὰ τοῦ ΕΝΕΚΑ συνδέσμου· ἕνεκα σοῦ ἕνεκα ἐμοῦ. καὶ αἱ μετὰ προθέσεως δὲ ἀεὶ ὀρθοτονοῦνται· διὰ σέ, περὶ σοῦ, κατ' ἐμέ, ἐπὶ σοί.

Αἱ μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀντωνυμίας τῆς ΑΥΤΟΣ ἀεὶ ὀρθοτονοῦνται· αὐτὸν ἐμέ, αὐτῷ ἐμοί. ὑπεξαιρείσθωσαν δὲ αἱ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς παραλόγως ἐγκλινόμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς ὀλέσειε βίην, καὶ Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτόν, καὶ εἴ τινες ἄλλαι μετὰ προθέσεων ἢ συνδέσμων ἐνεγκλίθησαν παραλόγως. αἱ κατ' ἀρχὴν τιθέμεναι, κἂν μὴ ἔχωσιν ἀντιδιαστολήν, διὰ τῶν ἀρκτικῶν τόπων ὀρθοτονοῦνται· ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιῤῥήμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα· πῶς πῆ ποὺ ποτὲ ποθὲν ποθί. εἰ μὲν ὀρθοτονοῦνται βαρυνόμενα, πυσματικά ἐστιν, εἰ δὲ ἐγκλίνοιντο, ἀόριστα. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα· πῶς ἦλθεν; ἦλθέ πως, πῆ ἦλθες; ἦλθές πη, πότε γράφεις; γράφεις ποτέ, πόθεν ἦλθες; ἦλθές ποθεν, πόθι τοι πτόλις. ταῦτα πυσματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται· ἦλθέ ποθι, αἴκέ ποθι Ζεύς, καί ποτέ τις εἴπῃσι.

Ἐν δὲ συνδέσμοις οἱ ἐγκλινόμενοί εἰσιν οἵδε· τε 145
κε περ γε τοι θην κεν. Τὰ μὲν οὖν ἐγκλινόμενα

---

2 ἕνεκα D 5 6 αὐτὸς L 9 δὲ αὐτόν L 10 καὶ τινες L ἄλλοι BC 14—26 = Bekk. AG. III 1156—57 18 γράφεις ποτε AC 24 — p. 167, 11 in A unam sectionem constituunt 25 τέ, καίπερ BC τε, καὶ, περ A.

μόρια ταῦτά ἐστιν· οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ἐγκλίνονται, ἀλλὰ κατά τινα παρατήρησιν τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως. αἱ μὲν οὖν τετράχρονοι τῶν ἐγκλιτικῶν ἐπὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἑαυτῶν τὴν ἔγκλισιν ἀναπέμπουσιν, ὡς μηδεμιᾶς δεόμενα παρατηρήσεως τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως· ἤκουσαν ἧμων, ἔδωκαν ἡμῖν. αἱ δὲ λοιπαὶ τὴν πρὸ αὐτῶν ἐγείρουσι βαρεῖαν. οὐκ ἐπὶ πάσης συλλαβῆς ταύτην ἐγείρειν δύνανται· οὐ γάρ, εἰ σπονδειακὴ τυγχάνοι ἡ προκειμένη λέξις καὶ βαρύνοιτο, ἡ βαρεῖα ταύτης ἡ ἐπὶ τέλει ἐγείρεται· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι, ἤδη τις εἶπεν, καὶ οὔτε τὴν ΤΩ συλλαβὴν τοῦ „οὕτω" ὀξύνομεν, οὔτε τὴν ΔΗ τοῦ „ἤδη". ἀλλ' οὔτε, εἰ ἰαμβικὴ τύχοι, βαρύνεται, οἷον· λέβης τις, ὅπως γε. οὔτε, εἰ πυρριχιακὴ τύχοι, βαρύνεται, οἷον· φίλος τις, ξένος τις· ἐπὶ γὰρ τούτων τῷ νοΐ μόνῳ καταλαμβάνεται ἡ ἔγκλισις· διὸ σημειοῦνται τό· ἔνθ' ἔσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι ἔργα γυναικῶν. παραλόγως γὰρ ἐνεκλίθη ἡ „οἱ" ἀντωνυμία πυῤῥιχίου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ ΣΦ ἀντωνυμίας· καὶ αὗται γὰρ πυῤῥιχίου προκειμένου ἐγκλίνονται· ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε, ὅτι σφέας εἰσαφίκηται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. εἰ μέντοι προπαροξύνοιτο ἡ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλι-

---

4 μηδὲ μιᾶς BC 8 τυγχάνοι et 9 ἡ post ταύτης om. BC 10 ἐγείρει B 14·15 λέβης ... οἷον om. BC 16 διὸ — p. 168, 21 habent Bekk. Anecd. III 1157 17 ἔσασν πέπλοι παμπικοίλοι (sic) BC ἔσαν οἱ π. π. A 18 ἀπαραλόγως BC; δὲ pro γὰρ L; ἐγκλίθη ἡ ἀντωνύμία BC 19 πυρρυχίου L 20 πυρρυχίου BC προσκειμένου L 21 θέμιστές τε, ὅσ τε L.

τικῶν μορίων, ἐγείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, οἷον· ἄνθρωπός τις (ἐν γὰρ τῇ ΑΝ συλλαβῇ καὶ τῇ ΠΟΣ ὀξεῖα τίθεται) ἤκουσέ μου, ἄνθρωποί εἰσι, κάκιστοί εἰσιν. εἴπομεν γάρ, ὡς ἐν ἐπιρρήμασι μόνοις καὶ ἐν εὐκτικοῖς ἡ ΑΙ καὶ ἡ ΟΙ μακραί εἰσιν· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς οὐκ ἔτι μακραί εἰσιν.

146 Ὁμοίως εἰ προπερισπῷτο ἡ προκειμένη λέξις, ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου ἐγείρει τὴν μετὰ τὴν προπερισπωμένην βαρεῖαν, οἷον· οἶκός τις, Σκῶλόν τε Κνῆμόν τε. κἂν παροξύνοιτο τροχαϊκὴ οὖσα· ἄλλός τις, ἔστί τις, ἔνθά ποτε.

Ἔτι καὶ αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν· αὐτός, αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπῷτο ἡ λέξις, φυλάττεται ἡ περισπωμένη· [πῶ ποτε,] πῶς ποτε, πῆ με φέρεις. Ἐὰν οὖν συμβῇ πλείονα ἐφεξῆς ἐγκλιτικὰ εἶναι, πολλαὶ ἔσονται αἱ παράλληλοι ὀξεῖαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. τρεῖς γάρ εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατὸν δὲ καὶ πλείους ἐπινοῆσαι, οἷον· εἴπέρ τίς σέ μοί φησί ποτε. τὸ γὰρ „εἰ“ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ „πέρ“ ἐγκλιτικοῦ· τὸ δὲ „πέρ“ διὰ τὸ „τίς“, τὸ δὲ „τίς“ διὰ τὸ „σέ“, τὸ δὲ „σέ“ διὰ τὸ „μοί“, τὸ δὲ „μοί“ διὰ τὸ „φησί“, τὸ δὲ „φησί“ διὰ τὸ „ποτέ“· ὥστε ἐφεξῆς

4 ἐν post ὡς om. L 7 περισπᾶται BC περισπῷτο A 8 9 περισπωμένην L 11 ἐνθάποτε L 15 πῶ, πότε BC πῶ πότε A om. Bekk. l. l. cf 184, 11 15 16 πῶ ποτε L 17 ἔποντα L ἔασονται Bekk. 18 νύ σε ποῦ L cf. Il. Ε 812 20 σ' ἐμοί BC 21 ΕΙ et statim bis ΠΕΡ L 22 τοῦ BC.

εἶναι ἐξ ὀξείας, εἰ καὶ σπάνιον τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν δεομένην ἀναπαύσεως.

Εἰ δὲ παραλλήλων ὄντων ἐγκλιτικῶν, ἐν τῷ μεταξὺ περισπωμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ ποῦ πῆ πῶς, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιφέροιτο ἕτερον ἐγκλιτικόν, τοῦτο τὸ περισπώμενον ...... οὔτε περισπᾶται διὰ τὸ ἐγκλῖναι τὸν ἴδιον τόνον· ἐπεὶ μὴ πέφυκεν ἡ περισπωμένη κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος συστολῆς μὴ παρακολουθούσης εἰς ὀξεῖαν μετατί-
147 θεσθαι, οἷον· οὔ πω ἔστ' ἀγέλαε (ἐν γὰρ τῇ ΟΥ διφθόγγῳ μόνῃ ἡ ὀξεῖα) ἤ που τίς σφιν εἶπεν (ἐν τῷ Η καὶ ἐν τῷ „τίς“ ἡ ὀξεῖα) ἄνθρωπόν τινά που φησὶ μελῳδεῖν (πάλιν ἐν τῇ ΠΟΝ συλλαβῇ καὶ τῇ ΝΑ ἡ ὀξεῖα τίθεται).

Κἀκεῖνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινομένων εἰ σπονδειακὴ προηγεῖται λέξις ἢ τροχαϊκή, εἰ μὲν μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον ἐγκλιτικόν, ὥσπερ ἐθέμην, ἐγκλίνεται· οὕτω που, ἤδη τις, οὔτε τὸ ἐγκλιτικὸν δέχεται τὸν ἴδιον τόνον, οὐδὲ ἡ βραχεῖα τῆς δευτέρας συλλαβῆς προηγουμένης ἐγείρεται λέξεως, ἀλλὰ νοΐ μόνῳ νοεῖται τὰ τῆς ἐγκλίσεως, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες· εἰ μέντοι δισύλλαβον εἴη τὸ ἐγκλιτικὸν μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνερ-

---

1 ἐξ om. **L** 3 αἱ δὲ **C**; in **A** nova hinc sectio incipit 5 ἐπιφέροι τὸ **BC** 6 Defectum non indicant **L**, qui ὅτε porrigunt. Lego οὔτε ὀξύνεται οὔτε περισπᾶται τοῦ ἐγκλῖναι **BC** 9 ἐστὶ **A** Lege οὔ πως ἔστ' Ἀγέλαε ex Odyss. 22, 186 (Il. pros. *Τ* 464) 10 εἶπου **BC** 12 μελυδρεῖν **A** μελύδριον ᾄδειν? 13 *Α* **BC** qui sectionem sequentem huic adnectunt 15 ἢ pro εἰ **L**. Imo πυρριχιακή nisi nonnulla exciderunt 17 ἴδη τὶς **BC** ἴδη τις **A** *Δεῖ* omissis ἤδη τις Bekker 22 τὸν om. **BC**.

γεία ἐγκλινόμενον, οἷον· ἤδη φαμέν (ὀξύνομεν γὰρ τὸ „φαμέν"), φίλοι εἰσίν (ὁμοίως καὶ τὸ „εἰσίν" ὀξύνομεν), οὕτω ποτέ (καὶ τὸ ποτέ ὀξύνομεν). καὶ τοῦτο εἰκότως· οὔτε γὰρ τῆς προηγουμένης λέξεως τὴν ἐπὶ τέλει βαρεῖαν ἐγεῖραι δυνατὸν, οὔτε τὴν ἔγκλισιν νοεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν τῶν σπονδείων ἢ τῶν πυῤῥιχίων· οὐδὲ γάρ ποτε τετάρτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα πίπτει.

Τὸ ἔστιν ἡνίκα ἀρχὴ λόγου ᾖ, ὅτε ὑποτάττηται τῇ „οὐ" ἀποφάσει, ἢ τῷ „καί" συνδέσμῳ, ἢ τῷ „ὡς" ἐπιῤῥήματι, τηνικαῦτα τὴν ὀξεῖαν ἔχει ἐπὶ τῷ Ε· ἔστι πόλις Ἐφύρη· ἐὰν δὲ ὑποτάττηται ὀξυτόνῳ λέξει ἢ περισπωμένῃ ἢ τροχαίῳ μὴ παροξυτόνῳ ἀλλὰ προπερισπωμένῳ, τηνικαῦτα ἐγκλίνεται, οἷον· ἀγαθός ἐστι, κακός ἐστιν. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ Ι δέχεται. καὶ ἐὰν πρόκειται αὐτῷ ἢ τροχαῖος παροξύτονος ἢ σπονδεῖος ὁμοίως παροξύτονος ἢ ἴαμβος 148 πάλιν παροξύτονος, τηνικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ Ι προσδέχεται, οἷον· φίλος ἐστίν, ἥρως ἐστίν, ἔρως ἐστίν, Ἀγαμέμνων ἐστίν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῶν ὀνομάτων, ἔτι καὶ περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων. ἕπεται δὲ εἰπεῖν περὶ τόνου τῶν ῥημάτων, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου.

---

9 Sub nomine Herodiani exstat etiam ap. Bekk. p. 1148. Cf. Prosod. Iliac. Δ 63 BL. ἄρχει λόγου ἢ male Bekk. 19 ἔρως ἐστίν om. BC.

Περὶ τῶν εἰς Ω καὶ εἰς ΜΙ ῥημάτων κατὰ πᾶν πρόσωπον.

Βιβλίον ιϛʹ.

Πᾶν ῥῆμα βαρύνεται ἢ περισπᾶται· γράφω τύπτω ποιῶ βοῶ. ὀξύνεται δὲ οὐδέποτε κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, εἰ μὴ παρὰ Δωριεῦσι τὰ συνῃρημένα ἀπαρέμφατα εἰς ΕΙΝ ἀφαιρέσει τοῦ Ι, ποιέν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν, δασμοφορέν ἀντὶ τοῦ δασμοφορεῖν. σεσημείωται δέ τινα ῥήματα ὀξύτονα· δός θές σχές ἕς (τὸ ἀπόλυσον) χρή ἐλθέ εἰπέ εὑρέ εἰμί φημί, ἀπὸ τοῦ ἠμί, καὶ τὸ ἐσσί καὶ ἐστίν.

Εἰσὶ δέ τινα ῥήματα ἁπλᾶ ὀξυνόμενα ἀπὸ κλίσεως τούτων· ἐστὸν ἐστόν ἐστέ εἰσί. καὶ ἀπὸ τοῦ φημί· φής φησί (καὶ φῆ ἐκεῖνος κατ' ἀποκοπὴν) φατόν φατόν φαμέν φατέ φασίν. καὶ τὸ φαθί
149 οὕτω ἐπεκράτησε λέγεσθαι. τὸ δὲ λάβε καὶ ἴδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνονται.

Πᾶν ῥῆμα εἰς Ω μονοσύλλαβον περισπᾶται· ζῶ κλῶ κνῶ θλῶ δρῶ, ἐὰν δρῶ, ἐὰν βῶ, ἐὰν στῶ. λείπεται τοίνυν διασαφηνίσαι τὴν τῶν εἰς Ω ληγόντων ἐνεστώτων τάσιν, κατὰ τὰς ἑαυτῶν συζυγίας.

Τὰ εἰς ΒΩ λήγοντα βαρύνεται. τότε περισπᾶται, ὅτε ἐν ταῖς δυσὶ συλλαβαῖς ἔχει τὸ Β, ἢ ὄνομα προϋπάρχει, ἢ τὸ Ο ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἢ τὸ Ω μέγα.

---

8 δεσμοφορέν — δεσμοφορεῖν **BC** 9 σφές **L** Concicio φρές, ἕς (ἀφ' οὗ τὸ ἄφες τὸ ἀπόλυσον) 11 ἔτι τὸ ἠμί an ἀφ' οὗ τὸ? 15 φθὲ **BC** φθί **A**, em. Goettl. de acc. p. 88 17 ὀξύνεται **BC** 22 — 171, 9 in **A** una sectio. ἔλαβον. Ἔτι **BC** 23 ὅτι **B**.

καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα· λείβω τρίβω στείβω φέρβω. περισπᾶται δὲ ταῦτα ὡς ἔχοντα ἐν δυσὶ συλλαβαῖς B· βαβῶ (τὸ καθεύδω), βομβῶ βιβῶ (τὸ περιπατῶ). ἔτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα προϋπάρχοντα ὀνόματα· φόβος φοβῶ, ἀσεβής ἀσεβῶ, εὐσεβής εὐσεβῶ, θόρυβος θορυβῶ, κόλυμβος κολυμβῶ, λαβή λαβῶ (τὸ γὰρ λάβω ὑποτακτικόν ἐστι τοῦ ἔλαβον). ἔτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα O μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ· σοβῶ κολοβῶ λωβῶ.

Τὰ εἰς ΠΩ λήγοντα βαρύνονται, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ Υ ἢ τῷ Ω, ἢ εἰ μὴ παρώνυμα ἔχοι, ἢ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ ἔχοι τὸ Π· θάλπω λάμπω πέμπω λείπω μέλπω βλέπω ἐρείπω (τὸ καταβάλλω). πρόσκειται „εἰ μὴ ἔχοι ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ Υ ἢ τὸ Ω" διὰ τὸ γυνπῶ (τὸ γονυπετῶ) καὶ κλωπῶ (τὸ κλέπτω, ὅθεν καὶ κλώψ). τὸ δὲ „εἰ μὴ παρώνυμα ἔχοι" διὰ τὸ κόπος κοπῶ, ἶπος (ἡ παγίς) ἰπῶ (τὸ βλάπτω), λύπη λυπῶ, τρύπη τρυπῶ, 150 κτύπος κτυπῶ, ῥύπος ῥυπῶ. πρόσκειται δὲ „εἰ μὴ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ ἔχει τὸ Π" διὰ τὸ πιπῶ καὶ ὀπιπῶ (τὸ περιβλέπομαι). τὸ δὲ πίπτω βαρύνεται ἔχον τὸ Τ.

Τὰ εἰς ΦΩ λήγοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ O μικρῷ ἢ τῷ Ω μεγάλῳ, ἢ παρώνυμα εἴη· γράφω γλύφω νήφω. σεσημείωται τὸ διφῶ (τὸ ζητῶ)

3 βαβῶ Antiatt. 85, 10 Choerob. fol. 167. Recentioris linguae vitium est ut Βαβῶ pro Βαυβῶ. Hinc λίκνον· βαβαλιστήριον. canabulum in Glossis 11 τὸ Υ BC 12 τὸ Θ θάλπω L 15 γρυπῶ BC cf. Lob. El. 294 18 Imo ἰπῶ τὸ (πιέζω ἶπτω δὲ τὸ) βλάπτω.

καὶ ἀμφαφῶ. καὶ ἴσως παρώνυμα ἂν εἴη ἀπὸ τοῦ ἀφή. πρόσκειται „εἰ μὴ παρώνυμα εἴη“ διὰ τὸ ... τρυφῶ, κορυφή κορυφῶ, σοφός σοφῶ, ζωγράφος ζωγραφῶ, ψόφος ψοφῶ, ἀφή ψηλαφῶ. τὸ δὲ στρωφῶ καὶ ῥοφῶ ἔχουσιν Ο καὶ Ω.

Τὰ εἰς ΠΤΩ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου· σκάπτω ῥίπτω (τὸ γὰρ ῥιπτῶ ἀττικὸν (ἢ) ποιητικόν) ἴπτω (τὸ βλάπτω) θάπτω σκώπτω ἐνίπτω (τὸ ἐπιπλήττω) τύπτω (καὶ τυπτῶ ἀττικῶς) ὄπτω (καὶ ὀπτῶ). εἰς ταῦτα δὲ προκατάρχεται ὄνομα· ἄβλεπτος ἀβλεπτῶ, ἄπεπτος ἀπεπτῶ, ἀλείπτης φιλοαλειπτῶ.

Τὰ εἰς ΓΩ δισύλλαβα τῷ Ι παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται· θήγω λήγω τμήγω. τὸ δὲ ἡγῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἡγοῦμαι, περισπᾶται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ΓΩ ὑπερδισύλλαβα σύνθετα ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ΓΟΣ παρηγμένα τῷ Η παραληγόμενα περισπᾶται· ποδηγός ποδηγῶ, φορτηγός φορτηγῶ, στρατηγός στρατηγῶ, κυνηγός κυνηγῶ. τὸ δὲ ἀρήγω οὐκ
151 ἀπὸ τοῦ ἀρηγός, ἀλλ' αὐτὸ ἀπ' ἐκείνου. τὸ δὲ κεκλήγω καὶ πεπλήγω ποιητικῶς βαρύνονται ἀπὸ τῶν παρακειμένων γεγονότα.

Τὰ εἰς ΓΩ ὑπερδισύλλαβα τῷ Α παραληγόμενα περισπᾶται μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ πρόθεσιν· σμαραγῶ

2 ἀφή BC Excidit τρυφή 4 ψῆφος ψηφῶ L ἀφή L 5 στρόφῶ .. ῥωφῶ L 8 ἢ debetur Lobeck, rhem. p. 147 13 Lemma δευτέρα συζυγία A, om. BC 17 σύνθετα δὲ διὰ BC σύνθετα διὰ A 25 σμαράγω, κατάγω L.

πλαταγῶ λαλαγῶ. καὶ καθόλου τὰ ἔχοντα τὸ Α περισπᾶται· ἀργῶ παταγῶ. τὸ δὲ ἄγω βαρύνεται καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ σύνθετα· διάγω ἀνάγω κατάγω.

Τὰ εἰς ΓΩ μὴ παρώνυμα ἢ κατὰ παραγωγὴν γινόμενα ἀπὸ βαρυτόνου βαρύνονται, ὁπότε μὴ πρὸς διαστολὴν παραλαμβάνοιτο ἢ παραλήγοιτο τῷ Η ἢ τῷ Α· ψέγω φλέγω λέγω εἴργω πνίγω ἀμέλγω ἀλέγω ὀρέγω. πρόσκειται „μὴ παρώνυμα“ διὰ τὸ τρύγη τρυγῶ, στύξ στυγῶ, ἄλγος ἀλγῶ, σιγή σιγῶ, ῥῖγος ῥιγῶ· „μὴ ἀπὸ βαρυτόνου δὲ ῥήματος παραχθέντα“ διὰ τὸ λέγω ἀλαγῶ. „μὴ πρὸς ἀντιδιαστολήν“ πρόσκειται διὰ τὸ ἄγω καὶ ἀγῶ (τὸ καταπλήττομαι, ἐξ οὗ τὸ ἄγημι [καὶ] ἄγαμαι) „ἢ εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ Α ἢ τῷ Η“ διὰ τὸ σμαραγῶ καὶ ἡγῶ, ὅθεν τὸ ἡγοῦμαι.

Τὰ εἰς ΓΩ ἰαμβικά, εἰ μὲν ἔχοι πρὸ τοῦ τέλους τὸ Ε, βαρύνεται, εἰ δὲ ἄλλο τι, περισπᾶται· φλέγω λέγω στέγω. μογῶ δὲ καὶ στυγῶ καὶ τρυγῶ μὴ τὸ Ε ἔχοντα περισπῶνται.

Τὰ εἰς ΓΩ ἔχοντα πρὸ τοῦ Γ σύμφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο· εἴργω στέργω ἀμέλγω σφίγγω. τὸ δὲ ἀλγῶ ἔχει τὸ ἄλγος, καὶ τὸ ἀργῶ τὸ ἀργός, καὶ τὸ γεωργῶ τὸ γεωργός, καὶ κακουργῶ τὸ κακοῦργος.

Τὰ εἰς ΓΩ διαύλλαβα παραληγόμενα φύσει μακρᾷ 152
ὅτε ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα

---

1 2 λαλαγῶ ... παταγῶ om. BC cf. Lob. rhem. p. 49 n. 6 ἢ τῷ Ω L 11 λεγῶ BC 13 καὶ om. A, cf. Herod. dict. sol. 22, 10 15 ἔχει BC 22 ἄργος BC.

εἴη· τρώγω φεύγω τμήγω λήγω θήγω. τὸ μέντοι ῥιγῶ ἔχει τὸ ῥῖγος.

Τὰ εἰς ΓΩ ὑπερδισύλλαβα μὴ παρ' ὄνομα σύνθετα, εἰ παραλήγοιτο φύσει μακρᾷ, βαρύνεται· [ἐπείγω] ἀρήγω ἐρεύγω. τὸ δὲ παιδαγωγῶ ἔχει τὸ παιδαγωγός.

Τὰ εἰς ΚΩ δισύλλαβα ἔχοντα τὸ Ε ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται, εἰ μὴ ἄρχοιτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων ἢ παρ' ὄνομα εἴη· ῥέγκω δέρκω πλέκω τέκω πέκω (καὶ πείκω, καὶ πέκτω) ἕλκω (τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου, τὸ ἑλκῶ) δείκω (τὸ δεικνύω) εἴκω. τοιαῦτα καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα τῷ Ε παραληγόμενα· ὀλέκω ἐρείκω (τὸ σχίζω) ἐνέκω. πρόσκειται „εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη" διὰ τὸ ἑλκόω ἑλκῶ ἕλκος, καὶ πελεκῶ πελεκᾶς· καὶ „μὴ ἄρχοιτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων" διὰ τὸ σπλεκῶ (τὸ συνουσιάζω).

Τὰ εἰς ΚΩ δισύλλαβα τῷ Η παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, ἀπὸ δὲ ἡμιφώνου περισπῶνται. καὶ βαρύνονται μὲν ταῦτα· τήκω δήκω, μεθ' ὧν καὶ τὸ ἥκω· περισπᾶται δὲ ταῦτα· ληκῶ σφηκῶ.

Τὰ εἰς ΚΩ, εἰ μὴ τῷ Σ παραλήγοιτο ἢ τῷ Η, περὶ ὧν προείρηται, πάντως περισπᾶται· κακῶ ἀρκῶ

---

1 φάγω **BC** φύγω vel φρύγω coniecerat Lob. rhem. p. 50, alii φώγω, sine caussa 4 εἰ μὴ **L** forte εἰ μὲν σπείρω **BC** ἐπείγω Lob. rhem. p. 51, om. **A** 10 τέκω an δέκω scripserit non liquet; utrumque habet Theognost 139, 2, nisi πέκω pro τέκω scripserat. 13 ἐρίκω **L** 17 ΣΚΩ **BC** 20 εἴκω **L** ἥκω Theognost. 139, 5 21 φρηκῶ **BC** φηκῶ **A** em. Theognost. 139, 7 addens μηκῶ.

ναρκῶ σαρκῶ φαλκῶ δοκῶ. τὸ δὲ δίωκω καὶ ἥκω βαρύνεται. τὸ δὲ ἀσκῶ σφηκῶ περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ ΣΚΩ βαρύνεται, εἰ μὴ κατάρχοιτο ὄνομα· τιτρώσκω γιγνώσκω θιβρώσκω ἀρέσκω πιφαύσκω κικλήσκω βόσκω. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ 153 περισπωμένου ἐγένετο· βοσκῶ βοσκήσω. τὸ μέντοι δισκῶ καὶ ἀσκῶ καὶ διασκῶ ἔχουσι τὸ δίσκος καὶ ἀσκός, καὶ τὸ βοσκῶ τὸ βοσκός, καὶ ἱπποβοσκῶ τὸ ἱπποβοσκός.

Τὰ εἰς ΚΤΩ μὴ παρ' ὄνομα γινόμενα βαρύνεται· τίκτω πέκτω (τὸ κτενίζω)· τὰ δὲ περισπώμενα ἔχουσιν ὄνομα· εὔτακτος εὐτακτῶ, ἄτακτος ἀτακτῶ, ὑλακή ὑλακτῶ. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἀγανακτῶ.

Τὰ εἰς ΧΩ δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου, μὴ διὰ τοῦ Η, παραληγόμενα φύσει μακρᾷ βαρύνεται. εἰ δέ τι περιεσπάσθη, τοῦτο ἐκ βαρυτόνου παρήχθη, ὡς ἐπὶ τοῦ τρέχω τροχῶ, ἢ παρ' ὄνομα ἐγένετο, τεῦχος τευχῶ. βαρύνεται δὲ ταῦτα· στείχω τεύχω ψύχω τρύχω λείχω γλίχω. οὐκ ἀντιπίπτει τὸ αὐχῶ· ἀπὸ φωνήεντος γάρ, ᾧ ἠκολούθησε τὸ καυχῶ. τὸ δὲ βληχῶ ἔχει Η.

Τὰ εἰς ΧΩ δισύλλαβα τῷ Η παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ μὴ πεποιημένην φωνὴν σημαίνοι βαρύνεται· νήχω (ἐξ οὗ τὸ νήχομαι). σμήχω τρή-

---

1 σαλκῶ L φαλκῶ Lob. rhem. 57 2 ἀλκῶ L 5 ἐπιφλοίσκω L, em. Theognost. 139, 18: possis etiam ἐπιφαύσκω 7 διοσκεῖν? vid. Hesych. vol I p. 519, 35 14 ἀρχόμενα abest BC 18 στίχω τύχω L em. Choerob. II 590 Gaisf. Lob. rhem. 67 24 βαρύνεται deest L.

χω (τὸ κινητῶ) λήχω (ἀφ' οὗ τὸ ἔλαχον). τὸ δὲ βληχῶ πεποιημένην φωνὴν δηλοῖ. τὰ δὲ ἠχῶ ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο.

Τὰ εἰς ΧΩ δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ Χ τὸ Σ περισπᾶται, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους μὴ φύσει μακρὰν, ὑπεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὸ Ε ἢ τὸ Α πρὸ τέλους· λοχῶ τροχῶ ὀρχῶ κιχῶ. τὸ δὲ ἴσχω
154 ἔχει Σ. καὶ τὸ σμήχω ἔχει τὴν παραλήγουσαν φύσει μακράν. τὸ δὲ τρέχω ἔχει Ε, καὶ τὸ ἄρχω Α.

Τὰ εἰς ΧΩ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ Ε ἔχοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο· τρέχω βρέχω δέχω ἔχω σπέρχω εὔχω (ὅθεν εὔχομαι) ἔρχω (ὅθεν ἔρχομαι) ἐλέγχω τεύχω. τὸ δὲ τευχῶ περισπώμενον, ὅτι τεῦχος.

Τὰ εἰς ΧΩ δισύλλαβα ἔχοντα τὸ Α ἐν τῇ πρὸ τέλους βαρύνεται· ἄχω (ἄχομαι) μάχω (μάχομαι, καὶ μαχῶ περισπᾶται) ἄρχω πάσχω, μεθ' ὧν καὶ τὸ ἴσχω. τὸ δὲ βακχῶ περισπᾶται ὡς ἔχον τὸ βάκχος.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΧΩ τρισύλλαβα βαρύνεται· στενάχω ἰάχω. ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένων· ἰαχήσω, στεναχήσω.

Τὰ εἰς ΧΩ ὑπερδισύλλαβα φύσει βραχείᾳ παραληγόμενα, ἢ παρ' ὄνομα ὄντα ἢ διὰ τὸ ἰάχω περισπᾶται· στοναχῶ συμμαχῶ γνωσιμαχῶ ἡνιαχῶ ὀμιχῶ (τὸ οὐρῶ). σεσημείωται τὸ στενάχω καὶ ἰάχω. τὸ δὲ διδάχω (διδάξω οὐκ ἐν χρήσει ὂν) βαρύνεται.

---

7 τριχῶ **BC** τροχῶ **A** Theognost. 140, 11 12 λέχω addit Theognost. 139, 33 ex Hesych. λέγεται 17 περισπώμενον **BC** μαχᾶν· θέλειν μάχεσθαι Hes. 22 μακρᾷ **L** 23 διὰ τοῦ ΙΧΩ? 24 ὀμιχῶ **L**.

Τὰ εἰς ΔΩ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ Η βαρύνεται· ἥδω (ἥδομαι) κήδω (κήδομαι). τὸ δὲ πηδῶ περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΔΩ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς τὸ Ε καταλήγουσαν περισπᾶται· ἐδῶ (ἐδήσω) μεδῶ (ἐξ οὗ τὸ μεδέω). ταῦτα δὲ βαρύτονα λέγονται· ἔδω καὶ μέδω.

Πᾶν εἰς ΔΩ λῆγον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν 155 εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας, οὐ βαρύνεται, ἀλλὰ περισπᾶται, ὡς ἔχει τὸ σταφιδῶ ὑμαδῶ ..... τοῦτο καὶ .. ἀπὸ βαρυτόνου. τὸ φείδω (φείδομαι) ψεύδω ψεύδομαι, ἐρείδω ἐρείδομαι παραλήγουσι διφθόγγῳ.

Τὰ εἰς ΔΩ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ Ε, ᾧ ὑποτέτακται ἢ σύμφωνον ἢ ὑποτακτικὸν φωνῆεν, βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· σπένδω ἔρδω ἀμέρδω (τὸ στερίσκω) εὕδω σπεύδω φείδω ..... (τὸ φοβοῦμαι) εἴδω (καὶ εἰδῶ). τὸ δὲ κερδῶ, ὅτι κέρδος, περισπᾶται.

Τὰ εἰς ΔΩ παραληγόμενα τῷ Ο περισπᾶται· σποδῶ οἰδῶ (τὸ οἰδαίνω) ἀοιδῶ.

Τὰ εἰς ΔΩ παραληγόμενα τῷ Ω, εἰ παρ' ὄνομα

---

1 In A lemma τρίτη συζυγία 6 μεδέων malit Thes. V c. 664 D. 10 11 κελαδῶ et ὡς inserit Lobeck. rhem. p. 71 17 18 ἀμέρδω ... εἰδῶ accesserunt ex uno A, ubi male εὔδω scriptum est, pro εὕδω et δείδω elapsum esse non indicatur vacuo spatio relicto 21 ἀοιδιῶ male Lob. rhem. 73, μοδῶ (ποδῶ corr. Thes. V c. 1130 B) porrigit Theognost. 141, 4. Forte σποδῶ οἰδῶ (τὸ οἰδαίνω).

εἴη, περισπᾶται· κιθαρῳδῶ κωμῳδῶ τραγῳδῶ μεθ' ὧν καὶ τὸ πηδῶ καὶ αὐδῶ.

Τὰ εἰς ΔΩ ἐν τῇ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ Ι εἰς Ν καταλῆγον βαρύνεται· ἀλίνδω καταλίνδω κυλίνδω.

Τὰ εἰς ΔΩ δισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ Α λῆγον ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ, περισπᾶται· φραδῶ (τὸ βουλεύομαι). εἰ μέντοι εἰς σύμφωνόν καταλήγοι, βαρύνεται· ἄρδω. τὸ μέντοι ἄλδω (τὸ αὔξω) ἀπὸ περισπωμένου τοῦ [ἀλδῶ] ἀλδήσω ἐγένετο.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΘΩ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ὅπερ κατὰ τροπὴν τοῦ τέλους εἰς Ω ἐποίησε τὸ ῥῆμα· κιάθω (τὸ πορεύομαι) ἀμυνάθω (τὸ βοηθῶ) διωκάθω (τὸ διώκω). τὸ μέντοι φιλομαθῶ καὶ εὐσταθῶ περισπῶνται· παρ' ὄνομα γάρ, τὸ δὲ μαθῶ μαθήσω, δισύλλαβον.

156 Τὰ διὰ τοῦ ΕΘΩ βαρύνεται· σχέθω ἔθω ἐρέθω ἀερέθω φαέθω φλεγέθω. τὸ δὲ τηλεθῶ (τὸ εἰς ὕψος θέω) περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ ΗΘΩ βαρύνεται· εἰ δέ τι περισπᾶται, ἀπὸ ὀνόματος γέγονε· ἀλήθω κνήθω λήθω πήθω (ἐξ οὗ καὶ ἔπαθον) πλήθω πρήθω. τὸ δὲ βοηθῶ ἀηθῶ παρ' ὄνομα, ὅμοιον καὶ τὸ γηθῶ γηθήσω.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΘΩ βαρύνεται· μινύθω φθινύθω.

---

2 Imo νωδῶ. Statim τὰ ... κυλίνδω om. **BC** Theogn. 141, 11 haec verba circumducta ultima scribit 9 ἀλδῶ καὶ **BC**: Sepsi ἀλδῶ; sic enim solet noster: cf. 176, 20 17 ἀκυρέθω **C** ἀηρέθω **B** ἀρέθω, κερέθω Theognost. 141, 15 20 Pro ἀλήθω Theognost. 141, 22 offert μήθω νήθω λήθω om. **BC** 22 ἀηθῶ om. **BC**.

Τὰ εἰς ΘΩ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα ἢ τῷ Ο ... παραλήγοιτο· ἀΐσθω (τὸ ἐκπνέω) αἴσθω (καὶ αἴσθομαι· τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο). τὸ μέντοι μισθῶ περισπᾶται, ὅτι μισθός.

Τὰ εἰς ΘΩ παραληγόμενα ΕΥ βαρύνεται· πεύθω (.) λεύθω κεύθω.

Τὰ εἰς ΘΩ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ, χωρὶς τῶν διὰ τοῦ Η, εἰ μὴ ὄνομα προκατάρχοιτο, βαρύνεται· πείθω κλώθω. σεσημείωται τὸ ὠθῶ. τὸ μέντοι μυθῶ καὶ ἀπειθῶ περισπῶνται, ὅτι μῦθος καὶ ἀπειθής.

Τὰ εἰς ΘΩ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας καὶ μὴ τοῦ Ε περισπᾶται· τιθῶ ποθῶ μαθῶ (ἐξ οὗ τὸ μαθήσω). τὸ μέντοι σχέθω βαρύτονον, ἔχον τὸ Ε. σεσημείωται τὸ ἄθω (τὸ φροντίζω) βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ΘΩ, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς 157 ἀμετάβολον λήγουσαν, ὑπεσταλμένης τῆς ΕΡ, περισπᾶται· πτορθῶ ἀνθῶ πενθῶ ἀρθῶ. σεσημείωται τὸ ἄλθω. τὸ δὲ πέρθω βαρύνεται ὡς ἔχον ΕΡ.

Τὰ εἰς ΤΩ δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ Σ

---

1 ΣΤΩ L Canonem corruptum esse vidit Lob. rhem. p. 92. Praeter cautionem enim de ametabolis deest non modo exemplorum magna vis sed etiam enumeratio σεσημειωμένων, qualia sunt ῥοχθῶ ὀρεχθῶ 2 Adde ἢ Ε 7 ἐλεύθω LDindorf. Thes. c. 212 A, possis etiam κλεύθω (Hes.) 9 προκατάρχοι BC 10 ὤθω BC Theognost. 141, 28 11 ἀπειθεία C 13. 14 καὶ τοῦ Ε μὴ C. Pro καὶ μὴ Lob. rhem. 89 corr. πλήν. Scribendum potius μὴ διὰ τοῦ Ε aut βραχείας, μὴ τοῦ Ε, quod praestat 16 ὤθω BC, em. A Theognost. 141, 30 19 περθῶ L em. Lob. rhem. 92.

περισπᾶται· ζητῶ κροτῶ πατῶ στρατῶ (τὸ στρατοπεδεύομαι) κοτῶ (τὸ ὀργίζομαι) βροντῶ· τὰ μέντοι βαρύτονα σπάνια καὶ μὴ ἐνεργητικῶς λεγόμενα· πέτω (πέτομαι) λίτω (λίτομαι). τὸ δὲ ἀνύτω ἀπὸ τοῦ ἀνύω ..... κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Τ.

Τὰ εἰς ΖΩ βαρύνεται. εἰ δέ τι περισπᾶται, τοῦτο βαρύτονον ὤφθη. εἰ δὲ μόνως περιεσπάσθη, προϋπῆρξεν αὐτῷ ὄνομα, οὗ τὸ τέλος εἰς Ω τραπὲν ἰσοσύλλαβον ῥῆμα ἀπετέλεσε. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα· βάζω βιβάζω λάζω (τὸ λαμβάνω) στάζω φράζω τράζω πιέζω. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένου. τὸ δὲ τραπεζῶ περισπᾶται, ὅτι τράπεζα, ῥιζῶ ῥίζα, ῥοιζῶ ῥοῖζος, φυζῶ φύζα.

Τὰ διὰ δύο ΣΣ βαρύνεται· εἰ δέ τι περιεσπάσθη, τοῦτο παρ' ὄνομα ἐγένετο· πάσσω πλάσσω μάσσω πτίσσω φρίσσω τινάσσω ἑλίσσω. τὰ δὲ ἀπὸ ὀνομάτων περισπᾶται· θάλασσα θαλασσῶ, ἥσσων ἡσσῶ, κρείσσων κρεισσῶ, κισσός κισσῶ, λύσσα λυσσῶ.

Τὰ εἰς ΣΩ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ὁπότε μὴ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα μετήχθη ποιητικῶς, περισπᾶται· ἰσῶ νοσῶ μασῶ.

158 Τὰ εἰς ΛΛΩ βαρύνονται, εἰ μὴ ἀπὸ ὀνόματος εἴη· βάλλω θάλλω σκάλλω σφάλλω τίλλω ποι-

2 H. l. Herodianus teste Eustath. 764, 26 etiam de ἄντω et κέντω disputaverat 4 πέταμαι BC 5 καὶ ἀρύτω addit Herod. l. c. 6 In A lemma τετάρτη συζυγία 10 Cf. Herod. πμλ. 23, 1 τάζω vel ῥάζω 15 μάσσω om. BC 16 πίσσω L em. Theognost. 143, 13 Theodos. 72 19 ΣΩ ἀπὸ L 20 μετήχθη, ποιητικῶς δὲ BC 21 μασσῶ L em. Thes. V c. 598 B 23 κάλλω φάλλω L. In A lemma praecedit πέμπτη συζυγία.

κίλλω. τὸ δὲ κυλλῶ περισπᾶται, ὅτι κυλλός· καὶ τὸ μεταλλῶ, ὅτι μέταλλος.

Τὰ εἰς ΛΩ παραληγόμενα τῇ ΟΥ διφθόγγῳ σπάνιά εἰσι· βούλω (ὅθεν τὸ βούλομαι) βαρύνεται. τὸ δὲ οὐλῶ περισπᾶται, ὅτι οὐλή, καὶ τὸ δουλῶ, ὅτι ὁ δοῦλος.

Τὰ εἰς ΛΩ δισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς Ε καταλήγουσαν, βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ μέσου, χωρὶς εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· κέλω πέλω μέλω θέλω. τὸ μέντοι ἑλῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τὸ δὲ τελῶ ἔχει τὸ τέλος ὄνομα.

Τὰ εἰς ΛΩ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν περισπᾶται, ὑπεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὴν ΟΥ δίφθογγον ἢ τὸ Ε ἐν δισυλλάβῳ· καλῶ χαλῶ ζηλῶ δηλῶ αὐλῶ πολῶ (τὸ ἀναστρέφομαι) πωλῶ ἀπειλῶ βουκολῶ ἀμελῶ ὠφελῶ. σεσημείωται τὸ ἐθέλω καὶ ὀφείλω.

Τὰ εἰς ΛΩ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο πάθος ἔχει ἐξ ἐντελεστέρου τοῦ εἰς ΛΩ λήγοντος καθαρεύοντος· ἁπλῶ διπλῶ τριπλῶ πιμπλῶ κυκλῶ ἀντλῶ. ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια περισπῶνται. τὸ μέντοι ὄφλω βαρύνεται ἐκ

---

4 βόλω BC Forte βόλω καὶ βαύλω, coll. Hesych. s. v. σὲ βόλε et Schaefer ad Greg. Cor. p. 192: βούλω habent EM. 208, 27 Cram. I 91, 315 9 μὴ μέσου] Hoc propter δέλω additum est 10 μέλω om. BC 18 θέλω L cf. EM. 518, 32 21 Ω L.

τοῦ ὀφείλω (ὥσπερ καὶ τὸ κέλω κέκλω, καὶ μέλω μέλπω).

159 Τὰ εἰς ΜΩ ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων ἀρχόμενα παραληγόμενα τῷ Ε βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· τρέμω νέμω (καὶ νεμῶ, ὅθεν νενέμηκα) δέμω τέμω γέμω χρέμω (τὸ ἠχῶ) βρέμω (τὸ κτυπῶ). σεσημείωται τὸ κρεμῶ περισπώμενον, ὁμοίως καὶ τὸ ἀτρεμῶ. τὸ δὲ ἐμῶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΜΩ μὴ παραληγόμενα τῷ Ε περισπᾶται· κομῶ δαμῶ γαμῶ θυμῶ (καὶ θυμοῦμαι) μιμῶ (καὶ μιμοῦμαι) χραισμῶ κοσμῶ καιμῶ (καὶ κοιμῶμαι) οἰμῶ (τὸ ὁρμῶ).

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν περισπᾶται· κιρνῶ πιλνῶ πορνῶ ἀρνῶ (ἀρνοῦμαι).

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον συνεσταλμένον καταλήγουσαν, ... ἢ ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων μὴ ἀντιστοίχων, περισπᾶται, χωρὶς εἰ μὴ κατ' ἐπένθεσιν εἴη τοῦ Ν γινόμενα· κυνῶ καὶ ἐν συνθέσει προσκυνῶ, πλανῶ σινῶ

---

1 ὥσπερ καὶ τὸ κέκλω ἐκ τοῦ κεκέλω καὶ μέμβλω ἐκ τοῦ μεμέλω Lob. rhem. 111: Verumtamen si haec ipsa verba exempli caussa addita dixeris ad ὄφλω, emendatione non indigebunt: possunt enim κέλω et μέλω thematica dici quatenus ab illo κέλωρ et κέκλω ab hoc μέλος et μέλπω derivata sunt. Casu accidit, quod κέκλω exit in ΛΩ 6 τρέμω τὸ em. Theognost. 143, 31. Excidisse videtur τρέμω 12 οἰμῶ T 19 ἀπὸ om. BC μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἢ συμφώνων ἀντιστοίχων ἀρχόμενα Lob. rhem. 120. Imo ἀρχόμενα ἢ ἀπὸ συμφώνου ἢ σ. μὴ ἀντιστοίχων 20 γινόμενον L

(τὸ βλάπτω). τὸ δὲ τιῶ τίνω κατ' ἐπένθεσιν τοῦ Ν, οὗ τὸ δίχρονον ποτὲ μὲν συστέλλει, ποτὲ δὲ ἐκτείνει. τὸ δὲ φθίνω καὶ φθάνω ἀπὸ ἀντιστοίχων ἤτοι ἰσοστοίχων. τὸ δὲ ἄνω ἀντὶ .. ἀνύω. ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα τῷ Ε περισπᾶται, εἰ προκατάρχοιτο ὄνομα, ἐξ οὗ γέγονε· φρενός φρενῶ, ἑνός ἑνῶ, ξένος ξενῶ, ἀσθενής ἀσθενῶ, σθένος σθενῶ, στενός στενῶ. τὸ γὰρ στένω οὐκ ἔχει ὄνομα οὔτε τὸ μένω.

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα τῷ Ο περισπᾶται, φθο- **160**
νῶ δονῶ πονῶ κλονῶ ὀνῶ (τὸ ὠφελῶ) φρονῶ θολῶ.

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα φύσει μακρῷ φωνήεντι, ὁπότε μὴ εἴη κατ' Αἰολίδα διάλεκτον, περισπᾶται· σκηνῶ θρηνῶ σφηνῶ φωνῶ ὠνῶ (καὶ ὠνοῦμαι) κοινωνῶ. τὸ πώνω βαρύνεται ὡς ἴδιον Αἰολέων.

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΕΙ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· τείνω γείνω κτείνω. τὸ δεινῶ περισπᾶται, ὅτι δεινός, καὶ τὸ πεινῶ, ὅτι πεῖνα.

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα παραληγόμενα Ι ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα· κρίνω πίνω κλίνω σίνω. τὸ δὲ ῥινῶ παρὰ τὴν ῥίνην. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ κοινῶ.

---

6 περισπᾶται om. B[illegible] στένω Theognost. 144, 22 Lob. rhem. 122, τένω [illegible] φθορῶ BC 13 δουλῶ L 15 μὲν A[illegible]νω L em. Lob. rhem. 123 αἰολικόν BC 1[illegible] 23 κατάρχοιτο L 24 25 τούτοις suspect[illegible]se excidit ἰνῶ. — κινῶ?

τοῦ ὀφείλω (ὥσπερ καὶ τὸ κέλω κέκλω, καὶ μέλω μέλπω).

159 Τὰ εἰς ΜΩ ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων ἀρχόμενα παραληγόμενα τῷ Ε βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· τρέμω νέμω (καὶ νεμῶ, ὅθεν νενέμηκα) δέμω τέμω γέμω χρέμω (τὸ ἠχῶ) βρέμω (τὸ κτυπῶ). σεσημείωται τὸ κρεμῶ περισπώμενον, ὁμοίως καὶ τὸ ἀτρεμῶ. τὸ δὲ ἐμῶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΜΩ μὴ παραληγόμενα τῷ Ε περισπᾶται· κομῶ δαμῶ γαμῶ θυμῶ (καὶ θυμοῦμαι) μιμῶ (καὶ μιμοῦμαι) χραισμῶ κοσμῶ καιμῶ (καὶ κοιμῶμαι) οἰμῶ (τὸ ὁρμῶ).

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν περισπᾶται· κιρνῶ πιλνῶ πορνῶ ἀρνῶ (ἀρνοῦμαι).

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον συνεσταλμένον καταλήγουσαν, ... ἢ ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων μὴ ἀντιστοίχων, περισπᾶται, χωρὶς εἰ μὴ κατ' ἐπένθεσιν εἴη τοῦ Ν γινόμενα· κυνῶ καὶ ἐν συνθέσει προσκυνῶ, πλανῶ σινῶ

---

1 ὥσπερ καὶ τὸ κέκλω ἐκ τοῦ κεκέλω καὶ μέμβλω ἐκ τοῦ μεμέλω Lob. rhem. 111: Verumtamen si haec ipsa verba exempli caussa addita dixeris ad ὄφλω, emendatione non indigebunt: possunt enim κέλω et μέλω thematica dici quatenus ab illo κέλωρ et κέκλω ab hoc μέλος et μέλπω derivata sunt. Casu accidit, quod κέκλω exit in ΛΩ 6 τρέμω τὸ em. Theognost. 143, 31. Excidisse videtur τρέμω 12 αἱμῶ L 19 ἀπὸ om. BC μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἢ συμφώνων ἀντιστοίχων ἀρχόμενα Lob. rhem. 120. Imo ἀρχόμενα ἢ ἀπὸ συμφώνου ἢ σ. μὴ ἀντιστοίχων 20 γινόμενον L.

(τὸ βλάπτω). τὸ δὲ τιῶ τίνω κατ' ἐπένθεσιν τοῦ Ν, οὗ τὸ δίχρονον ποτὲ μὲν συστέλλει, ποτὲ δὲ ἐκτείνει. τὸ δὲ φθίνω καὶ φθάνω ἀπὸ ἀντιστοίχων ἤτοι ἰσοστοίχων. τὸ δὲ ἄνω ἀντὶ .. ἀνύω. ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα τῷ Ε περισπᾶται, εἰ προκατάρχοιτο ὄνομα· ἐξ οὗ γέγονε· φρενός φρενῶ, ἑνός ἑνῶ, ξένος ξενῶ, ἀσθενής ἀσθενῶ, σθένος σθενῶ, στενός στενῶ. τὸ γὰρ στένω οὐκ ἔχει ὄνομα οὔτε τὸ μένω.

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα τῷ Ο περισπᾶται, φθο- 160
νῶ δονῶ πονῶ κλονῶ ὀνῶ (τὰ ὠφελῶ) φρονῶ δολῶ.

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα φύσει μακρῷ φωνήεντι, ὁπότε μὴ εἴη κατ' Αἰολίδα διάλεκτον, περισπᾶται· σκηνῶ θρηνῶ σφηνῶ φωνῶ ὠνῶ (καὶ ὠνοῦμαι) κοινωνῶ. τὸ πάνω βαρύνεται ὡς ἴδιον Αἰολέων.

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΕΙ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· τείνω γείνω κτείνω. τὸ δεινῶ περισπᾶται, ὅτι δεινός, καὶ τὸ πεινῶ, ὅτι πεῖνα.

Τὰ εἰς ΝΩ δισύλλαβα παραληγόμενα Ι ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα· κρίνω πίνω κλίνω σίνω. τὸ δὲ ῥινῶ παρὰ τὴν ῥίνην. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ κοινῶ.

---

6 περισπᾶται om. BC 9 στένω Theognost. 144, 22 Lob, rhem. 122, τένω L 11 12 φθορῶ BC 13 δουλῶ L 15 μὲν AC 17 πάνω L ein. Lob. rhem. 123 αἰολικὸν BC 19 μὴ om. L 23 κατάρχοιτο L 24 25 τούτοις suspectum. Sed fortasse excidit ἰνῶ. — κινῶ?

Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα Υ μακρῷ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα· δύνω θύνω πλύνω φύνω μηκύνω πλατύνω ταχύνω τραχύνω. σεσημείωται τὸ βυνῶ περισπώμενον. τὸ δὲ ξυνῶ ἔχει τὸ ξυνός, καὶ τὸ ὀδυνῶ ἔχει τὸ ὀδύνη καὶ τὸ Υ βραχύ.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΝΩ βαρύνεται· ἃ δὲ περισπῶνται, ὀλίγα εἰσὶ καὶ παρ' ὄνομα γεγόνασι· φαίνω φαίνομαι, μαίνω μαίνομαι, ῥαίνω μιαίνω. τὸ μέντοι αἰνῶ περισπώμενον ἔχει τὸ αἶνος, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινῶ τὸ κελαινός καὶ τὸ τριαινῶ τὸ τρίαινα.

161 Τὰ εἰς ΝΩ παραληγόμενα διφθόγγῳ, μὴ τῇ ΑΙ ἢ ΕΙ, περισπᾶται· ἐρευνῶ θοινῶ χαυνῶ κοινῶ οἰνῶ, χωρὶς τοῦ ἐλαύνω.

Τὰ εἰς ΝΩ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ΕΙ διφθόγγῳ ἢ μακρῷ τῷ Ι βαρύνεται· .. είνω ὠδίνω ὀρίνω. τὸ δὲ χαλινῶ περισπᾶται, ὅτι ἔχει τὸ χαλινός, ὥσπερ καὶ τὸ ταπεινῶ τὸ ταπεινός.

Τὰ εἰς ΝΩ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶται· ὑπνῶ πυκνῶ ἱκνῶ (καὶ ἱκνοῦμαι) τεχνῶ (τεχνῶμαι) σκιδνῶ ἰδνῶ. σεσημείωται τὸ δάκνω βαρύτονον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δαγκάνω γέγονε κατὰ συγκοπήν. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ Ν τὸ Μ βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ δύο συμφώνων ἄρχοιτο, ἢ ὄνομα προκατάρχοιτο·

---

2 προκατάρχοι **L** 3 τραχύνω om. **BC** 4 ὑνῶ **L** em. Lob. rhem. 354 6 Regulam de disyllabis casu translatam esse ad canones nominum p. 194, 3—5 Bark. pulat Lob. rhem. 123 8 Herod. π. μ. λ. 24, 17 15 16 εἴνω ὠδίνω ὀρίνω **AB** εἴνω ὀρίνω **C** (ἀλε)είνω Lob. rhem. p. 125 ope Theogn. 144, 33 qui φαείνω ἀλεείνω ἐλεείνω coniungit 23 προκατάρχοι **L**.

μίμνω κάμνω τέμνω. τὸ δὲ κρημνῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ δύο συμφώνων ἤρξατο.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΝΩ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, ὁπότε παρῆκται ἀπὸ ῥήματος. αὐτὴ δὲ ἡ διὰ τοῦ ΑΝΩ παραγωγὴ οὐκ ἔχει κατάρχον τὸ Ι ἐκτεταμένον, διὰ τὸ ἴσχω ....., ἢ τὴν ΕΙ δίφθογγον, διὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω καὶ δεικανῶ. βαρύνεται δὲ ταῦτα· λείπω λιμπάνω, λήβω λαμβάνω, μήθω μανθάνω, δήκω δαγκάνω, φεύγω φυγγάνω; οἴδω οἰδάνω. περισπῶνται δὲ τὰ διπλασιασμὸν πάσχοντα· γαγγανῶ (τὸ ταράσσω), ἢ ὁπότε ἀπὸ ὀνόματος ἐγένετο· κυρκάνη κυρκανῶ (τὸ θορυβῶ), δαπάνη δαπανῶ, μηχανή 162 μηχανῶ, στέφανος στεφανῶ, λίβανος λιβανῶ, μέλανος μελανῶ. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ καμφανῶ.

Τὰ εἰς ΡΩ παραληγόμενα φωνήεντι Α ἢ Η ἢ Ω περισπᾶται· κηρῶ πληρῶ γηρῶ τηρῶ ὠρῶ (τὸ φυλάττω) τιμωρῶ. σεσημείωται τὸ ἄρω βαρύτονον (τὸ ἁρμόζω ἢ τὸ λαμβάνω καὶ ἀποφέρομαι).

Τὰ εἰς ΡΩ παραληγόμενα τῷ Ε καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ περισπᾶται μὲν, ὁπότε ἔχει πλησιάζον ψιλὸν τῷ Ε· κερῶ (τὸ κιρνῶ) περῶ πτερῶ στερῶ· μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα βαρύνεται· δέρω φέρω, τὸ ἐρῶ περισπᾶται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ΡΩ, μὴ ὄντος πρὸ τοῦ Ρ συμφώνου, εἰ παραλήγοιτο τῷ Ο μόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, πε-

---

1 κριμνῶ L κρημνῶ Thes. IV c. 1966 D. 3 ἄνω L 6 Adde ἰσχανῶ 7 δικάνω BC δεικάνω A 10—12 Imo κυρκανῶ τὸ ταράσσω. Videtur igitur γαγγανῶ(?) τὸ θορυβῶ scribendum esse 21 τὸ E L em. Lob. rhem. 132.

ρισπᾶται· ἀγορῶ ἀφορῶ εὐπορῶ ἀπορῶ καρποφορῶ ἱστορῶ ἐπικουρῶ ἀμυιρῶ.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΡΩ βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· μαρμαίρω καρκαίρω σπαίρω καὶ ἀσπαίρω αἴρω (τὸ κουφίζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπαίρω). τὸ δὲ σφαιρῶ ἔχει τὸ σφαῖρα καὶ ἑταιρῶ τὸ ἑταῖρος.

Τὰ διὰ τοῦ ΕΙΡΩ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· μείρω (τὸ μερίζω) τείρω φθείρω εἴρω σπείρω κείρω ἐγείρω οἰκτείρω ἐθείρω (τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι), τὸ δὲ πειρῶ, ὅτι πεῖρα, καὶ τὸ χειρῶ, ὅτι χείρ.

163 Τὰ διὰ τοῦ ΥΡΩ ἐκτεταμένον τὸ Υ ἔχοντα βαρύνεται· σύρω πτύρω φύρω (καὶ φυρῶ περισπώμενον). μορμύρω πλημμύρω ὀδύρω (ἐξ οὗ τὸ ὀδύρομαι) ὀλοφύρω (ἐξ οὗ τὸ ὀλοφύρομαι). τὰ μέντοι ἔχοντα συνεσταλμένον τὸ Υ περισπᾶται· μαρτυρῶ ἀργυρῶ πυρῶ ξυρῶ κυρῶ (τὸ τυγχάνω, οὗ τὸ Υ ἐκτέταται).

Τὰ εἰς ΡΩ παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ Υ περισπᾶται· ἀμαυρῶ νευρῶ ἐπικουρῶ οἰκουρῶ.

Τὰ εἰς ΡΩ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνου, ὁπότε μὴ συγκοπὴν ἐμφαίνοι, περισπᾶται· μετρῶ γεωμετρῶ ἱδρῶ κοπρῶ πιμπρῶ ποδαγρῶ λυτρῶ (ἐξ

---

9 10 θείρω τὸ ἐξ ἔθους τὸ διαπράττομαι A, om. BC, correxi. 12 13 βαρύνεται, σφύρω L, em. Theogn. 145, 20. Possis etiam βαρύνεται πλὴν τοῦ σφυρῶ. 17 Fortasse τυγχάνω καὶ κύρω οὗ κτλ. Similiter differunt iambicum σινῶ et spondaicum σίνω 20 εὑρῶ L quod recte haberet si adderetur εὑρήσω vel ἀφ' οὗ τὸ εὑρίσκω ut infra 199, 8 Bark., exhibui Lob. rhem. 134 coniecturam 23 ποδαιρῶ C.

οὗ τὸ λυτροῦμαι). τὸ δὲ ἔγρω κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐγείρω.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΩ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἀπὸ ὀνόματος· ῥαίω (τὸ φθείρω) πταίω, ναίω παίω δαίω παλαίω κλαίω λιλαίω (ὅθεν τὸ λιλαίομαι). τὸ δὲ ἑδραιῶ ἔχει τὸ ἑδραῖος, καὶ τὸ δικαιῶ τὸ δίκαιος, καὶ βεβαιῶ τὸ βέβαιος, καὶ τὸ παλαιῶ τὸ παλαιός, καὶ περαιῶ τὸ πέρας, καὶ μαιῶ (τὸ ζητῶ) τὸ μαῖα, καὶ ματαιῶ τὸ μάταιος.

Τὰ εἰς Ω καθαρὰ παραληγόμενα τῇ διὰ Υ διφθόγγῳ βαρύνεται· ψαύω θραύω ἀπολαύω αὔω (τὸ βοῶ) δεύω τοξεύω ἰξεύω λιτανεύω.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενα τῷ Α βαρύνεται, ὁπότε πλησιάζουσι τοῖς διὰ τοῦ ΑΥΩ· χραύω χράω, φαύω φάω. περισπῶνται δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα· δαῶ 164 δαήσω, σαῶ σαώσω, ἀλαῶ. τὸ δὲ βοάω καὶ γελάω καὶ πεινάω βαρύνεται, καὶ τἄλλα ὡς ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενα Ε βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ἢ ἀπὸ βαρυτόνου μετασταίη εἰς βαρύτονον· δέω ξέω θέω πνέω πλέω ῥέω ποιέω νοέω τελέω. σεσημείωται τὸ ἐῶ περισπώμενον. τὸ δὲ θεῶ (ὅθεν τὸ θεῶμαι) ἔχει τὸ θέα, καὶ τὸ νεῶ τὸ νέος. καὶ τὸ δεῶ δεήσω ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου δέω γέγονε.

---

3 In A lemma ἕκτη συζυγία 6 δίκαιον L 11 θαύω L σαύω L em. LDindorf. Thes. VII c. 108 A 16 σαῶ σαώσω A σαῶ σαήσω BC. Fortasse scripserat ἀῶ ἀήσω σαῶ σαώσω 17 τάλλα L.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενα τῇ ΕΙ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι· σείω βρωσείω ὀψείω κιχείω τελείω· τὸ μέντοι μειῶ ἔχει τὸ μεῖος, καὶ τὸ τελειῶ τὸ τέλειος, καὶ τὸ ἀρειῶ τὸ ἀρείων, καὶ τὸ ἀχρειῶ τὸ ἀχρεῖος.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα Ι βραχεῖ περισπᾶται· μειδιῶ κοπιῶ ἀξιῶ ἐρυθριῶ ἀγωνιῶ. τὸ δὲ ἐσθίω καὶ ἀΐω βαρύνονται. τὸ δὲ διδίω καὶ κήκιω δεδιπλασίασται ἀπὸ τοῦ δίω καὶ κίω. τὸ δὲ μαστίω ἀπὸ τοῦ μαστίζω. σπάνια δέ εἰσι τὰ δισύλλαβα κατὰ συστολὴν τοῦ Ι, ὡς τὸ δίω καὶ τὸ διῶ (τὸ διώκω) ἴω καὶ ἰῶ (τὸ πορεύομαι) καὶ τίω (τὸ τιμῶ). τὸ δὲ βιῶ οἷς οἱ τὸ ζῶ, βιῶ δὲ βιᾷς βιᾷ τὸ βιάζω.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν ἔχοντα Ι ἐκτεταμένον βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι· ψίω (τὸ ἐμβρωματίζω) λίω δηρίω μητίω κονίω μηνίω, ὃ δι[α]φορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. τὸ δὲ ἰῶ ἰῶμαι ἰός, κριῶ κριός, ἀνιῶ ἀνία.

165 Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενα τῷ Ο μόνῳ περισπᾶται· νοῶ βοῶ γοῶ θροῶ ποῶ μακκοῶ (τὸ μωραίνω), αἱ μέντοι ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων βαρύνονται· χρυσόω στεφανόω.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενα τῇ ΟΙ διφθόγγῳ

---

3 μεῖος] Cf. 40, 13 9 διδίῳ καὶ κικίω L em. Lob. rhem. 19: nam κικύω quo de cf. Et. Gud. 321, 53. Suid. Cram. II 229, 31 Thes. IV c. 1551. 1553 alienum ab h. l. 11 ὡς καὶ BC 16 ἀλίω Herod. π. διχρ. 298, at λίω agnoscit Theognost. 147, 2—4 18 ἴος L 24 ΟΙ om. C.

περισπᾶται, εἰ μὴ διάστασις γένοιτο τοῦ Ι· ποιῶ οἰῶ (τὸ μονῶ) ἀλοιῶ (τὸ τύπτω) ἀλλοιῶ (τὸ μεταποιῶ) ἑτεροιῶ. τὸ δὲ οἴω (οἴομαι) οἴω γίνεται. ὁ δὲ οἴω ἐνεστὼς τοῦ οἴσω μέλλοντος οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΩ δισύλλαβα βαρύνεται καὶ περισπᾶται, περισπᾶται μέν, ὅσα ἔχει ὄνομα, ἢ κατ' ἐναλλαγὴν γέγονε· δυῶ θυῶ (τὸ θυμιῶ, ὅτι θύος) μυῶ (καὶ μύω βαρύτονον) κυῶ Ἀττικὸν ἐκ τοῦ κύω. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται· δύω (ἐξ οὗ τὸ δύνω) θύω (ἐξ οὗ τὸ θύνω) λύω μύω κύω ξύω.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ΥΩ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἔχοι ὄνομα· ἀλύω ἀρτύω πληθύω κωλύω ζευγνύω ὀμνύω ὀρνύω σβεννύω. τὸ δὲ ἰχθυῶ ἔχει τὸ ἰχθῦς, καὶ τὸ ἐγγυῶ τὸ ἐγγύη, καὶ τὸ βοτρυῶ τὸ βότρυς.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενον τῇ ΥΙ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη· ἀλυίω ὀπυίω. τὸ δὲ γυιῶ περισπᾶται.

Τὰ εἰς Ω καθαρὸν παραληγόμενα τῷ Ω βαρύνεται· ζώω πλώω σώω, χωρὶς τοῦ κολῳῶ, ὅπερ ἀπὸ 166
τοῦ κολῳὸς γέγονε, καὶ ἔχει τὸ Ι προσγεγραμμένον.

Τὰ εἰς ΞΩ καὶ ΨΩ περισπᾶται· διψῶ γυψῶ κενοδοξῶ φιλοδοξῶ ἀδοξῶ αὐξῶ ἀλεξῶ. τὸ γὰρ αὔξω καὶ ἀλέξω καὶ ἕψω ἀττικῶς βαρύνονται.

---

2 ἀλοιῶ τὸ τύπτω ἀλλοιῶ (ἀλλοίω **BC**) **A** 3 ἑταιροιῶ **BC** 7 ὅθεν **L**, scripsi ὅτι. Violentior medela Lob. rhem. p. 290 visa est 14 ἰχθύς **BC** 17 ἀπυίω **A** ἀρπυίω **BC** em. Theognost. 149, 4 addens tertium μεθυίω. Cf. Lob. rhem. 210 20 κωλφῶ **L** κολῳῶ Theognost. 148, 12 21 κολοιός **BC** 23 ἀλεξῶ om. **BC** 24 ἕψω **B**.

Οἱ εἰς Ω μέλλοντες κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐὰν μὲν ἔχωσι πρὸ τοῦ Ω τὸ Ξ ἢ τὸ Ψ ἢ τὸ Σ, βαρύνονται· λέξω πλέξω τύψω γράψω ποιήσω νοήσω. ἐὰν δὲ μηδὲν ἔχωσι τούτων πρὸ τοῦ Ω, περισπᾶται· σπερῶ φθερῶ πλυνῶ κτενῶ τιλῶ. πρόσκειται δὲ „κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον", ἐπειδὴ τὸ ποιήσω ποιησῶ αἱ Δωριεῖς λέγουσι, καὶ τὸ λέξω λεξῶ.

Τὰ εἰς Ω λήγοντα δεύτερα πρόσωπα προστακτικὰ ὁμοτονεῖ ταῖς ἰδίαις ὁριστικοῖς· νικῶ ἐγὼ νικῶ σύ, κρεμῶ ἐγὼ κρεμῶ σύ. τὰ μέντοι τρίτα εἴτε εἰς ΤΩ εἴτε εἰς ΘΩ βαρύνεται· λεγέτω ποιείτω τυπτέσθω λεγέσθω.

Τὰ εἰς Ω τρίτα πρόσωπα τῶν εὐκτικῶν περισπῶνται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου Ι· βοάοι βοῷ, τρυπάοι τρυπῷ.

Τὰ εἰς Ω ὑποτακτικὰ μονοσύλλαβα μὲν ὄντα περισπῶνται· ἐὰν δῶ, ἐὰν βῶ, ἐὰν στῶ, ἐὰν σχῶ.
167 ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν βαρύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ περισπῶνται μέν, ἡνίκα ἔχωσι τὴν μετοχὴν εἰς ΕΙΣ μετ' ὀξείας τάσεως καὶ διὰ τοῦ ΝΤ κλινομένην· τυφθεὶς τυφθέντος ἐὰν τυφθῶ, τυπεὶς τυπέντος ἐὰν τυπῶ, τιθεὶς τιθέντος ἐὰν τιθῶ· ἢ ἡνίκα ὦσιν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τῶν συνῃρημένων· ἐὰν ποιῶ, ἐὰν βοῶ, ἐὰν χρυσῶ. ἡνίκα δὲ μὴ ὦσι τοιαῦτα, βαρύ-

1 In L lemma περὶ τόνου τῶν μελλόντων 6 διὰ τὴν L δὲ „κατὰ τὴν scripsi 8 περὶ τόνου τῶν προστακτικῶν lemma in A προστατικὰ BC 10 εἴτε bis om. BC 12 λελέχθω BC 13 περὶ τόνου τῶν εὐκτικῶν lemma in A πρῶτα BC 16 περὶ τόνου τῶν ὑποτακτικῶν lemma in A.

νοῦται· ἔφαγον ἐὰν φάγω, εἶπον ἐὰν εἴπω, τέτυφα ἐὰν τετύφω, τέτυπα ἐὰν τετύπω. σεσημείωται τὸ ἐὰν εἰδῶ, οὗ ἡ μετοχὴ ὁ εἰδὼς τοῦ εἰδότος, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδέω.

Τὰ εἰς Ω ὑποτακτικὰ τῶν ἀορίστων παθητικῶν περισπῶνται· ἐὰν ληφθῶ, ἐὰν τυφθῶ, διὸ καὶ τὸ ἐὰν ἐγκαταλιπῶ ὑπὸ σοῦ περισπᾶται. τότε γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν περισπῶνται, ὅτε ἔχουσιν ἀπαρέμφατον εἰς ΝΑΙ, ὡς τὸ ἐὰν νυγῶ νυγῆναι, καὶ μετοχὴν εἰς ΕΙΣ ὁ νυγεὶς καὶ τὸ εὐκτικὸν εἰς ΗΝ καθαρὸν νυγείην. ὁμοίως ἐὰν δαρῶ δαρείην. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, βαρύνεται· ἐὰν δράμω· δραμεῖν γὰρ καὶ δράμοιμι, ἐὰν φύγω φυγεῖν καὶ φύγοιμι.

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὁριστικῶν ὁμοτονεῖ τοῖς πρώτοις, ἐὰν ἰσοσυλλαβῇ· λείπω λείπεις λείπει, ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ. τὸ δὲ πνεῖ καὶ ῥεῖ καὶ πλεῖ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ. οὕτω καὶ ἐπὶ μέλλοντος· νοήσω νοήσεις νοήσει, καὶ ἐπὶ ὑποτακτικῶν· ἐὰν λέγω ἐὰν λέγῃς λέγῃ, ἐὰν βοῶ βοᾷς βοᾷ.

Τὰ εἰς ΜΙ λήγοντα ὁριστικὰ ἀποστρέφονται τὴν 168 ὀξεῖαν τάσιν, καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις· τίθημι τίθης τίθησι, δίδωμι δίδως δίδωσι ..... φημὶ φὴς φησί, εἰμὶ εἶς εἰ ἐστί.

Τὰ εἰς ΜΙ εὐκτικὰ ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν· τύπτοιμι τύποιμι ποιοῖμι χρυσοῖμι βοῷμι.

6 7 διὸ — περισπᾶται desunt BC 10 ἡ μετοχὴ BC 12 ἔχει C; voc. ἐὰν etiam 157, 15 usus est γὰρ om. BC 18 ὑποτακτικὸν BC 19 βοᾶς βοᾶ C 20 περὶ τόνου τῶν εἰς ΜΙ A περὶ παντὸς ῥήματος τῶν εἰς ΜΙ. Βιβλίον ιζ' BC 22 Lacuna in libris non indicata hausit v. σεσημείωται.

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν εἰς ΜΙ εὐκτικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις· τύπτοιμι *τύπτοις τύπτοι*, ποιοῖμι *ποιοῖς ποιοῖ*, βοῷμι *βοῷς βοῷ*.

Πᾶς παρακείμενος ὁριστικὸς εἰς Α λήγων ὑπερδισύλλαβος ἁπλοῦς προπαροξύνεται· *τέτυφα πεποίηκα*. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος· *ἔτυψα ἐποίησα*. τὸ δὲ *ἦψα* καὶ *οἶδα* δισύλλαβα καὶ τὸ *συνῆψα* σύνθετον. τὸ δὲ *ἐφοίτα* ἀπὸ τοῦ ἐφοίτας τὸ Α μακρόν.

Τὰ εἰς ΘΑ ἐν δευτέροις προσώποις ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· *λάβησθα ἔφησθα οἴδησθα*. τὰ μέντοι δισύλλαβα προπερισπᾶται· *φῆσθα ἦσθα*.

Καὶ τὰ εἰς ΘΑ δὲ πρῶτα πρόσωπα προπαροξύνονται· *τυπτόμεθα νικώμεθα χρυσούμεθα*.

Πᾶν ῥῆμα εἰς Ν μακροκατάληκτον ὑπὲρ μίαν συλ-
169 λαβὴν πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· *ἐνόουν ἐδείκνυν ἔγνων ἐγεγράφειν νυγείην διδοίμην ἐτυπέτην ἔστων*. τὸ δὲ ἐχρῆν καὶ ἦν περισπᾶται.

Πᾶν πρόσωπον ὁριστικόν, εἴτε ἑνικὸν εἴτε πληθυντικόν, ἁπλοῦν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται· *ἔγραφον* ἐγὼ καὶ *ἔγραφον* ἐκεῖνοι, *ἔτυπον* ἐγὼ καὶ *ἔτυπον* ἐκεῖνοι. τὸ δὲ *εἶχον* (ἐξ οὗ τὸ κατεῖχον) καὶ ἄλλα περισπᾶται, ὡς δισύλλαβον. τὰ γὰρ δισύλλαβα ἢ προπερισπῶνται ἢ παροξύνονται κατὰ τοὺς κανόνας· μακρᾶς γὰρ οὔσης τῆς παραληγούσης προπε-

---

6 ἦψα BC 8 ἐφοίτας τὸ BC 10 οἴδασθα (sic) L, em. Cramer. IV 365, 4. Forma est Aeolica 15 ἔχειν C, forte ἔχειν θέλει 25 προκαταληγούσης BC.

ρισπῶνται· ἦλθον εὗρον εἶχον εἶδον καὶ τἄλλα· βραχείας δὲ τῆς παραληγούσης παροξύνονται· ἴδον ἔσχον.

Τὰ εἰς ΟΝ προστακτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνονται· ἄκουσον νόησον φίλησον· δισύλλαβα δὲ ὄντα παροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται κατὰ τοὺς κανόνας· νεῖμον κρῖνον εἶπον (ἀντὶ τοῦ εἰπέ) τύψον λέξον γράψον.

Πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς Σ λῆγον παρῳχημένου χρόνου ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λήγοντος ἢ εἰς Ν ἢ εἰς Α ὁμοτονεῖ τῷ πρώτῳ· ἐνύγην ἐνύγης, ἐδάρην ἐδάρης, τέτυφα τέτυφας, ἔτυψα ἔτυψας, ἔτυπον ἔτυπες. ἔτι καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονεῖ τοῖς δευτέροις· ἔλαβες ἔλαβεν, ἔτυψας ἔτυψεν.

Τὰ εἰς ΜΑΙ ὁριστικὰ προπαροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται. τὰ μὲν οὖν βραχεῖα παραληγόμενα προ- 170
παροξύνονται· λέγομαι ἵσταμαι δίδομαι. τὰ δὲ φύσει μακρᾷ ἁπλᾶ ὄντα προπερισπῶνται· κεῖμαι ἧμαι ποιοῦμαι γελῶμαι, ὑπεσταλμένων τῶν τῆς Αἰολίδος διαλέκτου ἀκάχημαι γὰρ καὶ ἀλάλημαι καὶ τοῦ παρακειμένου. οὗτος δὲ προπαροξύνεται ὁμότονος ὢν τῷ ἰδίῳ ἐνεργητικῷ· νενόηκα νενόημαι, πεποίηκα πεποίημαι. τὸ δὲ κατάκειμαι καὶ κάθημαι προπαροξύνει σύνθετα ὄντα.

Τὰ εἰς ΤΑΙ τρίτα ὁμοφωνεῖ τοῖς εἰς ΜΑΙ πρώ-

1 τἄλλα L 10 εἰς ΗΝ ἢ BC 15 In L lemma περὶ τόνου τῶν παθητικῶν; inepte, cum grammaticus non genera verborum tractet, sed prosodiam, exitus respectu habito. Disputat igitur περὶ τῶν εἰς Ω, εἰς ΜΙ, εἰς ΘΑ, εἰς Ν, ΟΝ, Σ, ΜΑΙ etc. 18 μακρὰ BC εἶμαι BC.

τοις· τύπτομαι τύπτεται, πεποίημαι πεποίηται, ποιοῦμαι ποιεῖται, οἴομαι καὶ οἶμαι οἴεται.

Τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν εἰς ΜΑΙ ἰσοσυλλαβοῦντα μὲν τοῖς πρώτοις καὶ ὁμοτονεῖ αὐτοῖς· τίθεμαι τίθεσαι, δίδομαι δίδοσαι, πεποίημαι πεποίησαι. ἐνδέοντα δὲ μιᾷ συλλαβῇ, ἀπὸ μὲν προπαροξυτόνων ὄντα, παροξύνονται· τύπτομαι τύπτῃ, γράφομαι γράφῃ· ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπᾶται· βοῶμαι βοᾷ, ποιοῦμαι ποιῇ.

Τὰ εἰς ΜΑΙ ὑποτακτικὰ προπερισπῶνται μὲν ἀπὸ περισπωμένων ὄντα· ἐὰν νοῶ ἐὰν νοῶμαι, ἐὰν φιλῶ ἐὰν φιλῶμαι· καὶ ὅταν ὦσι παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ· ἐὰν πεποιῶμαι, ἐὰν μεμνῶμαι. βαρύνονται δὲ ἀπὸ βαρυτόνων ὄντα· ἐὰν τύπτω ἐὰν τύπτωμαι, ἐὰν τύπω ἐὰν τύπωμαι.

171 Ζήτησιν δὲ ἔχουσι τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου τοῦ ἀπὸ τῶν εἰς ΜΙ, πότε προπαροξύνονται καὶ πότε προπερισπῶνται; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ ἐνεργητικὸν ὁριστικὸν ἐν χρήσει, προπερισπῶνται· τίθημι ἐὰν τιθῶμαι, ἵστημι ἐὰν ἱστῶμαι, δίδωμι ἐὰν διδῶμαι. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει, προπαροξύνεται· δύναμαι ἐὰν δύνωμαι (τὸ γὰρ δύνημι οὐκ ἐν χρήσει) ἐπίσταμαι ἐὰν ἐπίστωμαι.

Τὰ δεύτερα τῶν εἰς ΜΙ προστακτικῶν βαρύνεται, ὁπότε ... προπαροξύνονται κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχον· ἐτίθεσο ἐδίδοσο ἐπεποίησο

3 ἰσοσυλλαβοῦνται BC 7 προπαροξύνονται C; paullo ante malim μιᾶς συλλαβῆς 12 13 ὑπερσυντελίκου L 24 ΜΗΝ ὁριστικῶν? 25 (βραχυκαταληκτοῦσι. καὶ)? 26 πεποίησο L.

ἔκεισο. τὸ δὲ ἧσο προπερισπᾶται ὡς δισύλλαβον. εἰ δὲ μακρᾷ λήγουσιν, ἀορίστου μὲν ὄντα παροξύνονται· ἐγράψω ἐποιήσω ἐγένου ἐλάβου· παρατατικοῦ δὲ ὄντα ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων βαρύνονται· ἐλεγόμην ἐλέγου. εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων, περισπῶνται· ἐποιούμην ἐποιοῦ, ἐνικώμην ἐνικῶ.

Τῶν εἰς MHN εὐκτικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα εἰς O καταλήγουσι καὶ ἢ προπαροξύνονται ἢ προπερισπῶνται. προπερισπῶνται μὲν τὰ δισύλλαβα· σχοίμην σχοῖο, δοίμην δοῖο. ἔτι καὶ ὧν τὰ ἐνεργητικὰ εἰς MI λήγουσι· νοοίμην νοοῖο, ποιοίμην ποιοῖο, βοῴμην βοῷο. Ὁμοίως δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς MI ὁριστικῶν εἰσι καὶ ἔχουσι τὰ εὐκτικὰ [μὲν] ἐνεργητικὰ εἰς 172 HN καθαρὸν, προπερισπῶνται· τίθημι τιθείμην τιθεῖο (τιθείην γὰρ τὸ εὐκτικόν). τὸ δὲ δυναίμην δύναιο προπαροξύτονον διὰ τὸ μὴ ἔχειν δύνημι ἐν χρήσει, οὔτε δυναίην εὐκτικόν. προπερισπῶνται δὲ καὶ τὰ τοῦ παρακειμένου· δεδοίμην δεδοῖο, πεποιήμην πεποιῇο. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δεύτερα πρόσωπα εἰς O λήγοντα προπαροξύνονται· τυπτοίμην τύπτοιο, λεγοίμην λέγοιο, τετυψοίμην τετύψοιο.

Τὰ εἰς TO τρίτα τῶν εὐκτικῶν ὁμοτονεῖ τοῖς οἰκείοις δευτέροις· νοοῖο νοοῖτο, τύπτοιο τύπτοιτο.

---

1 ἧσο L 2 εἰς μακράν? 6 ἐνικοῦ BC. Ceterum fere ubique imperfectis imperativi poterant sane addi: e. g. ἐνικώμην ἐνικῶ νικῶ 7 MI C 9 διοίμην διοῖο BC 11 ποιοῖο, διοίμην διοῖο, βοῴμην BC 13 ὁριστικὰ ... μὲν ἐνεργητικὰ L 17 δυνείην L 18 19 πεποιῇο AB πεποιοῖο C 21 τυψοίμην τύψοιο L; possis τυψαίμην τύψαιο quoque.

Τὰ εἰς ΤΟ τρίτα τῶν ὁριστικῶν ὑπερδισύλλαβα ὄντα τότε προπερισπῶνται, ὅτε τὰ ἑαυτῶν δεύτερα περισπῶνται· ἐνοοῦ ἐνοεῖτο. ὅτε δὲ τὰ δεύτερα μὴ περισπᾶται, τὰ τρίτα προπαροξύνεται· ἐδέξω ἐδέξατο, ἐγένου ἐγένετο. ἧσο δὲ (τὸ ἐκαθέζου) καὶ ἧτο τὸ τρίτον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Σ ἧστο, προπερισπῶνται.

Πᾶν μονοσύλλαβον προστακτικὸν μακροκαταληκτούμενον περισπᾶται· θλᾶ κλᾶ ζῆ τῆ (ἀντὶ τοῦ δέξαι). βραχυκατάληκτον δὲ ὀξύνεται· σπές σχέ ἕς (ἀφ' οὗ τὸ ἄφες) δός φρές (τὸ φέρε).

Τὰ εἰς ΘΙ προστακτικὰ βαρύνονται· τύπηθι δάρηθι τύφθηθι (καὶ τύφθητι) βῆθι στῆθι ἴσθι (τὸ γίνωσκε). τὸ φαθί ὀξύτονον σεσημείωται.

173 Πᾶν προστακτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὁμοιοκατάληκτον τῷ οἰκείῳ ὁριστικῷ καὶ ὁμότονόν ἐστιν αὐτῷ· ἔτυπτε τύπτε, ἐνόει νόει, ἐβόα βόα, ἐτύπτου τύπτου. τὸ δὲ λαβοῦ καὶ πιθοῦ παρὰ Ἀττικοῖς περισπᾶται. ἔτι καὶ τὸ ἐλθέ καὶ εἰπέ καὶ εὑρέ ὀξύνουσι.

Τὰ εἰς ΑΙ ὑπερδισύλλαβα προστακτικὰ προπαροξύνονται· ποίησαι ἄσπασαι. τὸ δὲ λοῦσαι καὶ δέξαι καὶ κτῆσαι βαρύνονται ὡς δισύλλαβα.

---

2 δὲ τὰ BC   5 6 ἧτο δὲ καὶ ἧσο (τὸ ἐκαθέζου), οὗ τὸ τρίτον ἧστο, πλεονασμῷ τοῦ Σ ἐκ τοῦ ἧτο BC   8 τῇ L   9 σπὲ L, scripsi σπές;, sed σχές rescribere nolui propter compositorum formas sigma carentes   10 ὀφρές L cf. 170, 9   13 βαθί L em. Goettl. de acc. 87   18 τὸ om. BC   18 19 ὀξύνεται pessime BC. Cf. Herod. pros. Il. Λ 85.

Πᾶν ἀπαρέμφατον ἢ εἰς N λήγει ἢ εἰς AI. Καὶ τὰ εἰς N μακροκατάληκτα δύο ἔχει τόνους· ἢ γὰρ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τὰ μὲν μονοσύλλαβα περισπῶνται· πλεῖν ῥεῖν ζῆν δρᾶν· τὰ μέντοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. βαρύνεται μὲν τὰ ἀπὸ βαρυτόνων χρόνων ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος· τύπτειν τύψειν ποιήσω ποιήσειν. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε καὶ τὰ ὁριστικὰ περισπῶνται· ποιῶ ποιεῖν, (κ)τυπῶ (κ)τυπεῖν, στελῶ στελεῖν, χρυσῶ χρυσοῦν. τὰ δὲ εἰς N τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἄκλιτα περισπῶνται, ὥσπερ καὶ τὰ περισπώμενα· δραμεῖν φαγεῖν πιεῖν ἐλθεῖν. τὸ δὲ πέφνειν σεσημείωται.

Τὰ δὲ εἰς AI λήγοντα ἀπαρέμφατα πάντα βαρύνεται· τύψαι τυφθῆναι τετύφθαι τύπτεσθαι.

Περὶ τῶν συνθέτων ῥημάτων καὶ ἔτι περὶ μετοχῶν.

Βιβλίον ιζ΄.

Πᾶν ῥῆμα ὀξύτονον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἴη τὸ ἁπλοῦν, τὸ σύνθετον προπαροξύνεται· φημί σύμφημι, ἐστί σύνεστι, εὑρέ ἔφευρε (τὸ γὰρ ἐφεῦρε ἐκ τοῦ εὗρε βαρυτόνου ἐγένετο) εἰπέ κάτειπε. εἰ δὲ μονοσύλλαβον 174 εἴη τὸ ἁπλοῦν, τὸ σύνθετον παροξύνεται· δός ἀπόδος,

---

1—12 In **A** unam sectionem constituunt; *χρυσοῦν. Τὰ δὲ* **BC** 12 Herod. Il. pros. *Π* 827 *P* 539 Lehrs. Arist. stud. p. 264 15 16 *Περὶ ... βιβλίον ιζ΄* om. **BC**; cf. 191, 20 et p. 4, 16 ubi fortasse *πᾶν ῥῆμα σύνθετον* legendum est 17 *πᾶν ῥῆμα κτλ.* infra p. 200, 1—16 male repetuntur.

θές ἐπίθες. σεσημείωται τὸ προὶς (τὸ ἄφες), σχές ἐπίσχες, σπές ἔνισπες, χρή ἀπόχρη. (τὸ γὰρ ἀποχρῇ ἀπὸ τοῦ χρῇ περισπωμένον ἐγένετο.)

Τὰ εἰς Ω μονοσύλλαβα ἐπὶ ἐνεστῶτος μετὰ προθέσεως συντεθειμένα τὴν περισπωμένην φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· σμῶ περισμῶ, ἀθλῶ συναθλῶ, κλῶ συγκλῶ. πρόσκειται „ἐπὶ ἐνεστῶτος“ διὰ τὸ σχῶ παράσχω· τοῦτο γὰρ δευτέρου ἀορίστου ἐστί. πρόσκειται „μετὰ προθέσεως“ διὰ τὸ ἄζω (τὸ ξηραίνω). τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ Α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ζῶ.

Πᾶν ῥῆμα ὁριστικὸν εἰς Ω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν αὐτὸν τόνον· γράφω καταγράφω, βαίνω μεταβαίνω, φιλῶ καταφιλῶ, λέγω ἀλέγω. τὸ δὲ χειρογραφῶ καὶ καλαμογλυφῶ καὶ ἀσθενῶ καὶ εὐσεβῶ καὶ ἀπειθῶ οὐ φυλάττουσι τὸν τόνον· οὐ γὰρ ἀπὸ ῥημάτων συνετέθησαν.

Πᾶς παρῳχημένος ὁριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει· εἶχον κατεῖχον, ἧψα συνῆψα, εἶπον ἐξεῖπον, εὗρον ἐξεῦρον, πλὴν τοῦ εἶξεν ὑπόειξεν, εἶκον ἐπίεικον. τὸ δὲ οἶδα σύνοιδα Αἰολικόν· χαίρουσι γὰρ οἱ Αἰολεῖς ἀναβιβάζειν τοὺς τόνους, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Ἀτρεύς Ἄτρευς. πρόσκειται „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα“ διὰ τὸ σχές περίσχες, κεῖτο κα-

---

1 σεσημείωται ... ἄφες abesse malit Goettling. de acc. 46, non negat tamen posse explicari 8 δὴ δευτέρου BC δευτέρου A 20 ἧψα L 22 εἶκον L 24 ἀτρεές BC.

τέκειτο. πρόσκειται „ἀπὸ φύσει μακρᾶς“ διὰ τὸ ἷζε ἕφιζε. πρόσκειται „ὁριστικὸς“ διὰ τὸ εἶπε ἔξειπε, εὗρε ἔφευρε.

[Ὅτι πᾶσα συλλαβὴ περισπωμένη φύσει μακρά ἐστι, 175 καὶ οὐ θέσει οὔτε βραχεῖα.

Ὅτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος ἐν τῇ συνεπείᾳ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς τὴν βαρεῖαν χωρὶς τοῦ τίς, ὅπερ φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, [καὶ] χωρὶς εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτο, ἢ ἐγκλιτικόν ἐστι.

Ὅτι πᾶσα λέξις μὴ περισπωμένη ἢ ὀξυνομένη βαρύνεται.

Ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα συνερχόμεναι εἰς συναίρεσιν περισπωμένην ἀποτελοῦσι, χωρὶς εἰ μὴ τονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφιδέος ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδέος θυγατριδοῦς· ταῦτα γὰρ συναιρεθέντα οὐκ ὀξεῖαν, ἀλλὰ περισπωμένην ἔσχον.

Ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται· Διομήδεος Διομήδους, χωρὶς εἰ μὴ τονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα.

Ὅτι δασυνομένου φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ προηγούμενον ψιλὸν τρέπεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ· κατὰ ἡμῶν καθ' ἡμῶν. τὸ δὲ ἀνάπαλιν οὔ, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον τραπῇ· τὸ γὰρ ἀμπέχεσθαι Αἰολικόν ἐστι.]

[Ἔτι περὶ συνθέτων ῥημάτων.

1 ἷζε L 2 ὁριστὸν L 4 6 10 12 17 20 Ὅτι recte A, Ἔτι BC Laciniam vilissimam una cum lemmate subsequente e prioribus per errorem repetito deleri iussimus 23 ἀπέχεσθαι L om. Bekk. Anecd. 705, 4, unde haec omnia sunt in brevius contracta. Cf. 707. 708 24 Περὶ BC cf. 197, 17 — 198, 13.

Πᾶν ῥῆμα ὀξυνόμενον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἴη τὸ ἁπλοῦν, τρίτην ἀπὸ τέλους ποιεῖ τὴν ὀξεῖαν ἐν τῇ συνθέσει· εἰ δὲ μονοσύλλαβον, πρὸ τέλους. τῶν μὲν οὖν δισυλλάβων καὶ ποιούντων τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν μαρτυρία τοιαύτη ἐστίν· φημί ἀπόφημι, εἰμί σύνειμι, ἐσμέν
176 σύνεσμεν, εἰπέ κάτειπε, ἐλθέ ἄπελθε. τῶν μέντοι μονοσυλλάβων· θές ἐπίθες, δός ἀπόδος, σχές ἐπίσχες.

Τὰ εἰς Ω λήγοντα φυλακτικά εἰσι τοῦ αὐτοῦ τόνου ἐν τῇ συνθέσει· κλῶ κατακλῶ, ζῶ συζῶ. ἀλῶ ἀπὸ τοῦ Α καὶ λῶ.

Πᾶν ῥῆμα εἰς Ω ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, εἴτ' ἐπ' ἄλλου χρόνου, ἐν τῇ συνθέσει τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, χωρὶς εἰ μὴ μέσον ὄνομα πίπτοι· γράφω καταγράφω, βαίνω καταβαίνω.

Πᾶν εἰς ΜΙ ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται, ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· τίθημι τίθεμαι τίθεσαι τίθεται, ἵστημι ἵσταμαι, δίδωμι δίδομαι δίδοτε δίδομεν δίδοται.]

Πᾶσα μετοχὴ εἰς ΩΝ ἢ ἐνεστῶτός ἐστι καὶ παρατατικοῦ ἢ δευτέρου ἀορίστου ἢ μέλλοντος. αἱ μὲν οὖν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τότε μὲν ἡ μετοχὴ βαρύνεται, ὅτε τὸ ῥῆμα βαρύνεται· τύπτω τύπτων, γράφω γράφων, γράψω

---

11 12 ἀλῶ .. λῶ in uno **A** apparent. Lege: ἄζω δὲ ἀπὸ τοῦ Α καὶ ζῶ 15 πίπτει **BC** 19 20 δίδοται δίδομεν **A** 21 Lemma περὶ τόνου τῶν μετοχικῶν in **L** 25 τύπτων, ὅτι τύπτω **BC**.

γράψων, ποιήσω ποιήσων. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε τὸ ῥῆμα περισπᾶται· πριῶ ποιῶν, βοῶ βοῶν, τυπῶ τυπῶν.

Αἱ δὲ εἰς ΩΝ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται· λαβών τυπών φαγών, πλὴν τοῦ πέφνων βαρυνομένου. τὸ δὲ ἑκών ἠκολούθησε τοῖς προειρημένοις, ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ.

Αἱ εἰς ΑΣ τοῦ πρώτου ἀορίστου βαρύνονται· τύψας ποιήσας, μεθ' ὧν καὶ ἡ ἴσας ἀπὸ τοῦ ἴσημι.

Αἱ δὲ εἰς ΩΣ τῶν παρακειμένων ὀξύνονται· τε- 177
τυφώς τετυπώς ἑστώς βεβώς.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς Σ λήγουσα ἀρσενικὴ μακροκατάληκτος ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν μετοχῶν τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, περὶ οὗ εἴπομεν· τυφθείς δαρείς τυπείς τιθείς ἱστάς στάς φθάς διδούς πηγνύς ὀλλύς ὀμνύς. πρόσκειται „μακροκατάληκτος" διὰ τὰς εἰς ΜΕΝΟΣ μετοχάς· αὗται γὰρ πᾶσαι προπαροξύνονται· τυπτόμενος τυψόμενος τυψάμενος τυπούμενος, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου παροξυτονουμένων· τετυμμένος πεποιημένος· εἰ μὴ καὶ αὗται πάθωσι· τότε γὰρ ἀναβιβάζουσι καὶ αὗται τὸν τόνον, μὴ οὖσαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς· ὄρκα ὄρμαι ὅρμενος, ἥδω ἥσω ἧσμαι ἥσμενος

---

3 τυπῶ = τυπόω 6 Herod. pros. Il. *Μ* 379 9 Apoll. Dysc. de adv. 587 Herod. pros. Il. *Π* 827 23 ὅρμενος C τὸ μέντοι ἄρμενον καὶ ὅρμενον ψιλὸν πνεῦμα ἀνεδέξατο Herod. pros. Il. *Λ* 486 EM. 631, 43 23 ἥσμενος BC em. A et EM. 155, 23—32.

πρόσωπα δὲ λέγονται ὅσα μὴ ἔχουσιν δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα.

Αἱ παράγωγοι ἀντωνυμίαι αἱ εἰς ΕΘΕΝ μὲν οὖσαι βαρύνονται· ἐμέθεν σέθεν ἕθεν· αἱ δὲ διὰ τοῦ ΔΑΠΟΣ ἐκφερόμεναι ὀξύνονται· ἡμεδαπός ὑμεδαπός.

Αἱ εἰς ΟΣ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι διὰ τοῦ ΤΕΡΟΣ μὲν ἐκφερόμεναι προπαροξύνονται· νωΐτερος σφωΐτερος ὑμέτερος ἡμέτερος σφέτερος· μὴ διὰ τοῦ ΤΕΡΟΣ δὲ ὀξύνονται· ἐμός σός ἑός.

Πᾶσα πρόθεσις ὀξύνεται δισύλλαβος· ἀνά κατά
180 διά μετά παρά ἀντί ἐπί περί ἀμφί ἀπό ὑπό ὑπέρ, εἰ μὴ κατὰ ἀναστροφὴν παραληφθῶσι· τότε γὰρ βαρύνονται, οἷον· ἄστυ κάτα Ξάνθοιο. εἰσὶ δὲ προθέσεις δέκα καὶ ὀκτώ. τούτων αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι δέκα· ἀνά διά ἀμφί ἀντί σύν ἐξ εἰς ἐν πρός πρό. ἐγκλινόμεναι δὲ καὶ ἀναστρεφόμεναι ὀκτώ· κατά μετά παρά περί ἀπό ἐπί ὑπό ὑπέρ.

[Αἱ ὀρθοτονούμεναι.

Ἡ ἀνά ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει αἰτιατικῇ· ἀνὰ στρατόν. κατὰ δὲ Ἀττικοὺς καὶ Ἴωνας δοτικῇ· χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ἀντὶ ... σύν.

Ἡ διά ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ· διὰ προμάχων, διὰ δρυμὰ πυκνά.

Ἡ ἀμφί ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

11 in B. περὶ τόνων τῶν προθέσεων lemma praemittitur 13 παραληφθῶσιν B. 14 κατὰ BC 19 Cf. p. 153, 4.

Ἡ ἀντί ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει γενικῇ.

Ἡ σύν καὶ ξύν ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει δοτικῇ.

Ἡ ἐξ καὶ ἐκ ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει γενικῇ.

Ἡ εἰς καὶ ἐς ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ ἀττικῶς.

Ἡ ἐν ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει δοτικῇ καὶ γενικῇ ἀττικῶς.

Ἡ πρός ὀρθοτονουμένη γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ πρό ὀρθοτονουμένη γενικῇ.

Αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι καὶ ἀναστρεφόμεναι αἵδε. 181

Ἡ κατά ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ μετά ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. τὸ δὲ μετά σφισιν ἀντὶ ... ἐν.

Ἡ παρά ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ περί ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐπί ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ἡ ὑπό ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

---

4 ἐξ L 7—10 Inverso ordine leguntur in BC 16 μετὰ σφίσιν BC 19 20 ἡ περί ... αἰτιατικῇ om. BC 21 22 καὶ δοτικῇ .. συντάσσεται om. BC.

πρόσωποι δὲ λέγονται ὡς μὴ ἔχουσαι δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα.

Αἱ παράγωγοι ἀντωνυμίαι αἱ εἰς ΕΘΕΝ μὲν οὖσαι βαρύνονται· ἐμέθεν σέθεν ἕθεν· *αἱ δὲ διὰ τοῦ ΔΑΠΟΣ ἐκφερόμεναι ὀξύνονται·* ἡμεδαπός ὑμεδαπός.

Αἱ εἰς ΟΣ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι διὰ τοῦ ΤΕΡΟΣ μὲν ἐκφερόμεναι προπαροξύνονται· νωΐτερος σφωΐτερος ὑμέτερος ἡμέτερος σφέτερος· *μὴ διὰ τοῦ ΤΕΡΟΣ δὲ ὀξύνονται·* ἐμός σός ἑός.

Πᾶσα πρόθεσις ὀξύνεται δισύλλαβος· ἀνά κατά
180 διά μετά παρά ἀντί ἐπί περί ἀμφί ἀπό ὑπό ὑπέρ, *εἰ μὴ κατὰ ἀναστροφὴν παραληφθῶσι· τότε γὰρ βαρύνονται, οἷον·* ἄστυ κάτα Ξάνθοιο. *εἰσὶ δὲ προθέσεις δέκα καὶ ὀκτώ. τούτων αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι δέκα·* ἀνά διά ἀμφί ἀντί σύν ἐξ εἰς ἐν πρός πρό. *ἐγκλινόμεναι δὲ καὶ ἀναστρεφόμεναι ὀκτώ·* κατά μετά παρά περί ἀπό ἐπί ὑπό ὑπέρ.

[*Αἱ ὀρθοτονούμεναι.*

Ἡ ἀνά *ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει αἰτιατικῇ·* ἀνὰ στρατόν. *κατὰ δὲ Ἀττικοὺς καὶ Ἴωνας δοτικῇ·* χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, *ἀντὶ ... σύν.*

Ἡ διά *ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ·* διὰ προμάχων, διὰ δρυμὰ πυκνά.

Ἡ ἀμφί *ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.*

---

11 In **L** περὶ τόνου τῶν προθέσεων lemma praemittitur 13 παραλειφθῶσι **L** 14 κατὰ **BC** 19 Cf. p. 159, 4.

Ἡ ἀντί ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει γενικῇ.

Ἡ σύν καὶ ξύν ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει δοτικῇ.

Ἡ ἐξ καὶ ἐκ ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει γενικῇ.

Ἡ εἰς καὶ ἐς ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ ἀττικῶς.

Ἡ ἐν ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει δοτικῇ καὶ γενικῇ ἀττικῶς.

Ἡ πρός ὀρθοτονουμένη γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ πρό ὀρθοτονουμένη γενικῇ.

Αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι καὶ ἀναστρεφόμεναι αἵδε. 181

Ἡ κατά ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ μετά ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. τὸ δὲ μετά σφισιν ἀντὶ … ἐν.

Ἡ παρά ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ περί ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐπί ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ἡ ὑπό ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

---

4 ἐξ L 7—10 Inverso ordine leguntur in BC 16 μετὰ σφίσιν BC 19 20 ἡ περί … αἰτιατικῇ om. BC 21 22 καὶ δοτικῇ .. συντάσσεται om. BC.

Ἡ ἀπό ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ.

Ἡ ὑπέρ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Τὸ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν διεξοδικώτερον παντα̣χοῦ εὕρηται.]

Περὶ τόνου τῶν ἐπιῤῥημάτων καὶ συνδέσμων.

Βιβλίον ιθ'.

Τὰ ἐπιῤῥήματα ἀπὸ πασῶν τῶν πτώσεων γίνονται.

Πᾶν δὲ μονοσύλλαβον ἐπίῤῥημα ὀξύνεται· ἄψ μάψ, δάξ (παρὰ τὸ δήκω, ὅπερ καὶ ὀδάξ λέγεται) λάξ πύξ μίξ καὶ ἀπρίξ, χθές δίς τρίς, πρίν, μύ (τὸ
182 θρηνητικὸν) μά νή. τούτοις ὁμοίως ὀξύνεται καὶ τὰ ἐπιτατικὰ καὶ στερητικὰ μόρια· ζά δά δύς νό νέ νή ἐρί ἀρί, ἃ οὐδέποτε καθ' αὑτὰ λέγονται, ἀλλ' ἐν συνθέσει.

Τὰ ἔχοντα φύσει μακρὰν μονοσύλλαβα ὄντα πὴ μὲν περισπᾶται, πὴ δὲ ὀξύνεται. τὰ μὲν οὖν πυσματικὰ περισπῶνται· ποῦ πῇ ποῖ πῶς. ἀνταποδοτικὰ δὲ ταῦτα γινόμενα μεταβάλλει τὸν τόνον· ὅπως ὅπη ὅποι ὅπου. περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα ἔχει δίχρονον ἐκτεταμένον· ἃ νῦν γρῦ κρῖ, ὁπότε ἐκτεινε-

---

1 ἡ ἀπό ... γενικῇ om. C. Ceterum p. 204, 19 — 206, 5 spuria esse patet 9 10 δάψ παρά BC δάψ δάξ παρά A Plura ab epitomatore hic recisa esse arguunt, quae de hoc libro aliunde comperta habemus; cf. Il. pros. Δ 446 Π 697 (φύγαδε) Ψ 137 (Ἄιδος δέ) Φ 232 (ὀψέ) Λ 493 Λ 64 (ὅτε) Theognost. 3, 1 (αἰεί αἰέν) 11 μύ] Lob. Path. El. 90 13 νό νέ] EM. 142, 4 18 ἀντιδοτικὰ BC 21 κρῖ] EM. 546, 15 soni imitationibus accenset, malim μόριον ἐπιτατικὸν βρῖ agnoscere.

ται, ὁπότε δὲ συστέλλεται, ὀξύνεται. τὸ δὲ λί ὀξύνεται ὡς ἔχον Ι.

Τὰ μέντοι μονοσύλλαβα ἔχοντα τὸ Η μὴ προσκειμένου τοῦ Ι ὀξύνεται· νή πλήν δήν ἤ (τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ ΩΣ). τὸ δὲ ᾗ (ὅπου) περισπᾶται.

Τὰ μέντοι ἔχοντα τὸ Ω ὀξύνεται καὶ βαρύνεται· τώς ὤς. τὸ δὲ οὕτως παροξύνεται.

[Λείπει] . . . .

Τὰ εἰς ΩΣ μέγα ἐπιῤῥήματα ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περισπῶνται· ἀληθῶς ἀψευδῶς. τὸ καθώς καὶ ὥς (ἀντὶ τοῦ οὕτως) ὀξύνεται.

Τὰ εἰς Ω ὀξύνεται· ἰώ ὤ. τὸ δὲ τῆς κλητικῆς περισπᾶται· ὦ.

Τὰ εἰς ΩΝ πάντα ὀξύνονται· ἐμποδών ἐκποδών ἐκδεξιών ἐξαριστερών τελευτών χρεών.

Τὰ εἰς Σ διὰ τοῦ Η περισπῶνται· ἑξῆς ἐφεξῆς καθεξῆς. τὰ δὲ διὰ τοῦ Ι ὀξύνεται· δίς τρίς 183
χωρίς.

---

1 αἴ est ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν, quod recte 209, 1 memoratur, hic vero, ubi adverbia in dichronon exeuntia recenset, locum habere nequit. Correxi λί quo de EM. 127, 4 Ahrens Dial. II p. 191 Hesych. gl. λ 884   2 τὸ Ι **C**, forte ὡς συστέλλον [F]   3 4 προκειμένου **L**   4 5 ἤ ... ΩΣ **L** em. Theognost. 155, 18   5 η **L**   6—9 Τὰ μέντοι ... παροξύνεται. Λείπει ... om. **C**, Λείπει om. **B**. In **A** post λείπει spatium duarum linearum vacuum relictum est   6 τὸ Ο **B** τὸ Ω **A**   12 τοῦ om. **BC**   13 ἰώ, ἰῶ **BC**   16 ἐξαριστερών τελευτών accesserunt ex **A**. Mire Theognostus 162, 21 εἰς ΩΝ μέγα λῆγον ἐπίῤῥημα οὐκ ἔστιν. τὸ γὰρ χρεών καὶ ἀκεών ὀξύτονα μετοχικά ἐστιν. Sed cf. EM. 46, 51. 338, 45   17 ΗΣ **L** quae scribam aevi Theognostei sapiunt   18 **A** Τὰ δὲ novum tmema incipit **A**.

Τῶν εἰς Η ληγόντων περισπῶνται ταῦτα· διπλῇ τριπλῇ τριχῇ τετραχῇ ἡσυχῇ πεζῇ πανταχῇ, ὡς ἀπὸ περισπωμένων γινόμενα τῶν διπλῶς τριπλῶς πεζῶς πανταχοῦ. περισπᾶται καὶ τὸ ὁμαρτῇ ἁμαρτῇ κομιδῇ πῇ ᾗ (ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ καθά). ὀξύνεται δὲ ταῦτα· ὠή ἰωή δηλαδή.

Ὀξύνεται καὶ τὸ ἀκμήν.

Τὰ εἰς Ι λήγοντα ὀξύνεται· ἀμισθί ἀπνευστί δευρί. προπερισπῶνται δὲ ταῦτα· αὖθι ἧχι ἶφι. τὸ ναίχι δὲ παροξύνεται.

Καὶ τὰ εἰς ΑΙ δίφθογγον ὀξύνεται· χαμαί βαβαί. Τὸ δὲ εἶθε καὶ αἴθε παροξύνεται. τὸ χαμάζε δὲ προπερισπώμενον εὗρον, ἀλλ' ἡ συνήθεια παροξύνει.

Τὰ εἰς ΟΙ περισπῶνται· ἐνταυθοῖ Ἰσθμοῖ ποῖ. οἴκοι δὲ (ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον) παροξύνεται.

Τὰ εἰς ΟΙ καὶ εἰς ΑΙ σχετλιαστικὰ παραλόγως περισπῶνται· ὀττοτοῖ εὐοῖ παπαῖ ἀταταῖ, πλὴν τοῦ αἴ οὐαί βαβαί. παροξύνεται δὲ τὸ οἴμοι ὤμοι. ἡ δὲ συνήθεια ὀξύνει τὸ παπαί καὶ ἀταταί.

---

2 τριχῇ τετραχῇ om. **BC** 3 τὸ pro τῶν **L** 3 4 τριπλῶς et πανταχοῦ om. **BC** 5 ἀντὶ τοῦ om. **BC** Suspecta mihi sunt verba καὶ ἀντὶ τοῦ καθά quae ad ᾗ (p. 207, 4) spectant 6 ὠή] EM. 78, 33 Fallitur Theogn. 160, 27 7 ὀξύνεται καὶ τὸ om. **BC**, ἄκμην male Theognost. 161, 23 8 ἀπνευστί recepi ex **A** 9 ηχι **L** 10 ναιχιΐ ὀξύνεται **BC** ναίχι δὲ ὀξύνεται **A** em. LDindorf. Thes. V c. 1350 A; cf. Theognost. 154, 23. 24 11 *ΕΙ* **BC** *ΑΝ* **A** 12 τὸ ἴθι **BC** τὸ δὲ **A** Separavi a praecedentibus χαμᾶζε. **BC** 13 περισπώμενον **BC** 14 Ἴσθμοῖ porrigit **A** 15 ἀντὶ ... οἶκον om. **BC** 17 ὀττοττοῖ **L** cf. Porson. Eur. Phoen. 1052 Seidler de vers. dochm. 44 εὐοῖ **L** cf. Herodian. apud Theognost. 158, 21.

Τὰ εἰς ΕΥ περισπῶνται· φεῦ ἐλελεῦ εὖ.

Καὶ τὰ εἰς ΟΥ περισπῶνται· πανταχοῦ ἀλλαχοῦ ἀγχοῦ ὁμοῦ αὐτοῦ (ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν τόπον αὐτόν) καὶ τὰ λοιπά, πλὴν τοῦ ἰδού ἰού καὶ οὔ (τὸ ἀρνητικόν)· τοῦτο καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς Υ ὀξύνεται· ἰθύ εὐθύ μεσηγύ. σὺν τούτοις καὶ τὸ εὐθύς.

Τὰ εἰς Ξ ὀξύνεται· ὀδάξ ἀπρίξ. 184

Τὰ εἰς Α· τριχθά τετραχθά ἀναφανδά. καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα τὸ Α· ἄψ μάψ λάξ διαμπάξ.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ Α πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον καὶ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπῶνται· ὦκα ἦκα αἶψα οἷα (ἀντὶ τοῦ καθά). τὸ ἅμα παροξύνει τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὸ κάρτα διὰ τὸ θέσει μακρόν.

Τὰ εἰς ΑΡ προπερισπῶνται· αὐτῆμαρ ἐννῆμαρ.

Τὰ ἐρωτηματικὰ περισπῶνται· πῶς ποῦ ποῖ πῇ. τὸ πώποτε προπαροξύνεται καὶ ... προπερισπᾶται. τὸ ἵνατί καὶ διατί καὶ ἐν τῇ συνεπείᾳ ὀξύνεται.

Πᾶς σύνδεσμος μονοσύλλαβος βραχυκατάληκτος ὀξύνεται· γάρ ἄρ ῥά δέ τέ μέν κέν ἄν πέρ.

Οἱ εἰς Α σύνδεσμοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνονται· ἆρα κᾶτα ὄφρα ἵνα ἕνεκα οὕνεκα δῆτα, πλὴν τοῦ ἀλλά.

---

1 ἐλελεῦ om. BC 2—4 ἀλλαχοῦ et mox ἀντὶ ... λοιπὰ debentur A 6 7 σὺν τούτοις om. BC 9 καὶ τὰ εἰς Α BC ἀναφανδά ex A addidi 10 διαμπάξ deest BC 12 13 ἦκα ... ἀντὶ καθά BC 15 περισπῶνται L 17 περισπᾶται BC. Locus lacunosus est, legendum καὶ τὸ πῶς ποτε προπερισπᾶται; cf. 167, 15 19 In L lemma περὶ τόνου τῶν συνδέσμων 22 κάτα L οὔνεκα L.

Οἱ συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι ὀξύνονται· μ έ ν δ έ τ έ κ α ί ἀ λ λ ά ἠ μ έ ν ἠ δ έ ἀ τ ά ρ α ὐ τ ά ρ, ὑπεσταλμένου τοῦ ἤ τ ο ι βαρυτόνου. οὗτος γὰρ οὐ μόνον συμπλεκτικός, ἀλλὰ καὶ διαζευκτικός.

Αἱ εἰς Σ λήγοντες ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνονται· ὅ π ω ς ἔ μ π η ς ὅ μ ω ς κ α ί τ ο ι.

Πᾶς σύνδεσμος παραπληρωματικὸς ὀξύνεται, χωρὶς
185 εἰ μὴ δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ Υ ἔχοι· δ ή θ ή ν ν ύ ἄ ρ ῥ ά τ ο ί γ έ π έ ρ μ ή ν. α ὖ περισπώμενος ἔχων τὸ Υ.

Οἱ αἰτιολογικοὶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντες βαρύνονται· ἕ ν ε κ α ὄ φ ρ α ὅ τ ι χ ά ρ ι ν.

Οἱ μονοσύλλαβοι σύνδεσμοι ἔχοντες δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ Ι ὀξύνονται· τ ο ί κ α ί ε ἴ (ὅθεν τὸ ἐ π ε ί), ὁ δὲ ο ὖ ν περισπᾶται.

Ὁ Η σύνδεσμος καὶ ὀξύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ ἡνίκα μὲν εὑρεθῇ διαπόρησις μετὰ διαζεύξεως, τότε ὁ Η ἐν τῇ ἀρχῇ ὢν ὀξύνεται, ἐν δὲ τῷ μέσῳ περισπᾶται· ἢ δ ο λ ι χ ὴ ν ο ῦ σ ο ς ἢ Ἄ ρ τ ε μ ι ς ἰ ο χ έ α ι ρ α. ἡνίκα δὲ εὑρεθῇ διαπόρησις ἄνευ διαζεύξεως, τότε ὁ Η, εἴτε ἐν ἀρχῇ εἴτε ἐν μέσῳ εὑρεθῇ, περισπᾶται· ἦ τ ῷ Ἀ χ ι λ λ ε ῖ ἢ τ ο ῖ ς Μ υ ρ μ ι δ ό σ ι ν, ἀντὶ τούτῳ κἀκείνοις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνων, διεξοδικῶς μέν, ἀλλὰ τοσοῦτον· οὐ γὰρ ἄλλως κατ' ἐμὲ οἷόν τ' ἦν συντεθεῖ-

---

18 νῆσός ἐστιν L νοῦσος λ 171; cf. pros. Il. Υ 17 22 — 211, 4 Καὶ ταῦτα ... πνευμάτων et quae sequuntur ad finem usque libri omnia desunt in AB. Sed in grammatica Theodosiana (T) p. 4 exstat sectio statim sequens οἱ χρόνοι κτλ. Librum προσῳδίας καθολικῆς vigesimum laudat Herod. pros. Il. Υ 80 Ω 318: cf. etiam Choerob. p. 905 schol. Apoll. Rhod. I 1294 23 ἀλλ' οὐ L, de τοσοῦτον cf. Valck. Hipp. 804 Lob. Ai. 747 Schaefer Iulian. Or. p. XII.

σθαι τῷ τὸ μῆκος τῆς Ἡρωδιανοῦ πραγματείας ἐκφυγεῖν βουλομένῳ. νῦν δὲ περὶ αἰτίας τῆς τῶν τόνων εὑρέσεως καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν διὰ βραχέων διαληψόμεθα· ἔτι δὲ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

186

Περὶ τῆς τῶν τόνων εὑρέσεως, καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν, καὶ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

Βιβλίον κ'.

Οἱ χρόνοι καὶ οἱ τόνοι καὶ τὰ πνεύματα Ἀριστοφάνους ἐκτυπώσαντος γέγονε πρός τε διαστολὴν τῆς ἀμφιβόλου λέξεως, καὶ πρὸς τὸ μέλος τῆς φωνῆς συμπάσης καὶ τὴν ἁρμονίαν, ὡς ἐὰν ἐπᾴδοιμεν φθεγγόμενοι. σκέψαι δ', ὡς ἕκαστον αὐτῶν φυσικῶς ἅμα καὶ οἰκείως, καθάπερ τὰ ὄργανα, ἐσχημάτισται καὶ ὠνόμασται, ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ἔμελλε τῷ λόγῳ ὥσπερ ὄργανα ἔσεσθαι. ἑώρακε γὰρ καὶ τὴν μουσικὴν οὕτω τὸ μέλος καὶ τοὺς ῥυθμοὺς σημαινομένην, καὶ πῇ μὲν ἀνιεῖσαν, πῇ δ' ἐπιτείνουσαν, καὶ τὸ μὲν βαρύ, τὸ δὲ ὀξὺ ὀνομάζουσαν. εἰ δέ ποτε ἐπᾴδοιμεν, ἢ τέλεον ἐπιτείνοντες, ἢ πάλιν ἀνιέντες, τοῦτο σκληρὸν καὶ μαλακὸν ἐκάλει. κατὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σημεῖα ἔθετο τῷ λόγῳ

7 *Βιβλίον κ'* addidi. Cf. ANauck, *Aristoph. Byz. fragm.* p. 12—15 et C. E. A. Schmidt *Beiträge zur Geschichte der Grammatik* (Hal. 1859. 8) p. 571—601. Nos laciniam hanc ex amplioribus in Dionysii Thracis grammaticam commentariis ut videtur invectam ab ipso haud dubie epitomes auctore a maculis quibus scatet liberare omnibus neque voluimus neque potuimus 9 *διάκρισιν τῆς* **T** **N**(auckius) 10 *μέλλον* **CT**, em. Villoiso p. 116 16 *ἀριθμοὺς σημαινομένην* **C** *ἀριθμοὺς σημαινομένων* **T** *ῥυθμοὺς σημαίνουσαν* **N**, sed cf. 213, 18 18 *ἀποτείνοντες* **C** 19 *τὸ δὲ* **C** *καὶ* **T** 20 *κατὰ τοῦτο* **C** *οὕτω* **TN**.

πρῶτα ταῦτα, ἵν' ἅμα συλλαβῆς καὶ λέξεως γενομένης κανών τις ἕποιτο, καὶ σημεῖον ὀρθότητος· ἔπειτα τρίχα
187 τεμὼν τὴν κίνησιν τῆς φωνῆς, τὸ μὲν εἰς χρόνους, τὸ δὲ εἰς τόνους, τὸ δὲ εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα. καὶ τοὺς μὲν χρόνους τοῖς ῥυθμοῖς ἤκασε, τοὺς δὲ τόνους τοῖς τόνοις τῆς μουσικῆς. καὶ σημεῖα ἔθετο ἐφ' ἑκάστῳ καὶ ὀνόματα, τοῖς μὲν χρόνοις τὸ βραχὺ καὶ τὸ μακρὸν ἐπονομάσας, καὶ σχήματα οἰκεῖα ποιησάμενος, τῷ μὲν μακρῷ τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ ἀποτεταμένην (–), τῷ δὲ βραχεῖ τὴν συνεστραμμένην καὶ συνέχουσαν ὥσπερ ἑκατέρωθεν τὸν φωνὴν (◡), τῶν δὲ τόνων τὴν μὲν ἄνω τείνουσαν καὶ εὐθεῖαν, καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν, ἐοικυῖαν τοῖς βέλεσι τοῖς ἐφιεμένοις, ὀξεῖαν ἐπονομάσας (΄), τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτῃ βαρεῖαν (`). ἐπεὶ δὲ ἑώρα τὴν ἔξω τοῦ μέλους λέξιν οὐ κατὰ τὸ βαρὺ μόνον, οὐδ' ἐν τῷ ὀξεῖ καταμένουσαν, ἀλλὰ καὶ τρίτου τινὸς δεομένην τόνου, τούτου δὴ τοῦ περισπωμένου, πρότερον αὐτῆς τῆς φωνῆς τὴν δύναμιν ἐσκοπεῖτο. Καὶ ἐπεὶ συνέβαινε ταῖς περισπωμέναις λέξεσιν εὐθὺς [ὑπ'] ἀρχομένην τὴν φωνὴν ὀξύ τι ὑπηχεῖν, κατατρέπειν δὲ ὡς εἰς τὸ βαρὺ οὐδὲν ἄλλο ἢ μίξιν καὶ κρᾶσιν ἐξ ἀμφοῖν, τοῦ τε ὀξέος καὶ τοῦ βαρέος ἡγησάμενος εἶναι τὸ περισπώμενον, οὕτως αὐτῷ καὶ τὸ σχῆμα ἐποιήσατο.

---

3 τόνους (χρό superscr.) T 5 ἤκασε] εἴκασε CT 9 ἀποτεταμμένην T 11 φωνὴν ἐσημειώσατο C 13 οἰκεῖαν CTN 13 14 ἐπωνόμασε C 14 βαρεῖαν. κάτω φερομένην ὥσπερ ὑπό τινος ὀργάνου· ἐπειδὴ T βαρεῖαν. ἐπειδὴ C, ἐπεὶ δὲ N 16 ὀξὺ CT 18 ἑαυτῆς CT, em. N 19 [ὑπ'] induxit N 21 οὐδὲν, ἀλλ' ἢ CT, em. N.

ἐφαρμοσάμενος γὰρ ἀλλήλαις τὰς εὐθείας ἑκατέρας, τήν τε τοῦ ὀξέος καὶ τὴν τοῦ βαρέος, ταύτην εἶναι τὴν περισπωμένην ἔλεγεν, ὧδέ πως αὐτὴν ἐξ ἀμφοῖν τοῖν τόνοιν ἐξ ὧν ἐγένετο (^) ὀξυβάρειαν ὀνομάζων. ἐπεὶ δὲ ὁμοιότητα [αὐτὸ] τὸ σχῆμα τοῦ τόνου πρὸς τῶν γραμμάτων ἔμελλεν ἕξειν τῷ Λ, δεδοικώς, μή τι ἄρα ἐν τῇ παραθέσει τῶν γραμμάτων παραμιγνύῃ τὴν ἀνάγνωσιν, βραχύ τι τὴν εὐθεῖαν τῶν γωνιῶν κλάσας, καὶ περιτείνας αὐτὰς εἰς ἡμικύκλιον, ἅμα τῷ σχήματι τῆς περισπωμένης καὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ οἰκειότερόν τε καὶ εὐφωνότερον μετέβαλεν (῀) ..... ἀλλ' ἑκάστῳ πνεύματι οὐκ ἀτέχνως οὐδ' ἀμούσως τὰ σημεῖα ἐπέθετο· καθάπερ οἱ τοῖς αὐλοῖς τὰ τρήματα εὑράμενοι, ἐπιφράττειν αὐτὰ καὶ ὑπανοίγειν ὁπότε βούλοιντο, κέρασί τισιν ἢ βόμβυξιν ὑφολμίοις ἐπετεχνάσαντο, ἄνω καὶ κάτω, καὶ ἔνδον τε καὶ ἔξω στρέφοντες αὐτά, οὑτωσὶ κἀκεῖνος ὥσπερ κέρατα τὰ σημεῖα ἐποιήσατο τῷ πνεύματι, ἕν τι σχῆμα ἑκατέρῳ σημηνάμενος [τοῦτο δὴ τὸ ἓν ὥσπερ αὐλῷ ἐοικός], ὅπερ ἔνδον καὶ ἔξω στρέφων ἐπιφράττειν τε καὶ ὑπανοίγειν τὸ πνεῦμα διέταξε. ἐπιφράττει μὲν γὰρ αὐτὸ καὶ ἐπέχει, ὁπότε ψιλοῦν ἐπιτάττοι, ἀφίησι δὲ 188

1 ἐφορμησάμενος **CT**, em. **N** 5 6 αὐτὸ τὸ — τὸ Λ **CT**, em. **N** 7 παραμιγνύηται **CT** et 9 ἓν pro εἰς; utrumque corr. **N** 10 καὶ τῷ νοήματι **CT**, correxi 11 μετέβαλλεν **CT**, em. **N**. Statim aut ἀλλὰ καὶ ἑκάστῳ scribendum, ut 214, 11, aut indicandus verborum nonnullorum defectus 12 σημεῖα ὅλα ἐπέθετο **T**, σημεῖα ὁ αὐτὸς ἐπέθετο **N** 15 ὑφορκίοις **C** ὑφολκίοις **T**, em. **N** ἄνω τε καὶ **T** 16 στρέφοντες ταῦτα οὑτωσί, κακείνοις **CT**, em. **N** 18 ὥσπερ αὐλῷ] ὡς κερατίῳ an ὥσπερ ῥάβδῳ? 20 ἐδίδαξεν **CT**, em. **N** ἐπιφράττειν et ἐπέχειν **CT**.

καὶ ὑπανοίγει, ἡνίκα ἐπιπνέοντες ἡμεῖς δασέως λέγειν ἀναγκαζόμεθα.

189 Ἐποιήσατο δὲ καὶ τῇ πεπονθυίᾳ λέξει σημεῖα, τά τε συναληλιμμένα ἡμῖν διακρίνοντα καὶ τὰ συγκείμενα καὶ τὰ λελυμένα· οἷον τήν τε ἀπόστροφον νῦν καλουμένην ἐπὶ τοῖς συναληλιμμένοις τάξας, καὶ τὴν ὑποδιαστολὴν ἐπὶ τοῖς ἀπ' ἀλλήλων λυομένοις, καὶ αὖ τὴν ὑποτείνουσαν εὐθεῖαν .... τὰ συγκείμενα, ἣν ὑφὲν οὕτως ὀνομάζομεν, ἐπὶ τοῖς συμπεπλεγμένοις. τὰ δὲ σχήματα τούτων σὺν τοῖς ἄλλοις μετ' ὀλίγα γραφθήσονται. ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμὰς σημεῖα εἶναι οὐ μόνον τῇ λέξει, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ λόγου, διέταξεν ἀνέσεις καὶ ἐποχὰς τῷ πνεύματι καὶ τῇ φωνῇ παρεχόμενος, καὶ χώρας αὐταῖς καὶ δυνάμεις ὡρισμένας διένειμεν. [τρεῖς μὲν τὰς πρώτας καὶ κυριωτάτας μόνον νῦν λέξομεν ἐπιτομῆς χάριν· τὰ δὲ αὐτῶν μέρη ἐν τῷ περὶ περιόδων καὶ κώλων διείληπται, καὶ Νικάνορι τῷ Ἑρμείου ἐν τῷ περὶ καθόλου στιγμῆς γέγραπται.] τὴν μὲν ἀπαρτίζειν ἀεὶ τὴν διάνοιαν τελείαν στιγμὴν ὑπέθετο, ἣν καὶ τίθησιν ἄνω κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ στοιχείου, τὸ κῦρος ὥσπερ ἔχουσαν τοῦ λόγου, καὶ βαρύνουσαν τὴν φωνήν. τὴν δὲ ὑπὸ τῇ βάσει, ἣν καὶ ὑποστιγμὴν
190 καλοῦμεν, οὐκ ἀπαρτίζειν μὲν τὴν διάνοιαν ὥρισεν,

4 συναλληλιμένα T 7 ἐπ' CT 7 8 αὐτὴν CT, τὴν N, correxi 8 Lacunam verbis τὴν. συνάπτουσαν aptissime explebat Lobeck. Path. El. p. 544 n. 9 συμπεπληγμένοις CT, em. N 9 10 τὰ δὲ σχήματα τούτων εἰδόσιν οὐ γράφω. ἀλλὰ καὶ T 12 τῷ λόγῳ C 14—18 τρεῖς — γέγραπται om. TN 18 19 ἀπαρτίζουσαν C 19 διάνοιαν ὑποθέμενος, τὴν στιγμὴν, ἣν male T 22 ταύτην ἣν T.

πόθεν δὲ τοῦ μέλλοντος εἰρῆσθαι ὑφιέναι μὲν ἠρέμα τοῦ πνεύματος εἰς ὀξὺ τὸ λεῖπον ὥσπερ τοῦ λόγου τηροίη. τὴν δὲ μέσην καλουμένην ἀμφοτέρων, οὐδὲ αὐτὴν μὲν ἀπαρτίζειν τὴν διάνοιαν ἔταξεν, ἀναπαύειν δὲ ἐν καιρῷ τὸ πνεῦμα ἐπίσης τῇ φωνῇ χρωμένων, ἐπειδὰν ᾖ ὁ λόγος πολὺς καὶ μακρός. ὥρισε καὶ τοῖς τόνοις καὶ τοῖς πνεύμασι τεταγμένως περιπολεῖν τὴν λέξιν, τὸν μὲν ὀξὺν τόνον ἐν ἅπαντι μέρει καθαρῷ τόνου ἅπαξ ἐμφαίνεσθαι δοκιμάσας· καὶ μεμετρημένως ἐπὶ τοῦ πέρατος τῆς λέξεως, ὁπότε καὶ κυριεύοι τοῦ ὀνόματος ἢ παρὰ τὸ πέρας, ἢ τρίτον ἀπὸ τοῦ πέρατος· πόῤῥω γὰρ τοῦδε οὐ πρόεισιν, οὐδ' ἂν ἐπιμήκιστον εἴη τὸ ὄνομα. ὁπότε δὲ αὐτὸς ἐνσταίη τὴν λέξιν ὁ τόνος, τηνικαῦτα περισπώμενος γίνεται. ἄμφω γὰρ ἅμα ἀδύνατον, ὅτι ἐκ τοῦ ὀξέος καὶ τοῦ βαρέος ὁ περισπώμενος, ὥσπερ εἴρηται, γέγονεν. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος τὰ πολλὰ ἐπὶ τοῦ πέρατος, ... ἐπιπόῤῥω δ' εὑρεῖν ἀδύνατον.

Ὁ δὲ βαρὺς τόνος, ἅτε καὶ ἁπλοῦς τις ὢν καὶ μικροτέραν ἔχων δύναμιν, ἀτάκτως καὶ ἀμέτρως περίεισι τὴν λέξιν ἁπανταχῇ, καὶ πολλάκις καὶ ὅπῃ τύχοι φαινόμενος. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τὸ μὲν δασὺ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀεὶ φαίνεται, καὶ μέσον ὀλιγάκις, εἰ συγκέοιτο τὸ ὄνομα· τὸ δὲ ψιλὸν οἷά τε ἀέριον καὶ κε- 191

---

1 Pro πόθεν haud scio an πρόσθεν scribendum sit. Ante εἰς ὀξὺ nonnulla intercidisse apparet 3 δὲ om. T καλοῦμεν CT, em. N 10 ἔσθ' ὅτε καὶ κυριεύει — ἢ ἡ τρίτη? 17 Post πέρατος exciderunt ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους; cf. Bekk. II 707, 22 δ' om. T 20 πολλάκι CT τύχῃ T 22 23 εἰσεγκέοιτο C 23 τὸ om. T ἀέρεον CT.

χυμένον ἀπεριόριστον ὂν ἁπανταχῆ. καὶ οἱ χρόνοι δὲ καὶ τὰ σημεῖα τῶν παθῶν τέτακταί πως φυσικῶς.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα· ὀξεῖα, οἷον· *θεός* ´, βαρεῖα, οἷον· *Πὰν* \`, περισπωμένη, οἷον· *πῦρ* ˜, μακρά, οἷον· *Ἄρης* ¯, βραχεῖα, οἷον· *Ἄρης* ˘, δασεῖα, οἷον· *ἥλιος* ʽ, ψιλή, οἷον· *ἠέλιος* ʼ, ἀπόστροφος, οἷον· *ὥς ἔφατ'* ʼ, ὑφὲν, οἷον· *πασιμέλουσα* ‿, ὑποδιαστολή, οἷον· *Δία δ' οὐκ ἔχε, νήδυμος ὕπνος.* Διαιροῦνται δὲ αὗται εἰς τέσσαρα· εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα καὶ εἰς πάθη.

Τόνοι μὲν τρεῖς· ὀξεῖα βαρεῖα περισπωμένη. χρόνοι δὲ δύο· μακρὰ βραχεῖα. πνεύματα δὲ δύο· δασεῖα ψιλή. πάθη δὲ τρία· ἀπόστροφος ὑφὲν ὑποδιαστολή.

Ὀξύτονον ὄνομα καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον ὀξεῖαν, οἷον· *σοφὸς καλός.* παροξύτονον καλεῖται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον ὀξεῖαν, οἷον· *φίλος νέος.* προπαροξύτονον ὄνομα καλεῖται τὸ πρὸ δύο συλ-
192 λαβῶν τοῦ τέλους ἔχον τὴν ὀξεῖαν, οἷον· *φιλόσοφος φιλόκαλος.* περισπώμενον καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην, οἷον· *Ἡρακλῆς Σοφοκλῆς·* προπερισπώμενον ὄνομα καλεῖται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην, οἷον· *δῆμος κῆπος.* πρὸ δύο οὖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται,

---

1 ὃν **T** 3 περὶ προσῳδιῶν abest **T**. Eadem fere Bkk. II 674 exstant 9 *δία δ', οὐκ ἔχε νήδυμος* **CT** 20—23 *οἷον ... περισπωμένην* om. **C**.

οὔτε ὀξεῖα πρὸ τριῶν συλλαβῶν εὑρίσκεται. ἡ δὲ βαρεῖα τίθεται τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς αὐτήν, ὅτε ὁ λόγος τρέχει στιγμὴν μὴ ἔχων, οἷον· καλὸς καὶ σοφὸς καὶ σεμνὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ἐμοὶ συνδραμὼν διελέχθη. πᾶσα λέξις τούτου τοῦ λόγου αὐτὴ καθ' αὑτὴν ὀξύνεται, ἀλλ' ἐν τῇ συνδρομῇ τοῦ λόγου μεταβάλλεται εἰς βαρεῖαν· κυλινδροειδὴς γάρ ἐστι, καὶ δείκνυσιν, ὅτι στιγμὴν οὐκ ἔχει. καὶ δηλοῖ διὰ τῆς ἐπικλήσεως αὐτῆς, ὅτι συνδέδεται ἔτι ὁ λόγος, συναπτομένης τῆς ἄνω λέξεως τῇ μετ' αὐτήν. τίθεται καὶ ἐπὶ τέλους, οἷον· Πὰν δή.

Περὶ χρόνων.

Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροί, οἱ δὲ βραχεῖς. καὶ μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἔκτασις· βραχὺς δὲ τοὐναντίον, οὗ παραδείγματα πάντα τὰ βραχυκατάληκτα. τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου ταῦτα.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκατάληκτόν ἐστι **193**
φύσει ἢ θέσει, οἷον· στύξ νύξ πᾶς λίς κίς Κάρ·
πλὴν τοῦ τίς.

Πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον μακροκαταληκτεῖ· Ἀλκμάν παιάν δελφίν ἀκτίν ῥίν Σαλαμίν Κάρ ψάρ μάρτυρ φόρην. σεσημείωται τὸ μάκαρ δάμαρ.

---

5 διηλέχθη CT 12 Sequuntur ex vero Herodiano excerpta. Neque inscriptio περὶ χρόνων quidquam habet offensionis, quippe quam porrigat etiam codicis apographum a GDindorfio ad Lehrsium transmissum. Cf. Lehrs Herod. p. 239 et Arcad. p. 4, 22. 18 Herod. πδιχρ. 282, 15 21—23 Herod. 283, 10. 289, 20.

Τὰ εἰς ΑΣ ἀρσενικὰ βαρύτονα, εἴτε ὀνόματα, εἴτε μετοχαί, ἐκτείνονται· Αἴας Θόας Αἰνείας λέξας ποιήσας. σεσημείωται τὸ μέγας καὶ τὸ λᾶας.

Τὰ εἰς ΑΣ ὀξύτονα, εἰ μὲν εἴη ὀνόματα, συστέλλονται, εἰ δὲ μετοχαί, ἐκτείνονται· Ἀρκάς φυγάς ἰθάς κιχράς ἱστάς πιμπράς. σεσημείωται τὸ ἱμάς καὶ ἀνδριάς, καὶ ὅσα παρὰ τὸ κέκραμαι· ἰσοκράς ἁλικράς.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΝΟΣ δισύλλαβα ἐκτείνει τὸ Υ· φρυνός γρυνός θυνός. σεσημείωται τὸ πλυνός.

Τὰ διὰ τοῦ ΥΝΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, εἰ μὲν παραλήγει τὸ Σ, συστέλλει τὸ Υ· δεσπόσυνος πίσυνος θάρσυνος· εἰ δὲ μὴ παραλήγει τῷ Σ, ἐκτείνει τὸ Υ· κίνδυνος εὔθυνος Πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

Τὸ ἀνδρόγυνος λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια τοῦ γυνή ἐτήρησαν τὸν χρόνον· τὸ μόσυνος Φόρκυνος Πόλτυνος τῶν εὐθειῶν συστελλομένων ἐξέτειναν τὸ Υ, ὡς Ἡρωδιανός.

Τὰ εἰς ΥΝ θηλυκὰ δισύλλαβα ἐκτείνει τὸ Υ· μύνη Φρύνη, πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλ-
194 λαβὰς συστέλλει τὸ Υ, διὰ τὸ ΣΥΝΗ· κερδοσύνη

---

2 Herod. 283, 12 3 λάας C 6 ἑστὰς C em. Herod. 283, 18. 291, 4 7 ἐθάς καὶ C, em. Lob. Parall. 222 8 ἑλικρὰς C Bachm. I 448, em. Lob. Path. El. 337 9 10 φροῦνος, τρῦνος, θῦννος .. πλύνος C. Fallitur Thes. IV c. 456 A; cf. Herod. 286, 25 11 Her. 287, 5. 12 16 Herod. 287, 14—20. 5—10 Lehrs p. 350 17 ἐπείρασαν C, λάγυνος aut fictum est propter λάγυνος aut ex ἄγυνος detortum 20 Arcad. 129, 7 Her. 287, 19.

βριθοσύνη ὑποθημοσύνη. ἀλλὰ καὶ κορύνη χελύνη Ταμύνη. ἐκτείνουσι δὲ Ἀττικοὶ τὸ τορύνη.

Τὰ διὰ τοῦ ΤΝΩ ῥήματα ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα ἐκτείνει τὸ Τ· ὀτρύνω μολύνω. [Ἀττικοὶ δὲ βαρύνοντες τὸ Τ ἐκτείνουσιν αὐτό.

Πᾶν θηλυκὸν εἰς Α λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει αὐτὸ, οἷον· Ἀθηνᾶ πυρκαϊᾶ μνᾶ· διὸ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ ἀργυρᾶ ὁτὲ μὲν ἐκτείνεται ὀξυνόμενον παρ' Ἴωσι, ὁτὲ δὲ βαρύνεται καὶ συστέλλει αὐτό.

Τὰ διὰ τοῦ ΤΡΑ θηλυκὰ ἀμοιβὴν ποιοῦνται τοῦ τόνου· ἢ γὰρ ἐκτείνουσι τὸ Τ καὶ συστέλλουσι τὸ Α καὶ προπαροξύνονται· ἄγκυρα Κέρκυρα ὄλυρα· ἢ ἐκτείνοντα τὸ Α συστέλλει τὸ Τ καὶ παροξύνεται· Ἐφύρα πορφύρα· σεσημείωται τὸ κολλύρα τὰς δύο ἐκτεῖνον.

Τὰ εἰς ΡΑ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἐκτείνει τὸ Α· Ἠλέκτρα ποτίστρα καλύπτρα ἐνέδρα. σεσημείωται τὸ Τάναγρα καὶ σκολόπενδρα.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΙΑ παρώνυμα ἐκτείνει τὸ Α· σεληναία ἁμαξαία ἀρχαία. γαῖα συνέσταλται.

Τὰ εἰς Α λήγοντα θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀρσενικῷ ὁμόχρονον ἔχει τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ τὸ Α· ὀξέος ὀξεῖα, τάλανος τάλαινα, χα-

1 θριθοσύνη ὑπερθημοσύνη C 1 2 χερύνη, τακύνη C 6 Herod. 287, 26 8 Coni. ἀγυιά καὶ ὀργυιά. Cf. Hom. Τ 254 9 παρίωσι C 11 Herod. 288, 8 13 ἄγυρα C em. Th. Fix Thes. I c. 522 14 προπαροξύνεται, ἔφυρα, πόρφυρα C 17 Herod. 288, 18 19 σκολόπεδρα C 20 Herod. 288, 24 22 Herod. 290, 17 — 291, 1 Lehrs p. 358.

ρίεντος χαρίεσσα. Ῥόδιος δὲ Ῥοδία καὶ Σάμιος Σαμία. διὸ Ἀττικοὶ ἱερέως λέγοντες ἱερεία ἐκτεταμένως λέγουσιν· ἀλλ' οὐκέτι πανδόκεια βασίλεια. σεσημείωται τὸ μία, καὶ τὸ δῖα γυναικῶν, τὸ ἴα ἀπὸ τοῦ ἴος ἴον.

195 Τὰ εἰς ΩΝ συγκριτικὰ οὐδέποτε ἐκτεταμένῳ διχρόνῳ παραλήγεται· βράσσων ἐλάσσων θάσσων σεσημείωται, ὅτι φύσει μακρᾷ παραλήγεται.

Τὰ διὰ τοῦ ΑΡΙΟΝ ὑποκοριστικὰ συστέλλει τὸ Α· ἱππάριον πλοιάριον.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΝΗ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκτείνει τὸ Ι· Αἰητίνη θριδακίνη ἡρωΐνη. τὰ ἐλλαπίνη Μολυβδίνη ὄνομα πόλεως συνέσταλται.

Τὰ διὰ τοῦ ΙΝΟΣ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα παρὰ καιροῦ συντιθέμενα συστέλλει τὸ Ι· ἐαρινός νυκτερινός θερινός. οἱ ποιηταὶ δὲ πολλάκις ἐκτείνουσι.

Τὰ εἰς ΟΣ οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ Α, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει· δάος φάος χάος. πλὴν τοῦ φᾶρος πρᾶγος.

Τὰ εἰς ΣΙ λήγοντα μακρᾷ παραλήγει· ἱστᾶσι κιχρᾶσι. ποιηταὶ δὲ ἐνίοτε συστέλλουσι.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ΗΣ ὀξυτόνων διὰ τοῦ ΕΙΑ παροξύτονα συστέλλει τὸ Α, προπαροξύτονα δὲ ἐκτείνει· εὐσέβεια καὶ εὐσεβία, ἀμέλεια καὶ ἀμελία,

---

6 Herod. 291, 5 9 Her. 291, 19 11 Her. 291, 23 12 13 ἠλατίνη .. ὀνόματα πόλεων C 14 ΤΝΟΣ C cf. Herod. 293, 18 20 φάρος πάγος C, em. Lehrs 295, 3 21 Her. 296, 3.

συνήθεια καὶ συνηθία. τὸ μέντοι ἀμαθία μόνον παροξύνεται καὶ διὰ βραχέος Ι γράφεται.

Αἱ εἰς ΑΙ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ἐκτείνουσαι τυγχάνουσι τὸ Α τῶν αἰτιατικῶν· Σκύθαι Σκύθας, καλαί καλάς. ......

Τὸ Α πρὸ τοῦ Β ἢ Μ συστέλλεται· ῥάβδος Λάβδακος, βλάβη ἅμιλλα ἀμύμων ἅμα.

Τὸ Ι κατ' ἀρχὴν πρὸ τοῦ Τ συστέλλεται· ἴτυς ἰτέα, [ἴτριον]. Ἰτωνά τε καὶ ἴτεαι ποιητικά. 196

Τὰ διὰ τοῦ ΑΝΩ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλει τὸ Α· λιμπάνω ἁνδάνω λαμβάνω, πλὴν τοῦ ἱκάνω κιχάνω.

Τὰ εἰς ΙΣ καθαρὸν βαρύτονα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ συστέλλει τὸ Ι· ἔρις Θέτις μῆνις Πάρις ἔχις ὄφις. τὸ ὄρνις εὔκνημις καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

Τὰ εἰς Ι ὀξύτονα θηλυκὰ ἐκτείνει τὸ Ι καὶ μακρᾷ παραλήγει· κορωνίς ψηφίς βαλβίς φαρκίς ἀρωπίς. δικαίως οὖν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐλπίς καὶ καρίς συστέλλουσι.

Τὰ εἰς ΡΟΣ καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ τῷ Α παραληγόμενα συστέλλει αὐτό· λάρος γάρος σκάρος. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι.

---

5 Adde οἱ δὲ Δωριεῖς συστέλλουσι coll. Herod. 296, 17 6 Herod. 296, 24 — 297, 9 8 ἴτις C 9 ἰτρίον . ἰτώνιον καὶ ἴτιον C, em. Lehrs p. 369 13 Herod. 298, 24 15 εὐκνῆμις C 18 19 ἀρωπίς et ἐλπίς C, illud ἀρπίς hoc ῥιπίς scribendum videtur coll. Herod. 299, 11, ubi κρηνίς legitur pro κορωνίς 22 κάρος C, quod ferri potest, σκάρος Herod. 299, 23.

Τὰ εἰς ΜΟΣ καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα τὸ Υ ἐκτείνουσιν αὐτό· χυμός θυμός.

Πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν ἐκτείνεται· Θέτι ἱρεύς ἴρηξ οἱ νέκυς οἱ βότρυς ῥῦσθαι εὐφυᾶ εὐκλεᾶ. τὸ μέντοι ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας καὶ δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι καὶ νηλέα θυμόν οὐκ ἔστι κατὰ κρᾶσιν, ἀλλὰ κατὰ ἔνδειαν τοῦ ἑνὸς Ε.

Καὶ περὶ τούτων ἅλις· νῦν δὲ περὶ πνευμάτων διαληψόμεθα.

Περὶ πνευμάτων.

Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται, πλὴν τῆς ὑπό καὶ ὑπέρ, οἷον· ἀντί ἐπί ἀμφί ἀπό ἐν ἐξ.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ τοῦ Χ ψιλοῦται· ἔχω ἄχος
197 ἠχώ. τὸ γὰρ ἧχι δασύνεται, ὅτι κατ' ἐπέκτασίν ἐστι τῆς ΧΙ.

Τὸ Υ πλεονάζον ψιλοῖ τὰ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντα· ὄρος οὖρος, ἔκηλος εὔκηλος, ὁδός οὐδός, ἔαδε εὔαδε.

Πᾶν φωνῆεν εἰς Ρ λῆγον ἐπιφερομένου δασέος ψιλοῦται· ἄρχω ἔρχομαι ὀρχός ὀρφανός. Ἀττικοὶ δὲ δασύνουσι τὸ· εἱρκτή εἱρχθῆναι.

---

1 Herod. 303, 3 4 ἴρηξ C 5 ὑπερδεᾶ C cf. Her. 282, 4 11 Cf. Lex. de spir. p. 208. 209 Valck., quo de dixi in Mützell Zeitschr. VIII 2 p. 128, Choerob. cod. Barocc. ap. Gaisf. p. 905 pros. Il. Α 56 16 ἦχι C 20 Il. pros. Ξ 340.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ δασέος καὶ τοῦ Ρ ψιλοῦται· ὀφρῦς ἀφρός ὄφρα. τὸ ἄθρους, ὅτε ἐπιτατικὸν ἔχει τὸ Α, δασύνεται παρὰ Ἀττικοῖς.

Τὸ Α Ι Η Ο πρὸ φωνήεντος ὄντα κατὰ διάστασιν ψιλοῦται· ἀάπτους ἀήσυλα ἀΐσσω ἰάπτω ἰατρός ἠΐθεος Ἠετίων ἠέλιος οΐω ὀϊστός. σεσημείωται τὸ ἵημι, καὶ ὅσα γέγονε παρ' αὐτοῦ· ἱερεύς ἱέραξ ἱόμωρος. καὶ τὸ ἰάλλω Ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ στερητικὸν Α ψιλοῦται· ἄφιλος ἄοικος πλὴν τοῦ ἅλυσις καὶ ᾅδης.

Τὸ Ε κατὰ τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται· ἔλεγον λέγον, ἔστην στῆν. τὸ δὲ ἑήνδανε καὶ ἑώρων οὐκ ἐκ κλίσεως, ἀλλ' ἐκ πλεονασμοῦ.

Τὸ ἐν ἀντωνυμίαις Ε πρὸ συμφώνου ψιλοῦται· ἐμοί ἐκεῖνος πλὴν τοῦ ἕθεν.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ τοῦ Γ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ Η καὶ Υ· ἀγοράν ἄγαν ὠγύγιος ἐγγύς. τὸ μέντοι ἁγνός καὶ ἅγιος τοῦ ἅζω ῥήματος τὴν δασεῖαν ἐφύλαξεν.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Ζ ψιλοῦται· ... ἐπὶ δὲ τοῦ σέβομαι δασύνεται· ἅζω. 198

Τὸ Α πρὸ δασέως ψιλοῦται. σεσημείωται τὸ ἁφή καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ.

Πᾶν φωνῆεν, πλὴν τοῦ Υ, ἐπαγομένων δύο δα-

---

2 ὀφρὺς — ἄθρους C 7 παρὰ τοῦ? 8 ἱόμωρος et ἰάλλω C.

σέων ἢ δασέος σὺν ἀμεταβόλῳ ψιλοῦται· ἴφθιμος ἄφνω ἰχθῦς. σεσημείωται τὸ ἑφθός.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Κ ψιλοῦται· ἀκοή ἄκμων ἀκόνη.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Λ ἑνὸς ἢ δισσοῦ ψιλοῦται, οἷον· ἄλλως. ὁμοίως καὶ τὸ Ι· ἴλλειν, καὶ τὸ Ω· ὦλλος. σεσημείωται τὸ Ἕλλην Ἑλλάς.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Τ ψιλοῦται· ὀτρηρός ὀτοτύζειν ὄτλος. οὐ μάχεται τὸ ὅτε καὶ ὅτι δασυνόμενα.

Τὸ Η ἐν τροχαϊκῇ λέξει ἀμεταβόλου ἐπαγομένου ψιλοῦται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ἥσω μέλλοντος· ἦμαρ ἦνις ἤρατο. ἧλος παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἥσω.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Π ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ Λ ἐπάγοιτο· ὀπίσω. ὁπόσος ὁποῖος καὶ τὰ ὅμοια ὡς ἀναφορικὰ δασύνεται.

Τὸ Ε ἐπιφερομένου τοῦ Μ ἢ κατὰ σύλληψιν ἢ κατὰ διάστασιν ψιλοῦσθαι θέλει· ἔμπλην Ἔμπουσ(σ)α.

Τὸ Α ἐπιφερομένου τοῦ Ν ψιλοῦται· ἄνεμος. τὸ ἁνύω Ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ Α ἐπαγομένου τοῦ Ρ μετὰ φωνήεντος ψιλοῦται· ἄραβος ἀρετή ἀριθμός. τὸ δὲ χεῖρα ἁραιήν δασύνεται.

199 Τὸ Α ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβαῖς λέξεσιν, ἐπαγομένου τοῦ Σ ἢ ἑνὸς ἢ δισσοῦ ψιλοῦται· Ἀσία ἄστυ ἀστράγαλος ἀσάμινθος. τὸ ἅσσα (ὃ δηλοῖ τὸ ἅτινα) δασύνεται.

---

2 ἰχθὺς — ἕφθος C 5 ἰλλάειν C 7 Α C 8 ὄθλος, οὐ C Dormitat Thes. V 1754 C. 12 Cautio propter ὀπλή sim. additur; cf. lex. de spir. 234 EM. 627, 33 20 ἀραιήν C, cf. Herod. Il. pros. Σ 411.

Τὸ Α πρὸ τοῦ Τ ἑνὸς ἢ διττοῦ ψιλοῦται· πλὴν τοῦ ἅτε καὶ ἅτερος.

Τὸ Α Ι Ο ἐπαγομένου τοῦ Ψ ψιλοῦται· ἄψορρον ἴψας. ἀψίς. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἅψω δασύνεται· ἅψεω ἁψίς.

Τὸ Ε καὶ Ο πρὸ δασέος ψιλοῦται, ὄφις ἔθνος Ἔφεσος.

Τὸ Ο πρὸ τοῦ Ν ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται· ὄνυξ ὄναρ ὄνομα.

Τὸ Ο πρὸ τῶν διπλῶν ψιλοῦται· ὄξος ὀψὲ ὄξαινα.

Τὸ Ι πρὸ δασέος ψιλοῦται· ἶφις ἰχθῦς ἰσχανόων.

Τὸ Η πρὸ τοῦ Λ ψιλοῦται· ἠλίβατος ἠλεαία ἠλιτόμηνος, πλὴν τοῦ ἥλιος.

Τὸ Ο ἐπιφερομένου τοῦ Ρ ψιλοῦται· ὄρος ὄρυξα ὀρεύς ὀρέγω Ὀρέστης, πλὴν τοῦ ὁρῶ ὁρᾷς καὶ ὅρος (ἀρσενικὸν) καὶ ὁρίζω.

Τὸ ΟΙ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ Μ ἐπάγοιτο· Οἶον οἶστρος οἶκος. τὸ οἷος ἀναφορικὸν δασύνεται. τὸ οἶμος οἰμῶ δασύνεται.

Ἡ ΑΥ δίφθογγος ψιλοῦται· αὔξω αὐδῶ αὐτός αὔριον, πλὴν τοῦ αὕτη βαρύτονον, ἀπὸ τοῦ οὗτος, καὶ αὑτός ἀντὶ τοῦ ἑαυτός.

Ἡ ΕΥ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον· εὐχή εὐλαί

---

4 ἴψας C 7 ἔφεσις male lex. de spir. p. 237 20 ἐπάγοιτο, οἷον· οἶστρος an ἐπάγοιτο· Οἶον dederit non liquet 25 αὐτοῦ — ἑαυτοῦ an αὑτός — ὁ αὐτός? 26 εὐλή C.

(οἱ σκώληκες) εὐδία εὐθεῖαι καὶ τὰ λοιπά, πλὴν τοῦ εὕδω (τὸ καθεύδω) καὶ εὕω (τὸ φλογίζω) καὶ εὑρῶ
200 (ἀφ' οὗ καὶ εὑρίσκω) καὶ εὗ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ κατὰ κρᾶσιν τοῦ Ε καὶ Θ εἰς τὴν ΕΥ δίφθογγον δωρικῶς.

Ἡ ΕΙ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον· εἶδος εἰκάζω εἴρων καὶ τὰ λοιπά, πλὴν τοῦ εἱρκτή εἵλως (ὁ δοῦλος) καὶ εἱκώρ (ὁ πέμψας) καὶ εἱλίζω (τὸ συστρέφω) καὶ εἱλόμην καὶ εἷμα (τὸ ἱμάτιον) καὶ εἱμένος (ὁ ἐνδεδυμένος) καὶ εἷνα (τὰ ἕνα) καὶ εἵποντο (ἀντὶ τοῦ ἠκολούθουν) καὶ εἷσεν (ἀντὶ τοῦ ἐκάθησεν) εἱστήκει καὶ εἷως (ἀντὶ τοῦ ἕως) καὶ εἵαντο καὶ εἵλη (ἡ θερμασία). σεσημείωται καὶ τὸ εἷς ἀριθμητικόν.

Ἡ ΟΥ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται· οὐρανός οὐλή οὐρά. οὕτω δὲ ἢ οὕτως δασύνεται.

Τὸ Υ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται πλὴν τῶν Αἰολικῶν.

Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεται· ὁ οὗ ᾧ. τὸ δὲ ὦ ψιλοῦται, οὐ γὰρ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν.

Πᾶσα ἀντωνυμία ἀποβαλλομένη τὸ Σ δασύνεται· σός ὅς, σοῦ οὗ.

Τὸ Ρ ἀρχόμενον λέξεως δασύνεται, οἷον· ῥαγίς ῥάξ, πλὴν τοῦ Ῥᾶρος καὶ Ῥάριον.

Τὸ Ρ, ἐὰν δισσὸν γένηται ἐν μέσῃ λέξει, τὸ μὲν

---

2 εὗρω C. Cf. 186, 20   5—13 Lex. de spir. 240
22 23 τὸ Ε — ἑός — ἑοῦ?

πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται· οἷον συῤ-ῥάπτω.

Τὸ Ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται· ἓν ἓξ ἑπτά καὶ τὰ λόιπὰ, πλὴν τοῦ ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. καὶ καθόλου εἰπεῖν, πᾶς ἀριθμὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος δασύνεται. ......

---

6 *Τέλος* addit C.

Corrigenda.

P. 4, 16 Lege *πᾶν ῥῆμα σύνθετον*   10, 18 malim nunc *μόθων ῥώθων*   12, 21 Pro *NT* repone *O*   44, 16 adn.: *Δασύλλιος* Paus. I 43, 5 p. 166   45, 24 *Ἑρχίος*   87, 8 in adn. lege Herodianus. Cf. Lehrs ad pros. Il. p. 331   142, 4 In adnotatione exciderunt haec: Lege *ἤλεκτρον* vel *πλῆκτρον*   155, 19 l. *κούρων* pro *κοῦρων*   159, 17 imo *ποί*   165, 15 imo *πώς πή πού*   168, 12 *φησί* suspectum   187, 24 *νεῶ* diductis literis scribendum erat   223, 7 in adn. l. C pro ?

A.

ἆ 206, 21.
ἀάπτους 223, 5.
ἀβαρής 29, 17.
Ἄβας 202, 20.
Ἄββας 21, 19.
ἀβέλτερος 81, 3.
Ἄβη 119, 11.
ἀβλεπτῶ 172, 11.
ἀβλής 26, 11.
ἀβλῆτα 149, 12. ἀβλῆτε dual. 150, 20.
Ἀβυδηνός 74, 10.
Ἄβυδος 54, 4.
ἀγαθός 55, 8. ἀγαθή 121, 19.
Ἀγάθυρσος 87, 4.
ἀγαθῶ 151, 12.
Ἀγαμεμνόνεος 42, 13.
ἄγαν 223, 18.
ἀγανακτῶ 175, 13.
ἀγάννιφος 103, 19.
ἀγαπητός 94, 3.
ἀγάτονος 103, 19.
ἀγαυός 40, 4: 50, 8. Ἀγαυή 117, 20.
ἀγγεῖον 139, 15.
Ἀγγελή 125, 2.
ἄγγρις 36, 16.
ἀγέλη 124, 22.
ἀγενείς boeot. pro ἀγενής 106, 12.
ἀγενής 29, 19.
Ἀγήν 6, 17.
ἀγής 25, 2.
ἅγια 153, 7.
ἅγιος 223, 19.
ἁγίων 155, 7.
ἀγκαλίς 33, 14.
Ἀγκύλη 125, 17.
Ἄγκυλος 64, 16?
ἀγκύλος 64, 1.
ἀγκύλων 9, 16?
ἄγκυρα 115, 15. 219, 13.
Ἀγκών 11, 12.
ἀγκών 11, 12.
ἀγλαός 41, 15.
Ἀγλαοφῶν 15, 12.
ἁγνάς 70, 11: 223, 19.
ἀγνώμον 135, 26.
ἀγνωμοσύνη 129, 11.
Ἄγνων 13, 10.
ἀγνώς 107, 7.
ἀγνώτας 95, 5.
ἀγοράν 223, 18.
ἀγορῶ 186, 1.
ἀγοστός 96, 3.
ἀγριονόμος 69, 19.
ἀγρίφη 132, 23.
ἀγρός 84, 10.
Ἀγρυλή 125, 18.
ἄγρωστις 38, 9.
ἄγυια 111, 22.
ἄγυρις 37, 3.
ἀγχέμαχος 102, 5: 103, 15.
ἀγχίμολος 103, 15.
ἀγχοῦ 209, 3.
ἀγχοῦρος 84, 1.
ἄγω 173, 2. ἀγῶ 173, 12.
ἀγώγιμος 69, 15.
ἀγών 9, 6: 18, 8.
ἀγωνιῶ 188, 8.

ἀδάμας 22, 20.
Ἄδανις 35, 7.
ἀδελφειός 49, 20.
ἀδελφιδοῦς 106, 19: 199, 14.
ἀδελφός 97, 19.
ἀδή 121, 8.
ἀδήν 6, 17: 7, 17.
ᾅδης 25, 8: 223, 10.
ἄδικος 58, 13.
ἄδμητος 99, 5.
ἀδμωλή 125, 20.
ἀδοξῶ 189, 23.
ἄδος 52, 17.
Ἄδουλις 34, 9.
Ἀδρήστη 132, 13.
ἀδροτής 30, 3.
Ἄδωνις, ιδος 146, 20.
ἀείδελος 62, 7.
ἀείζως 107, 9.
ἀέκων 202, 20.
ἄελλα 110, 11. dual. ἀέλλα 151, 9. plur. ἄελλαι 152, 18. gen. ἀελλᾶν 154, 27. dat. ἀέλλαις, ταῖς 157, 24.
ἀερέθω 178, 17.
ἀζήν 7, 5.
Ἄζιλις 34, 6.
ἄζω 223, 22.
ἄζω 198, 9: 200, 11 vid. not.
ἀηδών 10, 10.
ἀηθῶ 178, 22.
ἀήρ 20, 13.
ἀήσυλα 223, 5.
ἄητος 94, 4.
ἀθανασία 112, 24.
Ἀθάρραβις 31, 12.
ἀθέμιτος 99, 22.
Ἀθηνᾶ 110, 14: 115, 5: 219, 7.
Ἀθηναία 112, 2.
Ἀθήναιον 139, 2.
Ἀθήναιος 47, 21.
Ἀθηναῖος 47, 19: 47, 25.
Ἀθήνη 128, 4.
ἀθλητής 28, 5.
Ἄθοος 46, 15.
Ἀθόως 46, 15.
ἄθραυστος 96, 20.
[ἀθροισμός 70, 6.]
ἀθροιστέος 42, 4.
ἀθρόος 46, 12.
ἄθρους 223, 2.
Ἀθύρας 23, 9.
ἀθῷος 100, 6.
αἴ 208, 18.
Αἰάκειον 139, 22.
Αἴας 21, 10: 218, 2. gen. Αἴαντος 146, 14. acc. Αἴαντα 149, 20. voc. Αἶαν 150, 11. plur. Αἴαντες 152, 12. gen. Αἰάντων 153, 19: 155, 26. acc. Αἴαντας 158, 14.
Αἰάντειος 49, 19.
Αἰάντιον 138, 19.
αἰγῆ 120, 9.
αἰγιαλός 61, 16.
αἰγίθαλλος 61, 2.
αἴγιλος 62, 21.
Αἰγίπαν 6, 8.
αἰγίς 31, 15.
αἴγλη 123, 17.
αἰγοβοσκός 57, 17.
αἰγοδίωξ 19, 12.
αἰγυπιός 46, 1.
Αἴγυπτος 95, 20.
Αἴγων 9, 5.
αἴδεος 43, 5: 45, 19.
αἰδοῖος 50, 3.
ἄϊδρις 30, 12.
ἄϊδρος 85, 17.
αἰδῷος 47, 4.
αἰδώς 107, 24.
αἰετός 93, 8.
Αἰζήν 7, 5.
αἰζηός 42, 16 cf. Theogn. 57, 15.
Αἰητίνη 220, 12.
αἰθάλη 124, 17.

αἶθε 208, 12.
αἰθήρ 20, 13.
Αἰθιοπίς 36, 4.
αἶθις 32, 1?
αἰθός 55, 3.
Αἴθουσα 111, 11.
αἰθρία 113, 13.
αἴθυια 111, 22.
αἴθων 10, 20.
αἰκέ[ν]ποθι 159, 10.
ἀίκη 122, 17.
αἷμα 136, 4.
αἱμασιά 113, 4.
αἱμύλος 63, 20.
αἵμων 13, 6.
αἱμωπός 76, 18.
Αἰνείας 218, 2. dual. Αἰνείαιν 151, 17. plur. gen. Αἰνειῶν 154, 24.
αἰνοπάτηρ 20, 18.
αἶνος 72, 21.
αἰνός 72, 13: 73, 2.
αἰνοτίταν 6, 8.
αἰνῶ 184, 8.
αἴξ 144, 6.
Αἰξωνή 129, 17.
Αἰολίς 34, 6.
αἰόλος 63, 12.
Αἰολοσίκων 11, 21.
Αἴπυτος 94, 15.
αἴρω 186, 5.
αἶσα 111, 14.
αἴσακος 57, 9.
ἀΐσθω 179, 3.
αἴσθω 179, 3.
ἀΐσσω 223, 5.
αἴσυλος 63, 18: 64, 2.
Αἰσυμνος 71, 13.
αἰσχρός 84, 19.
Αἰσχύλος 63, 17.
αἰσχύνη 129, 10.
Αἴσων 14, 15.
Αἴσωπος 77, 5.
αἰτήν 6, 17?
αἰτιαι 153, 4.
αἴτιος 45, 2.
Αἴτνη 126, 24.
Αἴτυλος 63, 18?
Αἰτωλίς 34, 8.
Αἰτωλός 65, 6.
αἰτωλός 65, 9.
αἶψα 209, 12.
ἀΐω 188, 8.
αἰών 17, 15.
ἄκαιρος 83, 5.
ἄκακος 99, 6.
Ἀκάλαθος 50, 10?
ἀκαλήφη 132, 23.
ἄκανθα 110, 6.
ἀκανθίς 32, 4.
ἀκαρός 100, 4.
Ἄκαστος 96, 2.
ἀκατεῖος 49, 24?
ἀκάχημαι 193, 20. ἀκαχημένος 202, 2.
Ἀκεσαμενός 74, 1.
Ἀκέστης 28, 22.
ἀκή 122, 6.
ἀκηλίδωτος 95, 7.
ἄκλαυ[σ]τος 96, 21.
ἀκλεής 26, 24.
ἄκλητος 94, 3.
ἀκμαῖος 48, 2.
ἀκμήν 208, 7.
ἄκμων 224, 3.
ἀκόδων 10, 4?
ἀκοή 118, 9: 224, 3.
ἄκοιτις 38, 19.
ἄκολος 63, 11.
ἀκόνη 129, 4: 224, 3.
ἀκουάς 50, 7.
ἄκουσον 193, 5.
ἀκρατής 28, 7.
ἀκρεμών 13, 5.
ἀκριβᾶς 21, 20?
Ἄκρις 36, 9.

ἀκρίς 36, 9.
Ἀκρόθοιον 140, 17.
ἄκρος 84, 24.
Ἀκταίων 18, 12.
ἀκτή 132, 7.
ἀκτίν 8, 12: 217, 24.
ἄκυθος 55, 14 Theogn. 59, 1.
ἀλωκή 123, 14.
Ἀλαβών 9, 1.
Ἀλάζειρ 21, 2.
ἀλαζών 10, 14.
Ἀλακός 57, 2?
ἀλαλαγμός 65, 19.
ἀλαλή 124, 18.
ἀλάλημαι 193, 20.
ἀλαλητός 93, 19.
ἀλαός 41, 15.
Ἄλαστος 96, 2.
ἄλαστος 96, 7.
ἀλαῶ 187, 16.
Ἄλβη 119, 3.
ἀλγεινός 75, 7.
ἀλγῶ 173, 9: 173, 21.
ἄλδη 120, 23.
ἄλδυς 104, 22?
ἄλδω 178, 8.
ἀλέγω 173, 7: 198, 14.
ἀλείψας 22, 11?
ἀλεκτρυών 15, 10.
Ἀλεξάνδρεια 111, 20.
ἀλέξω 189, 24.
ἀλεξῶ 189, 23.
ἄλευρον 142, 8.
Ἀλή 123, 25.
ἄλη 123, 25.
ἄληθες 134, 26.
ἀληθές 134, 25.
ἀλήθω 178, 20.
ἀληθῶς 207, 11.
ἀλής 26, 14.
ἄλθω 170, 20.
Ἁλίαρτος 95, 11.
ἀλίαστος 96, 7.
ἀλικρᾶς 218, 8.
ἀλίμενος 99, 20.
ἀλίνδω 178, 4.
ἀλίπλοος 46, 11.
ἀλκαῖος 47, 9: 48, 2.
ἀλκή 122, 12.
ἄλκιμος 69, 16.
Ἀλκίνοος 98, 13.
Ἀλκίνους 106, 21.
Ἀλκμάν 6, 9 Theogn. 27, 2.
ἀλλά 209, 23: 210, 2.
ἀλλᾶς 22, 19.
ἀλλαχοῦ 209, 2.
ἀλλοδαπός 76, 17.
ἀλλοῖος 50, 2.
ἀλλοιῶ 189, 2.
ἀλλοτρία 109, 6.
ἄλλως 224, 5.
ἄλμη 126, 8.
Ἄλμος 67, 1.
ἁλμυρίς 37, 2.
ἁλμυρός 82, 14.
ἀλογῶ 173, 11.
ἀλοιφή 133, 1.
ἀλοιῶ 189, 2.
ἀλουργίς 31, 18.
Ἄλπις 36, 2.
Ἀλύβη 119, 7.
ἀλύδοιμος 70, 8.
ἀλυίω 189, 17.
ἀλυκός 58, 18.
Ἅλυς 104, 23.
ἄλυσις 223, 10.
ἄλυτος 94, 18.
ἀλύω 189, 12.
Ἀλφειός 49, 9.
ἀλφηστής 27, 20.
ἄλφιτον 142, 18.
ἀλφός 97, 3.
ἀλῶ 200, 11.
Ἀλωπεκή 122, 19.
ἀλώπεκος 57, 13.
ἀλώπηξ 19, 4.

ἀλωπός 77, 9.
ἅλως 107, 23.
Ἄλωσος 89, 9?
ἀλωτός 95, 3.
ἅμα 209, 13.
Ἀμαζονίς 33, 10.
ἀμαθία 221, 1.
ἀμαλλοδετήρ 20, 17.
ἅμαξα 110, 4.
ἀμαξαία 219, 21.
ἀμαξίς 35, 14.
ἀμαξιτός 94, 9.
Ἀμάρακος 57, 1?
Ἀμάραντος 95, 11.
ἀμαρτῇ 208, 4 (pros. Il. E 656).
ἀμαρτωλός 65, 9.
ἀμάτηρ 20, 3?
ἀματροχιᾶ 114, 4.
ἀμαυρός 83, 11.
ἀμαυρῶ 186, 20.
ἄμβων 8, 19.
ἀμέλγω 173, 7: 173, 20.
ἀμέλεια et ἀμελία 220, 25.
ἀμελκτός 95, 19.
ἀμελῶ 181, 17.
ἀμέρδω 177, 17.
Ἄμηρον 142, 7 Theogn. 131, 10.
ἄμητος et ἀμητός 93, 18.
ἅμιλλα 110, 11: 221, 7.
ἀμισθί 208, 8.
ἄμμος 67, 6.
ἀμνίον 138, 1.
ἀμνός 71, 5.
ἀμοιβή 119, 8: 119, 15.
ἀμοιρῶ 186, 2.
ἀμολγή 120, 19.
ἀμολγός 52, 11: 100, 21.
ἀμόργη 120, 18.
ἄμοργις 31, 19.
Ἀμοργός 52, 12.
Ἄμος 67, 16 (St. Byz.).
ἀμός 67, 17.
ἄμπελος 62, 2.
ἀμπελών 12, 3.
ἀμπέχεσθαι 199, 23.
ἀμυγδαλῆ 117, 18: 124, 19.
Ἀμυδών 10, 7.
Ἄμυκος 58, 17.
ἀμύμων 12, 13: 221, 7.
Ἀμυμώνη 116, 16.
ἀμυνάθω 178, 12.
ἀμυχή 133, 14.
ἀμφαφῶ 172, 1.
ἀμφί 204, 12: 204, 16: 204, 25: 222, 13.
ἀμφίβολος 101, 13: 101, 21.
ἀμφικτυών 15, 10.
ἀμφιλύκη 116, 20.
ἀμφίπολος 101, 24.
ἀμφιρύτη 116, 19.
Ἀμφιτρίτη 131, 13.
Ἀμφιτρύων 15, 7.
Ἀμφίων 17, 12: 18, 4.
ἀμφοτερᾶν 155, 14.
ἀμφότερας 81, 6.
Ἀμφοτερός 81, 6.
ἄμφω 151, 14, gen. ἀμφοῖν 151, 23.
Ἄν 143, 18.
ἄν 209, 20.
ἀνά 204, 16: 240, 20.
ἀναβαλλίς 34, 1.
ἀναβάς 202, 17.
ἀναβολή 117, 12.
ἀνάγω 173, 3.
ἀναδέσμη 117, 15.
ἀναίμων 9, 16: 13, 7.
ἀνακίδωτος 95, 6.
Ἀνακρέων 16, 22.
ἀνακτορόν 141, 20 vide not.
ἄνανδρος 85, 16.
ἄνακτες 135, 21.
ἄναξ 18, 19.
ἀνάπαυλα 110, 11.
ἀνάπλεων 134, 15.

Ἄνακος 76, 22.
ἀναῤῥόη 117, 14.
ἀνατολή 117, 11: 125, 13.
Ἄναυρος 83, 9.
ἀναφανδά 209, 9.
Ἀνάφη 133, 4.
ἀνδάνω 221, 11.
ἄνδηρον 142, 7.
ἀνδριάς 21, 13: 218, 7.
ἀνδρόγυνος 218, 16.
ἄνδρομος 69, 18?
ἀνδρόπαις 106, 5.
Ἄνδρος 84, 12.
ἀνδρών 14, 6: 18, 9.
ἀνελθών 202, 17.
ἄνεμος 69, 9: 224, 17.
ἄνετος et αὐτός 93, 6?
ἀνεψιός 45, 8.
ἄνη 127, 7.
ἄνηβος 51, 8.
ἀνήκοος 103, 21.
ἀνήρ 20, 13. gen. ἀνδρός 147, 6: 147, 16. dat. ἀνδρί 148, 12. dual. ἀνδροῖν 152, 3. plur. gen. ἀνδρῶν 153, 17. dat. ἀνδράσιν 158, 6. acc. ἄνδρας 158, 24.
Ἀνθήλη 125, 3.
Ἄνθης 25, 11.
ἀνθρακιά 114, 6.
ἀνθρακών 11, 18.
ἀνθρήνη 128, 4.
ἄνθρωπος 77, 7. gen. ἀνθρώπου 146, 21. dual. ἀνθρώπω 151, 10. plur. ἄνθρωποι 152, 14. gen. ἀνθρώπων 156, 27.
ἀνθῶ 179, 19.
ἀνία 112, 20.
Ἀνίβηρ 20, 10?
Ἄνικος 58, 6?
ἀνιῶ 188, 18.
Ἄννα 110, 13.
ἀνορεξία 112, 22.
ἄνορος 82, 7?
ἀνταῖος 48, 11.
ἄντηρ 20, 3?
ἀντί 204, 12: 204, 16: 205, 1: 222, 13.
Ἀντιγόνη 129, 2.
Ἀντιόπη 130, 13.
ἀντίος 44, 10; 45, 20.
Ἀντιοχίς 39, 5.
Ἀντίπατρος 99, 21.
ἀντίπηξ 19, 7.
Ἀντισάρη 130, 19.
Ἀντιφῶν 15, 12.
ἀντίχειρ 21, 3.
ἀντλῶ 181, 22.
ἀντρών 14, 6.
ἄνυδρος 85, 16.
Ἄνυτος 94, 15.
ἀνύτω 180, 4.
ἀνύω 224, 18.
ἄνω 183, 4.
ἀξίνη 128, 15.
ἀξιόχρεων 134, 15.
ἀξιόχρεως 107, 18.
ἄξιφος 100, 9.
ἀξιῶ 188, 7.
Ἄξυλος 64, 9.
ἄξων 13, 9.
ἀοιδή 121, 1.
ἀοιδός 54, 5.
ἀοιδῶ 177, 21?
ἄοικος 223, 9.
ἀολλής 27, 14.
ἄπαις 106, 5.
ἁπαλός 61, 19.
ἅπαν 134, 18.
ἀπάτη 131, 5.
ἀπατηλός 62, 16.
ἄπαυστος 96, 20.
ἀπειθῶ 179, 11: 198, 15.
ἀπειλή 125, 9.
ἀπειλῶ 181, 17.

ἀπείρων 9, 15.
ἄπελθε 200, 7.
απεκτῶ 172, 12.
ἀπεψία 112, 22.
Ἀπιδανός 73, 16.
Ἀπιδών 10, 8.
ἁπλόος 46, 10.
ἁπλῶ 181, 21.
ἀπνευστί 208, 8.
ἀπό 204, 12: 204, 18: 222, 14.
ἀπόδος 197, 22: 200, 8.
ἀπολαύω 187, 11.
Ἀπόλλων 12, 2.
Ἀπολλώνιος 43, 8.
ἀπομαγδαλιά 113, 18.
ἀποῤῥώξ 19, 11.
ἀπορῶ 186, 1.
ἀπόφημι 200, 6.
ἀπόχρη 198, 2.
ἀποχρῇ 198, 3.
ἀπρίξ 206, 11: 209, 8.
ἀπτήν 6, 17.
ἀπτώς 107, 7.
ἄπτωτος 95, 6.
ἀπύθμενος 99, 20.
ἀπύργωτος 95, 7.
ἀπφῦς 105, 24.
ἄπωρ 19, 18?
ἄρ 209, 20: 210, 8.
ἄρα 209, 22.
ἄραβος 51, 2: 224, 20.
ἀραιήν 224, 20.
[ἀραῖος 48, 9.]
ἀραιός [48, 8]: 48, 14.
Ἄραξας 75, 19.
ἀραρώς 107, 3.
ἀράφη 133, 4.
Ἄραψ 107, 25.
Ἀργανθών 11, 5.
ἀργεννός 71, 19.
ἀργεστής 28, 23.
ἄργετος 93, 6.
ἀργής 25, 2.
ἀργῆσσα 109, 25.
ἀργός 51, 17: 52, 14.
Ἄργουρα [110, 21]: 111, 5.
Ἄργυννος 71, 18.
ἀργυρᾶ 109, 2: 219, 8.
ἀργυρίς 37, 2.
ἄργυρος 82, 11.
ἀργυρῶ 186, 16.
ἄργυφος 97, 9.
ἀργῶ 173, 2: 173, 21.
Ἀρδησκός 57, 20: 58, 22.
ἀρδμός 66, 3.
ἄρδω 178, 8.
Ἀρέθουσα 111, 11.
ἀρειά 112, 17.
ἀρειῶ 188, 4.
ἀρέσκω 175, 4.
Ἀρετάων 18, 6.
ἀρετή 131, 10: 224, 20.
ἄρετος 93, 6?
Ἄρευος 50, 10?
Ἄρευς aeol. 106, 17.
ἀρηγός 52, 11.
ἀρήγω 172, 20: 174, 5.
ἀρηγών 9, 13.
Ἀρήνη 128, 4.
Ἄρης 26, 16: 216, 6 (Ἄρη̄ς –, Ἄρης ∪).
Ἀρήτη 131, 5.
Ἀρητός 93, 15.
ἄρθρον 142, 4.
ἀρί 206, 14.
ἀρίζηλος 99, 1.
ἀριθμός 224, 20.
ἀριστερός 81, 5.
ἄριστος 92, 10: 96, 8.
Ἀριστοφάνης 27, 16.
Ἀρίστων 15, 2.
Ἀρκάς ὁ et ἡ 24, 1: 218, 5.
ἀρκᾶς 21, 11?
ἄρκιος 45, 3.
Ἄρκισος 88, 22?
ἄρκιτος 94, 8?

ἄρκος 56, 9.
ἄρκτος 91, 21.
ἀρκτοῦρος 83, 23.
ἀρκῶ 174, 23.
ἁρμόδιος 45, 2.
Ἀρνεῖος 49, 10.
ἀρνῶ 182, 16.
Ἄρσκος 76, 22?
ἄροτος 94, 13.
ἄρουρα [110, 21:] 111, 4.
ἀρουραῖος 47, 20.
ἁρπάγη 116, 17.
ἁρπαγή 116, 16.
Ἅρπαλος 61, 10.
Ἅρπασος 87, 16.
ἅρπη 130, 7.
ἅρπυια 111, 22.
ἁρπύνας 23, 5?
ἀῤῥαβών 9, 2.
ἄῤῥην 7, 11.
ἄῤῥητος 94. 3.
ἄρσεν 136, 2.
ἀρσός 87, 1?
Ἀρτάκη 122, 16.
ἄρταμος 69, 4.
Ἀρτεμᾶς 23, 2.
ἀρτεμής 27, 2.
Ἄρτεμις 34, 12.
Ἀρτέμων 13, 3.
ἄρτιος et ἀρτίος 45, 3.
ἀρτόπωλις 34, 9: 38, 19.
ἀρτοπώλιον 138, 19.
ἄρτος 90, 23.
ἀρτοφάγος 102, 18.
ἀρτύω 189, 12.
ἀρύβαλος 61, 1.
Ἀρύπη 130, 14.
ἀρχαία 219, 21.
ἀρχαῖον 138, 24.
ἀρχαῖος 47, 9.
ἀρχερανιστής 29, 20.
ἀρχή 133, 11.
ἀ[ρ]χήν 6, 12.
ἀρχῆος 42, 17.
Ἀρχίας 21, 17.
ἀρχιατρός 99, 9.
ἀρχιληστής 29, 21.
ἀρχιποίμην 8, 2.
ἀρχός 97, 17.
Ἀρχύτης 28, 17.
ἄρχω 176, 9: 176, 17: 222, 22.
ἄρω 185, 17.
ἀρωπίς 221, 18?
Ἀσακός 57, 2?
ἀσάμινθος 224, 24.
ἀσβόλη 125, 12.
Ἄσβολος 63, 11.
ἄσδος 53, 10?
ἀσεβής 29, 4.
ἀσεβῶ 171, 5.
ἄση 130, 22.
ἀσθενῶ 183, 8: 198, 15.
Ἀσία 112, 13: 224, 23.
ἄσις 37, 11.
ἀσκάλαφος 97, 9.
Ἀσκάλων 16, 19.
ἀσκάτειὸς 49, 12?
ἀσκέρα 115, 8.
ἄσκη 122, 11.
ἀσκητός 94, 2.
Ἀσκληπιός 44, 14.
ἀσκάς 56, 14.
Ἄσκρη 130, 19.
ἀσκῶ 175, 2: 175, 7.
ἄσμενος 202, 1.
ἀσπαίρω 186, 5.
ἀσπαλία 113, 19.
ἄσπασαι 196, 21.
ἀσπάσιος 44, 8: 45, 6.
ἄσπετος 93, 12.
ἀσπίς 36, 1: 39, 9.
ἆσσα 224, 24.
ἀσσάλων 16, 20?
ἀσσάμων 12, 20?
Ἀσσός 87, 8 (Lehrs. pros. Il. p. 331).

ἀστακός 57, 6.
ἀσταφίς 39, 2.
Ἀστερίς 36, 24.
ἀστεροπή 117, 5.
ἀστέροπος 76, 22?
Ἄστηρ 20, 4 (vid. Hesych.).
Ἀστήρ 20, 11.
ἄστοργος 102, 23.
ἀστράβη 119, 7.
ἀστράγαλος 224, 24.
ἀστραπή 130, 15.
ἄστρασιν 158, 10.
ἀστράτευτος 96, 15.
ἄστυ 136, 16: 204, 14: 224, 23.
ἄσφαλτος 95, 11.
Ἄσφαξ 18, 22.
ἀσφόδελος 62, 3.
ἀσφοδελός 62, 3.
ἄσχετος 93, 12.
ἀσχέδωρος 83, 2.
Ἀσωπός 77, 4.
ἀτακτῶ 175, 12.
ἀτάρ 210, 2.
Ἀτάρβηχις 39, 6.
Ἀταργατῖς 39, 12.
ἀταρτηρός 81, 16.
ἀτασθαλία 113, 17.
ἀταταί 208, 19.
ἀταταῖ 208, 17.
ἄτε 225, 2.
ἄτερος 225, 2.
ἄτη 131, 5.
Ἀτθίς 31, 21.
Ἀτλάντιος 44, 9.
Ἄτλας 202, 19.
ἀτμήν 6, 17 (servus).
ἀτμός 66, 13.
ἄτολμος 102, 23.
ἄτομος 102, 23.
ἀτραπιτός 94, 9.
ἀτραπός 77, 1.
ἀτράφαξυς 105, 13.
Ἀτρείδαις aeol. pro Ἀτρείδης 106, 3.
Ἀτρείδης 27, 6: 161, 10. plur. Ἀτρεῖδαι 152, 19. gen. Ἀτρειδῶν 154, 23.
Ἀτρείων 17, 18.
ἀτρεμῶ 182, 8.
ἄτρωτος 95, 5.
ἀτταγᾶς 22, 4.
ἀτταγήν 7, 17: 7, 19: 22, 4.
ἀττέλαβος 51, 3.
ἀττήν 7, 17?
Αὔαινος 72, 21.
αὐαλέος 42, 8.
Αὐγῆς ex Αὐγέας 25, 5.
αὐδή 121, 2.
αὐδῆεν 134, 23.
αὐδῶ 178, 2: 225, 23.
αὔθαδες 135, 16.
αὐθεντίς 38, 14.
αὖθι 208, 9.
αὖλαξ 18, 19.
αὐληστρίς 36, 12.
αὐλήτρια 109, 5.
αὖλις 33, 9.
Αὐλίς 33, 9.
αὐλός 59, 19.
αὐλῶ 181, 16.
αὐλών 11, 24.
αὔξη 130, 1.
αὔξω 189, 24: 225, 23.
αὐξῶ 189, 23.
αὖος 40, 4.
αὔριον 225, 24.
αὐτάρ 210, 2.
αὐτάρκες 135, 16. plur. gen. αὐτάρκων 156, 22.
αὕτη 225, 24.
αὑτή 131, 16.
αὐτῆμαρ 209, 15.
αὐτοδίδακτος 103, 19.
αὐτόμαχος 103, 19.
αὐτός 225, 23.
αὑτός 225, 25.
αὐτοσφαγής 29, 5.

αὐτοῦ adv. 209, 3.
αὐτουργός 109, 12.
αὐτόφορβος 101, 4.
αὐτόχθων 17, 9.
αὐτῶρες 135, 10.
αὐχήν 6, 17.
αὐχμός 66, 6.
αὐχῶ 175, 20.
αὔω 187, 11.
ἀφαυρός 83, 11.
'Αφεταί 131, 8. (GD. Herod. praef. VI.)
ἀφή 132, 16: 223, 23.
ἀφθός 55, 2.
ἄφιλος 223, 9.
[ἀφλοισμός 70, 6.]
ἄφνω 224, 2.
ἄφνων 13, 10?
ἄφορος 101, 11.
ἀφορῶ 186, 1.
ἄφραστος 96, 6.
'Αφροδίτη 131, 13.
ἀφρός 223, 2.
ἄφρων 14, 5.
ἀφυσγετός 93, 11.
ἀφύων, τῶν 155, 1.
ἀφυῶν, τῶν 155, 1.
ἄφωνος 53, 17: 100, 2.
'Αχαιός 47, 26. (St. Byz. 151, 7.)
ἀχάριτος 99, 22.
'Αχελῷος 47, 3.
'Αχιλλεύς 161, 4 (ὠκὺς 'Αχιλλεύς) gen. 'Αχιλλέως 146, 16. voc. 'Αχιλλεῦ 150, 11.
ἀχίτων 17, 8.
ἄχνη 126, 24.
ἄχος 222, 15.
ἀχρεῖον 134, 9.
ἄχρειος et ἀχρεῖος 99, 25.
ἀχρειῶ 188, 5.
ἄχρειων 134, 10.
ἄχυρον 142, 1.
ἀχυρός 82, 12.
ἀχυρών 14, 13.
ἄχω 176, 16.
ἄχωρ 21, 6.
ἄψ 206, 9: 209, 10.
ἄψεα 225, 5.
ἀψευδῶς 207, 11.
ἀψήν 7, 5.
ἀψίς 31, 8: 35, 13: 39, 10: 225, 5.
ἄψοῤῥον 225, 3.
"Αψυρτος 95, 11.
"Αψωρος 82, 17.

B.

βαβαί 208, 11: 208, 18.
Βαβυλών 12, 4: 16, 19.
βαβῶ 171, 3.
Βάγαρσος 87, 3.
βάζω 180, 9.
βαθμός 66, 6.
βαθυλείμων 17, 8.
βαθυῤῥείτης 28, 15.
Βαῖος 40, 2.
βαίτη 132, 3.
Βαιτίκη 123, 2.
βάκχη 133, 10. plur. gen. βακχῶν 155, 16.
Βάκχιος 45, 23.
Βακχύλος 64, 7.
βακχῶ 176, 18.
βαλανεῖον 139, 19.
βαλβίς 221, 18.
Βᾶλις 33, 8.
βάλλας 22, 16?
βαλ[λ]ήν 7, 6: 7, 10.
βάλλις 32, 14.
βάλλω 180, 23.
βαμβυλιός 44, 20.
βάναυσος 87, 16.
βάρβαρος 80, 10.
βάρβιτος 94, 7.
Βάρκη 122, 11.

βαρυτέρα 108, 23.
Βᾶς 144, 14.
βᾶσι, τοῖς 158, 2.
βασίλεια 109, 9: 220, 3.
βασιλεία 112, 15.
βασιλεύς 106, 16.
βασιλίς 34, 5.
Βατή 131, 6.
βάτος 90, 5.
βατός 90, 12.
βάτραχος 97, 19.
βαύκαλις 33, 17.
βαύνασος 87, 16.
βαυνός 73, 4.
βαφή 132, 16.
βέβαιος 48, 12.
βεβαιῶ 187, 7.
Βεβρυκία 114, 6.
βεβώς 201, 11.
βελόνη 129, 4.
βέλος 98, 4: 142, 25.
βέλτερος 80, 19.
Βενδῖς 39, 12.
Βέργη 119, 22.
Βερονίκη 116, 22.
Βεσσός 87, 8.
Βεύη 117, 21.
Βέχειρ 21, 2.
βῆθι 196, 12.
Βῆλος 59, 13.
βηλός 59, 16.
βῆμα 136, 4.
Βηρυτός 94, 19.
Βῆσος 85, 26.
Βησσή 131, 2.
βιβάζω 180, 10.
βίβας 21, 19?
βιβλίδιον 138, 15.
βιβλίον 137, 17.
βιβλιογράφος 104, 10.
βίβλος 60, 14.
βιβρώσκω 175, 4.
βιβῶ 171, 3.
Βιθυνός 75, 12.
βιλλᾶς 22, 19.
βιλλίν ephes. 60, 9.
βίλλος 60, 9.
βίος 41, 1.
βιός 41, 1.
βιοτή 131, 10.
βίοτος 94, 13.
Βισάνθη 121, 15.
βιῶ 188, 13.
βλάβη 119, 11: 221, 7.
Βλαῖσος 86, 13.
βλαισός 86, 12.
βλαρός 77, 17.
βλαστή 132, 8.
βλαύτη 132, 2.
βλέννος 71, 17.
βλέπω 171, 13.
βλεφαριπάξ 18, 21?
βλεφαρίς 36, 22.
βλέφαρον 141, 17.
βληχή 133, 7.
βληχῶ 175, 21: 176, 2.
βλίτον 142, 11.
βλωρός 79, 11.
βόα 196, 16.
βοᾷ pass. 194, 8.
βοάω 187, 16.
βοεικός 58, 8.
βόειος 49, 16.
βοή 118, 7.
βοηθός 55, 15.
βοηθῶ 178, 21.
βόθυνος 75, 12: 218, 15.
Βοίβη 119, 14.
βοΐδιον 138, 15.
βοιόν 140, 7.
Βοῖος 40, 10.
βοιός 40, 8.
Βοιωτός 95, 2.
βολίς 32, 18.
βομβῶ 171, 3.
βορβορόκη 122, 20?

βόρβορος 80, 11.
βορεινός 75, 7.
βορός 78, 19.
βορρᾶς 23, 11.
βόσκω 175, 5.
βοσκῶ 175, 6: 175, 8.
βόστρος 85, 6 (μύστρος?).
βοτάνη 127, 11.
βοτόν 142, 10.
βοτρυόδωρος 100, 8.
βότρυς 104, 22. plur. οἱ βότρυς 222, 4.
βοτρυῶ 189, 14.
βούβαλις 33, 16.
βούβρωστις 38, 9.
Βούδειον 139, 7.
βουκάπη 117, 3.
βούκλεψ 108, 4.
βουκόλος 63, 13.
βουκολῶ 181, 17.
βουλαῖος 48, 3.
βουλευτός 96, 15.
βουλή 124, 8.
βουληφόρος 101, 10.
βουλυτός 94, 20.
βούλω 181, 4.
βοῦνις 35, 3.
βουνός 73, 5.
βουπλήξ 19, 6.
βοῦς 145, 4. plur: gen. βοῶν 154, 17. dat. βουσί 158, 3.
Βούσιρις 37, 5.
Βουτός 89, 17.
βούτυρον 142, 2.
βουφορβός 51, 7.
βοῶ 188, 21.
βοῶ conj. 190, 24. βοᾷς, βοᾷ 191, 19.
βοῷ 190, 14.
βοῷμι 191, 25. βοῷς, βοῷ 192, 3.
βοῷο 195, 11.
βοῶν 201, 2.
βραδεῖα 109, 13.
βραδύς 105, 2. plur. βραδεῖς 158, 15.
βραδυτής 30, 3.
βράμος 67, 16?
Βρασίδας 22, 7.
βράσσων 220, 7.
Βραῦλος 59, 19.
βραχίων 18, 4.
βρεμέτη 131, 8?
βρέμω 182, 6.
βρέχω 176, 11.
βριθοσύνη 219, 1.
βρόγχος 97, 14.
βρόμος 67, 21.
βροντή 132, 7.
βροντῶ 180, 2.
βρότειος 49, 15.
βροτολοιγός 52, 11.
βρότος et βροτός 90, 6.
βροτοσσόος 46, 6.
βροῦτος 89, 16.
βροχή 133, 8.
βρόχος 97, 15.
Βρύης 24, 8: 26, 19.
βρύον 140, 4.
βρυσμός 66, 16.
βρυτός 90, 18.
βρυχή 133, 7.
Βρύχων 15, 16.
βρῶμος 68, 11.
βρωσείω 188, 2.
βύβλος 60, 14.
Βυζάντιαι 153, 1. gen. τῶν Βυζαντίων 155, 6.
Βυζάντιον 138, 19.
Βύζας 22, 11.
βυθός 54, 21.
Βύνη 129, 7.
βύνητος 93, 16.
βυνῶ 184, 4.
βύστος 91, 7?
βῶ conj. 190, 17.

βωμός 68, 9.
βῶξ 144, 7.
Βῶρος 79, 9.
βῶς dor. pro βοῦς 145, 22.

Γ.

Γαβήλη 125, 4.
γαγγαμουλκός 100, 21.
γαγγανῶ 185, 10?
γάγγος 51, 18?
γαῖα 111, 17: 219, 21.
γαῖσος 86, 13.
γαλακτοκράς 21, 15.
Γαλατικός 58, 12.
γαλῆ 117, 18: 124, 1.
γαλήνειος 49, 20.
γαλήνη 128, 5.
Γάλλος 60, 4.
γάμος 67, 16.
γαμφηλή 125, 4.
γαμψός 97, 24.
γαμῶ 182, 10.
γάρ 209, 20.
γάργαρον 141, 17.
γάρος 221, 22.
γαστήρ 20, 7.
γάστρα, ἡ 116, 8.
γέ 159, 18: 160, 20 (σαφῶς γε) 165, 25: 166, 14 (ὅπως γε): 210, 9.
γέγγις 31, 17?
γεγραφός 98, 6.
γείνω 183, 19.
γειτονία 113, 8.
γείτων 16, 14.
Γέλας 22, 14.
γελάω 187, 16.
γέλγις 31, 16.
γελοῖος 50, 3.
γελῶμαι 193, 19.
Γέλων 11, 24.
Γελωνός 75, 16.
γέλως 107, 4.
γέμω 182, 6.
γένειον 139, 10.
γέννα 110, 13.
γέντον 142, 15.
γέννς 105, 12.
γέρας 24, 3.
Γέργις 31, 15.
Γερμηνή 128; 5.
γέρων 14, 11.
γέφυρα 115, 15.
Γεφυρώτη 131, 19.
γεῶδες 135, 8.
γεωμετρῶ 186, 22.
γεωργῶ 173, 22.
γήθυον 140, 5.
γηθῶ 178, 22.
γήϊος 44, 13?
γῆν 150, 6.
γηραιός 48, 13.
γῆρας 24, 3: 142, 24.
γηροκόμος 100, 3.
γῆρυς 105, 13.
Γηρυών 15, 10.
γηρῶ 185, 16.
γίγαρτον 142, 18.
γίγας 22, 2.
γινώσκω 175, 4.
γλάξ 144, 5.
γλαύκειος 49, 4.
Γλαύκη 121, 20.
γλαυκός 56, 2: 56, 21.
γλαυνός 73, 4.
Γλαφυρά 115, 15.
γλήνη 128, 1.
γλήχων 15, 17: 16, 6.
γλίσχρος 84, 20.
γλίχω 175, 19.
γλοιός 40, 7.
γλουτός 89, 17.
Γλυκερά 115, 9.
γλυφή 132, 21.
γλυφίς 38, 22.

γλύφω 171, 25.
Γλῶς 146, 2.
γλῶσσα 111, 15.
γλωσσός 87, 10.
Γνής 145, 13.
γνύπετος 93, 12.
γνυπῶ 171, 15.
γνωσιμαχῶ 176, 24.
γνῶσις 31, 6.
γόαος 41, 15.
γόγγρος 84, 8.
γογγύλη 125, 16.
γόγγυλος 64, 8.
γόγγυσος 89, 7.
γοερός 81, 9.
γοῖτος 89, 15.
γόμος 67, 21.
γονή 128, 20.
γόνθος 54, 16?
γόνυ 136, 16.
γόος 41, 5.
Γοργίας 21, 17.
Γόργος 51, 12.
γοργός 51, 13: 51, 17.
γοργών 16, 5.
Γόρτυν 8, 15.
γούνων, τῶν 157, 17.
γοῶ 188, 21.
Γράδης 25, 8.
γραικός 56, 2.
Γραῖος 40, 2.
γραμματική 123, 5.
γραμμή 126, 9.
γραμμός 67, 5.
Γρᾶς 144, 13.
γραῦς 106, 14: 144, 18. gen. γραός 147, 16. acc. γραῦν 150, 6.
γραφεῖον 139, 15.
γραφή 132, 16.
γράφη 194, 7.
γράφω 170, 4: 171, 24.
γράφων 200, 25.
γραψαρῶν, τῶν 155, 12.
γράψον 193, 8.
γράψω 190, 3.
γράψων 201, 1.
γρεῦς 145, 3.
Γρήνικος 58, 6.
γρόνθος 54, 16.
γρῦ 206, 21.
γρῦλος 59, 9.
γρυνός 72, 16.
γρυπός 76, 15.
γύγη 120, 8?
Γύγης 25, 1.
γύη 118, 13.
γύης 26, 19.
γυιῶ 189, 18.
γυμνασίαρχος 104, 5.
γυμνής 26, 10.
γυμνός 71, 9.
γυναικεῖος 49, 23.
γυναικών 11, 19.
γυνή 129, 8: 218, 21. gen. γυναικός 147, 10. acc. γυναῖκα 149, 17. dual. γυναῖκε 150, 21. plur. γυναῖκες 152, 12. gen. γυναικῶν 156, 2. acc. γυναῖκας 158, 21.
γυργαθός 55, 9.
γυρῖνος 74, 19.
γύψος 97, 22.
γυψῶ 189, 22.

Δ.

δά 206, 13.
δαγκάνω 185, 9.
δαδίον 137, 9: 138, 16.
δάδων, τῶν 153, 24: 154, 12.
δαήρ 20, 11.
Δάης 24, 8.
δάθυννος 71, 17?
δαιδάλεος 42, 10.
δαίδαλος 61, 11.

δαίμων 13, 6.
δαῖρος 79, 15.
δαίς 106, 6: 144, 19.
δαίτη 132, 3.
δαιτρός 85, 7.
δαιτυμών 13, 4.
δαίω 187, 4.
δακνᾶς 23, 6.
δάκνω 184, 20.
δάκρυ 136, 16.
δάκτυλος 64, 8.
δαμάλη 124, 17.
δάμαλις 33, 16.
δάμαλος 61, 16.
δάμαρ 19, 17: 217, 26.
Δαμασκός 58, 21.
Δάμασος 87, 16.
Δαμῆν 8, 4.
Δαμοίτης 28, 8.
δαμῶ 182, 10.
Δανάη 117, 20.
Δαναΐδων, τῶν 156, 12.
Δαναός 41, 15.
δάνειον 139, 10.
δάξ 206, 10.
Δᾶος 39, 18.
δάος 220, 19.
δαπάνη 127, 10.
δαπανῶ 185, 12.
δάπεδον 141, 1.
Δαρδανειός 49, 12 (Cram. AO. II 292, 24).
Δάρδανος 73, 17.
Δαρειᾶν 6, 5.
δαρεικός 58, 7.
Δαρεῖος 49, 10.
Δαρειός 49, 6.
δαρείς 201, 15.
δάρηθι 196, 11.
δαρῶ conj. 191, 11.
Δᾶς 144, 14.
Δασάλιος 44, 16. 227 Corr.
δασμός 66, 17.
δασμοφορέν dor. pro δασμοφορεῖν 170, 8.
Δαύνα 114, 18.
Δαυλίς 33, 5.
Δαῦλος 59, 20.
δαυλός 59, 19.
δαυνίς 35, 2 (Δαυνίς?).
δάφνη 127, 1.
δαφνήεις 106, 8.
δαφνήεσσα 109, 23.
δαφνῆς 27, 4.
δάφνινος 74, 13.
δαφνών 13, 11 cf. 13, 10.
δαφοινός 73, 1.
δαῶ 187, 15.
δέ 160, 23: 209, 20: 210, 1.
δεδοῖο 195, 18.
δεία 112, 11.
δειδίω 188, 9.
δειελός 62, 4.
δεικανῶ 185, 7.
δείκω 174, 11.
δείλαιος 48, 4.
δείλανδρος 85, 15.
δείλη 124, 13.
δειλή 59, 11: 60, 2: 124, 13.
Δεῖμος 68, 15.
δεινός 72, 13.
δεινῶ 183, 20.
δείρω 79, 2.
δέκατος 46, 18.
Δεκελεικός 58, 8.
Δέκμος 66, 9.
δέλεαρ 142, 22.
δέλλις 32, 13.
δέλτος 91, 1.
δελτωτόν 142, 19.
δελφίν 8, 10: 217, 24.
Δελφίς 38, 25.
δέμας 24, 4: 142, 24.
δέμνιον 138, 23.
δέμω 182, 5.
δενδαλίς 33, 16.

δένδρα 153, 10.
δένδρεον 136, 20.
Δένθις 32, 1 vid. not.
δέξαι 196, 21.
δεξαμενή 127, 17.
Δεξικρῶν 14, 7.
δεξιός 45, 8.
δεξιτερός 84, 5.
δέπας 24, 4.
δεπρήν 8, 7.
δέρη 130, 19.
Δέριον 137, 19.
Δέρκετος 93, 3.
Δερκύλος 64, 6.
δέρκω 174, 9.
δέρω 185, 22.
δεσμή 126, 4.
δέσμιος 44, 5.
δεσμός 66, 17.
δεσμώτης 28, 19.
δεσπόσυνος 218, 12.
δεσπότης 25, 14.
δεσπότις 38, 17.
δετήρ 20, 10.
δεύη 117, 21.
δευρί 208, 9.
δεύτερος 80, 20.
δεύω 187, 12.
δέχω 176, 12.
δέω 187, 21.
δεῶ 187, 24.
δή 210, 8.
Δηϊάνειρα 110, 22.
δήϊος 44, 13.
Δηΐφοβος 101, 7.
Δηΐων 18, 4.
δήκω 174, 19.
δηλαδή 208, 6.
Δηλιακός 57, 11.
Δῆλος 59, 13.
δηλῶ 181, 16.
Δημαρέτη 131, 8.
δημηγόρος 102, 9.
Δημήτηρ 20, 7.
δῆμος 67, 14: 216, 23. acc. δῆμον 222, 5.
δημός 67, 14.
Δημοσθένης 29, 10. plur. gen. Δημοσθενῶν 156, 19.
Δημοφῶν 15, 13.
δήν 207, 4.
δηριτός 94, 8?
[δηριτός 94, 10.]
δηρίω 188, 17.
δής 141, 9: 145, 9.
δῆτα 209, 22.
διά 204, 12: 204, 16: 204, 23: 204, 24 (διά προμάχων — διὰ δρυμὰ πυκνά).
δῖα 220, 4 (δῖα γυναικῶν).
διάγω 173, 3.
δίαιτα 110, 7.
διαμπάξ 209, 10.
διάπυρος 82, 11.
διασκῶ 175, 7?
διασφάξ 18, 20.
διατί 209, 18.
δίαυλος 65, 13.
δίβραχυς 105, 17.
διδάξω 176, 26.
διδασκαλεῖον 139, 18.
διδασκαλία 113, 16.
διδαχή 133, 14.
διδάχω 176, 26.
διδοίμην 192, 16.
δίδομαι 193, 17.
δίδοσαι 194, 5.
διδούς 201, 15.
δίδυμος 70, 1.
Διδύμων 13, 4.
διδῶμαι 194, 20.
δίδωμι 191, 22: 200, 19.
διετής 29, 15.
δίκαια 153, 8.
δικαιοκρίτης 29, 23.
δικαιολόγος 103, 2.

δικαιῶ 187, 6.
δίκη 122, 5.
Δίκτη 132, 10.
Δίκων 11, 10.
δίμηνος 74, 11: 99, 24.
Δινδυμήνη 128, 8.
δίνη 128, 11.
δῖνος 72, 13.
Διογένης 29, 10.
Διομήδεα, τὸν 149, 13.
Διομήδους, τοῦ 199, 18.
Διονῦς 105, 24.
Διόνυσος 89, 7.
δῖος 40, 17.
Διοσκόρειον 139, 22.
διπλῆ 109, 3; 208, 1.
διπλόος 46, 10.
διπλοῦς 106, 19.
διπλῶ 181, 21.
διπρήν 8, 7?
Δίρκαιον 138, 22.
Δίρκη 122, 10.
δίς 206, 11: 207, 18.
Δίς 144, 2. gen. Διός 144, 2. acc. Δία 216, 9 (Δία δ᾽ οὐκ ἔχε, νήδυμος ὕπνος).
δίσκος 56, 13.
δισκῶ 175, 7.
δισσός 87, 8.
διφθέρα 115, 8.
Δίφιλος 98, 13.
δίφορος 101, 11: 104, 7.
δίφουρα 111, 5 vid. not.
διφῶ 171, 25.
διχοστασία 113, 1.
δίψα 110, 3.
διψῶ 189, 22.
δίω 188, 11.
διῶ 188, 12.
διωγμός 65, 19.
διωκάθω 178, 13.
διώκω 175, 1.
διώνυμος 100, 10.
Διώρης 28, 1.
δμώων, τῶν 153, 25: 154, 9.
Δνεύς 145, 2.
Δόβηρ 20, 10.
δοθιήν 7, 19.
δοῖο 195, 10.
δοιός 40, 7.
δοκή 122, 3.
δοκῶ 175, 1.
Δολίχη 133, 15.
δολιχή 133, 16: 210, 18.
δόλιχος 97, 19.
δολιχός 97, 20.
δολῶ 183, 13.
δόλων 11, 24 (mucro).
δονῶ 183, 12.
δόξα 110, 3.
δορίκτητος 99, 6.
δόριλλος 61, 7 (pudendum).
δορός 79, 1.
δόρπος 76, 13.
δόρυ 136, 16.
δορυάλωτος 95, 3.
δορυκτήτη 116, 19.
δορυφόρος 101, 10.
δός 170, 9: 196, 10.
δουλεία 112, 15.
δούλειος 49, 4.
δούλη 124, 11.
δουλίς 33, 5.
δοῦλος 60, 1. plur. gen. δούλων 157, 3.
δουλοσύνη 129, 10.
δουλῶ 181, 5.
Δούπων 13, 22.
δούρειος 49, 5.
δούς 145, 6. plur. gen. δόντων 153, 21. dat. δοῦσι 158, 2.
δράκαινα 109, 18.
Δράκων 11, 10.
δραμεῖν 137, 11.
δράμω 191, 12.
δρᾶν 197, 4.

δράξ 144, 4.
δραξών 13, 20?
δράπων 13, 22.
δρεπτόν 142, 13.
Δρῆς 145, 14.
δρίον 137, 3.
δρόγῆς 25, 4?
δροίτη 132, 3.
δρομή 126, 16.
δρόμος 67, 21.
δροσερός 81, 10.
δρόσος 85, 23.
Δρυμός et δρυμός 68, 5.
Δρυοπίς 36, 4.
Δρύοψ 108, 4.
δρῦς 106, 2: 145, 15. acc. δρῦν 150, 6. dual. δρύε 151, 6. plur. gen. δρυῶν 154, 17.
δρυφακτός 95, 22.
δρῶ 170, 19.
δυάς 24, 1.
δύη 118, 12.
δύκαιο 195, 15.
δύνω 184, 2.
δύνωμαι 194, 22.
δύο 151, 14. gen. δυοῖν et δυεῖν 151, 24 (Lob. Phryn. p. 210. 11).
δύς 206, 13.
δύσερως 107, 14.
δυσήκοος 46, 7.
δυσκλέα 222, 6. (δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι).
δυσμή 126, 5.
δύσμορφος 103, 5.
δύστηνος 74, 11: 103, 5.
δύστος 91, 16.
δυσώδης 27, 9. plur. gen. δυσώδων 156, 20.
δύω 189, 19.
δυῶ 189, 7.
δῷ 143, 13.
δῶ conj. 190, 17.
Δωδώνη 129, 16. dat. Δωδῶνι 149, 8.
δωρητός 94, 2.
δῶρον 141, 13.
Δῶρος 79, 9.
δώς 146, 3.
Δωτίς 37, 16.
Δῶτος 89, 20.

E.

ἕ 163, 23 (καί ἑ νέον πόλεσιν): 165, 9 (καὶ Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτόν): 203, 6.
ἐάν 190, 17.
ἔαρ 142, 1.
ἐαρινός 220, 15.
ἐαρίς 36, 22.
ἕβδομος 46, 17: 69, 18.
ἐγγύς 223, 18.
ἐγγυσός 87, 18? (α)
ἐγγυῶ 189, 14.
ἐγεγράφειν 192, 16.
ἐγείρω 186, 9.
ἐγένετο 196, 5.
ἐγερτός 95, 16.
ἔγκαρος 80, 17.
ἔγκατον 142, 18. plur. dat. ἔγκασιν 158, 9.
ἐγκαταλιπῶ 191, 7 (ἐὰν ἐγκαταλιπῶ ὑπό σου).
ἐγκέφαλος 61, 15.
ἐγκύμων 12, 13.
ἔγνων 192, 16.
ἔγραφον 192, 21.
ἔγρω 187, 1.
ἐγώ 203, 5.
ἐγωλιός 44, 19.
ἐδάρης 193, 12.
ἐδείκνυν 192, 16.
ἐδέξατο 196, 4.
ἐδητύς 105, 19.
ἑδραιῶ 187, 6.

ἔδω 177, 6.
ἐδῶ 177, 5.
ἐδωδή 121, 2.
ἐδωλιός 44, 19.
ἐήνδανε 223, 13.
ἐθάς 218, 6.
ἐθείρω 186, 9.
ἐθελοντής 27, 11.
ἐθέλω 181, 18.
ἔθεν 204, 4: 223, 16.
ἔθνος 225, 6.
ἐθνυμών 13, 5?
ἔθω 178, 16.
εἴ (ἐπεί) 210, 13.
εἶ (ἀνέγκλιτον) 163, 6.
εἴαμενή 127, 17.
εἴαντο 226, 12.
εἶδον 193, 1.
εἶδος 226, 5.
εἴδω 177, 18.
εἰδῶ 177, 18. conj. 191, 3.
εἴθε 208, 12.
εἰκάζω 226, 5.
εἴκελος 62, 7.
εἰκοσάβαιον 140, 18.
εἰκοστός 46, 18: 96, 11.
εἴκω 174, 11.
εἰκών 11, 13.
εἰκώς 226, 7.
εἰλαπίνη 128, 44.
εἰλεός 41, 17.
εἴλη (l. εἴλη) 124, 13.
εἴλη 226, 12.
εἰλίζω 226, 7.
εἰλόμην 226, 8.
εἴλως 107, 5: 226, 6.
εἶμα 226, 8.
εἱμένος 226, 8.
εἰμί 159, 11: 159, 12 (ἄνθρωπός εἰμι): 163, 6 (Διός δέ τοι ἄγγελός εἰμι): 170, 10: 191, 23.
εἶνα 226, 9.
.. είνω 184, 15 (forte ἀλεείνω).
εἶον 137, 4.
εἰπέ 170, 10: 196, 18.
εἴπερ 167, 20 (εἴπέρ τίς σέ μοί φησί ποτε).
εἶπον pro εἰπέ 193, 7.
εἴποντο 226, 9.
εἴπω conj. 191, 1.
Εἴρ 21, 4.
εἴργω 173, 7: 173, 20.
εἰρεσιώνη 129, 16.
εἴρην 8, 7.
Εἰρηναῖος 47, 20.
εἱρκτή 132, 7: 222, 23: 226, 6.
εἱρχθῆναι 222, 23.
εἴρω 186, 8.
εἴρων 226, 6.
εἰς 204, 16: 205, 5.
εἷς 144, 21: 226, 13.
εἶσεν 226, 10.
εἰσί 160, 18 (γυναῖκές εἰσι): 161, 13 (πολλάκις εἰσί): 159, 13: 167, 4 (ἄνθρωποί εἰσι): 167, 4 (κάκιστοί εἰσιν): 169, 2 (φίλοι εἰσίν): 170, 13.
εἱστήκει 226, 11.
εἶχον 192, 22: 193, 1.
εἴως 226, 11.
ἐκ 205, 4.
Ἑκάβη 119, 8.
ἑκάεργος 100, 14.
Ἑκάλη 124, 17.
ἕκαστος 96, 9.
ἑκάτερος 80, 25.
Ἑκάτη 131, 5.
ἑκατόμβοιον 140, 17.
ἑκατοντάχειρ 21, 3.
Ἑκάτων 15, 3.
ἐκδεξιών 207, 16.
ἐκεῖνός 203, 22: 223, 16.
ἐκεινοσί 203, 24.
ἐκλεκτός 99, 7.
ἑκοντής 27, 12.

ἐκποδών 207, 15.
Ἔκτην 7, 14 (Ἔγκτην).
Ἐκτόρεος 42, 13.
ἔκτος 91, 22.
ἐκτάς 92, 2.
ἐκτός 92, 2.
Ἕκτωρ 21, 5. plur. Ἕκτορες 152, 11.
ἐκυρός 82, 14.
ἑκών 201, 6.
ἔλαβεν 193, 14.
ἔλαιον 138, 22.
ἐλάσσων 220, 7.
Ἐλάτειρ 21, 3.
ἐλάτη 131, 5.
ἐλατήρ 20, 2.
Ἔλατος 92, 14.
ἐλατός 92, 21.
ἐλαύνω 184, 13.
ἐλαφηβολιών 18, 8.
ἐλαφίς 39, 2.
Ἐλαφρόνησος 88, 12.
ἔλαφος 97, 8.
ἐλάχεια 109, 13.
ἐλαχύς 105, 9.
ἔλδωρ 142, 22.
Ἐλεάτης 28, 12.
ἐλεγεῖον 139, 19.
ἔλεγον 223, 12.
ἔλεγος 52, 7.
ἐλέγου 171, 17.
ἐλέγχω 176, 13.
ἐλελεῦ 209, 1.
Ἑλένα 115, 5.
Ἑλένη 127, 16.
ἐλεόν 136, 18.
ἐλέος 42, 1. } vid. not.
ἐλεός 41, 18. }
Ἐλευθεραί 115, 11.
Ἐλευθήρ 20, 11.
λεύθω 179, 7.
Ἐλευσίνιος 43, 10.
ἐλεφαντουργός 100, 12.
Ἐλεών 16, 48.
ἐλθέ 170, 10: 196, 18.
ἐλθεῖν 197, 12.
Ἐλιβύργη 120, 18.
Ἑλίκη 123, 2.
ἑλικτός 95, 19.
Ἑλικών 11, 20.
ἑλίκωψ 108, 15.
Ἕλιξας 22, 11?
ἑλίσσω 180, 16.
ἑλκτός 91, 19.
ἕλκω 174, 10.
ἑλκῶ 174, 14.
Ἑλλάς 224, 6.
ἐλλεδανός 73, 15.
ἔλλερον 141, 18.
Ἕλλη 123, 21.
Ἕλλην 7, 11: 224, 6.
Ἑλλήσποντος 98, 13.
Ἑλλησποντίς 38, 14.
Ἔλουρος 83, 14.
ἐλπίς 36, 1: 221, 19.
ἐλπωρά 116, 4.
ἔλυμος 70, 1.
ἐλῶ 181, 10.
ἐμβριθής 29, 17.
ἐμέ 164, 21: 203, 6.
ἐμέθεν 204, 4.
ἔμετος 93, 5.
ἐμοί 165, 21: 203, 5: 228, 16.
ἐμός 204, 10.
ἐμοῦ 164, 20.
ἐμπέραμος 69, 5.
ἔμπης 210, 6.
ἐμπίς 36, 1.
ἔμπλην 224, 16.
ἐμποδών 207, 15.
ἔμπουσα 224, 16.
Ἔμπουσσα 111, 13.
ἐμῷ 182, 8.
ἐν 204, 17: 205, 7: 222, 14.
ἕν 143, 16: 227, 3.
ἐνάλιος 44, 16.

ἐναντία, τὰ 153, 7.
ἐναντίαι 152, 24.
ἐναντίος 98, 21.
ἔνατος 92, 15?
ἐνδάπιος 44, 1.
Ἐνδυμίων 18, 2.
ἐνδυτόν 142, 19.
ἐνέδρα 219, 18.
ἕνεκα 209, 22: 210, 11.
ἐνέκω 174, 13.
ἐνέχυρον 142, 2.
ἔνη 127, 13.
ἐνιαυτός 96, 21.
ἐνική 130, 16.
ἐνίπτω 172, 9.
ἐνίσπες 198, 2.
ἔνατος 46, 18.
ἐννέα 227, 4.
ἐννενήκοντα 227, 4.
ἐννῆμαρ 209, 15.
ἐνοεῖτο 196, 3.
ἐνόουν 192, 15.
ἐνοπή 130, 15.
ἔνος 72, 6.
ἐνοσίχθων 11, 5.
Ἔνουδος 54, 4.
ἐνταυθοῖ 208, 14.
ἔντερον 141, 18.
ἐντολή 125, 13.
ἐντόπιος 44, 1.
ἐνύγης 193, 11.
ἔνυδρος 85, 16.
ἐνῶ 183, 8.
ἐξ 204, 16: 205, 14.
ἕξ 227, 3.
ἐξαετές 134, 26.
ἐξαριστερῶν 207, 16.
ἐξᾶς 22, 12.
ἐξαυστήρ 20, 2.
ἐξαύτηρ 20, 3?
ἔξειπε 199, 2.
ἐξεῖπον 198, 21.
ἐξεῦρον 198, 21.
ἐξῆς 207, 17.
ἕξις 35, 12.
ἐξῶλες 135, 11.
ἐξώλης 29, 1.
ἑορτή 132, 13.
ἐός 41, 5 (bonus).
ἑός 204, 10.
ἐπακουός 50, 8: 103, 21.
ἐπακτρίς 36, 12.
ἐπάοιδος 99, 15.
ἐπάρουρος 83, 13.
Ἔπαφος 97, 8.
ἐπεί 210, 13.
[ἐπείγω 174, 4.]
Ἐπειός 49, 10: 49, 16.
ἐπεσβόλος 101, 14.
ἔπηλις 33, 19.
ἔπηλυς 105, 6.
ἐπί 204, 12: 204, 18: 205, 21: 221, 13.
ἐπιγουνίς 35, 2.
Ἐπίδαμνος 71, 13.
Ἐπίδαυρος 83, 9.
ἐπίεικον 198, 22.
ἐπίθες 198, 1: 200, 8.
ἐπίκουρος 83, 13.
ἐπικουρῶ 186, 2: 186, 20.
ἐπίλεκτος 99, 8.
ἐπιπόλαιος 47, 10: 48, 6.
ἐπισκευή 118, 2.
ἐπίσκοπος 102, 2.
ἐπίστωμαι 194, 23.
ἐπίσχες 198, 2: 200, 9.
ἐπιτολή 117, 12.
ἐποίησα 192, 6.
ἐποποιός 101, 2.
ἑπτά 227, 3.
ἑπταπόδης 27, 11.
ἐπῳδός 99, 17.
ἐπώνυμος 100, 9.
ἐραννός 71, 19.
Ἔρα[σ]τος 92, 15.
ἐρα[σ]τός 92, 15.

ἐρατός 92, 15: 92, 21.
Ἐρατώ 133, 19.
Ἐργάνη 127, 9.
ἐργάτης 28, 4.
ἔργον 141, 3.
ἐργοποιός 101, 1.
ἔρδω 177, 16.
ἐρεβεννός 71, 20.
ἐρέθω 178, 16.
ἐρείδω 177, 12.
ἐρείκω 174, 13.
ἐρείπω 171, 13.
ἐρεμβός 51, 7.
ἐρεμνός 71, 14.
Ἔρεσος 88, 5.
Ἐρετριᾶ 149, 21.
ἐρεύγω 174, 5.
ἐρευνῶ 184, 12.
ἐρήμοιν 151, 21.
ἔρημος et ἐρῆμος 69, 12.
ἔρην 8, 9?
ἐρί 206, 14.
ἐρίγδουπος 99, 2.
Ἐρίγων 9, 10.
ἐρίηρ 20, 13.
ἔριθος 55, 13.
ἐρίκη 123, 7.
ἐρίμυκος 104, 4.
ἐριώλη 126, 1.
ἐρι[ν]νύς 105, 19.
ἐρινός 74, 21.
ἔριον 137, 15.
ἔρις 221, 14.
Ἐρίφη 133, 5.
Ἐριφύλη 116, 22.
Ἕρμαιος 47, 15.
Ἑρμαῖος 47, 15.
Ἑρμᾶς 23, 1.
ἑρμηνεία 112, 14.
Ἑρμῆς 26, 22.
Ἑρμοκρῶν 14, 7.
Ἑρμόπαν 6, 8.
Ἕρμων 12, 8.
ἑρπετόν 142, 18.
Ἕρπυς 104, 22.
ἐρσήν 7, 4. (Nauck Ar. Byz. 106.)
ἐρυθριῶ 188, 7.
Ἔρυθρος 85, 20.
ἐρυθρός 85, 14.
Ἐρύκη 123, 12.
Ἐρύμανθος 55, 18.
ἐρυμνός 71, 14.
ἔρυμος 70, 2.
ἐρυσίχαιος 47, 20: 47, 27.
Ἔρυτος 94, 15.
Ἑρχίος 45, 24.
ἔρχομαι 222, 22.
ἔρχω 176, 12.
ἐρῶ 185, 22.
ἐρωδιός 43, 6: 46, 1.
ἐρωή 118, 18.
ἔρως 107, 4.
ἐρωτύλος 64, 19.
ἐς 205, 5.
ἕς 170, 9: 196, 9.
ἔσαν 166, 17 (ἔνθ' ἔσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι ἔργα γυναικῶν).
ἔσβιλος 63, 6?
ἐσθής 30, 5.
ἐσθίω 188, 8.
ἐσθλός 60, 16.
ἐσσήν 7, 4: 7, 10.
ἐσσί 163, 13 (σχέτλιός ἐσσι γεραιέ): 170, 11.
ἐστέ 170, 13.
ἔστην 223, 12.
ἔστι 163, 8: 169, 11 (ἔστι πόλις Ἐφύρη): 163, 10 (οὐκ ἔστιν ἀγαθόν): 163, 11 (καὶ ἔστιν ἰδεῖν): 163, 11 (ὡς ἔστιν εἰπεῖν): 167, 11 (ἔστι τις): 168, 9 (οὔ πως ἔστ' Ἀγέλαε).
ἐστί 159, 12: 160, 13 (Ὁμη-

ρός ἐστι): 161, 12 (Ἀτρεί-
δης ἐστί): 163, 7 (αἵματός
ἐστιν ἀγαθοῦ): 163, 8: 169,
14 (ἀγαθός ἐστι): 169, 15
κακός ἐστιν): 169, 19 (φί-
λος ἐστίν — ἥρως ἐστίν):
169, 20 (ἔρως ἐστίν — Ἀγα-
μέμνων ἐστίν): 170, 11.
ἑστόν 170, 13.
ἕστρηκος 57, 19.
ἕστων 192, 17.
ἑστώς 201, 11.
ἔσχον 193, 3.
ἑταιρεῖος 49, 23.
ἑταιρίς 31, 2.
ἑταῖρος 83, 5.
ἑταιρῶ 186, 6.
ἐτεός 42, 4.
ἑτεροιῶ 189, 3.
ἕτερος 80, 24.
ἐτησίων, τῶν 154, 25.
ἕτοιμος (att.) et ἑτοῖμος 70, 7.
ἔτυμος 70, 1.
ἔτυπες 193, 13.
ἐτυπέτην 192, 17.
ἔτυπον 192, 21.
ἔτυψα 192, 6.
ἔτυψας 193, 12.
ἔτυψε 193, 14.
εὖ 209, 1.
εὖ 226, 3.
εὔαδε 222, 20.
εὐαίων 18, 12.
εὐάκτιν 8, 13.
Εὐβοικός 58, 3.
εὐγενείς boeot. pro εὐγενής 106, 11.
εὐγενέος 146, 17.
εὐγενές 143, 6.
εὐγενής 29, 13.
εὐγενίς 35, 10.
Εὔδημος 69, 13.
εὐδία 226, 21.
εὔδω 177, 17: 226, 2.
εὔελπις 30, 18.
εὐεργός 102, 21.
εὐήθης 29, 8.
εὐθεῖα 226, 1.
εὐθύ 209, 6.
εὔθυνος 218, 14.
εὐθύς 209, 7.
εὔκαιρος 83, 5.
εὔκηλος 62, 13: 222, 19.
εὐκλεᾶ 222, 5.
εὐκλεής 26, 24.
εὐκνήμις 221, 15.
εὐλαβής 29, 5.
εὐλή 124, 8. plur. εὐλαί 225, 26.
εὔμαρις 36, 19.
εὐμενής 29, 13.
εὐμενίς 35, 10.
εὔμηκες 135, 13.
εὔμολπος 102, 20.
εὐνή 127, 14.
εὖνις 35, 3.
εὔνοια 111, 21.
εὔνουν 134, 13.
εὔξεινος 75, 8.
εὐοῖ 208, 17.
εὔπαις 106, 5.
εὐπατρίδης 27, 10.
εὔπλους 106, 21.
εὐπορῶ 186, 1.
εὐπράξιαι 153, 3.
εὗρε 170, 10: 196, 18.
εὐρείτης 28, 15.
εὑρετής 28, 4.
εὕρημα 136, 6.
Εὐριπίδης 27, 6.
Εὔριπος 76, 22.
εὗρον 193, 1.
εὖρος 79, 22.
[εὐρύπορος 103, 9.]
εὐρύπυλος 64, 20.

εὐρύσμωλος 65, 2?
εὐρῷ 226, 2.
εὐρώς 107, 2.
εὐρώψ 108, 12.
εὐδέβεια et εὐσεβία 220, 26.
εὐσεβές 134, 25: 143, 6.
εὐσεβής 29, 4. plur. gen. εὐσεβῶν 156, 20.
εὐσεβῶ 171, 5: 198, 15.
εὔσκιος 99, 24.
εὐσταθῶ 178, 14.
εὐστέφανος 98, 11.
εὐτακτῶ 175, 12.
εὔτοκος 102, 20.
εὔτονος 102, 20.
εὐτράπελος 62, 8.
εὐτυχής 29, 13.
εὐφαρέτρας 23, 14.
εὔφημος 69, 14.
Εὔφορβος 101, 5.
Εὐφραίων 18, 11.
εὐφρανοῦσα 202, 8.
εὐφρόνη 116, 15.
εὐφυᾶ 222, 4.
εὔφωνος 75, 17.
εὔχαρις 30, 13.
εὐχή 225, 26.
εὐχήν 6, 12 (λεσχήν?).
εὔχω 176, 12.
εὐχωλή 125, 20.
εὕω 226, 2.
εὐῶδες 135, 8.
εὐώδης 27, 8.
εὔωνος 75, 17.
ἔφατ' 216, 7 (ὥς ἔφατ').
ἐφεξῆς 207, 17.
Ἔφεσος 88, 4: 225, 7.
ἐφέστιος 99, 24.
ἔφευρε 197, 20: 199, 3.
ἐφεῦρε 197, 20.
ἔφηβος 51, 8.
ἔφησθα 192, 10.
ἐφθός 224, 2.
ἔφιζε 199, 2.
ἐφοίτα 192, 8.
Ἐφύρα [111, 2]: 115, 14: 219, 15.
Ἔχεμος 69, 9.
ἔχε, νήδυμος 216, 9.
Ἐχένηος 42, 20.
Ἔχετος 93, 3.
ἐχθρός 84, 18.
ἔχιον 128, 15.
Ἐχῖνος 75, 8.
ἐχῖνος 74, 18.
ἔχις 221, 15.
Ἐχίων 18, 4.
ἐχρῆν 192, 17.
ἐχυρός 82, 14.
ἔχω 176, 12: 222, 15.
ἑψητός 93, 18.
ἕψω 189, 24.
ἐῶ 187, 22.
ἕωλος 65, 9.
ἑώρων 223, 13.
ἕως 107, 23.
ἑωσφόρος 101, 10.

Z.

ζά 206, 13.
ζάγκλη 123, 16.
ζαής 24, 12: 26, 14.
ζάθεος 103, 6.
ζάκοτος 103, 5.
ζάλη 123, 25.
ζάπλουτος 103, 5.
Ζάς 144, 16 (Herod. πμλ. 6, 16).
ζάφελος 62, 10 (Ioann. τ. π. 39, 18).
ζαχρῆς 26, 4.
ζειά 112, 8.
ζεύγλη 123, 17.
ζευγνύω 189, 13.
ζεῦδος 53, 7?

Ζεύς 145, 1. Ζεύς τε 160, 19. Ζεὺς δὲ 160, 22.
ζῆ 196, 8.
Ζῆθος 54, 12.
ζῆλος 59, 17.
ζηλῶ 181, 16.
ζημία 114, 2.
Ζήν 143, 19.
ζῆν 197, 4.
Ζηνᾶς 22, 9: 23, 5.
ζητῶ 180, 1.
ζυγόν 141, 7.
ζῶ 170, 18.
ζωγραφῶ 172, 4.
ζωή 118, 18.
Ζωΐλος 62, 20.
ζωός 41, 10.
ζωμός 68, 9.
ζώνη 129, 12.
ζῷον 140, 12.
ζωρός 79, 11.
ζώς 146, 3.
ζώω 189, 20.

H.

ἤ 167, 18 (ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον): 168, 10 (ἤ πού τίς σφιν εἶπεν): 210, 18 (ἢ δολιχὴ νοῦσος ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα).
ἦ 202, 24: 207, 4.
ἤ 210, 20 (ἤ τῷ Ἀχιλλεῖ ἢ τοῖς Μυρμιδόσιν).
Ἥβη 119, 17.
Ἡγεμόνη 116, 14.
Ἡγήμων 12, 14.
ἡγῶ 172, 15: 173, 14.
ἡδανός 73, 15 (Eustath. 974, 53).
ἠδέ 210, 2.
ἡδονή 129, 4.
ἡδύς 105, 2.
ἥδω 177, 2.
ἠέλιος 216, 7 (ἠέλιος'): 223, 6.
Ἠετίων 223, 6.
ἤθεῖος 48, 17.
ᾗ 207, 5: 208, 5.
ἠΐθεος 223, 6.
ἧχι 208, 9: 222, 16.
Ἠϊών 16, 10.
ἦκα 209, 12.
ἠκή 121, 22.
ἥκω 174, 20: 175, 2.
Ἠλακαταῖον 139, 4.
Ἠλεῖος 48, 17.
Ἠλέκτρα 219, 18.
Ἠλεκτρύων 15, 8.
ἤλη 124, 5?
ἦλθον 193, 1.
Ἠλιάδων, τῶν 156, 11.
ἡλιαία 225, 14.
ἠλίβατος 225, 14.
ἡλίκος 58, 13.
ἥλιος 216, 6 (ἥλιος'): 225, 15.
Ἦλις 33, 8.
ἡλιτόμηνος 225, 15.
ἧλος 59, 16: 224, 11.
ἠλύγη 120, 14.
Ἠμαθίων 18, 2.
ἦμαι 193, 18.
ἦμαρ 224, 10.
ἧμας 160, 4 (ἔτυψας ἧμας).
ἡμᾶς 164, 7: 203, 16.
ἡμεδαπός 76, 17: 204, 5.
ἡμεῖς 203, 15.
ἡμέν 210, 2.
ἡμέρα 115, 8. plur. ἧμεραι 153, 1: 153, 3. ἡμέραι 153, 2.
ἡμέτερος 204, 9.
ἠμί 170, 11.
ἧμιν 164, 9 (ἔδωκεν ἧμιν): 166, 6 (ἔδωκαν ἧμιν).

ἡμῖν 161, 13 (μεταμέλει. ἡμῖν): 164, 6: 203, 16.
ἡμίσεια 109, 11.
ἥμισυ 134, 6.
ἥμισυς 105, 3: 105, 8.
ἥμων 160, 3 (ἄνθρωπος ἥμων): 164, 8 (ἤκουσεν ἥμων): 166, 8 (ἤκουσαν ἥμων).
ἡμῶν 164, 6: 203, 15.
ἦν 192, 17.
ἥν 202, 24.
ἡνίοχος 103, 23?
ἡνιοχῶ 176, 24.
ἦνις 224, 11.
ἤοχος 103, 23.
Ἥρα 115, 2.
Ἥραιον 138, 22.
Ἡράκλειον 139, 22.
Ἡρακλέης 27, 1.
Ἡρακλῆς 27, 2: 216, 21.
Ἡρᾶς 23, 10.
ἤρατο 224, 11.
Ἠριγόνη 129, 3.
Ἦρος 77, 19?
ἦρος, τοῦ 148, 2.
ἡρωΐνη 220, 12.
ἡρῷον 140, 18.
ἡρῷος 47, 3.
ἥρως 106, 24.
ἧς 145, 9.
ἦσθα 192, 11.
ἡσσῶ 180, 17.
ἧστο 196, 6.
ἡσυχῇ 208, 2.
ἤτοι 210, 3.
ἠύς 105, 2.
Ἡφαιστεῖον 140, 1.
Ἡφαιστίων 17, 18.
Ἥφαιστος 96, 2.
ἠχή 133, 7.
ἠχώ 222, 16.
ἠχῶ 176, 2.
ἦψα 192, 6.
ἠώς 107, 24.

Θ.

θαλαμιός 44, 2.
θάλαμος 68, 18.
θάλασσα 111, 8.
θαλάσσιος 44, 1.
θαλασσῶ 180, 17.
θαλάττιος 44, 9.
Θαλῆς 26, 22.
θάλπω 171, 12.
θαλπωρά 116, 4.
θάλλω 180, 23.
θάμβος 50, 15.
θάμνος 71, 4.
Θάμυρις 37, 3.
θάνατος 92, 15.
θάπτω 172, 9.
θαρσαλέος 42, 9.
θάρσυνος 218, 13.
Θᾶς 144, 14 (Cram. A. O. III, 230, 16. 384, 15).
Θάσος 85, 22.
θάσσων 220, 7.
θάψος 97, 22.
θέα 112, 5.
θεά 112, 6.
Θεανώ 133, 19.
θεατής 28, 12.
θεατός 92, 23.
θεῖος 40, 13.
θελεμός 69, 10.
θέλω 181, 10.
θεμέλιος 44, 17.
Θενή 127, 14.
Θεόδωρος 82, 17.
Θέομος 69, 18?
θεός 41, 6: 216, 4.
θεοτόκος 104, 16.
Θεοφάνης 27, 17.
θεοφανής 27, 17.
θεοφιλής 29, 5.

Ἰλισός 88, 22.
ἴλλειν 224, 5.
Ἴλλυρ 19, 19.
Ἰλλυριός 43, 19.
Ἰλλυρίς 37, 2.
Ἶλος 59, 17.
ἰλός 59, 8.
ἱμάς 21, 13: 23, 2: 218, 7.
ἱμερτός 95, 16.
ἱμονιά 113, 10.
ἵνα 209, 22.
Ἰνάρως 107, 21.
ἱνατί 209, 18.
ἰνδαλμός 67, 1.
Ἰνδός 53, 15.
Ἰνταφέρνης 27, 18.
Ἴνυκος 58, 17.
Ἰνωπός 77, 4.
ἴξαλος 61, 11.
ἰξεύω 187, 12.
ἰξός 75, 21.
ἰξύς 105, 19.
ἰξῦς 105, 24.
Ἰοκάστη 132, 13.
ἴον 137, 3.
ἰόμωρος 223, 8.
Ἰόρδανος 73, 18.
Ἴος 41, 1.
ἴος 41, 1.
ἰού 209, 4.
Ἰουδαία 112, 2.
Ἰουδαῖος 47, 23.
Ἰουλίς 34, 8.
ἴουλος 65, 13.
Ἰουστῖνα 110, 15.
ἶπος 76, 2.
ἱππαλεκτρυών 17, 3.
ἱππάριον 220, 10.
Ἱππάρχειος 49, 20.
ἱππιατρός 99, 10.
ἱπποβοσκῶ 175, 8.
ἱπποβουκόλος 98, 19.
Ἱππόδαμος 101, 6.
Ἱπποθῶν 11, 6.
ἱπποκόμος 100, 3.
Ἱπποκῶν 11, 16: 15, 22.
ἱππομάχος 100, 2.
ἱπποπόλος 101, 23.
ἵππος 76, 5.
ἱπποτρόφος 97, 12.
ἱπποφορβός 51, 8: 101, 3.
Ἵππων 13, 22.
ἱππών 14, 1: 18, 9.
ἵπτω 172, 8.
ἰπῶ 171, 18.
ἱρά 110, 18.
ἱρεύς 222, 4.
ἴρηξ 222, 4.
Ἶρος 78, 8.
ἱρός 78, 10.
ἴς 144, 1.
ἴσας 201, 9.
ἴσθι 196, 12.
Ἴσθμιον 137, 19.
Ἰσθμοί 208, 14.
ἰσθμός 66, 6.
Ἰσόδωρος 82, 17.
ἰσοκράς 218, 7.
Ἶσος 86, 5.
ἴσος 85, 23.
Ἴσσηδος 54, 5.
ἵσταμαι 193, 17.
ἱστάς 218, 6: 201, 15.
ἱστᾶσι 220, 21.
ἵστημι 193, 17: 200, 19.
ἱστίον 138, 10.
ἱστοριογράφος 104, 9.
ἱστορῶ 186, 2.
ἱστός 91, 6.
Ἴστρος 85, 6.
ἱστῶμαι 194, 20.
ἱστών 15, 4.
ἰσχανόων 225, 12.
ἰσχανῶ 185, 6. vid. not.
ἰσχίον 138, 10.
ἰσχνός 70, 17.

ἰσχυρά 108, 22.
ἴσχω 176, 7: 176, 18.
ἰσῶ 180, 20.
Ἰταλικός 58, 12.
Ἰταλός 61, 16.
ἰταλός 61, 19.
ἰταμός 68, 19.
ἰτέα 112, 6: 221, 9.
ἴτεαι poet. 221, 9.
ἴτριον 137, 15: [221, 9].
ἰττέρειος 49, 12 (l. Νυττέρειος Cram. AO. II. 292, 23.)
Ἰτύκη 123, 12.
Ἴτυλος 64, 13.
Ἰτυμών 13, 5.
ἴτυς 221, 8.
Ἴτων 16, 10.
Ἴτωνα poet. 221, 9.
ἴφθιμος 224, 1.
ἶφι 208, 9.
Ἰφιάνασσα 111, 8.
ἴφιος 45, 19.
Ἶφις 31, 3: 38, 24.
ἶφις 225, 12.
ἰχθῦς 104, 23: 224, 2: 225, 12.
ἰχθυῶ 189, 13.
ἰχώρ 21, 7.
ἴψ 145, 18.
ἶψας 225, 4.
ἴω 188, 12.
ἰώ 207, 13.
ἰῶ (τὸ πορεύομαι) 188, 12.
ἰῶ (ἰῶμαι) 188, 18.
ἰωή 208, 6.
ἰωκή 123, 14.
Ἰωλκός 57, 20.
ἰωνιά 113, 8.
ἰωρός (ὁ γρήσιος φύλαξ) 82, 20.
ἶωψ 108, 11: 108, 17.

K.

κάβαλλις 34, 2.
κάβης 24, 14?
Καδμῖλος 63, 8.
Κάδμος 66, 4.
κάδος 52, 17.
καθεξῆς 207, 18.
κάθημαι 193, 23.
καθώς 207, 11.
καί 210, 2: 210, 13.
Κάϊκος 58, 6.
καινός 73, 2.
καιρός 79, 15.
κᾆτα 209, 22.
καίτοι 210, 6.
κάκη 122, 5.
κακηθός 55, 15.
κάκκη 122, 9.
κακοδαίμων 13, 7.
κακόηθες 135, 13.
κακοήθης 29, 8: 29, 12.
κακοήθων 156, 23.
κακοῦργος 100, 13.
κακουργῶ 173, 22.
κάκτος 91, 22.
κακῶ 174, 23.
Καλάθη 121, 15.
κάλαθος 55, 7.
καλαῖν 151, 19.
καλάμη 126, 12.
καλαμίς 34, 11.
καλαμογλυφῶ 198, 14 (EM. 485, 33).
κάλαμος 68, 18.
καλαμών 12, 18.
καλάς 159, 2: 221, 5.
καλή 108, 22.
καλλαβίς 31, 13.
Καλλιακός 57, 2?
Καλλιόπη 130, 13.
καλλίστοιν 151, 21.
κάλλιστος 92, 10: 96, 9.
κάλλιχθυς 105, 16.
καλοί 152, 15.
καλοῖν 151, 22.
καλοῖς 157, 22.

καλόν 134, 1: 149, 13.
καλός 160, 23 (καλὸς ἄνθρωπος): 216, 16.
καλούς 158, 14.
Κάλπη 130, 8.
κάλπις 35, 21.
καλύβη 119, 7.
Κάλυδνος 70, 13.
Καλυδών 10, 8.
Καλύκη 123, 11.
καλύπτρα 219, 18.
καλώ 151, 10.
καλῶ 181, 16.
καλῷ 148, 11.
καλῶν, τῶν 157, 6.
καμασήν (ὁ ἰχθῦς) 7, 4.
Καμασηνή 128, 6?
Κάμειρος 81, 22.
καμηλών 12, 3.
Καμικός 58, 9.
καμμῦς 105, 23.
κάμνω 185, 1.
Κάμουλος 65, 14.
κάμπη (ὁ σκώληξ) 130, 8.
καμπή (ἡ κάμψις) 130, 8.
κάμπος 76, 5.
καμπτήρ 20, 2.
καμπύλος 64, 1.
Καναστραῖον 139, 5.
Κάνη 127, 7.
κάνναβις 31, 11.
κανών 13, 16.
κανῶν, τῶν 157, 15.
κάπηλις 33, 19.
κάπηλος 62, 14.
καπνός 71, 2.
Καππάδοκος 57, 16.
Καππάδοξ 19, 2.
κάππαρις 36, 19.
κάπρος 85, 1.
καπυρός 82, 14.
Κάρ 217, 18: 217, 22.
κάρ 144, 9.
κάραβος 51, 3.
καρατόμος 69, 19: 104, 16.
καρβάν 6, 9.
καρδία 114, 1.
Καρδυτός 94, 20.
κάρη 136, 7.
καρή 130, 20: 136, 8.
Κάρησσος 88, 9.
καρίς 221, 19.
καρκαίρω 186, 4.
καρκίνος 74, 19.
κάρος 77, 14.
καρπός 76, 7.
καρποφορῶ 186, 1.
κάρτα 209, 14.
καρτερός 80, 20.
καρτός 91, 2.
καρύα 114, 17.
Κάρφη 132, 18?
κάσης 25, 18.
κασῆς 25, 18.
Κάσμος 66, 19.
Κάσος 85, 22.
κασσίτερος 81, 4.
κάσσος 87, 11.
Κάστος 91, 8.
Καστωλός 65, 2.
Κάστωρ 21, 6.
κατά 199, 21 (καθ' ἡμῶν): 204, 11; 204, 18: 205, 13.
κάτα 204, 14 (ἄστυ κάτα Ξάνθοιο).
καταβαίνω 200, 16.
καταγράφω 198, 12: 200, 15.
κατάγω 173, 3.
κατάκειμαι 193, 23.
κατακλῶ 200, 11.
καταλίνδω 178, 4.
κατάμορος 82, 7?
κάταντες 135, 20.
καταπύγων 9, 13.
κατασκευή 118, 1.
κατάσκοπος 102, 2.
καταφιλῶ 198, 13.
κάτειπε 197, 21: 200, 7.

κατεῖχον 198, 20.
κατέκειτο 198, 25.
κατήγορος 82, 4: 102, 8.
κατηφών 15, 13.
κάττος 92, 5?
καυδός 53, 7? (Callim. Strab. VII 299).
καῦλος 59, 19.
καυνός 73, 4.
καῦρος 79, 19.
καυστειρός 82, 1.
καυχῶ 175, 20.
Κάων 17, 21 (Theogn. 30, 11).
κέ 165, 25.
Κέβης 24, 14.
κεβλή 123, 19.
Κεβρήν 7, 14.
κεδνός 70, 11.
κεδρίς 36, 16.
κεῖμαι 193, 18.
Κεῖος 40, 13.
κείρω 186, 9.
κεκλήγω poet. 172, 21.
κέκλω 182, 1.
Κεκροπίς 36, 4.
κέκρωψ 108, 17 (l. κέρκωψ).
κέλαδος 53, 19.
κελαινός 73, 1.
κελαινῶ 184, 9.
κελαινωπός 76, 19.
κελαινώψ 108, 15.
Κελένδερις 36, 24.
κέλω 181, 10.
κέλωρ 19, 18.
κέν 165, 25: 209, 20.
κενοδοξῶ 189, 23.
κενός 72, 6.
Κένταυρος 83, 9.
κέντρον 142, 4.
Κεραμεικός 58, 8.
κεραμίς 34, 12.
κέραμος 68, 17.
Κεράμων 12, 19 (Xen. Mem. II 7, 3.
κεραμεών 12, 19.
κερασός et Κέρασος 87, 17.
Κεραστίς 38, 10.
κεράτων, τῶν 157, 17.
κεραυνός 73, 5.
κέρβερος 80, 11.
Κερδισσός 88, 22.
κερδοσύνη 218, 22.
κερδῶ 177, 18.
Κερκιδᾶς 22, 9.
κερκίς 32, 7.
κέρκος 56, 9.
κέρκουρος 84, 2.
Κέρκυρ 19, 19.
[κέρκυρα 111, 5].
Κέρκυρα 115, 15: 219, 13.
Κερκυών 15, 10.
κέρνις 34, 18?
κέρτομος 69, 18.
κερῶ 185, 21.
Κερωσσός 89, 9.
κεστός 91, 14.
κεύθω 179, 7.
κεφάλαιον 139, 3.
κεφαλή 124, 18.
Κεφάλων 12, 2.
κεφελός 62, 10?
Κέως 107, 23.
κηδεμών 13, 5.
κηδεστής 28, 22.
κήδω 177, 2.
κηκίω 188, 9.
κήλειος 48, 17.
κήλη 124, 4.
κῆλον 141, 4.
κημός 67, 11.
κῆπος 76, 3: 216, 23.
κηπουρός 80, 4: 83, 19: 99, 3.
κήρ (ἡ θανατηφόρος μοῖρα) 144, 9. dat. κηρί 148, 12.
κῆρ (τὸ κέαρ) 144, 11. gen. κῆρος 148, 1.
κηρός 78, 1.

κηρύκειον 139, 19 (de Θεμίστειον cf. Herod. schol. Pind. Ol. I, 18).
κηρύλος 63, 17.
κῆρυξ 19, 2.
κηρῶ 185, 16.
κηρωτή 131, 20.
Κητειός 48, 19: 49, 10.
κητώεις 106, 8.
κηφήν 6, 15.
Κηφίς 38, 25?
Κηφισιά 113, 5.
Κηφισός 88, 22.
κιάθω 178, 12 (EM. 8, 18).
κίαλλος 60, 18?
κιβῆς 24, 15?
κιγκλίς 32, 12.
Κιθαιρώνιος 43, 7.
κίθαρις 36, 19.
κιθαρῳδῶ 178, 1.
κιθών 10, 21.
κίκι 136, 10.
κικλήσκω 175, 5.
Κίκων 11, 10.
Κιλικία 112, 13.
Κιλίκιος 43, 17.
Κίμωλος 65, 1.
Κινάδων 10, 4 (Xen. Hell. III 3, 5.
κίναιδος 54, 6.
Κιναίθων 11, 4.
κινδαψός 98, 2.
κίνδυνος 75, 11: 218, 14.
κιννάβαρι 136, 11.
Κίνυψ 108, 8.
Κίρκαιον 138, 23.
Κίρκη 122, 10.
κιρνῶ 182, 15.
κιρσός 87, 1.
κίς 217, 18.
Κῖσος 86, 6 (Strab. X 481).
Κισσής 25, 19.
κισσός 87, 9.
κισσῶ 180, 18.
κισσών 14, 16 (Theogn. 38, 27).
κίστη 132, 8.
κιστίς 38, 6.
κιττός 92, 6.
κιχάνω 221, 12.
κιχείω 188, 3.
κιχράς 218, 6.
κιχρᾶσι 220, 22.
κιχῶ 176, 7.
κίων 18, 3.
κλᾶ 196, 8.
κλαγγή 119, 21.
κλαγγοῦρος 84, 1?
κλάδος 52, 17. dat. κλαδί 148, 23.
Κλαζομεναί 127, 16.
κλαίω 187, 5.
κλαυσοῦς 105, 24.
κλεεννός 71, 20.
κλειδίον 137, 8: 138, 16.
κλεινός 72, 13.
κλείς [106, 10]: 144, 21. acc. κλεῖν 150, 7.
Κλειτός 89, 16.
κλέος 26, 23.
κλέπτις 37, 19 (Alciphr. III 22).
Κλεύης 24, 8 (Strab. XIII 582).
Κλεωναί 129, 17.
κλῆρος 78, 2.
Κλῆτος 89, 20.
κλίβανος 73, 10.
κλῖμαξ 18, 19.
κλίνη 128, 11. plur. gen. κλινῶν 154, 27.
κλίνω 183, 24.
Κλιτός 90, 10?
Κλοιόν 140, 7.
κλοιός 40, 8.
Κλοῖτος 89, 15.
Κλονίος 43, 10.
κλονῶ 183, 12.
κλύδων 9, 21.
Κλυμένη 127, 16.
Κλύμενος 74, 4.
Κλυτίος 44, 10: 45, 13.

κλυτός 90, 19.
κλυτότοξος 100, 9.
κλῶ 170, 19.
κλώθω 179, 10.
Κλωθώ 133, 18.
κλφός 41, 10.
κλωπῶ 171, 16 (Hesych.).
κνάψ (ὁ δαλός) 145, 17?
κνήθω 178, 20.
κνήμη 126, 20.
κνημίς 39, 10.
Κνῆμος 67, 10 (Thuc. II 80).
κνημός 67, 13.
κνίδη 121, 6.
κνίψ 145, 19.
κνῶ 170, 19.
κνώδων 9, 21.
Κνωσός 86, 2.
κόγχη 133, 10.
Κόδρος 84, 12.
κοία 114, 14.
κόϊλος 63, 1.
κοιμῶ 182, 11.
κοινεῖον 139, 10.
κοινός 73, 1.
κοινῶ 183, 25: 184, 12.
κοινωνός 75, 15.
κοινωνῶ 183, 16.
Κοῖος 40, 10.
κοίτη 132, 2.
κοιτών 15, 3: 16, 13.
κόκκος 56, 9.
Κόλαινος 72, 21.
κολακεία 112, 15.
κόλαφος 97, 9.
κολεός 41, 18.
κολλύρα 219, 15.
κολοβός 51, 7.
κολοβῶ 171, 9.
κολοιός 50, 4.
κολόκυνθα 110, 6.
κολοκυνθίς 32, 4.
κολοσσός 89, 2.
κολοσυρτός 95, 15.
κολοφών 15, 13.
κόλπος 76, 13.
κολυμβῶ 171, 6.
κολυμός 70, 2?
Κολχίς 39, 5.
κόλχος 97, 14.
κολφός 47, 4.
κολφῶ 189, 20.
κόμαρος 80, 7.
Κόμβη 119, 1 (Hesych.).
κόμη 126, 17.
κόμι 136, 10.
κομιδή 121, 8.
κομιδῇ 208, 5.
κόμπασος 87, 15.
κόμπος (τὸ προσηγορικόν) 76, 12.
κομπός (τὸ ἐπίθετον) 76, 12.
κομψός 97, 23.
κομῶ 182, 10.
κόναβος 51, 2.
κονδός 53, 16.
κόνδυλος 64, 7.
κόνειον 139, 10.
κονία 113, 8.
κονιορτός 95, 14.
κόνις (τὸ χῶμα) 34, 16.
κονίς (τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς) 34, 16.
κονισάλεος 42, 11.
κονίω 188, 17.
κοντός 91, 1.
Κόνων 13, 15.
κοπετός 93, 10.
κοπίς 35, 16.
κοπιῶ 188, 7.
κόπος 76, 13.
κοπρία 113, 13.
κόπρος 85, 1.
κοπρῶ 186, 23.
κοπῶ 171, 17.
κορακῖνος 74, 18.
Κοραξός 75, 22.
κορδύλη 125, 15.

κορδυλήν 7, 19?
κόρη 130, 19.
κορκορυγή 120, 12.
κόρος 78, 16.
κόρση 130, 22.
κόρσος 86, 18 (EM. 43, 8).
Κορυβαντεῖον 140, 2.
κορυδαλλίς 34, 1.
κορυδαλλός 61, 4.
κόρυδος 53, 19.
κορυδός att. 53, 19.
Κορύδων 10, 5.
κορυθαιόλος 98, 18 (κορυθαιόλας Ἕκτωρ).
κορύνη 219, 1.
κορυφαῖος 47, 10.
κορυφή 132, 21.
κορυφῶ 172, 3.
κορώνη 129, 17.
κορωνίς 221, 18.
Κόρωνος 75, 18.
κορωνός 75, 18.
κοσμητός 94, 2.
κόσμος 66, 20.
κοσμῶ 182, 11.
κόστος 91, 9.
κόττος 92, 5.
κοτύλη 125, 16.
κοτῶ 180, 2.
κοῦρος 80, 3.
κουρῶν, τῶν fem. 155, 19.
κοῦφον, τό 134, 1.
κοῦφος 97, 6.
κουφοτής 30, 4.
κούφων, τῶν masc. 157, 3. neutr. 157, 10.
κοχλίαι, οἱ 152, 17.
κοχλίας, τούς 158, 14.
κόχλος 60, 14: 97, 14.
Κράγος (τὸ ὄρος) 52, 2 vid. not.
κράγος (ἡ κραυγή) 52, 2 vid. not.
κραγός (ὁ κραυγαστικός) 52, 1.
Κρᾶθις 32, 2.
κραιπνός 70, 16.
κράμβη 119, 2.
Κρανών 13, 10.
κραπαταλλός 61, 9.
κράς 144, 17. plur. gen. κράτων 153, 24: 154, 10.
κραταιός 48, 14.
Κρατῖνος 75, 3.
Κρατύλος 64, 14.
Κράτων 15, 1.
κρατῶν, τῶν (a κράτος) 154, 11.
Κραύγη 120, 7.
κραυγή 120, 7.
κρέας 142, 24.
κρεῖον 137, 3.
κρεισσῶ 180, 18 (EM. 299, 22).
κρεμῶ 182, 7.
κρεμῶ (σύ) 190, 10.
κρεμών 12, 10.
Κρέων 17, 21.
κρημνῶ 185, 1.
κρηπίς 39, 10.
Κρής 145, 13. plur. gen. Κρητῶν 154, 7.
κρῆς (κρέας) 145, 9.
Κρῆσσα 109, 26.
Κρήτη 131, 5.
κρῖ 143, 14: 206, 21.
κριθή 121, 12.
κρίθινος 74, 13.
κρίθμος 66, 7 (Diosc. II 157).
Κριθώτη 131, 19.
κρῖνον 193, 7.
κρίνω 183, 23.
κριός 40, 17.
κρίσις 37, 9.
Κρῖσος 86, 6 (Paus. II 29, 4).
κριτής 25, 12.
Κριτός 90, 10.
κριῶ 188, 18.
Κριώα 114, 20.
κρόθις 32, 1?
Κροῖσμος 66, 19.
κρόκη 122, 4.
κρόκκη 122, 10.

κροκών 11, 10.
Κρονίδης 27, 6.
Κρονίων 17, 18.
κροταφίς 39, 2.
κρόταφος 97, 8.
κροτῶ 180, 1.
κροτών 16, 15 (cf. 15, 1 not.).
Κρότωπος 77, 5.
κρουνίον 138, 6.
κρουνός 73, 5.
κρουσμός 66, 20.
κρυμός 68, 4.
κρύσταλλος 60, 18.
κρυφός 97, 2.
Κρωβύλος 63, 16.
Κρῶς 146, 2 (EM. 293, 54).
κρωσσός 86, 2.
κτείνω 183, 20.
κτείς [106, 9]: 144, 21.
κτένιον 137, 6.
κτενῶ 190, 5.
κτῆσαι 196, 22.
κτυπῶ 171, 19.
κύαθος 55, 7.
κύαμος 68, 18.
κυαμοτρώξ 19, 11.
κυανεᾶν, τῶν 155, 14.
Κυαξάρης 27, 21.
κύβηλις 33, 19.
κύδιστος 92, 10.
Κύδμος 66, 4?
Κύδνος 70, 13.
κυδοιμός 70, 6.
κυδρός 84, 13.
Κυῆς 24, 10: 26, 18.
Κύης 26, 19 (Nonn. Dion. XXXII 236).
Κύθνος 71, 1.
κύκλος 60, 14.
κυκλῶ 181, 22.
Κύκλωψ 108, 11.
κύκλωψ 108, 17.
κύκνος 71, 1.
κύκος 56, 17 not.
κυλίνδω 178, 4.
κυλλή 123, 21.
κυλλός 60, 5.
κυλλῶ 181, 1.
κύμβη 119, 2.
κυμοπλήξ 19, 6.
κυμορρώξ 19, 12.
κυνάγχη 117, 3.
κυνηγέτις 38, 17.
κυνηγός 100, 23.
κυνηγῶ 172, 20.
κύνις 34, 18 not.
Κύννα 110, 12.
Κύννος 71, 17.
Κυνόσαργες 143, 3.
κυνόσουρα 111, 5.
κύντερος 80, 20.
κυνῶ 182, 21.
κυπάρισσος 88, 16.
Κύπριος 45, 11.
Κύπρις 36, 15.
Κύπρος 85, 1.
Κύριλλος 61, 7.
κύριος 45, 11.
κυρκανῶ 185, 12.
Κῦρος 79, 5.
κυρτίς 38, 2.
κυρτός 91, 2.
κυρῶ 186, 17.
κῦφος 97, 3.
κυφός 97, 5.
κυψέλη 124, 22.
κυψελίς 34, 5.
κύψελος 62, 3.
κυῶ att. 189, 8.
κωβήλη 125, 4.
κωβίος 46, 2.
κωβός 50, 20?
Κώδαλος 61, 10.
κώδιον 138, 15.
κωδύα 114, 17.
κώδων 9, 20.
κῶθος 54, 12.
κωκυτός 94, 19.

κωλήν 7, 7.
κώληψ 108, 9.
κῶλον 141, 4.
κωλυτής 28, 17.
κωλύω 189, 12.
κῶμος 68, 10.
κωμῳδός 99, 12.
κωμῳδῶ 178, 1.
κῶνος 72, 18.
Κωνσταντῖνα 110, 15.
Κῷος 41, 9.
κώπη 130, 4.
Κώρυκος 58, 17.
Κῶς 146, 2.
κωφός 97, 5.

Λ.

λᾶας 24, 2: 218, 3. gen. λᾶος 147, 19.
Λάβδακος 57, 1: 221, 7.
λάβε et λαβέ 170, 16.
λαβή 119, 11.
λάβησθα 192, 10.
λαβόν 135, 23: 202, 14.
λαβοῦ att. 196, 17.
λαβύρινθος 55, 18.
λάβω 171, 7.
λαβῶ 171, 7.
λαβών 201, 5.
λαγαρός 80, 15.
λάγνος 70, 11.
Λᾶγος 52, 5.
λάγυνος 218, 16.
λαγών 16, 4.
λαγωός 47, 5.
λαγῶς 107, 18.
λάζω 180, 10.
λαῖλαψ 107, 25.
λαιμός 68, 14.
λαιός 40, 1.
Λαιστρυγών 9, 12.
λαῖτος 89, 16.
Λάκαινα 109, 17.
λακέρα 115, 8?
λακέρυζα 110, 4.
λάκκος 56, 9.
Λάκμος 66, 9.
λάκτις 37, 19.
Λάκων 11, 10.
Λαλάγη 120, 13.
λαλαγῶ 173, 1.
λαλητός 93, 19.
λαλιός 44, 17.
λάλος 59, 3.
λαμβάνω 185, 8: 221, 11.
Λάμητος 93, 15.
λάμπη 130, 7.
Λάμπος 76, 6.
λαμπός 76, 6.
Λάμπουρος 84, 1 (Theocr. VIII 65).
Λάμπρος 85, 2.
λαμπρός 85, 2.
λαμπρότατος 92, 9.
λάμπω 171, 13.
Λάμπων 13, 21.
λάξ 206, 10: 209, 10.
Λαόδοκος 101, 7.
Λαοκῶν 11, 17.
λαός 39, 18. plur. gen. λαῶν 154, 20.
λᾶος 39, 20. plur. gen. λάων 153, 25: 154, 19.
λαοσσόος 46, 6.
λάπαθος 55, 8.
λαπηρός 81, 16.
Λάπιθος 55, 13.
λαρδῦς 105, 24 (Theoph. Sim. VIII 13).
λαρινός 75, 5.
Λάρισος 88, 23.
λάρος 77, 14: 221, 22.
λαρός 77, 16.
Λᾶς 144, 14.
Λατῖνος 75, 4.
Λάτμος 66, 12.
λάτος 90, 6.
Λάτυμνος 71, 12.

Λαυρεντός 95, 13.
λαχανόπωλις 38, 20.
Λάχης 25, 12. plur. gen. Λαχήτων 153, 19: 156, 1.
λάχνη 126, 24.
λαχνῆς 26, 4.
λεαινίς 35, 8.
λέβης, ητὸς 24, 14: 146, 15.
λέγεσθαι 147, 5.
λεγέσθω 190, 12.
λεγέτω 190, 11.
λέγῃ 191, 19.
λέγῃς 191, 18.
λέγοιο 195, 21.
λέγομαι 193, 17.
λέγουσα 202, 10.
λέγω 173, 7: 173, 17.
λεία 112, 10.
λείβω 171, 1.
λεῖος 40, 12.
λείπεις, λείπει 191, 15.
λειπόπατρι 134, 5: 136, 14.
λείπω 171, 13.
λείχω 175, 19.
λεκάνη 127, 11.
λεκανίσκη 123, 8.
λέκιθος 55, 13.
Λεκτόν 142, 13.
Λέλεξ 19, 2.
Λέξ 144, 5.
λέξας 218, 2.
λέξις 35, 12.
λέξον 193, 8.
λέξω 190, 3.
λεξῶ dor. 190, 7.
λεοντῆ 117, 17.
Λεοντῖνος 75, 4.
λεοντομάχος 102, 4.
λεοντομύρμηξ 19, 9.
λεπαστή 132, 14.
λεπίς 35, 16.
λεπρός 85, 3.
λεπτουργής 29, 15.
λέπυον 140, 5?
Λέρνη 127, 4.
Λέσβος 50, 15.
λέσχη 133, 10.
λεύκασπις 30, 18.
Λεύκη 121, 20.
λευκός 56, 2: 56, 21.
λευκότης 30, 2.
λεύκοφρυς 105, 16.
λευκόχρως 107, 9.
Λεῦκτρος 85, 6 (EM. 561, 50).
λευρός 79, 22.
λέφυν 17, 21.
λεώς 107, 17.
λήγω 172, 14: 174, 1.
Λήδη 121, 2.
ληθεδών 10, 9.
λήθα 178, 20.
ληθώρα 116, 3.
λήϊον 138, 12.
ληιστής 25, 13.
ληϊστός 96, 5.
Λήϊτος 94, 8.
ληκῶ 174, 20.
ληνός 72, 11.
ληός 39, 18.
λῆρος 78, 6.
λητροβαστάξ 18, 21?
ληφθῶ 191, 6.
λήχω 176, 1.
λί 207, 1.
λίβανος 73, 10.
λιβανῶ 185, 13.
λίβος 50, 15.
Λιβύη 118, 17.
Λιβυκός 58, 17.
Λιβυστίς 38, 10.
λίγεια 109, 13.
Λίγειρ 21, 3.
λιγυάοιδος 99, 14.
Λίγυρ 19, 20.
λιγυρός 82, 13.
Λιγυστίς 38, 10.

λιθακός 57, 5?
λίθινος 74, 14.
λιθόβολος (ὁ βαλλόμενος) 101, 20.
λιθοβόλος (ὁ βάλλων λίθους) 101, 19.
λιλαίω 187, 5.
Λιλύβαιον 139, 2.
λιμήν 8, 4. acc. λιμένα 149, 12. dual. λιμένε 150, 21.
λιμπάνω 185, 7: 221, 11.
Λίνδος 53, 14.
λιπάνηρ 20, 18?
Λίπαξος 75, 19.
λιπαρός 80, 14.
λιρός 78, 10.
λίς 144, 2: 217, 18. acc. λῖν 150, 5. dual. λίε 151, 6.
Λισός 86, 7.
λισσή 131, 1.
λιτανεύω 187, 12.
λιτή 131, 14.
λιτός 90, 16.
λίτω 180, 4.
λίχνος 70, 17.
λίψ 145, 18.
λίω 188, 16.
λοβός 50, 18.
λογιότης 30, 2.
λόγος 51, 21.
λόγχη 133, 10.
Λογχή 133, 11 (Böckh. Urkund. p. 89).
λοετρόν 142, 5.
λοιβή 119, 14.
λοιγός 52, 4.
λοιμός 68, 14.
λοιπός 76, 14.
λοῖσθος 55, 4.
λόκκη 122, 9.
Λοκρίς 36, 10.
Λοκρός 84, 22.
Λοξίας 21, 17.
λοξός 75, 21.
λοῦρος 80, 3?
λοῦσαι 196, 21.
Λουσιά 113, 5.
Λουσός 86, 11.
λουτρόν 142, 5. plur. nom. λουτρά 153, 11.
λαυτρών 14, 6.
λοχῶ 176, 7.
Λύγκος 56, 5.
λυγρός 84, 9.
λύη 118, 12.
λύης 24, 11?
Λυκαβησσός 88, 9.
Λύκαμνος 71, 13?
Λυκαμβίς 31, 10.
λυκάνθη 121, 15?
Λυκαονίς 35, 10.
Λυκαψός 98, 1.
λύκειος 49, 16.
Λύκη 122, 5.
Λυκία 112, 13.
Λυκοῦργος 100, 15.
Λυκώρης 28, 1.
λύμη 126, 20.
λύπη 130, 4.
λυπρός 85, 3.
λυπῶ 171, 18.
λυράοιδος 99, 16.
λυρίς 31, 2.
Λυρνησσός 88, 8.
λυρῳδός 99, 17.
λυσίδρως 107, 13?
λύσις 37, 9.
λυσσῶ 180, 18.
λυτός 90, 19.
λυτρῶ 186, 23.
λυχνεῖον 139, 11.
Λυχνιτός 94, 9.
λυχνοῦχος 104, 1.
λύω 189, 10.
λώβη 119, 18.
λωβῶ 171, 9.

λαΐος 44, 18 (Zonar. c. 1324).
Λᾶος 41, 9.
Λωμεντός 95, 13.
λῶστος 91, 15.
λωτός 89, 21.

M.

μά 206, 12.
μάγειρος 81, 23.
μαγίς 31, 15.
Μάγνης 26, 8.
Μάγος 52, 2.
μαδαρός 100, 5.
μαθητής 28, 5:
μαθῶ 178, 15: 179, 14.
Μάθων 10, 18?
μαῖα 111, 17.
μαίμακος 57, 10.
μαινίς 35, 2.
μαίνω 184, 8.
μαιῶ 187, 8.
μάκαιρα 109, 20.
μάκαρ 19, 17: 217, 23.
μακάριος 43, 18.
Μάκκος 56, 5.
μακκοῶ 188, 21.
Μάκρις 36, 8.
μακρός 84, 22.
Μάκρων 14, 5.
μαλάχη 133, 14.
μαλεός 41, 18?
μάληκος 57, 19.
μαλθακός 57, 5.
μάλθη 121, 11.
μᾶλις 33, 8.
Μαλλός 60, 6.
μαλλός 60, 8.
Μαμερτῖνος 75, 4.
μανθάνω 185, 8.
μάντις 30, 10. dual. μάντεε 151, 3.
μαραθήν 7, 19?
Μαραθών 11, 5.
Μαραθώνιος 43, 8.
μάργος 51, 18.
μάρδος 53, 14.
Μαριανδυνός 75, 13.
μαρίλη 125, 7.
Μάρκελλος 61, 7.
μαρμαίρω 186, 4.
μάρμαρος 80, 10.
μαρμαρυγή 120, 12.
Μάρπησσος 88, 10.
μάρτυρ 19, 19: 217, 22.
μάρτυρος 82, 11.
μαρτυρῶ 186, 16.
μάσθλης 26, 8.
μάσσω 180, 15.
μαστίχη 133, 16.
μαστίω 188, 10.
μαστός 91, 6: [91, 14.]
μασχάλη 124, 17.
μασῶ 180, 21.
μάταιος 48, 11.
ματαιῶ 187, 9.
μαυδός 53, 8?
μαῦλις 33, 6.
μαῦρος 79, 20.
μάχαιρα 110, 21.
Μαχάων 18, 5.
μάχη 133, 8.
μάχω 176, 16.
μαχῶ 176, 17.
μάψ 145, 18: 206, 9: 209, 10.
μαψίδιος 43, 5.
μέ 159, 11 (ἔτυψάς με): 163, 20 (ἐδίδαξάς με): 167, 16 (πῆ με φέρεις).
μέγα 134, 5.
μεγάκητες 135, 14.
μεγαλεῖος 49, 23.
μεγάλος 61, 20.
Μεγαρίς 36, 21.
μέγαρον 141, 17.
Μέγαρσος 87, 3 (Lycoph. 1145).

μέγας 22, 2: 24, 2: 218, 3.
Μέγης 25, 1.
[Μέγιστος 93, 2?]
Μέγων 9, 6 (Böckh. C. I. 1608 d):
Μεδεών 16, 18.
μέδης 25, 8?
μέδω 177, 7.
μεδῶ 177, 5.
μέθυ 136, 16.
μεθυπλήξ 19, 6.
μέθυσος 89, 7.
μειδιῶ 188, 7.
μείζων 10, 13.
μείλιον 137, 15.
μεῖος 40, 13.
μείρω 186, 8.
μείς 144, 20.
μειῶ 188, 3.
μέλαινα 109, 17.
μελαινῶν, τῶν 155, 10.
μέλαν 134, 19.
Μέλανθος 55, 18.
μελάνουρος 83, 14.
μελάνοφρυς 105, 6.
μελάντερος 81, 3.
μελανῶ 185, 14.
Μελάνωπος 77, 5.
μέλας 22, 14.
μελέτη 131, 10.
Μέλητος 93, 15.
μέλι 136, 10.
Μέλισσος 88, 17.
Μελίτη 131, 13.
Μελιτηνή 128, 7.
μελλείρην 8, 1.
μέλπω 171, 13: 182, 2.
μέλω 181, 10: 182, 1.
μελῳδός 99, 12.
μεμνῶμαι 194, 13.
Μέμνων 13, 10.
Μέμφις 38, 24.
μέν 209, 20: 210, 1.
Μένδη 120, 23.
Μενελάοις 157, 23.
Μένετος 93, 3?
μενετός 93, 4.
Μενοίτης 28, 9.
Μένουθις 32, 5.
μένω 183, 10.
μεριστός 96, 5.
μέροψ 108, 4.
μέσατος 92, 19.
μεσηγύ 209, 6.
Μέσθλης 26, 8.
μέσος 85, 23.
Μέσση 130, 22.
Μεσσήνη 128, 4.
μεστός 91, 14.
μετά 204, 12: 204, 18: 205, 15 (μετά σφισιν).
μεταβαίνω 198, 13.
μεταβολή 117, 12.
μεταλλῶ 181, 2.
μεταμέλει 161, 9.
μετέωρος 83, 2.
μετρία 109, 5.
μετρῶ 186, 22.
Μήδειος 48, 19.
μηδέσιν, τοῖς 158, 4.
Μήδη 121, 3.
μηδική 123, 3.
Μῆδος 53, 3: 53, 7.
μηκύνω 184, 3.
μήκων 16, 5.
μήλειος 48, 16.
μήλη 124, 4.
μηλίς 33, 5.
μῆλον 141, 5.
Μῆλος 59, 13.
μηλωτή 131, 20.
μήν 143, 19: 210, 9. gen. μηνός 147, 16. acc. μῆνα 150, 2. plur. gen. μηνῶν 153, 17. cf. μείς, μής.
Μηνᾶς 28, 5.

μῆνις 34, 21: 221, 14.
μηνίω 188, 17.
μηνυτής 28, 17.
Μηριόνης 27, 14.
μῆρον 141, 14.
μής 145, 8.
μήτηρ 20, 7. gen. μητρός 147, 6. dat. μητρί 148, 12. plur. μητέρες 152, 12.
μητίω 188, 17.
μήτρα 116, 8.
Μητρᾶς 22, 8: 23, 10.
μητρυιά 111, 23.
μητρῷον 140, 18.
μήτρως 106, 25.
μηχανή 127, 11.
μηχανῶ 185, 13.
μία 220, 4.
μιᾶς 147, 11. μιᾷ 147, 13.
μιαίνω 184, 8.
μιαιφόνος 104, 15.
μίανσις 31, 7.
Μίθαικος 58, 2.
μικρός 84, 22.
Μίκυθος 55, 14.
μίλτος 90, 23.
μιμαλλών 12, 5.
μιμηλός 62, 16.
μίμνω 185, 1.
μιμῶ 182, 10.
μίν 163, 23: 164, 16 (καί μιν φωνήσας): 203, 20.
μίνθα 110, 5.
Μίνυθρος 85, 20?
μινύθω 178, 23.
Μίνως 106, 24.
μίξ 206, 11.
μισαλήθης 29, 7.
μίσθιος 44, 5.
μισθῶ 179, 4.
μισοδανειστής 29, 20.
Μιτυλήνη 128, 7.
μνᾶ 110, 14: 219, 8.
μνάμμος 67, 7?
μναρός 77, 16.
μνεία 112, 9.
μνήμη 126, 20.
μνημήϊον 138, 13.
Μνῆσος 85, 26.
μνῆστις 38, 6.
μνίον 137, 2.
μνώνη 129, 12 (Theogn. 115, 24).
μογῆς 25, 3?
μογιλάλος 102, 15.
μόγος 51, 21.
μόγῶ 173, 17.
μόθος 54, 20.
μόθων 10, 18.
Μοθώνη 129, 16.
μοι 159, 11: 163, 19 (ἔδωκάς μοι): 160, 20 (καλῶς μοι): 161, 18 (μεταμέλει μοι): 167, 14 (αὐτός μοι).
μοιόν 140, 7 (Theogn. 130, 10).
Μοῖος 40, 10.
μοῖρα 110, 17.
μοιχαλ[λ]ίς 34, 2.
μοιχός 97, 17.
Μολῖς 39, 12 (Nicol. Dam. p. 20).
μολπή 130, 9.
μολοβρός 85, 13.
Μολοσσός 89, 3.
Μολοτός 94, 12.
μολπή 130, 9.
μόλσος 86, 19.
Μολυβδίνη 220, 13.
μόλυβδος 54, 1.
μολύνω 219, 4.
Μολωναί 129, 18?
μομφή 132, 20.
μοναχός 97, 20.
μονή 128, 19.
μονιός 43, 12.

Μόνοικος 58, 3.
μονομάχος 102, 4.
μονοφάγος 102, 18.
μονώψ 108, 14.
Μόργης 25, 1.
μορμύρω 186, 14.
μόρος 78, 16.
μόρσος 86, 19?
μόρφνος 70, 19.
μόσυν 8, 15.
μόσυνος 75, 13: 218, 17.
μόσχος 97, 14.
μοῦ 159, 10: 163, 19 (ἤκουσάς μου): 167, 3 (ἤκουσέ μου).
Μούλιος 45, 23.
μούνιος 43, 13.
μοῦσα 111, 14. plur. μοῦσαι 152, 18. gen. μουσῶν 154, 27.
μουσική 123, 4.
μόχθηρος att. 81, 18.
μοχλός 60, 16.
μόψος 97, 22.
μύ (τὸ θρηνητικόν) 206, 11.
Μυγδών 10, 2.
μύδιον 138, 15.
μυελός 62, 5.
Μυῆς 26, 18 (Jambl. V. P. 528 K.).
μῦθος 54, 11.
μυθῶ 179, 11.
μυῖα 111, 17.
μυκή 121, 21.
Μύλλας 22, 16 (Hesych.).
μύλιος 45, 12.
Μύλλος 60, 4.
μύλος 59, 8.
μυλών 11, 25.
μυνδός 53, 16.
μύνη 129, 7: 218, 20.
Μύνης 26, 3.
Μυόννησος 88, 11.
μυριάδων et μυριαδῶν 156, 5.
μυρίκη 123, 2.
μύριος 45, 14.
μυρίος 45, 14.
μύρμηξ 19, 4.
μύρον 141, 10.
μυρσίνη 128, 14.
μύρσος 86, 20 (Hes. Herod. I 7).
μύρτον 142, 15.
Μύρτος 90, 23?
μῦς 104, 24: 145, 15. acc. μῦν 150, 6. dual. μύε 151, 6. plur. gen. μυῶν 154, 16.
Μύσκελλος 61, 6.
μύσκος 56, 14.
Μυσός 86, 7.
μυστίλη 125, 8.
μύτιλος 63, 2.
μυχός 97, 16.
μύω 189, 8: 189, 10.
μυῶ 189, 7.
μυωτός 95, 3.
μύωψ 108, 16.
μώλωψ 108, 11.
μῶμος 68, 10.
μῶρος att. et μωρός 79, 12.
Μωτίων 17, 18?

N.

Ναίης 24, 8.
Ναῖσος 86, 12.
ναίχι 208, 10.
ναίω 187, 4.
νᾶνος 72, 4.
ναξιουργής 29, 15.
ναός 39, 17.
νάπη 130, 3.
νᾶπυ 136, 16.
νάρδος 53, 14.
νάρκη 122, 11.
νάρκισσος 88, 16.
ναρκῶ 175, 1.

νασσήν 7, 4?
ναύαρχος 103, 12.
ναυηγός 103, 13.
ναύκληρος 103, 12.
ναῦλος 59, 20.
ναύλοχος 103, 12.
ναῦος 40, 3 (C. I. II n. 3524).
Ναύπακτος 95, 21.
ναυπηγός 100, 23: 103, 12.
ναῦς [106, 15]: 144, 18. acc.
ναῦν 150, 6.
ναυτίλος 62, 20.
ναυχήν 6, 12?
νέ 206, 13.
νεᾶνις 35, 6.
νεανίσκος 58, 21.
νέατος 92, 20.
νεβρίς 36, 16.
νεβρός 84, 5.
Νέδη 121, 7.
νέηλυς 105, 6.
Νεῖλος 59, 11.
νεῖμον 193, 7.
νειός 40, 13.
νεκροβαστάξ 18, 21.
νεκρός 84, 5: 84, 22.
νέκυς, οἱ 222, 24.
νέμω 182, 5.
νενόημαι 193, 22.
νεογιλλός 61, 8 (Lob. Path. 118).
νέος 41, 5: 216, 18.
νεοσσός 89, 2.
νεοττίς 38, 4.
Νέπως 107, 5.
Νέρων 14, 11.
Νέσσος 87, 10. 227 Corr.
Νεστόρεος 42, 13.
Νέστωρ 21, 5.
Νέστος 91, 8.
νεῦρον 141, 13.
Νευρός 79, 23.
νευρῶ 186, 20.
Νεύς 145, 2.
νεῦς 145, 3.
νεφρός 84, 6.
νεῶ 187, 24.
Νέων 17, 21.
νεών 17, 21.
νεῶρες 135, 9.
νέωρος 83, 1.
νεώς 107, 17.
νή 206, 12: 206, 13: 207, 4.
νηδύς 105, 20.
νήϊον 138, 12.
νήϊος 44, 13.
νηλέα 222, 6 (νηλέα θυμόν).
νημερτής 30, 5.
νῆνις 34, 21.
νηός 39, 17.
νησίς 37, 11.
νῆσος 85, 26.
νηφαλέος 42, 8.
νήφω 171, 25.
νήχω 175, 24.
νῖδος 53, 7.?
νίκη 121, 20.
νικῶ (σύ) 190, 9.
νικώμεθα 192, 13.
νίν 203, 20.
Νῖνος 72, 12.
Νιόβη 119, 7.
Νιοβίς 31, 10.
νίτρον 142, 5.
νιφετός 93, 8.
Νίψ 145, 18.
νό 206, 13.
νόει 196, 16.
νοερός 81, 10.
νοέω 187, 22.
νοήσει 191, 18.
νοήσεις 191, 17.
νόησον 193, 5.
νοήσω 190, 4.
νόθος 54, 20.
νοκτίς 37, 20?

νομή 119, 5: 126, 17.
νομηουρός 83, 15.
νοοῖσ 195, 11.
νοοῖτο 195, 23.
νόος 41, 4.
νοοῦσα 202, 7.
νόστος 91, 9.
νοσφίδιος 45, 19.
νόσω̃ 180, 21.
νοτίς 37, 16.
νοῶ 188, 21.
νοῶμαι 194, 11.
νύ 159, 17: 167, 18 (ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον): 210, 8.
νυγείην 192, 16.
νυγμός 65, 18.
νυγῶ conj. 191, 9.
νυκτερινός 220, 15.
νυκτερίς 36, 24.
νυμφίδιος 43, 5.
νύμφιος (οἶκος) 45, 15.
νυμφίος 45, 16 (ὁ γαμετής). plur. gen. νυμφίων 157, 3.
νῦν 206, 21.
νύξ 217, 18.
νυός 41, 2.
νύσσα 111, 15.
Νυττέρειος 49, 12 vid. ἰττέρειος.
νώ 203, 11.
νωθρός 84, 18.
νῶϊ 203, 9.
νῶϊν 164, 2: 203, 8.
νωΐτερος 204, 8.
νῷν 203, 8.

Ξ.

Ξάνθη 121, 11.
ξανθός 54, 17: 55, 3.
ξεινοδόκος 101, 7.
Ξένας 23, 5?
ξενία 112, 20.
ξενοδόκος 57, 17.
ξένος 72, 6.
Ξενοφῶν 15, 12: 15, 22: 17, 16.
ξενῶ 183, 8.
ξενών 13, 17.
Ξέρξης 25, 17.
ξέω 187, 21.
ξηρός 78, 6.
ξιφῆρες 135, 5.
ξιφήρης 26, 15.
Ξοῦθος 54, 12.
ξύλα, τά 153, 10.
ξύλινος 74, 14.
ξύν 205, 2.
ξυνήων 10, 16.
ξυνός 72, 16.
ξυνῶ 184, 4.
ξυρόν 141, 10. plur. gen. τῶν ξυρῶν 157, 13.
ξυρός 79, 7.
ξυρῶ 186, 17.
ξυστός 91, 6: 91, 13.
ξύω 189, 10.

Ο.

ὅ 202, 24.
ὃ οὗ ᾧ 226, 20.
ὅα 114, 9.
ὀβελός 62, 5.
ὀβολός 63, 13.
ὀβολοστατήρ 20, 17.
ὀγδόατος 92, 20.
ὄγδοος 46, 15: 46, 18.
ὄγδος 53, 10?
Ὄγκος 56, 5.
Ὄγκυλος 63, 18?
ὄγμος 65, 20.
ὀδάξ 209, 8.
ὅδε 203, 22.
ὁ δεῖν 203, 23.
ὁδί 203, 24.

ὁδός 52, 18: 53, 1.
ὀδούς 106, 20.
ὀδύνη 129, 10.
ὀδυνῶ 184, 5.
ὀδύρω 186, 14.
ὄζαινα 225, 11.
ὀζόλης 27, 13.
ὄζος 54, 7.
Ὄζων 10, 13.
ὀθόνη 129, 3.
ὄθω 179, 16.
Ὄθων 10, 18 (fortè ῥώθων).
οἷ 163, 23 (καί οἱ ἐπευχόμενος): 165, 8 (ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς ὀλέσειε βίην): 203, 6.
οἷ 202, 24.
Οἷα 114, 14.
οἷα 209, 13.
οἶδα 192, 7.
οἰδάνω 185, 9.
οἶδησθα 192, 10.
Οἰδίπους 106, 21.
οἰδῶ 177, 21 vid. not.
οἴεται 194, 2.
ὀϊζύς (lege: οἰζύς) 105, 19.
οἰκέτης 28, 4.
οἰκία 114, 2.
οἶκοι 208, 15.
οἰκονόμος 98, 14: 104, 16.
οἶκος 225, 20.
[οἰκοσκευή 118, 2.]
οἰκουρός 80, 4: 83, 19: 99, 2.
οἰκουρῶ 186, 20.
οἰκτείρω 186, 9.
οἶκτος 91, 20.
οἰκτρός 85, 7.
οἴμοι 208, 18.
οἶμος 68, 15: 225, 21.
οἰμῶ 182, 12: 225, 21.
οἰμωγή 120, 13.
οἴνη 128, 18.
Οἰνόη 118, 9.
οἶνος 72, 21.
οἰνοχόος 102, 12.
οἰνῶ 184, 13.
Οἰνωτρός 85, 21.
Οἶον 225, 20.
οἶος 225, 21.
οἶος 40, 8.
Οἰός 40, 10 (pros. Il. p. 260).
οἰρών 14, 11.
ὄϊς 30, 9.
οἶς 144, 22.
οἰσπώτη 131, 20.
ὀϊστός 96, 3: 223, 6.
οἶστρος 85, 6: 225, 20.
οἶτος 89, 15.
Οἰχαλία 113, 17.
οἴω (οἴομαι) 189, 3.
οἴω (φέρω) 189, 3.
οἰῶ (μονῶ) 189, 1.
ὀΐω 223, 6.
οἰωνοπόλος 101, 24.
οἰωνός 75, 16.
οἰωνοσκόπος 102, 1.
ὄκνος 70, 19: 71, 1.
ὄκταλλος boeot. 60, 18 (ὄκκαλος J. Th. Schneider).
ὄλβος 50, 15: 50, 16.
Ὀλβός 50, 17.
ὀλέκω 174, 13.
ὀλίγγη 120, 18.
ὀλιγῆρες 135, 4.
ὀλιγήρης 26, 15.
ὀλίγωρος 83, 2.
ὀλίζων 10, 14 (Theogn. 38, 25).
ὀλισθηρός 81, 17.
ὀλισθός 55, 19?
ὀλκή 122, 11.
ὀλλύς 201, 16.
Ὀλμειός 49, 5.
ὄλξ 144, 6.
ὀλολυγή 120, 12.
ὀλοός 46, 19.
ὀλός 59, 3.
Ὀλοσσών 14, 16.

ὀλοφύρω 186, 15.
Ὀλύκρη 130, 19.
ὄλυμπος 76, 22.
ὄλυνθος 55, 19.
ὄλυρα 219, 13.
ὅμαδος 53, 19.
ὁμαδῶ 177, 10.
ὅμαργες 143, 4.
Ὅμαργος (ὄνομα κυνός) 52, 13.
ὁμαρτῇ 208, 4.
Ὁμήρειος 49, 19.
ὅμηρος 81, 13 (Ὅμηρος) gen. Ὁμήρου 146, 21. acc. Ὅμηρον 149, 15. dual. Ὁμήρω 151, 9. plur. Ὅμηροι 152, 14. gen. Ὁμήρων 157, 4.
ὅμιλος 63, 7.
ὁμιχῶ 176, 24.
ὀμνύς 201, 16.
ὀμνύω 189, 13.
ὁμοῖος 50, 3.
ὀμοκλή 123, 18.
ὁμοῦ 209, 3.
ὄμπνια, ἡ 109, 7.
ὀμφαλός 61, 11.
ὀμφή 132, 20.
ὅμως 210, 6.
ὄναρ 19, 17: 225, 9.
ὄνειαρ 142, 22.
ὄνειδος 143, 1.
Ὄνειον 139, 9 (Thuc. IV 44).
ὄνειρος 81, 23.
ὄνθος 55, 5.
ὀνίς 34, 16.
ὄνομα 225, 9.
ὀνομαστός 96, 5.
ὀνοτός 94, 12.
ὄνυξ 225, 9.
ὀνῶ 183, 12 (ὀνέω iuvo Gl.).
ὀξάλμη 117, 5.
ὀξεῖα 219, 24.
ὀξέος, τοῦ 146, 16.
ὀξίς 35, 14.
ὄξος 225, 10.
ὀξύα 114, 17.
Ὄξυλος 64, 9.
ὄπη 206, 20.
ὀπικῶ 171, 21.
ὄπις 35, 17.
ὀπίσω 224, 13.
ὀπλή 123, 18.
Ὅπλης 26, 9.
ὅποι 206, 20.
ὁποῖος 224, 13.
ὁπόσος 224, 13.
ὅπου 206, 20.
ὀπτίλλος 61, 7 (Hesych.).
ὀπτῶ 172, 10.
ὀπτῶ att. 172, 10.
ὀπυίω 189, 17.
ὀπώρα 115, 2.
ὅπως 206, 20: 210, 6.
ὀργή 119, 21.
ὄργυια 111, 22.
ὀρέγω 173, 8: 225, 17.
ὀρεκτός 95, 19.
Ὀρέσταις aeol. pro Ὀρέστης 106, 4.
ὀρέστερος 81, 3.
Ὀρέστης 28, 22: 225, 17. plur. gen. Ὀρεστῶν 154, 23.
ὀρεύς 225, 17.
ὅρηος boeot. 42, 18.
ὀρθῶ 179, 19.
ὀρθώσιος 45, 6.
ὀρίζω 225, 18.
ὀρίνω 184, 16.
ὀρκάνη 127, 10.
ὅρκος 56, 9.
ὀρμαθός 55, 9.
Ὄρμενος 74, 3.
ὄρμενος 201, 23.
ὁρμή 126, 9.
Ὀρνειός 49, 5.
ὄρνεον 136, 20.
ὀρνιθοσκόπος 102, 1.

ὄρνις 221, 15.
Ὄρνυτος 94, 16.
ὀρνύω 189, 13.
ὄρος 78, 18: 225, 18.
ὅρος 225, 16.
ὀρός 78, 18.
ὀροφή 132, 20.
Ὀρτυγία 114, 6.
ὄρυγμα 136, 5.
ὄρυζα 225, 16.
ὀρύη 118, 17.
ὀρυμαγδός 54, 2.
ὀρφανός 73, 20: 222, 22.
ὀρφήν (Ὀρφήν) 6, 13?
ὄρφνη 127, 1.
ὄρφος 97, 1.
ὀρφῶς att. 97, 1: 107, 18.
ὄρχαμος 69, 5.
ὀρχηστής 27, 20.
ὄρχος (sic) 222, 22.
ὀρχῶ 176, 7.
ὀρῶ, ὀρᾷς 225, 17.
ὅς, οὗ 226, 23.
Ὄσιρις 37, 6.
ὁσιώτατος 92, 9.
[ὄσος 85, 24.]
ὄσπριον 137, 15.
ὀσσήν 7, 10?
ὀστέον 136, 20. plur. gen. ὀστέων 157, 16. contr. τῶν ὀστῶν 157, 14.
ὀστολόγος 98, 14.
ὄστρεον 136, 20.
ὀσφῦς 105, 21.
ὅτε 224, 8.
ὅτι 210, 11: 224, 8.
ὄτλος 60, 13: 224, 8.
ὀτοτύζειν 224, 7.
ὀτρηρός 224, 7.
ὀτρύνω 219, 4.
ὀττοτοῖ 208, 17.
οὔ 209, 4.
οὐαί 208, 18.
οὗας 142, 25.
οὐδένων 154, 2.
οὐδέσιν 158, 5.
οὐδός 222, 19.
οὖθαρ 19, 17.
Οὐκαλέγων 9, 9.
οὐλαμός 69, 1.
οὔλη 124, 9.
ρὐλή 226, 15.
οὖλος 60, 2.
οὐλῶ 181, 5.
οὖν 210, 14.
οὕνεκα 209, 22.
οὐρά 110, 19.
οὐρανός 73, 11: 226, 15.
οὖρος 80, 1: 222, 19.
οὐρός 80, 1.
οὐρῶ 226, 15.
οὐς 143, 15: 145, 5.
οὖς 202, 24.
οὐτιδανός 73, 15.
οὐτίς 37, 16.
οὗτος 203, 21.
οὑτοσί 203, 24.
οὕτω 226, 15.
οὕτως 207, 7: 226, 15.
ὀφειλέτης 28, 4.
ὀφειλή 125, 9.
ὀφείλω 181, 18.
ὀφθαλμός 66, 24.
ὄφις 30, 9: 221, 15: 225, 6.
ὄφλω 181, 23.
ὄφρα 209, 22: 210, 11: 223, 2.
ὀφρῦς 105, 21: 223, 2.
ὀχθῶν, τῶν 155, 17.
ὄχλος 60, 14.
ὀχυρός 82, 14.
ὀψέ 225, 4: 225, 10.
ὀψείω 188, 2.
ὄψιμος 69, 16.
ὄψιος 45, 18.

ὀψίφυγος 103, 15?

Π.

πάγετος (vulgo παγετός) 93, 7.
πάγη 120, 3.
πάγρος 84, 8.
πάθος 98, 4.
παιάν 6, 5: 217, 21.
παίγνιον 137, 23: 138, 5.
παιδαγωγῶ 174, 5.
παιδεία 112, 15.
παιδεῖος 49, 7.
παιδιά 112, 16.
παιδίον 137, 9: 138, 16.
παιδίσκος 58, 21. fem. plur. gen. παιδισκῶν 155, 24.
παιδοπίπας 23, 13.
παιδότριψ 108, 7.
παιήων 10, 16.
Παῖος 40, 2.
παῖς [106, 5]: 144, 19. gen. παιδός 147, 16. dual. παίδοιν 152, 5. plur. gen. παίδων 153, 23: 154, 18. dat. παισί 158, 3. acc. παῖδας 158, 24.
πάϊς 30, 10.
Παισός 86, 10.
παιτέττις 38, 4?
Παιτός 89, 18.
παίω 187, 4.
Πακτυήνη 128, 8.
Πακτωλίς 34, 8.
Παλαῖος 48, 7.
παλαιός 48, 6: 48, 8.
παλαιστή 132, 14.
Παλαιστηνή 128, 7.
παλαιστρίς 36, 12.
παλαίω 187, 5.
παλαιῶ 187, 7.
παλάμη 126, 12.
πάλη 123, 24.
παληός 42, boeot. 16.
παλίγκοτος 103, 18.
Παλικός 58, 10.
παλίμβολος 103, 18.
παλίνουρος 83, 14.
παλίουρος 83, 15.
παλλακίς 32, 9.
Πάλλας 22, 16.
παλμός 67, 1.
πάλος 59, 2.
παλτόν 142, 16.
παλτός 91, 1.
Πάμμιλος 63, 7.
παμποίκιλος 98, 17.
παμφάγος 102, 18.
παμφανῶ 185, 14.
Πάν 143, 18: 216, 5 (Πὰν ').
πᾶν 143, 12.
πανάγη 120, 14.
παναίολος 98, 18.
Πάνακτος 95, 20.
Πάνδαρος 80, 6.
πανδόκεια 220, 3.
πανδοκεῖον 139, 18.
Πανδώρα 116, 5.
Πανθαλίς 33, 14.
πάνθηρ 20, 20.
παννυχίς 30, 17: 39, 5.
πάνος (ὁ δίφρος) 72, 2.
πανοῦργος 100, 13.
πανσέληνος 74, 10.
Πανταρής 27, 22 (Herod. VII 154).
πανταχῆ 208, 2.
πανταχοῦ 209, 2.
παντογύνη 117, 4?
παντοδαπός 76, 17.
παντοῖος 50, 3.
πανῶλες 135, 11.
πανώλης 29, 1.
παός 39, 17 (De Πάος cf. Paus. VIII 23, 9).
παπαῖ 208, 17.

παπαί 208, 19.
'πάπορος 82, 7?
πάπυρος 82, 10.
Πᾶρ 144, 9 (Bekk. III 1408).
παρά 204, 12. 18: 205, 17.
παράγραφος 104, 10.
παρακαταθήκη 117, 16.
παράκοιτις 38, 19.
παράσχω 198, 8.
Παραψύχη 117, 13.
παράψυχή 117, 12.
παρειά 112, 16.
πάρεργος 100, 14.
παρήγορος 102, 8.
παρθενίσκη 123, 8.
Πάρθος 55, 4.
Πάρις 221, 14.
Παρνασσός 88, 1.
πάρνη 127, 4?
Πάρος 77, 15.
πᾶς (ὁ πατήρ) 144, 16.
πᾶς 144, 17: 217, 18. dual. πάντοιν 152, 4. plur. gen. πάντων 153, 23: 154, 19. dat. πᾶσι 157, 24: 158, 4.
πασιμέλουσα 216, 8.
πάσσω 180, 15.
Πάστερις 36, 24 (St. Byz. 510, 9).
παστίλη 125, 6.
παστός 91, 6.
πάσχω 176, 17.
πάταγος 52, 7.
παταγῶ 173, 2.
πάταικος 58, 2.
πατέρνος 71, 22.
(πατήρ) gen. πατρός 147, 6: 147, 16. plur. dat. πατράσιν 158, 6.
Πάτμος 66, 12.
πάτος 90, 8.
πατροκτόνος 104, 15.
πατρώϊος 44, 13.
πατρῷος 47, 3.
πατρωός 47, 5.
πάτρως 106, 25.
πατῶ 180, 1.
Παῦλος 59, 20.
παυρίδιος 43, 5.
παυσωλή 125, 19.
Παύσων 14, 15.
Παφλαγών 9, 12.
Πάφος 96, 24.
παχέϊ 148, 15.
παχεῖ 148, 13.
Πάχης 25, 12 (Thucyd. III 18).
πάχνη 126, 24.
Πάχυνος 75, 11: 218, 14.
παχών (ὄνομα μηνός) 15, 18.
πέδη 121, 6.
πέζα 110, 8.
πεζῆ 208, 2.
πεζός 54, 9.
πείθω 179, 10.
πεινάω 187, 17.
πείνη 128, 12.
πεινῶ 183, 21.
πεῖρα 110, 17.
Πειραιᾶ 149, 21.
πειρατής 28, 12.
Πείρανος 50, 10 (i. q. Πείραιος Odyss. XV 540 an Πάρανος pro Παράναῖος?).
Πειρήν 8, 7.
Πειρίθους 106, 21.
Πείροος 46, 15.
Πεῖρος 78, 8 (Herod. I 145).
πειρῶ 186, 10.
πεῖσα (ἡ πειθώ) 111, 15.
πέκτω 175, 11.
πέκω 174, 10.
πέλαγος 98, 4: 142, 25.
Πελάγων 9, 10.
πελανός 73, 11.

πελαργός 52, 11.
πελεθοβάφ 108, 1.
πελεκάν 6, 6.
πελεκᾶς 21, 11.
πέλεκυς 105, 8.
πελεκῶ 174, 15.
Πέλετος 93, 3?
πελιός 44, 17.
πελλᾶς (ὁ γέρων) 22, 18.
πέλλη 123, 21.
Πελλήν 7, 7 (Πέλλην ap. Paus. VII 26, 12).
Πελοπόννησος 88, 12.
Πέλοψ 108, 4.
πέλτη 132, 9.
πέλω 181, 10.
πέμπελος 62, 8.
πέμπτος (τὸ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ) 91, 22.
πεμπτός (τὸ ἐπιθετικόν) 92, 1.
πέμπω 171, 13.
πένης 26, 2.
πενία 112, 20: 113, 8.
Πενθίλος 62, 21.
πενθῶ 179, 19.
πενταέτηρος 81, 14.
Πεντελή 125, 2.
πεντηκοστός 96, 12.
πέπειρος 81, 23.
πέπερι 136, 10.
πεπλήγω poet. 172, 22.
πέπλος 60, 14 post κόχλος in L comparens typotheta omisit.
πεποιῆο 195, 18.
πεποίηκα 192, 5.
πεποιηκός 98, 5: 143, 2.
πεποίημαι 193, 23.
πεποιημένος 201, 20.
πεποίηνται 147, 5.
πεποίησαι 194, 5.
πεποίηται 194, 1.
πεποιῶμαι 194, 13.
πέπων (τὸ πεπώνιον) 14, 1.
πεπών (περιεκτικόν) 14, 1.
πέρ 159, 18: 165, 25: 167, 20 (εἴπέρ τίς σέ μοί φησί ποτε) 209, 20: 210, 9.
περαιῶ 187, 8.
περατός 92, 23.
Πέργαμος 69, 5.
Περγάντιον 138, 19.
Περγασή 131, 2.
Πέργη 119, 22.
πέρδιξ 19, 2.
πέρην 8, 9?
πέρθω 179, 20.
περί 204, 12: 204, 18: 205, 19.
περίαλλος 61, 2.
περιβόλαιον 139, 3.
περίβολος 101, 13.
περίεργος 100, 14.
περικεφαλαία 112, 2.
περικλυτός 101, 15: 103, 15.
περικτατῶν 202, 17.
περισκελίς 30, 16.
περισμῶ 198, 6.
περισσός 88, 17.
περιστερά 115, 10.
περίστῳον 140, 19.
περίσχες 198, 25.
Περίφας 202, 20.
Περκώτη 131, 19.
περνωτός 95, 2.
περόνη 129, 4.
περπέρην 7, 20?
πέρπερος 80, 11.
Περῤῥαιβίς 31, 11.
Πέρσαιν, τοῖν 151, 17.
Περσίς 38, 21.
Πέρνος 46, 22 (Theogn. 51, 23).
περῶ 185, 21.
πέτρα 116, 7. plur. gen. πετρῶν 155, 18.
Πέτρης 26, 9.

πετρώδης 27, 8.
πέτω (πέτομαι) 180, 3.
πεύθω 179, 6.
πεύκαες 143, 4.
πεύκη 121, 20.
πευκών 11, 11.
πέφνειν 197, 12.
Πέφνος 71, 1.
πέφνων 201, 5.
πῆ 167, 16 (πῆ με φέρεις): 206, 18: 208, 5: 209, 16.
πή 165, 15: 165, 18 (ἦλθές πη).
πηγνύς 201, 16.
πηδῶ 177, 2: 178, 2.
πήθω 178, 20.
πηκτή (ὄργανον μουσικόν) 132, 7.
πηκτίς 37, 20.
πηλαμύς 105, 11.
Πηλείδης 27, 6.
Πηλεύς 106, 17.
πηλίκος 58, 13.
πηλός 59, 16.
Πηνειός 48, 19: 49, 9.
πηός 39, 17.
πῆς 145, 9.
πίαλος 61, 15.
Πίγρης 26, 9.
Πιδύτης 28, 17.
πιέζω 180, 11.
πιεῖν 197, 12.
Πίηρ 20, 11.
πιθανός 73, 12: 73, 20.
πίθηκος 57, 20.
πιθοῦ att. 196, 17.
πίθων (ὁ πίθηκος ὑποκοριστικῶς) 10, 19.
πιθών 10, 21.
πικρός 84, 22.
πιλνῶ 182, 15.
πῖλος 59, 8.
πιμελή 125, 1.
πιμπλῶ 181, 22.
πιμπράς 218, 6.
πιμπρῶ 186, 23.
πινακίς 32, 9.
Πίνακος 57, 1?
Πίνδαρος 80, 6.
Πίνδος 53, 14.
πίνος 72, 12.
Πινύτη (τὸ κύριον) 131, 16.
πινυτή (τὸ ἐπίθετον) 131, 16.
πινυτός 94, 17.
πίνω 183, 23.
πῖος 40, 17.
πίπτω 171, 21.
πιπῶ 171, 21.
Πίσαυρος 83, 8 (forte Ἴσαυρος).
Πῖσος (τὸ κύριον) 86, 6.
πίσος (τὸ ὄσπριον) 85, 23.
πίσσα 111, 15.
πίστις 38, 6.
πιστός 91, 13.
πίσυνος 75, 12: 218, 12.
Πιτυοῦσσα 111, 12.
πίτυρον 142, 1.
πίτυς 105, 13.
πιφαύσκω 175, 5.
πλαδαρός 100, 5.
Πλάκος 56, 17.
πλάνη 127, 7.
πλάνης 26, 2.
πλάνος 72, 4.
πλανῶ 182, 21.
πλάξ 144, 4.
πλάσσω 180, 15.
πλατάγη 120, 15.
πλαταγῶ 173, 1.
Πλάταια 111, 20.
πλαταμών 12, 18.
πλατάνιστος 92, 11.
πλατανών 13, 16.
πλάτη 131, 4.
πλατύνω 184, 3.

Πλάτων 15, 1: 17, 15.
πλεῖ 191, 16.
πλεῖν 197, 4.
πλεῖος 40, 13.
πλεῖστος 91, 14.
πλεκτός 91, 19.
πλέκτρον (lege: ἤλεκτρον vel πλῆκτρον) 142, 4.
πλέκω 174, 9.
πλέξω 190, 3.
πλευρά 110, 19.
πλευρόν 141, 15.
πλεῦρος 79, 22.
Πλευρών 14, 13: 16, 10.
πλέω 187, 21.
πληγή 120, 7.
πληθίς 31, 21?
πληθύς 105, 19.
πληθύω 189, 12.
πλήθω 178, 21.
πληθώρα 116, 3.
πλῆκτρον 142, 4. vid. πλέκτρον.
πλημμύρω 186, 14.
πλήν 207, 4.
πλῆρες 135, 6.
πλήρης (ex πλήρης) 26, 14.
πληρῶ 185, 16.
πλησίοι 152, 15.
πλησίος 44, 9: 45, 7.
πλησμονή 129, 5.
πλινθοβάψ 108, 1.
πλοιάριον 138, 20: 220, 10.
πλοῖον 140, 8.
πλοκαμίς 34, 11.
πλόκαμος 68, 17.
πλοκή 122, 2.
πλόος 41, 5.
πλοῦς 145, 4.
πλοῦτος 89, 14.
Πλούτων 15, 1: 16, 14.
πλυνός 72, 17: 218, 10.
πλύνω 184, 2.
πλυνῶ 190, 5.
Πλυτίος 45, 13.
πλυτός 90, 12.
πλώς (ἰχθῦς τις) 145, 21.
πλωτός 90, 2.
πλώω 189, 20.
πνεῖ 191, 16.
πνέω 187, 21.
πνίγω 173, 7.
πνικτός 91, 20.
πνοή 118, 8.
ποδαγρῶ 186, 23.
ποδαπός 76, 17.
ποδαρκές 135, 17.
ποδηγῶ 172, 19.
Ποδῆς 25, 9: 26, 22.
πόδιον 137, 6.
πόθεν 161, 1 (τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν).
ποθέν 159, 15 (ἐάν ποθεν): 165, 15: 165, 19 (ἤλθές ποθεν).
ποθή 121, 13.
πόθι 165, 19 (πόθι τοι πτόλις).
ποθί 159, 16 (αἴκέ[ν] ποθι): 165, 15: 165, 22 (ἤλθέ ποθι — αἴκέ ποθι Ζεύς).
πόθος 54, 20.
ποθῶ 179, 14.
ποῖ 206, 18: 208, 15: 209, 16.
ποί 159, 17.
ποία 114, 13.
ποιεῖν 197, 9.
ποιεῖται 194, 2.
ποιείτω 190, 11.
ποιέν dor. pro ποιεῖν 170, 7.
ποιέω 187, 22.
ποιῇ pass. 194, 9.
ποίημα 136, 5. plur. gen. ποιημάτων 157, 17.
ποίησαι 196, 21.
ποιῆσαν 202, 14.

ποιήσας 201, 9: 218, 3.
ποιήσασα 202, 11.
ποιήσειν 197, 7.
ποίησις 31, 6: 37, 9.
ποιήσω 190, 3.
ποιησῶ dor. 190, 7.
ποιήσων 201, 1.
ποιητής 28, 5. dual. ποιηταῖν 151, 18.
ποικίλλω 180, 23.
ποιμήν 8, 4.
ποίμνιον 137, 22: 138, 5.
ποινή 128, 19.
ποιοῖμι 191, 25. ποιοῖς, ποιοῖ 192, 3.
ποιοῖο 195, 11.
ποῖος 40, 8.
ποιότης 30, 2.
ποιοῦμαι 193, 19.
ποιοῦν 202, 13.
ποιῶ 170, 5: 189, 1. ποιεῖς, ποιεῖ 191, 16.
ποιῶ conj. 190, 23.
ποιῶν 201, 2.
ποκή 122, 3.
πόκος 56, 17.
πόκτος (ὁ πόκος) 91, 21?
πολέμιος 44, 5.
πόλεμος 69, 9.
Πολέμων 13, 3.
πολιά 114, 4.
πόλις 33, 1. dual. πόλεε 151, 3.
πόλις (?) 35, 21 cf. Σάλπις.
πολίτης 28, 15.
πολῖτις 38, 18.
πολλάκις 161, 9.
πολλοστός 96, 11.
Πόλτυν 8, 15.
Πόλτυνος 218, 18.
Πόλτυς 104, 22.
πολύγνωτος 95, 7.
πολυδάηρ 20, 18.
πολύδακρυς 105, 6.
Πολυδεύκης 29, 6.
πολυδευκής 29, 5.
πολύεργος 100, 14.
πολύκαρπος 102, 14.
Πολυκάστη 116, 22.
πολύμητις 30, 12.
πολύμορφος 100, 2.
πολύνηος 42, 20.
πολύνους 106, 21.
πολυπάταγι, τῷ 148, 18.
Πολυσπερχῶν (sic, quod verum videtur) 15, 19.
πολύστροφος 102, 14.
πολύφιλος 102, 14.
πολυωπός 76, 19.
πολφός 97, 4.
πολῶ 184, 16.
Πόμπη 130, 10.
πομπή 130, 10.
πομπός 76, 15.
πόνηρος att. 81, 18.
ποντοπόρος 103, 8.
πονῶ 183, 12.
πορθμεῖον 139, 14.
πορνεῖον 139, 11.
πορνοβοσκός 100, 18.
πορνῶ 182, 15.
πορνῶν, τῶν 155, 16.
πόρπις 35, 22.
πόρτις 37, 16.
πορφύρα [111, 2]: 115, 14: 219, 15.
πορφυρίς 37, 2.
πορφυροβάφος 97, 11.
Ποσειδάων 18, 5.
Ποσειδεών 18, 8.
Ποσειδᾶν 16, 1.
πόσος 85, 23.
πόστος (ἐκ τοῦ πόσατος) 91, 16.
ποτάμιος 44, 5.
ποταμός 68, 19.
Ποτάμων 12, 20.

ποτέ 159, 15 (ἐάν ποτε): 165, 15: 165, 19 (γράφεις ποτέ): 165, 22 (καί ποτέ τις εἴπῃσι): 167, 11 (ἔνθά ποτε): 167, 15 ([πῶ ποτε]): 167, 16 (πῶς ποτε): 169, 3 (οὔτω ποτέ).
πότερος 80, 24.
ποτής 30, 4.
ποτίστρα 219, 18.
πότμος 66, 12.
πότνια 109, 6.
πότος (τὸ συμπόσιον) 90, 7.
ποτός (τὸ πινόμενον) 90, 7.
ποῦ 206, 18: 209, 16.
πού 165, 15: 166, 10 (οὔτω που Διΐ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι): 168, 10 (ἤ που τίς σφιν εἶπεν): 168, 17 (οὔτω που).
πούς 145, 5.
ποῶ 188, 21.
πρᾶγος 220, 20.
πρᾷος 39, 19.
Πραισός 86, 11 (Philol. XV 3 p. 540).
πρακτέος 42, 4.
πρᾶξις 31, 7.
πράξων 13, 19 vid. not. (Theogn. 38, 20).
πραπίς 35, 16.
Πράς 144, 16 (Xen. Hell. IV 3).
πρέσβυς 105, 4.
πρεσβύτης 28, 16.
πρήθω 178, 21.
πρηνής 26, 14.
Πριαμίς 30, 20. plur. gen. τῶν Πριαμίδων 156, 13.
Πρίαμος 68, 18.
πρίν 206, 11.
πρίων 18, 3.
πρό 204, 17: 205, 11.
προάγων 9, 10.
προβαλλός (ἡ ἀσπίς) 60, 20.
πρόβατον 142, 17. plur. dat. πρόβασιν 158, 9.
προβατών 15, 4.
προβλής 26, 11.
πρόβολος 101, 13: 101, 20.
προδοσία 112, 22.
προΐς 198, 1.
πρόθυρον 142, 2.
προθυρών 14, 12: 17, 7.
προΐξ 144, 6.
Προίτη 132, 2.
Προῖτος 89, 15.
προκοιτών 17, 6.
Προκόννησος 86, 12.
Πρόκρις 36, 9.
πρόμαχος 102, 5.
πρόνοια 111, 21.
προπετής 28, 6.
προποντίς 38, 13.
προπυλών 17, 7.
πρός 204, 17: 205, 9.
πρόσαντες 135, 20.
προστασιά 113, 2.
προστῷον 140, 20.
πρότερος 80, 24.
πρόφρων 14, 5.
πρόχοος 46, 7: 102, 12.
προώλης 29, 2.
πρύλις 32, 19.
προμνήσιος 44, 8.
πρυτανεῖος 49, 23.
πρωιζός 54, 9.
πρωΐμος 69, 16.
πρώϊος 45, 18.
Πρῶνος 72, 18 oppidum Creticum.
πρῶρα 115, 19.
πρωτόπλοος 46, 11.
πρῶτος (ἐπὶ ἀριθμοῦ) 90, 3.
πρωτός (ὁ πεπρωμένος) 90, 2.
πρωτοτόκος 104, 17.
πταίω 187, 4.

πτελέα 112, 6.
πτέρνη 127, 4.
πτερόν 141, 18. plur. gen. τῶν πτερῶν 157, 14.
πτερῶ 185, 21.
πτηνός 72, 10.
πτισ[σ]άνη 127, 10.
πτίσσω 180, 16.
Πτολεμαῖος 47, 15.
πτόρθος 54, 15.
πτορθῶ (πορθῶ?) 179, 19.
πτόρος 78, 15.
πτύον 140, 4.
πτύρω 186, 13.
πτύχιον 137, 6.
Πτῷον 140, 12.
πτωχός 97, 17.
πυγμαῖος 47, 14.
πυγμή 126, 5.
πύγων 9, 5.
Πύδης 25, 8.
Πύδνος 70, 13.
πύελος 62, 2.
Πυθαγόρας 23, 10.
Πυθαγορικός 58, 12.
Πυθᾶς 22, 9.
πυθμήν 7, 14.
Πυθών 10, 20: 16, 10.
πυκνός 70, 16.
πυκνῶ 184, 19.
Πυλῆς 26, 22.
Πύλιος 45, 12.
πυλίς 32, 19.
πυλωρός 83, 1.
πύματος 92, 20.
πύξ 206, 10.
πυξίς 35, 14.
Πύξος et πύξος 75, 20.
πῦον 140, 4.
πῦρ 142, 22: 143, 15: 144, 11: 216, 5 (πῦρ˜). plur. πύρα 153, 12.
πυρά 110, 19.
πυραμίς 34, 11.
Πύραμος 68, 22.
πύραυνος (ὁ χυτρόπους) 73, 6.
πύργος 51, 12.
πυρετός 93, 11.
πύρινος 74, 14.
Πυριφλεγέθων 11, 4.
πυρκαϊᾶ 219, 7.
πυρόν 141, 10.
πυρός (ὁ σῖτος) 79, 6.
Πύῤῥος 85, 10.
πυῤῥός 85, 10.
πυρσός 87, 1.
πυρῶ 186, 17.
πῶλος 68, 12.
πωλῶ 181, 17.
πώνω aeol. 183, 17.
πῶ ποτε [167, 15]: 209, 17.
πώποτε 209, 17.
πῶς 167, 15 (πῶς ποτε): 206, 18: 209, 16.
πώς 165, 15: 165, 18 (ἦλθέ πως): 168, 9 (οὔ πως ἔστ' Ἀγέλαε).
πῶυ 136, 16.

Ρ.

ῥά 209, 20: 210, 9.
ῥάβδος 53, 10: 221, 6.
ῥαβδοῦχος 104, 1.
Ῥαδάμανθυς 105, 8.
ῥαιβός (ὁ μὴ ὀρθός) 50, 20.
ῥαίνω 184, 8.
ῥᾷστος 91, 15.
ῥαίω (τὸ φθείρω) 187, 4.
ῥάμνος 71, 4.
ῥανίς 34, 15: 39, 10: 226, 24.
ῥάξ 226, 25.
Ῥάριον 226, 25.
Ῥάρος 226, 25.
ῥαφή 132, 16.
ῥαφίς 38, 22.

ῥάχις 39, 6.
Ῥέα 112, 5.
ῥέγκω 174, 9.
ῥεῖ 191, 16.
ῥεῖθρον 142, 4.
ῥεῖν 197, 4.
ῥέω 187, 22.
Ῥηγῖνος 75, 4.
Ῥήγιον 137, 19.
ῥηΐδιος 45, 19.
Ῥῆμος 67, 10 (fluvius).
ῥήν (τὸ θρέμμα) 143, 19.
Ῥήνη 127, 20.
Ῥῆνος 72, 9.
Ῥῆσος 85, 26.
ῥητέος 42, 3.
ῥητός 90, 2.
ῥήτρα 116, 7.
ῥήτωρ 19, 18.
ῥιγεδανός 73, 16.
ῥιγηλός 62, 14.
Ῥίγμος 65, 20.
ῥιγῶ 173, 10: 174, 2.
ῥίζα 110, 3.
ῥιζῶ 180, 12.
Ῥίζων 10, 13 (Cadmi filius).
ῥίν 217, 22.
ῥίνη (ὁ ἰχθῦς) 128, 12.
ῥινή (τὸ ὄργανον) 128, 12.
Ῥίνθων 10, 20.
ῥινῶ 183, 24.
ῥίον 137, 2.
ῥίπτω 172, 7.
ῥιπτῶ att. et poet. 172, 8.
ῥίς 144, 1.
ῥῖτος (φρέαρ) 90, 15?
ῥοά 114, 11.
ῥοδῆς 25, 10.
Ῥοδία 220, 1. plur. gen. τῶν Ῥοδίων 155, 4.
Ῥόδιος 43, 3.
ῥόδον 141, 3.
ῥοδωνιά 113, 8.
Ῥοδοῦσσα (ὄνομα νήσου) 111, 12.
ῥόθος 54, 20 vid. not.
ῥοῖζος 54, 7.
ῥοιζῶ 180, 12.
ῥόμος (ὁ σκώληξ) 67, 21.
ῥόος 41, 5.
ῥοπή 130, 5.
ῥοῦς 145, 5.
ῥοφῶ 172, 5.
ῥύθμιος 44, 5.
ῥυθμός 66, 6.
ῥυμός 68, 4: 70, 2.
ῥύπος 76, 3.
ῥυπῶ 171, 19.
ῥῦσθαι 222, 4.
ῥυτίς 38, 1.
ῥυτόν 142, 10.
ῥυτός 90, 18.
ῥύττος 92, 5?
ῥώθων 10, 18. vide Ὄθων.
Ῥωμαῖος 47, 14: 47, 26.
ῥῶμος 68, 11 (?)
Ῥωμύλος 63, 17.
ῥώπαες (τὸ ἀλσῶδες) 143, 5.
ῥῶπος (ὁ παντοδαπὸς φόρτος) 76, 3.

Σ.

σαβαρίχη 133, 16.
Σαβῖνα 110, 15.
Σάγγης 25, 1.
σαγή et σάγη 120, 3.
σαθρός 84, 18.
Σαλάγγων 9, 10.
σαλάκων 11, 21.
Σαλαμίν 8, 11: 217, 22.
Σαλαμίνιος 43, 10.
Σαλαμίς 34, 13.
σάλη (ἡ φροντίς) 123, 24.
Σάλμων 12, 8.
σάλος 59, 3.

σάλπη 130, 8.
Σάλπις (πόλις) 35, 21?
σαμβύκη (εἶδος ὀργάνου) 123, 11.
Σάμη (νῆσος) 126, 12.
Σαμία 220, 2.
Σάμος 67, 16.
Σάνη 127, 7.
σανίς 34, 16.
σάος 41, 1.
Σάπειρ 21, 2.
σαπρός 85, 3.
Σαπφώ 133, 19.
σάραβος 51, 3.
σαργός (ὁ ἰχθῦς) 51, 13.
σαρδών 10, 2.
σαρκῶ 175, 1.
σάρξ 144, 5.
Σάρος (ποταμός) 77, 15.
σατυρίσκος 58, 21.
σατυρόφηρ 20, 20.
σαυρόν (τὸ μέλι) att. 141, 19?
σαῦρος 79, 19.
σαῶ 187, 16.
σβεννύω 189, 13.
σέ 163, 22 (ἐδίδαξά σε): 203, 6.
σέβας 24, 4.
Σεβέννυτος 94, 20.
σέθεν 204, 4.
σειρά 110, 19.
Σειρήν 8, 6.
σείω 188, 2.
Σέλγη 119, 22.
σεληναία 112, 2: 219, 20.
σελίς 32, 19.
Σεμέλη 124, 22.
Σεμίραμις 34, 12.
σεμνός 71, 10.
σεμνότατος 92, 10.
Σέργιος 45, 24.
Σεύθης 25, 12.
σέων, τῶν 154, 1.
σηκός 56, 1.
σημεῖον 139, 15.
σημήϊον 138, 13.
Σῆμος 67, 10.
Σήνη 127, 20.
σηπία 114, 2.
σηπεδών 10, 10.
σήρ 144, 9.
Σῆρος 77, 19.
σής 145, 13. plur. gen. σητῶν 154, 6.
σησαμῆ 126, 13.
σησαμίς 34, 11.
Σηστός 91, 6.
Σθένελος 62, 2.
σθενής 26, 3.
σθενῶ 183, 9.
Σίβυλλα 110, 11.
Σίγειον 139, 7.
σιγή 120, 7.
σιγηλός 62, 16.
σίγλη (τὸ ἐνώτιον) 123, 17.
σιγῶ 173, 9.
σίδη 121, 7.
σίδηρος 81, 13.
Σιδών 9, 21: 16, 10.
Σιθών 10, 20.
Σικανός 73, 11.
Σικελός 62, 9.
σίκυος 46, 22.
Σικυών 16, 19.
σικυών 15, 8.
σίλλος 60, 8.
σίλφιον 138, 10.
Σίμων 12, 8.
Σίνδος 53, 14 (schol. Ap. Rh. IV 322).
σινδών 10, 2.
σίνηπι 136, 11.
σίνω 183, 24.
σινῶ (τὸ βλάπτω) 182, 21.
Σίνων 13, 15.
Σινώπη 130, 14.
σίον (λαχάνου εἶδος) 137, 2.
σιρός (ὁ κατώγειος οἶκος) 78, 10.

Σίσαμος 69, 1?
Σίστοος 46, 14?
σῖτος 90, 15.
σίττυβον (τὸ μικρὸν δέρμα) 141, 2.
Σίφη 132, 23.
Σίφνος 71, 1.
σιωπή 130, 15.
Σκαῖος 140, 1.
σκαιός 140, 1.
Σκαῖρος 79, 14.
σκάλλω 180, 23.
σκάλμη 126, 8.
Σκάμανδρος 85, 20.
σκάπτω 72, 7.
σκάρος 221, 22.
σκάφη (τὸ πλοῖον) 132, 17.
σκαφή (τὸ σκάμμα) 132, 17.
σκέπη 130, 4.
σκευή 118, 1.
σκευότριψ 108, 6.
σκηνή 128, 1.
σκηνῶ 183, 15.
σκιαδμός 66, 3.
σκιδάφη (ἡ ἀλώπηξ) 133, 4.
σκιδνῶ 184, 20.
σκιορόν 141, 21?
Σκῖρος 78, 8.
σκληρός 78, 5.
σκλοιός (ὁ σκολιός) 40, 7.
σκοῖδος (ὁ οἰκονόμος) maced. 53, 4.
σκολιός 44, 18.
σκολόπενδρα 110, 22: 116, 9: 219, 19.
σκοπιά 114, 2.
σκοπός 76, 14.
σκορπίος 46, 1.
σκοτεινός 75, 7.
Σκοτίος 44, 10.
Σκύθης 25, 11. plur. acc. Σκύθας 221, 4.
Σκυθίς 38, 20.
Σκυλάκη (πόλις) 122, 16.
Σκύλλα 110, 11.
σκυμνίον 138, 2 (Phot.).
σκύμνος 71, 9.
Σκῦρος (ἡ νῆσος) 79, 5.
σκυτοτόμος 104, 15.
Σκυφίος 45, 13.
σκώληξ 19, 4.
σκώπτω 172, 9.
σμάραγδος 54, 2.
σμαραγῶ 172, 25: 173, 14.
σμ[ε]ιλή (τὸ σμ[ε]ιλίον) 124, 14.
σμερδαλέος 42, 9.
σμήχω 175, 24: 176, 8.
σμιλίον 137, 17.
σμίνθος (ὁ μῦς) 54, 17.
σμοιός 40, 7.
σμώνη (ἡ πλῆξις τοῦ ἀνέμου) 129, 13.
σοβῶ 171, 9.
σοί 163, 22: 164, 23 (ἔδωκά σοι): 203, 5.
σόλοικος 58, 3.
Σόλυμος 70, 1.
σορός (ὁ τάφος) 78, 20.
σοῦ 163, 22: 164, 23 (ἤκουσά σου).
Σούλμων (πόλις Σικελίας) 16, 14.
σοφάς 159, 2.
σοφή 108, 22.
Σόφιλλος 61, 7.
σοφοῖν 151, 23.
σοφοῖς 157, 23.
Σοφοκλῆς 216, 21.
Σόφος 96, 24.
σοφός 96, 24: 97, 5: 160, 23 (σοφὸς ἀνήρ): 216, 16.
σοφώ 151, 12.
σοφῶ 172, 3.
σοφῶν, τῶν masc. 157, 6.
σοφῶν, τῶν neutr. 157, 10.

σπάθη 121, 12.
σπαίρω 186, 4.
σπάνις 34, 17.
Σπάρτη 132, 10.
Σπαρτιάτης 28, 11.
σπαρτός 91, 2.
Σπάρτωλος 65, 4.
σπασμός 66, 17.
σπατίλη (απόξυσμα τῶν δερμάτων) 125, 7. vid. not.
σπεῖρον (τὸ ἱμάτιον) 141, 13.
σπείρω 186, 8.
σπένδω 177, 16.
Σπερχειός 49, 6: 49, 9.
σπέρχω 176, 12.
Σπέρχων 15, 16.
σπερῶ 190, 5.
σπές 196, 9.
σπέσσι, τοῖς 158, 4.
σπεύδω 177, 17.
σπιθαμή 126, 12.
σπινθήρ 20, 13.
σπλεκῶ (τὸ συνουσιάζω) 174, 16.
σπόγγος 51, 12.
σποδιά 114, 3.
σποδός 52, 18: 53, 2.
σποδῶ (τὸ οἰδαίνω) 177, 20.
Σπονδειός 49, 6.
σπονδή 120, 22.
Σπόρδοκος 57, 16.
σπόρος 78, 15.
σπουδή 121, 2.
σταγών 16, 5.
στάζω 180, 10.
σταθμός 66, 6.
σταθμοῦχος 104, 1.
σταῖς [106, 6]: 143, 14: 144, 19.
Στάλιρος 81, 23.
στάς 201, 15. plur. gen. στάντων 153, 21. dat. στᾶσι 158, 2.
στατήρ 20, 2.
σταυρός 79, 19.
σταφιδῶ 177, 10.
σταφίς 38, 23.
σταφύλη (τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον) 125, 16.
σταφυλή (ὁ καρπός) 125, 17.
Στάφυλος 64, 15.
στεγανός (ὁ πυκνός) 73, 19.
στέγη 120, 3.
στεγνός 70, 10.
στέγω 173, 17.
στείβω 171, 1.
Στειριά (δῆμος) 113, 14.
Στειριᾶ 149, 22.
στείχω 175, 18.
στελεῖν 197, 9.
στενάχω 176, 19: 176, 25.
στενός 72, 7.
στένω 183, 9.
στενῶ 183, 9.
στενωπός 77, 8: 99, 19.
στέργω 173, 20.
Στερόπη 130, 13.
στεροπή (ἡ ἀστραπή) 130, 13: 130, 16.
στεῤῥός 85, 9.
στερῶ 185, 21.
Στεφαναῖον 139, 4.
στεφανίς 35, 6.
στέφανος 73, 10.
στεφανόω 188, 23.
στεφανῶ 185, 13.
στῆθι 196, 12.
στήλη 124, 4.
στῆρ (τὸ στέαρ) 143, 14: 144, 11.
στίβη (ἡ ψυχρά) 119, 17.
Στίβων 8, 18.
στίξ (ἡ τάξις) 144, 6.
στιφρός (ὁ συνεστραμμένος) 84, 19.
στοά 114, 10.

στοιά 114, 15.
στοιβή 119, 14.
στοιχεῖον 139, 14.
στόμα 136, 4.
στόμαχος 97, 18.
στοναχή 133, 13.
στοναχῶ 176, 24.
στοργή 119, 21.
στραβός 50, 19.
Στράβων 8, 18.
στρατευτός 96, 14.
στρατηγίς 31, 18.
στρατηγός 100, 23.
στρατηγῶ 172, 20.
στρατιώτης 28, 20.
Στράτος (τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος) 90, 8.
στρατός (τὸ σύναγμα) 90, 9.
στρατῶ (τὸ στραδοπεδεύομαι) 180, 1.
στρεβελός 62, 10.
στρεβλός 60, 15.
στρόβιλος (εἶδος ὀρχήσεως) 63, 5.
στροβιλός (ἡ συστροφὴ τοῦ ἐχίνου) 63, 6.
στρογγύλος 64, 1.
στρουθός 54, 12.
στρυφνός 70, 17.
στρωφῶ 172, 5.
στυγνός 70, 11.
στυγῶ 173, 9: 173, 17.
στῦλος 59, 8.
στυμνός (ὁ σκληρός) 71, 10.
στύξ 217, 18.
στῶ conj. 170, 19: 190, 17.
στωμύλος 63, 20.
σύ 203, 5.
Σύβαρις 36, 19.
συγγνώμη 117, 16.
συγκλῶ 198, 7.
συζῶ 200, 11.
συκαλλίς 34, 1.
συκέα 112, 6.
συκῆ 117, 18.
σῦκον 141, 4.
Σύμη 126, 20.
σύμμαχος 102, 5.
συμμαχῶ 176, 24.
σύμπαν 134, 18.
σύμφημι 197, 19.
σύν 204, 16: 205, 2.
συνάγχη 117, 16.
συναθλῶ 198, 6.
σύνδεσμος 66, 21.
σύνδουλος 99, 1.
σύνειμι 200, 6.
συνεργός 101, 17.
σύνεσμεν 200, 7.
σύνεστι 197, 19.
συνήγορος 82, 4: 102, 8.
συνήθεια et συνηθία 221, 1.
συνήθης 29, 12.
συνήθων, τῶν 156, 22.
συνῆψα 192, 7: 198, 20.
συνθήκη 117, 16.
σύνοϊδα aeol. 198, 22.
σύνοφρυς 105, 16.
Συράκουσσα 111, 13.
Σύρος 79, 4.
συῤῥάπτω 227, 1.
Σύρτις 38, 1.
συρφετός 93, 11.
σύρω 186, 13.
σῦς 104, 24: [106, 2:] 145, 16. acc. σῦν 150, 5. dual. σύε 151, 6. plur. gen. συῶν 154, 17.
Σύσιρος 82, 1.
συφός 97, 2.
σφ' 166, 21 (ἵνά σφ' ἀγορή τε θέμις τε).
σφαγή 120, 2.
σφαγίς 31, 15.
σφαῖρα 110, 17.
Σφαῖρος 79, 14.

σφαιρῶ 186, 6.
σφάλλω 180, 23.
σφάς 164, 12 (καί σφας): 203, 17.
σφᾶς 203, 17.
σφέας 161, 16 (πολλάκίς σφεας): 166, 22 (ὅτί σφεας εἰσαφίκηται).
σφεῖς 203, 15.
σφενδόνη 129, 3.
σφέτερος 204, 9.
σφηκίον 137, 11.
σφηκῶ 174, 21: 175, 2.
Σφῆλος 59, 13.
σφηνῶ 183, 16.
σφίγγω 173, 21.
σφίν 164, 12 (καί σφιν): 203, 16.
σφίσι 161, 16 (Ἀτρείδής σφισι).
σφόνδυλος 64, 8.
σφύνη (scripsi Φρύνη) 129, 7.
σφῦρα 110, 17.
σφυρόν 141, 9.
Σφῦρος 79, 6.
σφώ 203, 11.
σφωέ 164, 4 (τίς τάρ σφωε θεῶν): 203, 14.
σφῶϊ 203, 10.
σφῶϊν 164, 3: 203, 8.
σφῷν 203, 9.
σφωῖν 164, 5 (καί σφωϊν δὸς ἄγειν), 203, 14.
σφῶν 164, 12 (καί σφων): 203, 16.
σχαιρών 14, 12?
[σχέ 196, 9.]
σχεδία 114, 2.
Σχεδίος 43, 4: 45, 20.
σχέθω 178, 16: 179, 15.
σχές 170, 9.
σχινδαλαμός (ὁ σχισμός) 69, 6.
σχῖνος 72, 13.
σχοινίον 138, 5.
σχοῖνος 72, 21.
σχοῖο 195, 9.
σχῶ 190, 17.
Σωζομενός 74, 2.
σῶος 41, 9.
Σῶκος 55, 22.
σωλήν 7, 7.
σωρός (τὸ πλῆθος) 79, 10?
σῶς 146, 2.
σωσάνη 127, 10?
Σῶσος 86, 3.
σώτειρα 109, 20.
σωτήριος 43, 18.
Σωτήριχος 97, 19.
σῶφρον 135, 26.
σωφρόνη 116, 15.
Σωχάρης 27, 22.
σώω 189, 20.

T.

τά 202, 24.
Τάβαλος 61, 22.
ταγή 120, 1.
ταῖν 203, 1.
ταῖς 203, 2.
τάλαινα 109, 17: 219, 24.
ταλαινῶν, τῶν 155, 11.
τάλαν 134, 18.
τᾶλις (ἡ μελλέγαμος) 33, 6.
Ταμίαθις 32, 5.
Ταμύνη 219, 2.
Τάναγρα 116, 8: 219, 19.
Τάνος 72, 1.
Τανταλίς 30, 20: 33, 13.
Τάνταλος 61, 10.
τανύηκες 135, 15.
ταξίαρχος 100, 1.
ταός alexandr. 39, 19.
ταπεινός 75, 8.
ταπεινῶ 184, 17.
ταραχή 133, 13.
τάρβος 50, 16.

Τάρταρος 80, 10.
Ταρτησσός 88, 8.
ταῦζος 54, 7?
ταῦκος 55, 22?
τάφος 96, 24.
ταχεῖα 109, 12.
ταχεῖαι 152, 23.
ταχεῖς 158, 15.
ταχέος 146, 15.
τάχιστος 96, 8.
ταχύ 134, 5.
ταχύνω 184, 3.
ταχύς 105, 2.
ταχυτής 30, 2.
ταῶν 16, 1.
ταῶς 107, 19. vid. not.
τέ 159, 17: 160, 13 (Ἀρκεσίλαός τε): 160, 14 (τυφθέντά τε): 160, 19 (Ζεύς τε): 161, 19 (Ἀτρείδης τε): 165, 24: 167, 9 (Σκῶλόν τε Κνῆμόν τε): 209, 20: 210, 1.
Τεγεάτης 28, 11.
τείνω 183, 19.
τείρω 186, 8.
τεῖχος 98, 4: 142, 25. dual. τείχεε 151, 3.
τέκτυν (ὁ τέκτων) 8, 15.
τέκω 174, 10.
Τελαμών 12, 17.
τέλειος 42, 2: 49, 15.
τελείω 188, 3.
τελειῶ 188, 4.
τέλεος 42, 1: 42, 13.
τελεσφόρος 101, 9.
τελετή 131, 10.
τελευτή 132, 4.
τελευτών 207, 16.
τελέω 187, 22.
Τελλήν 7, 6: 7, 10.
Τέλλος 60, 4.
Τελμισσός 88, 18.
Τελχίν 8, 11.
τελῶ 181, 11.
τεμενίτης 28, 15.
τέμνος 71, 9?
τέμνω 185, 1.
τέμω 182, 5.
Τένεδος 53, 19.
τεράμων 12, 20.
τερατολόγος 103, 2.
τέρεν 136, 2.
Τερένουθις 32, 5.
τέρην 8, 9.
τερπνός 70, 16.
τερπωλή 125, 20.
τέταρτος 92, 20.
τετράγωνος 75, 17.
τετραπήχης 29, 18.
τετράς 23, 11.
τετρᾶς 23, 10.
τετραφάληρος 81, 14.
τετράφορος 104, 8.
τετραχῆ 208, 2.
τετραχθά 209, 9.
τετυμμένη 202, 4.
τετυμμένος 201, 20.
τετύπω 191, 2.
τετυπώς 201, 11.
τέτυφα 192, 5.
τέτυφας 193, 12.
τετύφθαι 197, 14.
τετυφός 98, 5: 143, 1.
τετυφυῖα 202, 9.
τετυφώς 201, 10.
τετύψοιο 195, 21.
Τευκρίς 36, 7.
Τεῦκρος (τὸ κύριον) 84, 23.
Τευκρός (τὸ ἐθνικόν) 84, 23.
τευχηστής 27, 19.
τεύχω 175, 18: 176, 13.
τευχῶ 175, 18: 176, 13.
τέχνη 126, 24.
τεχνῆς 26, 3: 27, 4.
τεχνῆσσα 109, 23.
τεχνῶ (τεχνῶμαι) 184, 19.

Τέως 107, 23.
τῇ (ἀντὶ τοῦ δέξαι) 196, 8.
τηθίς (ἡ πατρὸς ἀδελφή) 31, 21.
τῇ 203, 2.
τηκεδών 10, 9.
τήκω 174, 19.
τηλεθῶ (τὸ εἰς ὕψος θέω) 178, 17.
Τήλεμος 69, 9.
τηλικοῦτος 96, 17.
τῆλις 33, 6.
τηλουρός (ὁ μακρὰν ὤν) 83, 20.
τήν 202, 24.
Τῆνος 72, 9.
τηρῶ 185, 16.
τήρων 14, 11?
τῆς 203, 1.
τί 143, 16.
τιθεῖο 195, 14.
τιθείς 201, 15.
τίθεσαι 194, 4.
τίθη 121, 11.
τίθημι 191, 22: 200, 18.
τιθῶ 179, 14: 190, 22.
τιθῶμαι 194, 20.
τίκτω 175, 11.
τίλλω 180, 23.
τιλμός 67, 1.
τιλῶ 190, 5.
Τίμαιος 47, 17.
Τίμη 126, 21.
τιμή 126, 21.
τιμῆς 27, 3.
τιμίων, τῶν 157, 4.
Τίμων 12, 8.
τιμώριαι 153, 4.
τιμωρῶ 185, 17.
τίνα 149, 21: 163, 1.
τινά 149, 20: 162, 19 (ἐδίδαξά τινα): 168, 11 (ἄνθρωπόν τινά πού φησι μελῳδεῖν).
τιναγμός 65, 18.
τινάσσω 180, 16.
τινέ 159, 9 (ἀνθρώπω τινε).
τινές 159, 9 (ἄνθρωποί τινες).
τίνι 163, 1.
τινί 148, 12: 162, 19 (ἔδωκά τινι).
τίνος 148, 6: 162, 23.
τινός 148, 6: 162, 19 (ἤκουσά τινος).
τίνω 183, 1.
τίνων, τῶν 154, 10.
τινῶν 154, 10.
Τίος 41, 1.
Τίρος 78, 8.
τίς; 144, 2: 161, 1 (τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν): 162, 23: 199, 7: 217, 19.
τίς 159, 7: 159, 8 (ἄνθρωπός τις): 161, 18 (πολλάκις τις): 162, 18 et 167, 2 (ἄνθρωπός τις): 166, 11 (ἤδη τις εἶπεν): 166, 14 (λέβης τις): 166, 15 (φίλος τις — ξένος τις): 167, 9 (οἶκός τις): 167, 11 (ἄλλός τις — ἔστί τις): 168, 17 (ἤδη τις).
Τισαμενός 74, 1.
τιτάν 6, 6.
Τιτανίς 35, 6.
τιτρώσκω 175, 4.
τίτυλος 64, 13?
Τιτυός 46, 23.
Τίψος 97, 22.
τίω (τὸ τιμῶ) 188, 12.
τμήγω 172, 14: 174, 1.
τοί 159, 17: 165, 19 (πόθι τοι πτόλις): 165, 25: 210, 9: 210, 13.
τοῖν 203, 1.
τοῖος 40, 8.

τοιοῦτος 96, 18.
τοῖς 203, 2.
τοιχωρύχος 104, 15.
τοκετός 93, 11.
τόκος 56, 17.
τόλμα 110, 8.
Τόλμας 22, 20.
τόλμη 126, 8.
τολύπη (ἡ ἐργασία) 117, 5: 130, 17.
τομή 126, 17.
τόμος (ὁ τετμημένος) 68, 1.
τομός (ὁ τέμνων) 68, 1.
τόν 202, 24.
τοξεύω 187, 12.
τοξόται 152, 17. gen. τοξοτῶν 154, 23.
τόπος 76, 13.
τορνευτός 96, 14.
τορνωτός 95, 2.
τορός 78, 21.
τορύνη att. 219, 2.
[τόσος 85, 24.]
τοσοῦτος 96, 18.
Τοτῖς 39, 12.
τοῦ 203, 1: 203, 2.
τοῦ (τινός) 162, 21 (ἤκουσά του).
τούς 202, 24.
τραγῳδός 99, 12.
τραγῳδῶ 178, 1.
τράζω 180, 10?
Τράλλις (πόλις) 32, 13.
τράμπις 35, 21.
τραπεζῶ 180, 11.
τρασιά (ὁ τρόπος ὅπου ξηραίνονται τὰ σῦκα) 113, 3.
τραυλός 60, 2.
Τράφη 132, 18.
τράχηλος 62, 13.
τραχύνω 184, 3.
τραχυτής 30, 4.
τρέμω 182, 5.
τρέχω 176, 9: 176, 11.
Τρῆρος 77, 19.
τρήρων 16, 5.
Τρῆς 145, 14.
τρήχω 175, 24.
τριαινῶ 184, 10.
τριακοστός 46, 19: 96, 12.
Τριάκων 11, 20.
τριάς 21, 17: 24, 1.
Τριβαλλός (ἐθνικόν) 60, 19.
τριβή 119, 11.
τριβήν (ὁ τρίπους) 7, 17.
τρίβω 171, 1.
τρίβων 8, 18.
τριέτες 134, 27.
τριέτηρος 81, 14.
τριετής 28, 7: 29, 15.
τριήρης 27, 24. plur. gen. τριήρων et τριηρῶν 156, 21.
τρίμηνος 74, 11: 99, 21.
τριμμός 67, 5.
τριοττίς 38, 4.
τριπήχης 29, 18.
τριπλῆ 208, 2.
τριπλόος 46, 10.
τριπλοῦς 106, 19.
τριπλῶ 181, 22.
τρίπολος 104, 7.
τρίς 206, 11: 207, 18.
τρισσός 87, 9.
τρίτατος 92, 20.
Τρῖτος (ὁ ποταμός) 90, 15.
τρίτος 90, 13.
τριττός 92, 7.
Τρίτων 16, 14.
τρίφορος 104, 7.
τριχῆ 208, 2.
τριχθά 209, 9.
Τροία 114, 13.
τρόμος 67, 21.
τρόπαιον 138, 23.
τροπαῖον att. 138, 23.
τροπή 119, 4: 130, 5.

τρόπηλις (ἡ δεσμὴ τῶν σκορόδων) 33, 20.
τρόπις 35, 17.
τρόπος (ὁ τρέπων) 76, 11.
τροπός (ὁ τετραμμένος) 76, 11.
τροφή 119, 4: 132, 20.
τρόφι 136, 11.
τροχαλός 61, 19.
τροχιά 114, 4.
τρόχος (ὁ τρόπος ἐν ᾧ τρέχουσι) 97, 14.
τροχός (ὁ κύκλος) 97, 15.
τροχῶ 175, 17: 176, 7.
τρύβλιον 137, 16.
τρύγη 120, 3.
τρύγητος (ὁ καιρὸς μονογενῶς) 93, 16.
τρυγητός (τὸ τρυγώμενον) 93, 17.
τρυγῶ 173, 9: 173, 17.
τρυγών 16, 5.
Τρῦζος vid. τρῶζος.
τρυπῶ 171, 18.
τρυπῷ 190, 15.
τρυφερός 81, 10.
τρυφῶ 172, 3.
τρύχω 175, 19.
τρώγλη 123, 17.
τρώγω 174, 1.
τρῶζος 54, 8 haud scio an Τρῦζος (Aelian. V. H. XIV 22).
Τρωΐλος 62, 20.
Τρωκμός 66, 10.
Τρώς 145, 21. plur. gen. Τρώων 153, 22: 154, 9. dat. Τρωσί 158, 3.
Τυδεύς 106, 17.
Τυνδαρίς 30, 20.
τυπεῖν (h. e. (κ)τυπεῖν) 197, 9.
τυπείς 106, 9: 201, 15.
τυπεῖσα 202, 8.
τυπή 130, 4.
τύπηθι 196, 11.
τύποιμι 191, 25.
τυπούμενος 201, 19.
τύπτε 196, 16.
τύπτειν 197, 7.
τύπτεσθαι 147, 5: 197, 14.
τυπτέσθω 190, 11.
τύπτεται 194, 1.
τύπτῃ pass. 194, 7.
τύπτοιμι 191, 25. τύπτοις τύπτοι 192, 2.
τύπτοιο 195, 20.
τύπτοιτο 195, 23.
τυπτόμεθα 192, 13.
τυπτομένη 202, 3.
τυπτόμενος 201, 18.
τύπτον 202, 13.
τύπτοντα 153, 8.
τύπτονται 147, 4.
τύπτου 196, 16.
τύπτουσαι 152, 23.
τύπτω 170, 4: 172, 10.
τυπτῶ att. 172, 10.
τύπτωμαι 194, 14.
τύπτων 200, 25.
τυπῶ pass. 190, 21.
τύπωμαι 194, 25.
τυπῶν (a τυπόω) 201, 3.
τυπών 201, 5.
τύραννος 71, 18.
τύρβη 119, 1.
Τύριος 45, 12.
τυρόκλεψ 108, 5.
Τύρος 79, 4.
τυρός 79, 7.
Τυρσηνός 74, 9.
τυτθός 54, 17: 55, 3.
τυφθείς 106, 9: 201, 14.
τύφθηθι 196, 12.
τυφθῶ 190, 21: 191, 6.
τυφλός 60, 14.
τυφλώψ 108, 15.
Τυφῶν 16, 1.
Τυφῶς 107, 19 vid. not.

τύχη 133, 8.
τυχηρός 81, 17.
Τυχίος 45, 12.
Τύχων 15, 16.
τύψαι 197, 14.
τύψας 201, 8.
τυψάμενος 201, 19.
τύψειν 197, 7.
τυψόμενος 201, 18.
τύψον 193, 8.
τύψουσα 202, 10.
τύψω 190, 3.
τῷ 203, 1: 203, 2.
τῷ (τινὶ) 162, 21 (ἔδωκά τῳ).
τῶν 203, 2.
τώς 207, 7.

Υ.

ὕβρις 36, 15.
ὑγρός 84, 9.
Ὕδελχις 39, 6?
ὕδρα 116, 7.
ὑδρηλός 62, 17.
ὑδρία 113, 13.
ὑδροῤῥόη (sequiores ὑδροῤ-ῥοή) 117, 7.
ὕδωρ 142, 22.
ὑετός 93, 8.
Ὑῆς 24, 9.
(υἷις) gen. υἷος 148, 2. plur. dat. υἱάσιν 158, 7.
ὑλαγμός 65, 19.
ὑλαῖος 48, 3.
ὑλακτῶ 175, 13.
Ὕλας 22, 14.
ὑληωρός 82, 20.
ὕλις (ἡ ὑλία) 33, 8.
Ὕλλος 60, 3.
ὑλοκουρός (ὁ τὴν ὕλην τέμνων) 83, 16.
ὑμᾶς 164, 7: 203, 16.
ὑμεδαπός 204, 5.
ὑμεῖς 203, 15.
ὑμέτερος 204, 9.
ὑμήν 8, 4.
ὑμῖν 164, 6: 203, 16.
ὑμνᾴοιδος 99, 15.
ὕμνος 71, 8.
ὑμνῳδός 99, 16.
ὑμῶν 164, 6: 203, 15.
ὕνις 34, 18.
ὑοβοσκός 100, 19.
ὑός 41, 11.
ὕπανδρος 85, 16.
ὕπαρ 142, 22.
ὕπατος 92, 14.
ὑπέρ 204, 13: 204, 18: 206, 2: 222, 13.
ὑπεράοιδος 99, 14?
Ὑπέρβολος 101, 13.
ὑπερδέα 222, 5 (ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας).
ὑπερδεδιώς 107, 3.
Ὑπερίων 17, 12.
ὑπήκοος 103, 20.
ὕπνος 71, 1.
ὑπνῶ 184, 19.
ὑπό 204, 12: 204, 18: 205, 23: 222, 13.
ὑποδηματοῤῥάφος 97, 11.
ὑποδμώς 107, 10.
ὑπόειξεν 198, 21.
ὑποθημοσύνη 219, 1.
ὑποκριτής 29, 23.
ὕπουλος 65, 14.
ὑπουργός 101, 16.
Ὕῤῥος 85, 11.
ὗς 145, 16.
Ὑσιά 113, 5.
ὑσμίνη 128, 15. dat. ὑσμῖνι 149, 7.
ὕσπληξ 19, 7.
ὕσσακος 57, 9.
ὕσσος 87, 9.
ὕστερος 80, 20.

ὑφαντός 95, 16.
ὑφᾶς 22, 12.
ὑψηλός 62, 17.
Ὑψιπύλη 116, 22.
ὕψος 98, 4.

Φ.

φαγᾶς 22, 2.
φαγεῖν 197, 11.
φαγόν 135, 23.
φαγός 52, 1.
φάγρος 84, 8.
φάγω 191, 1.
φαγών 201, 5.
Φαέθουσα 111, 10.
φαέθω 178, 17.
Φαέθων 11, 3.
φαεινός 75, 7.
φαθί 170, 15: 196, 13.
Φαιάκιος 43, 18.
Φαίαξ 18, 19.
Φαῖδρος 84, 12.
φαιδρός (ὁ λαμπρός) 84, 13.
Φαίδων 9, 20.
φαίνω 184, 7.
Φαῖστος (ἐπὶ τοῦ ἥρωος) 91, 6.
φακῆ 122, 7.
Φάκος (ὄνομα ὄρους) 56, 18.
φακός 56, 18.
Φάλαικος 58, 2.
φαλακρός 85, 13.
Φαλέρνος 71, 21.
Φάληρος 81, 13.
φαλιός (ὁ λευκομέτωπος) 44, 18.
φαλκῶ 175, 1.
φαλλός 60, 8.
φάλος 59, 3.
Φαλώρα 116, 3.
φαμέν 169, 1 (ἤδη φαμέν): 170, 15.
Φαμενός 74, 2.
Φάνης 26, 3.
Φανῆς 26, 5.
Φάνος 72, 1.
φανός 72, 3.
φάνσις 31, 7.
φάος 220, 19.
φᾶρ (τὸ ἱμάτιον) 143, 13.
φάργως 107, 21?
φαρέτρα 116, 8.
φαρκίς 221, 18.
φαρμακίς 32, 9.
φάρμακος (ὁ γόης) 57, 8.
φαρμακός (ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τῆς πόλεως τελευτῶν) 57, 7.
φαρμακών (τὸ βαφεῖον) 11, 19.
φᾶρος 220, 20.
Φάρος 77, 14.
Φάρσαλος 61, 22.
φασηλίς 33, 21.
φασίν 170, 15.
φάσκωλος (ὁ θύλακος) 65, 2.
φατέ 170, 15.
φατειός 49, 17.
φάτνη 126, 24.
φατόν 170, 15.
φατός 90, 12.
φατρία 113, 13.
φαῦλος 59, 21: 60, 1.
Φαυστῖνα 110, 15.
φάω 187, 15.
Φάων 17, 20.
φείδω (φείδομαι) 177, 11: 177, 17.
φειδωλός 65, 18.
Φείδων 9, 21.
φελλός 60, 8.
φέρβω 171, 2.
φερνή (ἡ προίξ) 127, 5.
φέρνιον (ἡ σπυρὶς τῶν ἰχθύων) 138, 1.
φέρτερος 80, 19.
φέρω 185, 22.

φεῦ 209, 1.
φεύγω 174, 1.
φήγινος 74, 14.
φηγός 52, 4.
φήμη 126, 20.
φημί 159, 11: 159, 13 (Ἀρκεσίλαόν φημι): 163, 2 (πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι): 163, 3 τόσσον ἐγώ φημι): 170, 10: 191, 23.
φήνη 127, 20.
Φῆνος 79, 9.
φηνός 79, 10.
φῆρον 141, 14.
φηρός 78, 1.
φής (ἀνέγκλιτον) 163, 3: 170, 14.
φῆσθα 192, 11.
φησί 163, 4 (τί φησιν οὗτος): 170, 14.
φθάνω 183, 3.
Φθάς 144, 16. gen. Φθάντος 148, 7. plur. gen. Φθάντων 154, 2.
φθάς 201, 15.
φθείρ 21, 4: 144, 10.
φθείρω 186, 8.
φθερῶ 190, 5.
Φθία 112, 11.
φθινόπωρον 142, 8.
φθινύθω 178, 23.
φθίνω 183, 3.
Φθῖος 40, 17.
φθογγή 119, 20.
φθογγῆς 25, 5.
φθόγγος 51, 12.
φθόη (ἡ φθορά) 118, 5.
φθοῖς 144, 22.
φθονῶ 183, 11.
φθόρος 78, 16.
φίγαλος 61, 15?
φίκις 32, 8?
φίλα 153, 7.
φιλαθήναιος 99, 4.
φιλαλέξανδρος 98, 10.
φιλαλήθης 29, 6: 29, 22.
φίλανδρος 85, 17.
φιλάνθρωπος 98, 11.
φιλαπελλῆς 29, 21.
φιλέλλην 8, 1.
φίλη 108, 23.
φιλήματα, τά 153, 13.
φιλήματος, τοῦ 146, 20.
Φιλήμων 12, 14.
φίλησον 193, 6.
φιλία 112, 20.
φιλίατρος 99, 9.
Φίλικος 58, 7.
Φιλῖνος 75, 3.
φιλοαλειπτῶ 172, 12.
φιλοβοῤῥᾶς 23, 16?
φιλόγελως 107, 14.
φιλοδοξῶ 189, 23.
φιλόκαλος 216, 20.
φιλόκυβος 51, 9.
φιλοκτησιφῶν 17, 2.
φιλόλογος 102, 25: 103, 3.
φιλομαθῶ 178, 14.
φιλομακεδών 17, 3.
φιλόμουσος 99, 25.
φίλον, τό 134, 1.
φιλοξενοφῶν 17, 1.
φιλοπελλᾶς 23, 16?
φιλόπολις 30, 12.
φιλόπονος 102, 25.
φιλορώμαιος 47, 16: 99, 4.
φίλος 216, 17.
φιλόσοφος 102, 25: 216, 19. acc. φιλόσοφον 134, 9.
Φιλοῦργος 100, 16.
φίλτρον 142, 4.
φιλῶμαι 194, 12.
Φίλων 11, 24.
φίλων masc. 156, 27. neutr. 157, 9.
φιτρός (ὁ κορμός) 85, 8.

φλαῦρος 79, 18.
φλεγέθω 178, 17.
φλεγμονή 129, 4.
φλέγω 173, 7: 173, 16.
φλεγών 9, 6?
Φλεύς 145, 1.
φλέψ 145, 18.
φλιά 112, 9.
φλόγειος 49, 15.
Φλογίος 43, 16.
φλοιός 50, 4.
φλοῖσβος 50, 15.
φλόξ 144, 5.
φλύαρος 80, 16.
Φλυή 118, 14.
φοβερά, ἡ 108, 21.
φοβῶ 171, 5.
[Φόγγυος 46, 22 not.]
Φοίβη 119, 13.
Φοινίκη 123, 7.
φολίς 32, 18.
φολκός 56, 11.
φονή (ἡ ὀλεθρία) 128, 20.
φοξῖνος 74, 18.
φοξός 75, 22.
Φόρβας 21, 19.
φορβειά 112, 17.
φορβή 119, 3.
φορειά 112, 17.
φόρην 217, 22.
Φόρκος 56, 5.
Φόρκυν 8, 15.
Φόρκυνος 218, 17.
φόρμιον 138, 11.
φόρος 78, 17.
φορός (ὁ ἄνεμος) 78, 17.
φορτηγός 100, 22.
φορτηγῶ 172, 19.
φορτίς 37, 15.
φόρτος 90, 23.
φορυτός 94, 17.
φραγμός 65, 18.
φραδή 121, 8.
φραδής 25, 9.
φραδῶ 178, 6.
φράζω 180, 10.
Φρασίος 44, 10.
φ.ρατός 92, 24?
φρενήρης 27, 24.
φρενῶ 183, 7.
φρές 196, 10.
φρίκη 121, 20.
φρίσσω 180, 16.
φρόνις 34, 17.
φροντίς 37, 15.
φρονῶ 183, 12.
φροῦδος 53, 2
φρουρά 110, 19.
φρούριον 137, 11: 138, 5.
Φροῦρος 80, 2.
φρουρός 80, 2.
Φρυγία 114, 5.
Φρυγιακός 57, 12.
Φρύγιος 45, 12.
Φρυγίος 43, 16: 45, 13.
Φρύνη 129, 7: 218, 21 (ubi libri σφύνη praebent).
φρυνός 218, 9.
φυγάς 22, 3: 23, 19: 218, 5.
φυγγάνω 185, 9.
φυγή 120, 2.
φύγω 191, 13.
φύζα 110, 3.
φυζῶ 180, 13.
φυή 118, 14.
φύλαιος 48, 4?
φυλακή 122, 17.
Φύλακος 57, 6.
φυλακός 57, 6.
φυλάξιος 45, 6.
φυλλίς 32, 12.
φύλλον 141, 3.
φῦλον (τὸ γένος) 141, 4.
φύλοπις 36, 5.
φύνω 186, 2.
φύρω 186, 13.
φυρῶ 186, 13.
φυσιολόγος 103, 2.

Φύσκος 56, 14.
φυταλιά 113, 18.
Φυτίος 44, 6.
φύτλη 123, 17.
φυτόν 142, 10.
φώδων, τῶν 154, 1: 154, 12.
Φωκίς 32, 7.
Φῶκος 55, 22.
φωλεός 41, 18.
φωνασκός 101, 4.
φωνή 129, 13.
φωνῆεν 134, 22.
φωνήεσσα 109, 23.
φωνίς 34, 21.
φωνῶ 183, 16.
φώρ 144, 10.
φωριαμός 69, 2.
φῶς 143, 15: 146, 4. gen. φωτός 147, 16. dat. φωτί 148, 11. dual. φώτοιν (ἐπὶ πυρσῶν) 152, 4. plur. φῶτα, τά 153, 13. (φώς) acc. φῶτα 150, 2. dual. φωτοῖν 152, 3. plur. acc. φῶτας 158, 22: 158, 24.
φώτιος 46, 22?

X.

Χάβης 24, 14.
χαλαρός 80, 14.
Χαλαστραῖον (νίτρον) 139, 3.
Χαλδαῖος 47, 24.
Χαλεόν 136, 18.
χαλεπός 76, 15.
χαλινός 74, 21. acc. χαλινόν 141, 7.
χαλινῶ 184, 16.
χάλκεος 42, 14.
Χάλκη (ἡ πόλις) 122, 12.
χαλκήρης 27, 23.
χαλκίς 32, 8.
χαλκοκράς 21, 15: 23, 14.
χαλκός 56, 10.
χαλκοῦν, τό 134, 13.
Χάλκων 11, 9.
χαλκών 11, 11.
Χάλυψ 108, 8.
χαλῶ 181, 16.
χαμάζε et χαμᾶζε 208, 12.
χαμαί 208, 11.
Χαμαιλέων 16, 22.
χαμαισκώληξ 19, 8.
χάος 220, 20.
χαραδριός 46, 1.
Χάραδρος (ποταμός) 85, 20.
χαρακτός 95, 19.
χαρακών 11, 18.
χαρίεσσα 220, 1.
χαρίεσσαι 152, 23.
χάριν 210, 11.
Χαρίτων 15, 3.
χάρμη 126, 8.
Χαρμύλος 64, 7.
Χαρναβῶν 9, 2.
Χάροπος 76, 23.
χαροπός 76, 23.
χαρτίον 137, 11.
χάσμη 126, 5.
χαῦνος 73, 6.
χαννῶ 184, 12.
χειά 112, 8.
χειμερινός 74, 16.
χείρ 21, 4: 144, 10. dual. χειροῖν 152, 4.
χεροῖν 152, 5. plur. gen. χειρῶν 153, 18.
χειρίς 36, 7.
χειρογραφῶ 198, 14.
χειρῶ 186, 10.
Χελιδονιά 113, 9.
χελιδών 10, 8.
χελύνη 219, 1.
χέλυς 105, 13.
χελώνη 129, 16.
χερνῆσσα 109, 25.
χέρνιβον 141, 1.
χέρνιψ 108, 7.
Χερρόνησος 88, 11.

χέρσος 86, 20.
χηλή 124, 5.
χήν 143, 19. plur. gen. χηνῶν 153, 17.
χηναλώπηξ 19, 8.
χήνειος 48, 16.
χηνοβοσκός 100, 19.
χηραμός 69, 1.
χηρῶν, τῶν fem. 155, 18.
χθαμαλός 61, 19.
χθές 206, 11.
χθιζός 64, 9.
χιλιάδων et χιλιαδῶν 156, 5.
χιλιόναυς 106, 13.
χιλός 59, 9.
χίμαιρα 110, 21.
Χῖος 40, 17.
Χίτων (ὁ ποταμός) 15, 2.
χιτών 15, 2.
Χιτώνη 116, 14.
χιών 16, 4.
χλαῖνα 110, 13.
χλαμύς 105, 11.
χλανίς 34, 15.
χλεύη 117, 21.
χλῆδος 53, 4.
χλιαρός 80, 14.
χλιδή 121, 9.
χλόη 118, 6.
Χλούνειον 139, 7.
Χλούνης 26, 3.
χλοῦνις 35, 4.
χλούνων, τῶν 154, 24.
χλωριός 44, 1?
Χλῶρος 79, 9.
χλωρός 79, 11.
Χνᾶς 144, 14.
χνόη 118, 6.
χόανος 73, 11.
χοή (ἡ σπονδή) 118, 7.
χοίρειος 49, 5.
Χόνδη 120, 22.
χονδρός et χόνδρος 84, 14. Regulam de nominibus in ΒΡΟΣ exeuntibus servavit St. Byz. 9, 4.
χορδαψός 98, 2.
χορδή 120, 21.
χορός 78, 20.
χόρτος 90, 23.
χραισμῶ 182, 11.
χράω 187, 14.
χρεία 112, 9.
Χρεμύλος 64, 14.
χρέμω (τὸ ἠχῶ) 182, 6.
χρεών 207, 16.
χρή 170, 10.
χρησμός 66, 17.
χρήστων, τῶν 154, 25.
χροιά 114, 15.
χρόα 114, 10.
χ[ρ]οῦς 145, 5.
χρυσάκτιν 8, 13.
χρύσειος 49, 4.
χρύσεος 42, 14.
χρυσέρως 107, 13.
χρυσῆ 109, 3.
χρυσήρης 27, 23.
Χρύσης 25, 18.
Χρυσίς 37, 10.
Χρυσόθεμις 34, 12.
χρυσοῖ 152, 15.
χρυσοῖμι 191, 25.
χρυσός 86, 8.
χρυσούμεθα 192, 13.
χρυσοῦν, τό 134, 2: 134, 12.
χρυσοῦν (a χρυσῶ) 197, 9.
χρυσοχόος 102, 11.
χρυσόω 188, 23.
χρυσῶ coni. 190, 24.
χρυσῶν, τῶν masc. 157, 6.
χρυσωτός 95, 2.
χυδαῖος 27, 24: 48, 11.
χυλός 59, 9.
χυμός 68, 4: 222, 2.
χύνις 34, 18 vid. not.
χυτός 90, 18.
Χύτρος 85, 5.

Χωλόη 118, 9.
χώρα 115, 2: 115, 19.
χωρίς 207, 19.

Ψ.

ψαλίς 32, 19.
ψαλμός 67, 1.
ψαλτής att. 25, 13.
ψάλτρια, ἡ 109, 5.
ψάμαθος 55, 7.
ψάμμος 67, 6.
ψάρ 217, 22.
ψαρός 77, 16.
ψαύω 187, 11.
ψαφαρός 80, 15.
ψέγω 173, 7.
ψεδνή 127, 1.
Ψέννρις 37, 6.
ψευδής 25, 9: 26, 14.
ψεύδω 177, 12.
ψηλαφῶ 172, 4.
ψηφίς 221, 18.
ψιλός 59, 10.
ψιττακός 57, 6.
ψίω 188, 16.
ψογερός 81, 10.
ψόγος 51, 22.
ψοθόκη (ἡ ἀκαθαρσία) 122, 20.
ψόθος 54, 20.
ψοθώα (ἡ ψώρα) 114, 20.
ψοφῶ 172, 4.
ψύη (ἡ ψύα καὶ ψόαι) 118, 13.
ψύλλα 110, 10.
Ψύλλος 60, 5: 60, 10.
ψύξις 35, 12.
ψυχή 133, 7.
ψυχρός 84, 18.
ψύχω 175, 19.
ψωμός 68, 9.
ψώρα 115, 19.

Ω.

ὦ 207, 13.
ᾧ 203, 2: 207, 14.
ὤα (ἡ μηλωτή) 114, 20.
Ὠγήν 7, 7.
ὠγύγιος 223, 18.
ὠδίνω 184, 15.
ᾠή 208, 6.
ὠθῶ 179, 10.
ᾧ 226, 20.
ᾠδεῖον 139, 15.
ᾠδή 121, 1.
ᾠόν 140, 12.
ὦκα 209, 12.
Ὠκεανίς 35, 6.
ὠκυμάχος 103, 10.
ὠκύμορος 103, 7.
Ὠκυπέτη 116, 22: 131, 8.
ὠκύπορος 103, 8.
ὠκύς 105, 3: 161, 4 (ὠκὺς Ἀχιλλεύς).
ὠκυτόκειον 139, 20.
ὠλένη 127, 16.
Ὠλήν 7, 7.
ὦλλος 224, 5.
ὠμόγραυς 106, 14.
ὤμοι 208, 18.
ὠμοπλάτη 131, 4.
ὠνή 129, 14.
ὠνητός 94, 3.
ὤνιον 138, 6.
ὦνος 72, 18.
ὠνῶ 183, 16.
ὥρα 115, 19.
ὠρῶ [82, 19:] 185, 16.
Ὠρωπός 77, 4.
ὥς 207, 7: 207, 12.
ὦς 143, 15: 146, 4. plur. ὦτα 153, 13.
ὠτειλή 125, 8.
ὠτίον 137, 11.
ὠτίς 37, 16.
Ὦτος 89, 21.
ὠφέλιμος 69, 16.
ὠφελῶ 181, 18.

